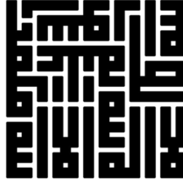

AHMED HULÛSİ

HZ. MUHAMMED NEYİ "OKU"DU?

www.ahmedhulusi.org

KAPAK HAKKINDA

Ön kapak zeminindeki siyah renk karanlığı ve bilgisizliği, üzerindeki harflerin beyaz rengi ise aydınlığı ve bilgiyi temsil eder.

Kapakta yer alan amblem, Kûfi hat sanatı ile yazılmış olan "Lâ ilâhe illâ Allâh; Muhammed Rasûlullâh" cümlesidir ve bu “tanrılık kavramı yoktur, yalnızca Allâh adıyla işaret edilen vardır; Muhammed (aleyhisselâm) bu anlayışın Rasûlü’dür” anlamını taşır.

Amblemin ön kapakta ve her şeyin üzerinde yer alması, Ahmed Hulûsi’nin bu anlayışı tüm eserlerinde ve hayatı boyunca her anlamda baş tacı yapmış olmasının sembolik ifadesidir.

Karanlıktan aydınlığa açılan Kelime-i Tevhid penceresinden Allâh Rasûlü’nün nûrunu temsil eden yeşil renkte yansıyan ışık, Ahmed Hulûsi’nin kaleminden, işaret ettiği konuda aydınlanmayı amaçlayan “kitap isminde” beyaz renkte somutlaşmıştır.

Allâh Rasûlü’nün nûruyla yayılan bilginin, onu değerlendirebilenlere sağladığı aydınlanma da kitap içeriğinin özetlendiği arka kapak zeminindeki beyaz renk ile ifade edilmiştir.

HZ. MUHAMMED NEYİ "OKU"DU?

AHMED HULÛSİ

Yayın ve Dağıtım: KİTSAN

ISBN: 978-975-7557-33-3

1. Baskı: 1992
11. Baskı: 2014

Kapak Tasarımı: Serdar Okan
Grafik Tasarım: Öznur Erman

Film, Baskı ve Cilt:
İKON Matbaacılık ve Yayıncılık San. Tic. Ltd. Şti.
Çobançeşme Cad. NO: 14
Kağıthane - İstanbul
Tel: 0212 3211193, Faks: 0212 2959334
info@ikonmatbaa.com
www.ikonmatbaa.com

KİTSAN KİTAP BASIM YAYIN DAĞITIM LTD. ŞTİ.
Divanyolu Cad. Ticarethane Sok. Tevfikkuşoğlu İşhanı
No:41/3, 34400 Cağaloğlu - İstanbul
Tel: 0212 5136769, Faks: 0212 5115144
www.kitsan.com

AHMED HULÛSİ

HZ. MUHAMMED NEYİ "OKU"DU?

www.ahmedhulusi.org

“ALLÂH İNDÎNDE DİN, İSLÂM’DIR!.. ”

(3.Âl-u İmran: 19)

“KİM İSLÂM’DAN (teslim olunmuşluğun idrakından) **BAŞKA BİR DİN** (sistem ve düzen) **ARAYIŞINDAYSA, BU GEÇERSİZDİR!”**

(3.Âl-u İmran: 85)

SORU İLMİN YARISIDIR.

Hz. MUHAMMED (s.a.v.)

“MUHAMMED, ALLÂH RASÛLÜDÜR; NEBİLERİN HÂTEMİDİR (zirvesi - sonuncusudur)**...”**

(33.Ahzâb: 40)

“B”ismillâh’ir Rahmân’ir Rahıym…
Ikra’ Bismi Rabbikelleziy halak;
Halekal’İnsane min ‘alak;
Ikra’ ve Rabbükel’Ekrem;
Elleziy ‘alleme BilKalem;
Allemel’İnsane ma lem ya’lem...

(96.’Alak: 1-5)

“B”ismillâh’ir Rahmân’ir Rahıym…
El Hamdu Lillâhi Rabbil’âlemiyn;
Er Rahmân-ir Rahıym;
Mâliki YevmidDiyn;
İyyake na’budu ve iyyake nesta’iyn;
İhdinas Sıratal’müstakıym;
Sıratalleziyne en’amte aleyhim;
Ğayril’mağdûbi aleyhim;
Ve laddaaalliyn.

(1.Fâtiha Sûresi)

“B”ismillâh’ir Rahmân’ir Rahıym…
Elif, Lâââm, Miiiym;
Zâlikel Kitâb’u lâ raybe fiyhi hüden lil muttekıyn;
Elleziyne yu’minûne Bil ğaybi ve yukiymûnas salâte ve mimma rezaknahum yünfikun;
Velleziyne yu’minune Bi ma ünzile ileyKE ve ma ünzile min kabliK(E), ve Bil ahireti hum yûkınûn;
Ülâike alâ hüden min Rabbihim ve ülâike humul muflihûn…

(2.Bakara: 1-5)

“EDEP, HADDİNİ BİLMEKTİR.”

Ahmed HULÛSİ

İÇİNDEKİLER

SUNU

Çok değerli, düşünen Dostlarım...

Bu kitabımızda, belki de bugüne kadar hiç aklınıza gelmemiş bir konuyu düşünü dünyanıza sergilemeye çalışacağız...

Elbette ki, kitabın kapağında okuduğunuz isim, bu konuya ışık tutuyor... Acaba **Hz. Muhammed Neyi "OKU"DU?..**

Bilindiği üzere, **Hz. Muhammed** iki yılı aşkın bir süre, içinde yaşadığı düşünsel durum nedeniyle, Hıra Tepesindeki mağarada, inzivaya çekilmişti...

Bu süreç içindeyken, **Kur'ân-ı Kerîm'in** ilk âyeti olan **"İKRA"** hükmü kendisine tebliğ oldu Cebrâil isimli melek tarafından!

"İKRA!.."

"OKU!.."

Ama, bu tebliğ anında kendisine verilmiş herhangi bir yazılı metin yoktu!..

"OKU"MASI isteniyordu; ancak eline verilmiş bir alfabetik yazıt söz konusu değildi..?

Öyle ise neyi **"OKU"YACAKTI?..**

"**OKU"** dendiğine; **"OKU"**ması gerektiğine; ve **"OKU"**yacağı herhangi bir yazılı alfabetik metin olmadığına göre...

Acaba, **"OKU"**ması istenilen **"ŞEY"** ne idi?..

"ÜMMÎ" olan **Hz. Muhammed** (aleyhisselâm); **"OKUyabilenlerden değilim, okuyamıyorum…"** cevabını vermişti, Cebrâil isimli meleğe...

Ortada, kağıt, deri, kemik üzerine yazılı olarak inmiş herhangi bir metin olmadığına göre; elbette ki, burada işaret edilen husus, bizim bildiğimiz mânâda okuyup-yazma değildi!

Öyle ise, burada söz konusu edilen **"ÜMMÎ"**lik, genelde anlaşılan mânâsıyla, yazılı bir metni okuyamama değildir!

Bu takdirde, **"ÜMMÎ"**lik nedir?..

Kimler **"ÜMMÎ"**dir..?

"ÜMMÎ"likten kurtulmanın yolu nedir?..

"ÜMMÎ" olduğu için **"OKU"yamayan Hz. Muhammed** (aleyhisselâm), **"İKRA"** hükmünce **"OKU"**duktan sonra, hâlâ **"ÜMMÎ"** miydi?..

Değerli, düşünen Dostlarım...

İşte bu kitabımızda, müşahedemiz nispetinde; elden geldiğince, sırf iman yoluyla kendilerine nakledilenleri olduğu gibi kabul edip, üzerlerinde yoruma girmek istemeyen kardeşlerimizi de fazla sarsmayacak bir biçimde; yukarıdaki soruların cevaplarını açıklamaya çalışacağız...

Elbette ki, bütün yazacaklarımız, Rabbimizin bize ihsan ettiği ilim, nasip ettiği müşahede nispetinde olacaktır... Muhakkak ki, her bilgi sahibinin fevkinde daha başkaları vardır...

Biz de bu yazdıklarımızla, dostlarımızın daha üst bilgi ve düşünü

basamaklarına ulaşması için vesile olursak, bu görevi bize ihsan ettiği için Rabbimize şükrederiz...

Dileriz ki **ALLÂH**, ilmin sonsuz basamaklarında, tüm yaşamımız boyunca yükselmeyi ve o ilimden günlük yaşamımızda yararlanmayı nasip etsin...

Buyurun önce **"Evrenin gerçeğine"** ve sonra da; **Hz. Muhammed Mustafa** (aleyhisselâm)'ın **"OKU"**duklarından, bize bildirilenlerin bazılarına...

AHMED HULÛSİ

1

EVRENİN GERÇEĞİ

Değerli dostlarım, kitabımızın ana konusuna geçmeden önce çağdaş bilimler eşliğindeki bazı tespitlerden söz etmek istiyorum...

İnsanoğlunu asırlardır düşündüren ve kesin cevabı da bir türlü verilemeyen bir soru vardır...

Evren nedir; ben neyim; ve evrenle bağlantı noktam nedir?..

Sayısız düşünür, bilim adamı ve tasavvuf ehli kişi, bu konuda kendi kapasitelerine göre pek çok cevaplar getirmelerine rağmen; gene de herkesi tatmin edebilecek güçte ortak cevabı düşünü dünyasına sergileyememişlerdir...

Önce, bazı ünlü tasavvuf ehli kişilerin, evrenin yapısı hakkındaki görüşlerine birkaç cümle ile değinelim...

“Bütün âlemlerin aslı hayaldir!..”

“Tüm mevcudat TEK bir yapıdır!..”

“Var olan TEK bir varlık vardır, O da ALLÂH’tır!”

“Sen iki görüyorsan, bu gözündeki şaşılıktandır; var olan sadece BİR’dir!”...

Herhangi bir yanlış anlamaya yol açmamak için, sadece ünlü

tasavvuf ehli kişilerin fikirleridir bu cümleler, demekle yetinip, söyleyenlerin isimlerini yazmıyorum... Arzu edenler bu fikirlerin kimlere ait olduklarını konuyla ilgili eserlerde bulabilirler...

Şimdi bu cümlelerde, **mecaz** yollu anlatılmak istenen hususlara, çağdaş bilimler ışığında yaklaşmaya çalışalım...

Biliyoruz ki **insan; evreni beş duyusuyla** algılar. Dolayısıyla, insanın, **beş duyusunun oluşturduğu evreni** ile; bir hayvanın ya da insan ötesi herhangi bir varlığın, duyu organlarının kapasitesine **GÖRE algılanan evreni**, elbette ki birbirinden son derece farklıdır!

Bunu, basit bir misalle açıklayalım... İnsan gözü, 4000 angström ile 7000 angström arasındaki dalgaları değerlendirerek beyne yollar; ve bu dalgalar, beyinde bir görüntü şeklinde değerlendirilir... Biz de, beynimizin programlandığı şekilde değerlendirdiği bu dalgaları yayan veya aksettiren nesneleri **"var"** kabul eder, bunların dışındakileri ise **"yok"** sayarız.

İşte, **gerçeği görememe hususundaki yanlışımız**, bu noktada başlamaktadır...

Gözümüzün algılayamadığı, sayısız-sonsuz dalga boyu skalasından son derece minik bir kesiti algıladığımız hâlde, her şeyi algıladıklarımızdan ibaret sanıyor; ve her şeyi, bu sınırların içinde varsayıp, değerlendirmeye çalışıyoruz!..

Oysa, **gerçekte evren; sonsuz-sınırsız dalga boylarından, ya da bir diğer ifade ile kuantlardan oluşan bir yapıdır**; ki bu algıladığımız kesit içindekiler, okyanusta bir damla bile değildir!

İkinci olarak anlaşılması zorunlu bir diğer husus da şudur...

Gözümüzün beyne ulaştırdığı 4000-7000 angström arası dalga boyları bir anlam taşıdığına göre; bütün dalga boyları ve boyutları ile tüm evren, bir anlam ifade eden **BÜTÜNSELLİĞE** sahiptir! Ne çare ki, bizim algılama araçlarımızın sınırlılığı, bu **EVRENİN BÜTÜNSELLİĞİNİ** değerlendirmekten bizi mahrum bırakmaktadır.

Demek oluyor ki...

Beynimizin, belirli **şartlanma yollu edindiği programlarla bloke olması**, bizi kısıtlıyor ve... Kesitsel algılama araçlarına (beş duyu) sahip olmamız, **ve her şeyi İLLE DE beş duyu ile değerlendirme şartlanmamız**, çokluk görüntüsü veren **orijinal TEK**'i bir türlü algılayamamamıza sebep olmakta!

Oysa, bilimsel olarak biliyoruz ki, atom boyutunda değerlendirme aracımız ya da duyumuz olsaydı, **"hepimiz BİR"** olacaktık...

Bunu da anlatmak için şöyle bir misal vereyim...

Bulunduğunuz odayı, tavanını açmak suretiyle, bir milyar defa büyütme kapasitesine sahip elektron mikroskobunun lâmına koyun ve sonra da objektifinden bakın... Bir milyarlık büyütme kapasitesi, bize atomları görme olanağını verecektir... Bu takdirde, artık biz, o odadaki çeşitli isimler taktığımız eşyayı değil; demir, bakır, çinko, hidrojen, azot, oksijen vesaire gibi pek çok atomlardan ibaret, homojen bir kütleyi göreceğiz...

Göz aracıyla aynı odaya bakan beyin, az önce birçok eşyanın varlığından söz ederken; elektron mikroskobu aracılığıyla aynı odaya bakan beyin, sayısız eşyadan değil, homojen atomik bileşik bir kütleden söz edecektir; ki artık **"pek çok"**, sadece **yüz küsur** atom türüne dönüşmüştür nazarımızda!

Şayet, beynin kullandığı algılama aracı, bir milyar defa büyütme kapasitesi yerine, bir trilyon ya da yüz katrilyon gibi rakamlara çıksa ne olur?..

Bu takdirde öyle bir noktaya geliriz ki, **evrende var olduğunu kabul ettiğimiz her şeyin, o şeye bakan algılama aracının kapasitesinden doğan, imgesel bir varlık olduğunu idrak ederiz!**

İşte, **var olduğu beyin tarafından kabul edilen her şey, beynin kesitsel algılama araçlarına GÖRE**dir; ve o görüntülerin her biri, **kesitsel verilerin imajlarıdır!**

Bu tespit bizi nereye götürür?..

Madde - hücre - molekül - atom - nötron - kuark - kuant **"boyutsal öze inim"** ile karşımıza öyle bir **TEKİL** yapı çıkar ki, artık, bu **TEK**'ten başka bir şeyin varlığı düşünülemez!

Kısacası, **"Evren"** ismiyle işaret ettiğimiz varlık, **gerçekte öyle bir TEK**'e dayanmaktadır; ki siz ona ne isim verirseniz veriniz; **O**'ndan başkasına **"Evren"** ismi ardında yer yoktur!

Algılayabildiğimiz kadarıyla, bir özelliği **"Salt Bilinç"**; diğer bir özelliği de **"Evrensel Enerji"** olan bu **TEK, "Evren"** ismiyle tanımladığımız yapı olarak, zaman kavramının olmadığı bir mânâda, her an kendi sistemiyle yaşamını sürdürmektedir.

Bize düşen ise, şayet elimizden geliyorsa, bu yapıdaki yerimizi anlamaktan ibarettir.

2

BİLİMSEL VERİLERLE DÜŞÜNEBİLMEK

Evrenin, sonsuz dalga boyundan meydana gelen, bilemediğimiz sayıdaki boyutta olan gerçek yapısına karşın; insanın, sadece kesitsel algılama araçlarıyla (beş duyu) değerlendirme yapmak zorunda olması nedeniyle; gerçekte, asla **"EVREN"**den söz edilemeyeceği; ancak **"insanın evreni"**nden bahsedilebileceği, kesinlik kazanmıştır!

İşte acı ama kesin olan bu gerçek karşısında, insan için geriye ne kalıyor?..

Beş duyu sınırlarıyla kayıtlı insan beyinlerinin, bilimsel veriler ve bulgular eşliğinde, yeni düşünce sistemleri ile çevresini ve içinde yaşadığı boyutun gerçeklerini doğruya en yakın biçimde tespit edebilmek... İşte sorunumuz burada başlıyor...

Teknoloji ne kadar gelişirse gelişsin, beş duyunun kendisine ulaştırdıklarıyla değerlendirme yapmak mecburiyetiyle yüzyüze olan beyin, günümüzde şu gerçeği tespit etmektedir...

Algılanan boyutların ötesinde, sayısız boyutlar ve o boyutlara ait sayısız değerler ve o değerlerle, kendine özgü canlılık sahibi sayısız türler mevcuttur!

Öyle ise biz, bilimsel verilerin doğrultusunda düşünürsek, göreceğiz ki, bizim madde boyutumuzun dışında; **kendi madde boyutlarında**, fakat **bize GÖRE ışınsal yapılı** canlılar ortamı hadsiz hesapsızdır...

Evren, tümüyle ışınsal yapı orijinlidir de; biz, "madde" âleminde mi yaşıyoruz?..

Bu konuda en önemli soru ile karşı karşıyayız şu anda! Ve cevabının anlaşılması da oldukça güçtür...

Soruyu biraz daha açalım...

Evrende, **"madde"** âlemimiz ve **"madde olmayan"** âlemler mi var?.. Canlılar, sadece **"madde"** âleminde mi var?..

Bilimsel veriler gösteriyor ki, makrokozmos denilen kozmolojik sistemlerden, mikrokozmos denilen müonlara - kuantlara kadar - yardımcı araçlarla da olsa- göz veri sınırları içerisinde kalan her şey, birbirini meydana getiren terkipsel katmanlardır...

Oysa bu katmanların her biri, kendi katman algılayıcısına GÖRE maddedir! Yani, **"madde"** ve **"madde ötesi"** kavramı, tamamıyla algılayıcısının kapasitesine **GÖRE** değişen, **"GÖRESEL KAVRAM"**dır!

Bizim algılama araçlarımızın iki puan üstündeki algılama araçlarına sahip birimler için, bizim dünyamız ve yapımız, **madde ötesi** iken; bizim iki puan altımızdaki algılama araçlarına sahip bir başka türe göre, yaşadığımız ortam, mevcut bile değildir!..

Bir hücre ya da bir bakteri, bilinci itibarıyla, bizim varlığımızdan bile haberdar değilken; önümüzde böyle bir örnek mevcutken; biz nasıl olur da, içinde yaşadığımız ortamda, bizden başka **canlı-bilinçli varlıkların** mevcut olmadığını iddia edebiliriz?..

Algılayabildiğimiz kadarıyla, ister dalgasal birikim, ister kuantsal yapı olarak ele alalım, gerçekçi düşünce bizi, sayısız **canlı-bilinçli birimler ve birikimler** evreninde yaşadığımız sonucuna

götürmektedir...

Ancak ne var ki, biz, kendimizi henüz 19. yüzyılın, gelişmemişlikten dolayı kabullenilen madde ve maddecilik şartlanmasından arındıramadığımız ve çağdaş düşünce sistemi içinde yer alamadığımız için; evrene ait gerçekler ve değerler boyutuna sıçrama yapamıyor, her şeyi dar madde sınırları içerisinde çözümleyip, değerlendirmeye çalışıyoruz.

Şunu artık kesin olarak bilmeli ve idrak etmeliyiz ki; kuantsal yapı boyutundan, **"madde"** adını taktığımız **"beş duyu boyutu"**na ve daha **"ÜST MADDE"**[1] boyutuna kadar, **her terkipsel yapının, kendine özgü bilinci ve değerleri mevcuttur!..** Biz, bu gerçeği idrak ettiğimiz ve üzerinde araştırmalarımızı sürdürdüğümüz ölçüde, bu bilinç birimleriyle iletişim kurma imkânına sahip olabiliriz. Dar görüşlülüğün ifadesi olan inkâr ise, evrende kör bir bilinç olarak yaşamaktan başka bir şey kazandırmaz.

Geniş ve kapsamlı düşünen insana yakışan şey, inkâr değil, bilimsel düşüncedir!

<u>Ölüm ötesi yaşam gerçeği</u>; **bilincin, madde ötesi yapısından kaynaklanan ve her boyutta terkipsel yapısına göre sonsuz devam eden orijinalitesinden** kaynaklanmaktadır... Zira **bilinç; maddeden değil, maddeyi oluşturan "Evrensel Orijin"den** kaynaklanmaktadır... Evrensel, kuantsal orijinli bilincin, madde boyutundan bedende, beyinde ulaştığı form ve kapasitenin, maddenin tükenişiyle birlikte, yeniden bir alt -ya da bir üst- boyutta ışınsal yapısıyla yaşamına devam etmesi kaçınılmaz bir son ya da devamdır...

Öyle ise, düşünce ufkumuzu madde sınırlarının ötesinde, boyutsal derinliğe ulaştırabiliyor muyuz?..

---

1 Bu konuyu **TEK'İN SEYRİ** adlı kitabımızda okuyabilirsiniz.

3

EVRENSEL ÖZ ve ÖZÜMÜZ

İnsanın, asla evrenden söz edemeyeceğini; "Evren" ismi altında anlatılmak istenen şeyin, ancak ve sadece kesitsel algılama araçları beş duyuya dayanan "insanın evreni" olduğunu anlatmıştık...

Daha sonra da, **"madde"** diye bir şeyin gerçekte var olmadığını; **"madde"** tespitini dahi beş duyuya dayanan algılama araçlarının yaptığını; başka algılama araçlarının da başka **"madde"**ler tespiti yapabileceğini açıklamaya çalışmış; ve **her algılama aracına GÖRE** değişen sayısız **"madde"** âlemleri vardır; ki onlar, bize göre, hep **"madde ötesi"** âlemlerdir, demiştik...

İnsan, beş duyu verileriyle evreni tanıyamayacağına göre; insan, evren içi bir varlık olduğuna göre; evrende her şey, madde ötesi dalgalardan ya da kuantsal yapıya dayanan çeşitli frekanstaki, çeşitli anlamları kapsamında bulunduran birimler olduğuna göre; bu takdirde **özü** itibarıyla **"İNSAN"** nedir?

Gözden öze yönelebilenlere, gözden öze geçebilenlere, beyinlerini beş duyu verileriyle bloke olmaktan kurtarıp, derin ve kapsamlı düşünce yoluyla, madde sanısından **"Evrensel Öz"**e doğru, bilim artı sezgi gücüyle kullanabilenlere göre...

Evrende mevcut olan her birim, yapısına ve algılama aracına göre

yer aldığı katmanda, tüm evrensel öz değerlere sahiptir. **"Evrensel öz"**e sahip bulunan her birim, kendi algılama araçlarının oluşturduğu katmanda yaşadığı sürece, o katman kendi **"madde"** dünyası olarak mevcuttur; diğer katmanlar ise, **"yok"** hükmünü alır, algılama aracının kapasite yetersizliği dolayısıyla!

Gerçekte, evrende mevcut bulunan her şey, aynı özden meydana geldiği için, ister **"Yaratan Güç"** denilsin, ister günümüz deyişiyle **"Salt Bilinç"** diyelim bu evrensel kudret ve ilim, holografik bir biçimde, evrenin her katmanındaki her birimin her noktasında, aynı şekilde mevcuttur!

Evrene, aynı özden meydana gelmiş değişik terkiplerdeki sayısız türün algılama araçlarından bakışı bir yana koyup da; tüm algılama araçlarının kapasitesine sahip **tek** bir algılama aracıyla, **Özden yapıya doğrultusunda** bakabilirsek, algılarız ki; canlı, sonsuz, sınırsız, ilim ve kudret sahibi, kendi varlığı dışında başka bir şeyden söz edilmesi mümkün olmayan **"TEK"**ten başka bir şey mevcut değildir; ki artık siz, **"O"**na ne isim isterseniz veriniz!

Bugünkü bilimsel değerlendirmeler, geçtiğimiz binlerle yıllık süreç içinde mevcut olmadığı için, o günün **gözden öze** yönelenleri, beş duyunun kesitsel verileri üstüne, beş duyu ötesi algılama sistemlerini de devreye sokarak, bu gerçeklere önemli ölçüde ulaşmışlar; ancak ne var ki, kendi lisanları ile, **"mecaz yollu"** bu gerçekleri dile getirmişlerdir.

"Evrenin tek bir ruhtan meydana geldiğini", "her şeyin varlığının bu tek ruh ile mevcut ve devam etmekte olduğunu", "insanın, özünde mevcut olan bu ruhu, dışarıda aramasının boş bir şey olacağını" vurgulayan öze ermişler, ne yazık ki kendilerini gözle sınırlayanlar tarafından anlaşılamamışlardır.

Evren, özü itibarıyla tek ve tümel bir bilinç ve güç olduğuna, gerçekte sonsuz-sınırsız yapısına ve her birimin kendi ilmi ve kudretiyle, ve gene kendi varlığıyla var olduğuna göre; insan için evrenin gerçeğine vardırıcı tek yol, gene **insanın kendi bilinci ve**

özüdür.

İster tüme varış; ister tümden geliş sistemleriyle hareket edelim, öncelik hep **"tüm"**dedir! **"Tüm"**ü bilmezseniz, bilmediğinize varamazsınız! **"Tüm"**ü bilmezseniz, tümden gelim olanaksızdır! Öyle ise her koşulda, öncelikle bilinmesi zorunlu olan **"TÜM"**dür!

"Madde"miz, beş duyu verilerine göre mevcut olan bir katman olduğuna göre; algılama araçları değiştikçe **"maddeler"** de değişeceğine göre; bu hükmü veren bilinç, kesinlikle anlaşılır ki madde değildir!..

Bilinç, madde olmadığına göre; **"Evrensel Öz"**den meydana gelmiş, **"Evrensel Öz"**le mevcut, ancak yapısını henüz değerlendiremediğimiz, meçhul frekanslı dalga boyudur!

Ve bu gerçeğe göre biz, evrendeki -göz boyutuna gore- milyarlarca galaksiden bir galakside, yüz milyarlarca yıldızdan birinin bir uydusunda yaşamakta olan, milyarca bedenden bir et-kemik beden değil; varlığını **"Evrensel Öz"**den alan ve **"O"** öz ile var olan bir bilinç titreşimiyiz!

Beş duyu sınırlamaları dolayısıyla, **"madde"** diye isimlendirdiğimiz her şey dahi, değişik frekanslardaki ışınsal yapıdan başka bir şey değildir!...

Ne var ki, **"Evrensel Öz"**ü holografik bir biçimde varlığında bulunduran; ve hatta o **"Evrensel Öz"**ün mevcudiyetiyle var olan; holografik bir biçimde **öz** sahibi ışınsal yapı olan varlığımıza, bizden öncekiler **"RUH"** adını takmışlardır.

Öyle ise, insan için, **"yok olma"** anlamında **"ölüm"** asla söz konusu olmayıp; olay, kişinin bilincinin, madde boyutundan holografik ışınsal beden boyutuna sıçramasıdır; ya da eskilerin tanımlamasıyla; **"Ruhlar âlemine geçiş"** söz konusudur... Ve bu holografik ışınsal özellikli beden için, ışınsal evrende, eriştiği algılama kapasitesiyle, bu kapasiteye bağlı katmanda sonsuza dek yaşam mevcuttur.

4

"ÜMMÎ"nin "OKU"ması

Kur'ân-ı Kerîm'in ilk gelen âyeti ve hükmü "İkra"dır!..

"İKRA" hitabının şeklen kendisine nasıl ulaştığını ve o anda neler hissettiğini önce **Hz. Muhammed** (aleyhisselâm)'ın ağzından dinleyelim...

Cebrâil (aleyhisselâm) isimli **melek** nasıl gelmiş; nasıl **"OKU"** demiş; nasıl **"SIKMIŞ"**; ardından neler hissedilmiş; bütün bunları önce umuma anlatış şekliyle sahih hadislerden görelim, okuyalım...

Sonra bugüne kadar elimize geçmiş tüm verilerin üzerinde duralım...

Sonra da, üzerinde sesli düşünmeye başlayalım...

Sahihi Buhari'de ve **Sahihi Müslim**'de nakledilen hadîs-î şerîf şöyle:

Rasûl-ü Ekrem sallâllâhu aleyhi vesellem, evvela gerçekleşen rüyalar görmeye başlamıştı...

Bir rüya görmezdi ki, fecri sâbit gibi zuhur etmiş olmasın...

Sonra halvetten hoşlanır oldu... Hıra tepesindeki mağaraya çekilip, birçok gece, orada kulluk ederdi! Bunun için de, azığını yanında götürürdü...

Sonra tekrar **Hz. Hatice**'nin yanına gelir, bir miktar azık alır, gene giderdi...

Nihayet bir gün Hıra tepesindeyken, O'na, **Hak** geldi!..

Şöyle ki...

Kendisine, bir **melek** geldi ve **"İKRA" - "OKU"** dedi... O da...

− **Ben OKUYANLARDAN değilim!..** cevabını verdi.

Rasûlullâh şöyle buyurdu:

"Bu cevap üzerine melek hemen beni tuttu ve vücudumu sarıp öylesine sıktı ki, takatim neredeyse tükeniyordu...

Sonra gene salıverdi ve;

− **İKRA (OKU)!.. dedi.**

Ben de:

− **Ben okuyanlardan değilim, dedim...**

Der demez beni yine tuttu ve öyle bir sıktı ki, canıma tak dedi... Ve salıverdi ve tekrar;

− **İKRA! dedi...**

Ben de yine;

− **Okuyanlardan değilim, dedim...**

Binâenaleyh, beni üçüncü defa, yine sıktı, sonra bıraktı ve derhâl:

− **OKU!.. Seni halkeden Rabbinin adıyla OKU!.. âyetlerini okudu.**

Bundan sonra **Rasûlullâh** evine avdet etti... Yüreği oynuyordu!.. **Hz. Hatice**'nin yanına girdi; **"Beni örtün, örtün"** dedi... Örttüler!

Nihayet heyecanı geçti, o zaman **Hz. Hatice**'ye durumu anlatıp;

− **Kendimden cidden korktum!** buyurdu...

Hatice:

− Hayır, vallâhi Cenâb-ı **Allâh** hiçbir vakit seni perişan etmez... Sen, akrabana iyilik eder, külfetlere tahammül edersin, yoku kazanır, yoksulu kazandırırsın... Misafire ikram eder, ihtiyaç duyanlara yardım edersin...

Ve bundan sonra, onu alıp, amcazadesi **Meleketül Nevfel**’e götürdü.

Varaka adıyla da bilinen **Nevfel** cahiliyet zamanında iken, Nasraniyeti kabul etmiş bir zât idi... İbranice yazmasını bilir ve ilâ mâşaAllâh İbranice İncil yazardı... Artık pek ihtiyarlamış ve âmâ olmuştu...

Yanına varınca **Hatice:**

− **Amcazadem, bak biraderzadeni bir dinle...** dedi.

Varaka sordu:

− **Biraderzadem ne görüyorsun?..** dedi.

Rasûlullâh gördüklerini anlattır... Bunun üzerine **Varaka;**

− **Bu o namustur ki, Cenâb-ı Allâh, Musa’ya indirmiş idi! Ne olurdu ben genç olsaydım ve kavminin seni çıkaracağı zaman sağ olaydım!..** dedi.

Rasûlullâh sordu;

− **Acayip! Onlar beni çıkaracaklar da mı?.. Varaka;**

− **Evet senin getirdiğin gibi bir şeyi getiren hiçbir insan yoktur ki, düşmanlığa maruz kalmasın ve bulunduğu yerden çıkartılmasın... Eğer o gününe yetişirsem, herhâlde sana kaviyen yardım ederim...**dedi.

Bu olay gerçekleştikten kısa bir süre sonra gene hitap gelmişti...

Bu tekrar, **Rasûlullâh**’ı gene çok korkutmuştu...

Rasûl-ü Ekrem, Hz. Hatice’ye geldi ve şöyle dedi:

− Ben halvette yalnız kaldığım zaman, bir hitap işittim! Vallâhi bunun bir emir olmasından cidden korktum...

Hatice cevap verdi:

− Maazallâh, sana Allâh'tan korkulacak bir şey gelmez! Sen emaneti korursun, akrabana iyilik edersin, doğru söylersin... dedi ve böylece onu teskin etti...

Sonra **Ebu Bekir** geldi... **Rasûlullâh** yoktu o sırada...

Hatice, Rasûlullâh'ın sözlerini **Ebu Bekir**'e anlattı ve:

− Muhammed ile beraber Varaka'ya git! dedi...

Rasûlullâh gelince, **Ebu Bekir** onu tutup;

− Hadi bizi Varaka'ya götür... dedi.

Ebu Bekir böyle deyince, **Rasûlullâh** sordu...

− Kim söyledi bunu sana?

Bunun üzerine o da;

− Hatice!.. dedi.

Birlikte **Varaka**'ya gittiler ve olayı anlattılar...

Rasûlullâh şöyle dedi:

− Yalnız halvette iken, arkamdan, yâ Muhammed yâ Muhammed diye bir nida işitiyorum... Ve hemen koşup kaçıyorum...

Varaka cevap verdi:

− Öyle yapma!.. Geldiği zaman söyleyeceğini iyice anlayana kadar bekle ve iyi dinle... Sonra da ne dediğini gel bana haber ver!.. dedi.

Daha sonra **Rasûlullâh** halvete çekildiğinde bu defa şöyle hitap geldi:

− Yâ Muhammed, şöyle de:

“Bismillâhirrahmânirrahıym

El Hamdu Lillâhi Rabbil‘âlemiyn” diyerek “ve laddaalliyn”e kadar vardı... Ve bir de:

“Lâ ilâhe illâllâh” diye ilave etti...

Bunun üzerine, o da gelip, bu olan biteni **Varaka**’ya nakletti!

Bunun üzerine **Varaka** da şöyle dedi:

− Müjdeler olsun sana!.. Ben şehâdet ederim ki, Sen ibni Meryem’in tebşir ettiği Zât’sın! Ve sen, Musa’nın namusu gibi bir namus üzeresin... Sen Nebiyyi Mürsel’sin ve cihada memur olacaksın!..

Şimdi burada görülüyor ki, ilk nâzil olan âyet; yani **Hz. Muhammed**’e gelen ilk emir **“OKU”** emri yani **“İKRA”...**

Ve geçmişteki hemen hemen çok büyük bir grup İslâm âlimleri bu konuda ittifak üzereler...

Bunun akabinde gelen âyetlerde **“Besmele” ile birlikte “Fâtiha”** yani **“El Hamdu Lillâhi Rabbil’âlemiyn” diye başlayan yedi âyet!.. İlk sûre!**

İş böyle olduğuna göre...

Burada düşünülmesi gereken ilk konu, **“OKU”** kelimesinin neye işaret ettiğidir!

Eğer, bizim klasik mânâda anlayışımız üzere bir **“OKUMAK”** ise burada murat olan; bunun için eline bir kitap verilmesi, **O**’nun da eline aldığı bu kitabı okuması gerekirdi...

Oysa eline böyle yazılı bir metin verilmiş değildi!... Ne bir sahife hâlinde, ne bir parşomene veya deriye yazılmış bir metin kendisine verilmiş değildi! Yazılı bir metin verilmediğine göre de, burada bizim, klasik anlamda değerlendirdiğimiz biçimde bir **“okumak”** söz

konusu değildir…

Bu takdirde, **"OKU"** sözünün mânâsını nasıl anlamak ve değerlendirmek durumundayız?..

Okunacak herhangi bir metin olmadığına göre, kendisinden neyi **"OKU"**ması talep ediliyordu?..

Ne, nasıl okunacaktı?..

Bunu anlayabilmek için, meseleye çok geniş bir perspektifle bakmak zorundayız!..

Yani... O zamanda, toplumun hangi şartlar içinde yaşadığına; neye nasıl inandığına; ve ne tarz düşünce yapısına sahip olduğuna bakmak lazım...

Bilindiği gibi, o devirde **Kâbe**'de 360 adet **"sanem"** yani **"put"** vardı! Ve insanlar pek çok tanrılara tapıyorlardı...

İnsanların bir kısmı, kimisi yeryüzünde kimisi semâda mekân tutmuş, Dünya'yı yönettiğini tasavvur ettikleri tanrıları varsayıyorlar; onları övüp yüceltmek suretiyle de kendileri için bir menfaat umuyorlardı!

Varsaydıkları tanrıları ile olan diyalogları neticesinde, onlara yönelik olarak ortaya konulan çok değişik fiiller mevcuttu... Adaklar, kurbanlar, tapınmalar, yalvarıp yakarmalar!

O devirde, içinde yaşadıkları toplum gibi düşünmeyen, **saneme** tapınmayan; semâda bir tanrı düşünmeyen; ancak ve sadece yerleri ve gökleri meydana getiren sonsuz-sınırsız yaratıcı bilinçli güce inanan sekiz-on kişilik de bir grup vardı...

Bunlara, **"HANÎF"**ler deniliyordu!

"HANÎF" diye adlandırılan bu küçük grubun üyelerinden birisi **Hz. Ebu Bekir**, bir diğeri de **Hz. Muhammed Mustafa** idi!

Varlığın ve yaşamın **içinde gökte bir tanrının** yeri olmadığını tespit eden **Hz. Muhammed** (aleyhisselâm), konuyu tam anlamıyla

çözüme ulaştıramamanın getirdiği bir sıkıntı içindeydi!.. Bu sıkıntı, O’nun yaşamını oldukça önemli bir şekilde etkilemeye başlayınca, ticareti yanındakilere bırakarak, az bir azık alıp, bir mağarada inzivaya çekilmek ve orada derin tefekküre girmek zorunluluğunu hissetti!

Ve bir gün...

Hz. Muhammed Mustafa (aleyhisselâm), içinde bulunduğu mağarada **MUTLAK GERÇEĞİ** bulmak için çeşitli düşünsel çalışmalar yaparken; bir gün ansızın hayatının dönüm noktasını oluşturan olağanüstü olayla karşılaştı...

5

"ÜMMÎ"ler KİMLERDİR?

Karşısına aniden bir **"melek"** çıktı ve O'nu şiddetle **"SIKTI"**; sonra da;

– **İKRA - OKU!..** dedi.

Burada, kendisinden istenilen şey, **"OKU"**ması idi!..

Neyi..?

Hz. Muhammed kendi beyanına göre, **"oku"**yamıyordu!..

"OKU"ması gereken şeyi **"OKU"**yamıyordu!.. Çünkü, **"ÜMMÎ"** idi!..

"ÜMMÎ" ne demekti?..

Birbiri ardında yazılı olan harfleri okuyamamak mı?..

Esasen, **Kur'ân-ı Kerîm**'e göre, Araplar bu konuda iki sınıfa ayrılıyorlardı:

1. "EHLİ KİTAP"... Yani **okuyanlar!..** Yani, **Tevrat ve İncil'i okuyanlar ve yazanlar…**

2. "ÜMMÎLER"... OKUMAYANLAR!.. Yani, **Tevrat ve İncil'i**

okumayanlar -yazmayanlar- yani yazı yoluyla çoğaltılmasında görev almayanlar…[2]

Kur'ân-ı Kerîm, o gün yaşamakta olan Arapları ve diğerlerini, **Tevrat ve İncil'i okuyanlar ve okumayanlar** olarak ikiye ayırıyor; ve bu kitapları okumayanları ise **"ÜMMÎ"** olarak nitelendiriyordu.

Bu husustaki yaklaşım şuydu…

Bir kısım insanlar vardı ki, bunlar sadece Tevrat'ı veya hem **Tevrat**'ı hem de **İncil'i okuyor**; ve dahi bazıları, bu kitapları **yazarak çoğaltmayı görev biliyorlardı...**

Bir kısım insanlar ise bu kitapları okumuyorlar ve **Kâbe**'deki çeşitli putlara tapıyorlardı...

Pek küçük bir grup da, ne kitapları okuyup-yazarak çoğaltıyor; ne de putlara tapıyorlardı; ki bunlara da **"HANÎF"**ler denmekteydi...

İşte, gerek **Hz. Muhammed Mustafa** (aleyhisselâm), gerekse **Ebu Bekir es Sıddîk** bu **"HANÎF"**ler grubuna dâhil olarak, **"ÜMMÎ"**ler diye adlandırılan ve **"EHLİ KİTAP"** olmayan kimselerdendi! Yani, **Tevrat ve İncil'i okuyup-yazmışlardan değillerdi!**

Bu sebepten dolayıdır ki, **Kur'ân-ı Kerîm**'de ilgili âyetlerde

---

[2] Burada detayına ve açıklamasına girmek istemediğim bir hususa dikkatinizi çekmek istiyorum... Yazarak çoğaltma olayı geçmiş topluluklarda, teknik yazı imkânları gelişmemesi sebebiyle elle devam ettiği gibi; çağımızda dahi, gerekçesi bilinerek ya da bilinmeyerek, gelişen yazım teknolojisine rağmen **"elle"** yazıma özel bir önem verilmekte ve bu yola devam edilmektedir... Mesela, günümüzdeki bir dinsel grubun içinde **"yazıcılar"** denilenleri vardır; bunlar bütün gelişmiş yazı tekniklerine rağmen gene de "elle" yazmaya devam etmektedirler... Yine bunun gibi, günümüzde **"UZAYLILAR"** ile görüştüklerini sanan bir grubun aldıkları tebliğleri mutlaka **"el yazısıyla çoğaltmak"** ve yaymakla görevlendirilmeleri söz konusudur... Keza **"RUHLARLA"** görüştüklerini zanneden, nice Türkiye içi ve dışı grupların aldıkları tebliğleri **"el yazısıyla"** çoğaltma ve yayma görevlerinin benzerliği üzerinde durmak, ve bu konuyu araştırmak gerekir kanaatindeyim...

Efendimiz **Muhammed Mustafa** (aleyhisselâm)’a;

“…ÜMMÎ NEBİ OLAN O RASÛLE Kİ...” (7.A’raf: 158)

Diye tavsif edilip;

“…EHLİ KİTABA VE ÜMMÎ OLANLARA DE Kİ…” (3.Âl-u İmran: 20)

“SEN O’NDAN (inzâl ettiğimiz BİLGİden) **ÖNCE** (Tevrat, İncil gibisinden) **BİR KİTAP OKUMUYOR VE ONU SAĞ ELİNLE DE YAZMIYORDUN...”** (29.Ankebût: 48)

Diye de hitap edilmekteydi!

Şayet dikkatle ve peşin hükümsüz olaya yaklaşırsak, görürüz ki, sadece **“ehli kitaba ve ümmî olanlara sor”** âyeti dahi, o gün için yaşayanların, **Kur’ân** anlayışında ikiye ayrılmış olduğunu; Tevrat ve İncil’i okuyanların **“Ehli kitap”**; buna karşılık Tevrat ve İncil okumamış olanların ve bunlara inanmayanların da **“Ümmî”** diye adlandırıldıklarını rahatlıkla fark ederiz!

Kurân’da **Rasûl-ü Ekrem**’e **“Sen ümmîlerden olduğun hâlde onlara Kitabı ve Hikmeti öğretirsin”** gibi tanımlamanın getirilmesinin mânâsı ise şudur:

“Sen, daha önce Tevrat ve İncil’i okumadığın hâlde, bu Kutsal Kitaplarda yazılı olan bilgilere uygun bir şekilde, geçmiş olaylara dair haberleri onlara ulaştırmaktasın!..

Bu da senin, O Kitapların kaynağından bu haberleri aldığını, yani vahye dayalı bir biçimde, Nübüvvet görevi dolayısıyla diğer Nebiler gibi aynı kaynaktan beslendiğini ispat eder!

Şayet sen Ümmî olduğun, yani daha önceden Tevrat ve İncil’i okumamış olduğun hâlde, O kitaplarda yazılı olanları biliyor ve onlara anlatıyorsan, bu demektir ki, sen de bir Nebi olarak Musa ve İsa’nın aldığı kaynaktan vahiy almak suretiyle gerçekleri toplumuna iletiyorsun!”

Yani, netice olarak burada ortaya çıkan gerçek şudur ki...

O devirde insanlar **"Ehli Kitap"** ve **"Ümmî"**ler olarak ikiye ayrılmaktaydı…

İncil ve Tevrat'ı okuyanlar ve elle yazarak çoğaltılmasında görev alanlar, **"EHLİ KİTAP"**; buna karşılık bu kitapları yazmayanlar, ve dahi okumamış olanlar da **"ÜMMÎ"**ler olarak isimlendiriliyordu...

Hz. Muhammed Mustafa dahi bu kitapları okumamışlar grubundan bir fert olarak genel tanımlama içinde **"ÜMMÎ"** diye nitelendiriliyordu!.. Bu bir...

Bir de işin diğer yanı var;

"OKU"MA ya da **"OKUYAMAMA"** kavramlarının burada taşıdığı anlam!..

"İKRA" yani **"OKU"** hitabında işaret edilen mânâ neydi acaba?..

"İKRA" sözünün **Hz. Muhammed** (aleyhisselâm)'a söylendiği an'ı, yeri ve şartları göz önüne getirelim...

Yer, Hıra Tepesindeki bir mağaranın önü! Zaman, yaklaşık 1400 küsur yıl evveli! Ve elde olan hiçbir yazılı metin yok!

Şimdi bu hususa lütfen çok dikkat edin!

Cebrâil isimli melek tarafından, **Hz. Muhammed Mustafa**'ya hitap ediliyor:

– **İKRA** yani **"OKU"!**

Ama bu hitapla birlikte de olsa, **eline hiçbir yazılı metin verilmiyor!..**

Şayet bir yazılı metin verilse idi!.. Ama kağıt üzerine; ama deri üzerine; ama kemik üzerine; ama taş üzerine; her ne üzerine yazılı bir metin olursa olsun; şayet bir yazılı metin verilmiş olsaydı..!

Ve **Hz. Muhammed** de buna karşılık;

"Ben ümmîyim, onun için bunu okuyamam" deseydi; bu olayı

Hz. Muhammed’in bildiğimiz anlamda okuma-yazma bilmeyişine işaret olarak alabilirdik belki!.. Ancak ne var ki, olay asla böyle cereyan etmiyor!

Cebrâil (aleyhisselâm)’ın;

– **İKRA!..** Yani, **“OKU”** hitabına, **Hz. Muhammed** şu cevabı veriyor:

– **Mâ ene bikariyyun!**

– **OKUYABİLENLERDEN DEĞİLİM!**[3]

Burada önce şu hususa dikkatinizi çekelim...

Bir kişiye durup dururken **“OKU”** deseniz, bu isteğe karşı alacağınız cevap kim olursa olsun, şu olacaktır:

– **Neyi okuyayım?..**

Çünkü, o kişi sizin neyi oku dediğinizi bilmediği için tabii olarak neyi okumasını istediğinizi soracaktır...

Şayet, **“OKU”** hitabına karşılık olarak, **“NEYİ OKUYAYIM?”** sualiyle karşılaşmamışsak; bu durum bize şunu gösterir:

Hitap edilen kişi, kendisinden neyi okuması istenildiğini bilmektedir!

Evet, nitekim **Hz. Muhammed** dahi, kendisine **“İKRA”** yani **“OKU”** dendiğinde, **neyi okuması gerektiğini biliyordu!**

Ancak ne var ki, **“OKUYAMIYORDU”!**

Bu “okuyamama”nın anlamı yazılı herhangi bir metni eline alıp da harfleri deşifre edememek değildi!

“Okuma-yazması olmamak” anlamında, okuyamamak değildi!

Öyle ise neydi?..

---

3 Bakınız: Hamdi Yazır’ın “Hak Dini Kur’ân Dili” tefsiri cilt 8.

6

"OKU"YABİLMEK

Evet, o an'a kadar **"okuyamamış"...**

"Okuyamamanın" sıkıntısı içinde olan...

"Okumak" için aylar boyu mağaraya inzivaya çekilen **Hz. Muhammed Mustafa**'nın **"okumak"** istediği şey ne idi?

Ayrıca, burada bir de şunu hatırlayalım...

Söz konusu edilen şey, şayet bildiğimiz basit mânâda **okuma-yazma** olsaydı...

Okuma-yazma bir mağaraya çekilmek suretiyle tek başına mı öğrenilir?..

Yoksa, okuma-yazma bilen bir kişinin karşısına geçilip, ikinci bir şahıstan mı elde edilir, toplum içersinde!..

Üstelik bir de bu kişinin yıllardır ticaretle, hesap-kitapla uğraştığını düşünürsek!..

Geçmişte, birtakım insanlar, **olayın derinliğine girmedikleri için, ancak okuma-yazması olmayan bir Nebi'nin tebliğ edeceği Kurân'ın mucize olacağını** sanmışlar; ve dolayısıyla da işin

derinliğine hiç inmeden; hatta **bazı gerçeklere giden yolları dahi tıkayarak; "okuma ve yazma bilmeyen"** anlamına bir **"ÜMMÎ NEBİ"** kavramına saplanıp, herkese bu imajı yerleştirmişlerdir...

Zannetmişlerdir ki, böylelikle **Allâh Rasûlü** daha bir büyüyecektir!!!

Bu **Hz. Rasûl-ü Ekrem**'in **getirdiklerinin, bildirdiklerinin azametini ve O'nun gerçek büyüklüğünü** kavrayamamanın sonucudur!

Onların anlayışına göre, çöl ortasından çıkan bir Nebi, okuma-yazma bilmemelidir, ki getirdiği bilgiler, açtığı yepyeni düşünce ufukları mucize sayılabilsin!!!

Sanki bu Nebi, okuma yazma bilseydi, getirdikleri mucize olmazdı!!!

Bu tartışma sırasında şunu da dikkatimizden kaçırmayalım...

Biz, **MUHAMMED MUSTAFA'nın "RASÛLULLÂH VE SON NEBİ"** olduğuna iman etmekle mükellefiz!.. **O'nun okuma-yazma bilmesinin ya da bilmemesinin** iman şartları ile de hiçbir ilgisi yoktur...

Esasen takip eden sayfalarda göreceksiniz ki, zaten olayın **"bizim bildiğimiz anlamda okur-yazar olmakla"** dahi hiçbir ilgisi yoktur!

Hz. Muhammed (aleyhisselâm)'ın **"ümmî"** oluşunun anlamı, onun **"ehli kitap"** olmayışıdır! Bu, konunun zâhirdeki anlamıdır!..

Yani, Yahudi veya Hristiyan dinine mensup iken, daha sonra Nebi olup da yeni bir din getirmemiştir.

Hz. Muhammed (aleyhisselâm)'ın **"ümmî"** oluşunun bir de bâtınî yani iç, ya da **"SIR"** anlamı vardır; ki bu çok daha önemlidir!

7

“HANÎF” İNANCI

Hz. **Muhammed** (aleyhisselâm) **“ÜMMÎ”** olmasının; yani, hâlâ “KİTAP”ı **“okuyamamasının”** sıkıntısı içindeydi!

Bu sıkıntı öylesine büyük boyutlara ulaşıyordu ki; günlerle, haftalarla kimseyi görmüyor, görmek istemiyor; sadece düşünce dünyasındaki o muazzam sorunu nasıl çözebileceğini düşünüyordu...

Zira, kafasında oluşmuş bulunan suallerin hiçbirinin cevabını sözü edilen dinlerde ve putperestlikte bulamıyordu!

Orijinal düşünce şekli kaybolmuş **Yahudilik** veya **Hristiyanlık** ile, düşünen insana hiçbir şey vermeyen ilkel **PUTA TAPARLIK**, o devirde dahi **Hz. Muhammed Mustafa, Ebu Bekir** gibi bazı zevâta hiçbir şey ifade etmiyordu...

O yüzden de, bu zevât **“ehli kitap”** dışındaki **“ümmî”**ler sınıfında yer alıyorlardı...

Ne var ki, iş bu kadarla kalmıyor, **“ehli kitap”** içinde yer almadıkları gibi, puta taparlar arasında da bir yerleri bulunmuyordu!.. Çünkü **“ümmî”**ler arasındaki **“HANÎF”**ler grubunu oluşturuyorlardı...

“HANÎF”ler... **Dinî İbrahim**, yani **“Tevhid”** anlayışı üzerine

olanlardı!..

Bize ulaşan bilgilere göre...

İdris Nebi, görev süreci içinde, insanlara, yeryüzünde olup bitenler üzerinde gök cisimlerinin tesirlerinden bahsetmiş; yani **"Burçlar ilmini"** açıklamıştı...

Ancak, kendisi bu açıklamayı yaparken, elbette ki bütün bu güçlerin idaresinin de **Allâh'ın ilim, irade ve kudretiyle** meydana geldiğini bildiriyordu...

"Astroloji" yani eskilerin deyişiyle **"Burçlar İlmi"** denilen sistem, **İdris** (aleyhisselâm) tarafından açıklandıktan sonra; derin düşünce yeteneğinden mahrum insanlar, olayın kökündeki ve sistemdeki ana güçten perdelenerek; tesirlerini kesinlikle tespit ettikleri **"Burçlar"** ilmine sarılıp, her şeyin yaratıcısı ana kudret olarak yıldızları kabullendiler!

Bu yanlış tespit, daha sonraları, dar görüşlü insanların, **bu gök cisimlerini "TANRILIK TAHTINA" oturtmalarına; ve böylece birer tanrı kabul ettikleri gezegen ve burçlara tapınmaya** kadar uzandı!

Esasen her Nebi'nin getirdikleri, o toplum içindeki **dar görüşlüler** tarafından zaman içinde saptırılmış**, sistem içindeki doğruluk noktasından** kaydırılarak; **lokalize doğruluk veya yerel doğruluk noktasına oturtulmak suretiyle deforme edilmiştir...**

İşte, **"Burçlar İlmi"**nin (Astroloji) konusunu oluşturan **Allâh'ın varediş sistemi içindeki bu mekanizmanın** yanlış kavranılması sonucu; **gök cisimleri, toplumlar tarafından tanrılaştırılmaya** başlanınca, bu kavramlar adına putlar yapılmaya başlanmış ve nihayet Ay'ın, Güneş'in, yıldızların birer tanrı oldukları ve bunlara tapınılması görüşü o devir toplumlarına yerleştirilmiştir...

Böyle bir akış içinde iken insanlar, bu defa **İbrahim Nebi** gerçekçi düşünce yoluyla bu yıldızların, Ay'ın, Güneş'in tanrı olduğu yolundaki iddiaların üzeride derin düşünceye girmiş ve bunların tanrı

olamayacağı gerçeğine ulaşmıştır...

Bu eriştiği gerçek neticesinde de hâlini şöyle dile getirmiştir:

“İnniy veccehtü vechiye lilleziy fetaresSemâvati vel Arda Haniyfen ve ma ene minel müşrikiyn”

“MUHAKKAK Kİ BEN VECHİMİ (bilincimi) **HANÎF** (tanrı objesiz) **OLARAK, SEMÂLAR VE ARZIN FÂTIR’INA** (her şeyi yaratış amacına göre programlayarak Yaratan’a) **YÖNELTTİM... BEN MÜŞRİKLERDEN DEĞİLİM!”** (6.En’am: 79)

“VECH”, “yüz” anlamına gelir... Ama bildiğimiz **“surat”** ya da **“sîma”** yani **“sûret olarak görünen yanımız”** kastedilmiyor burada! **“İÇYÜZ”**ümüzdür bahis konusu olan!

Mesela bir insan için deriz ki **“ikiyüzlü”!** Burada anlatılmak istenen **“ikiyüz”** nedir?.. Diyelim ki, iki kişilik...Ya da **“binbir yüzlü”** deriz... Yani, çok kişilikli anlamına!..

“VECH”, “kişilik yüzü” anlamına kullanılmaktadır burada... Buna, **“manevî yüz”** de denebilir!.. Keza, kişinin **“düşünsel kişiliği”** de demek uygundur... Ya da, başka bir ifade ile, **“şuursal kişilik”** de diyebiliriz!..

Öyle ise, **İbrahim** (aleyhisselâm)’ın **“vechimi”** deyişini, **“düşünsel kişiliğimi”** gibi anlayıp;

“Düşünsel yapımla, O manevî VARLIĞA döndüm ki, gökteki bütün yaratılmışların ve yeryüzündekilerin FÂTIR’ı O’dur!.. ”

Şeklinde de bu ifadeyi deşifre edebiliriz...

8

"FÂTIR" ve FITRAT DİNİ

Evet, devam edelim...

"FÂTIR"..?

Bu kelimenin anlamına girmeden önce, hemen iki âyeti hatırlayalım; ve bu âyetler ışığında **"HANÎF"** ve **"FÂTIR"** kelimelerinin işaret ettiği mânâyı fark etmeye çalışalım...

Anlattıklarımıza kaynak olarak **Diyanet İşleri**'nin bastırtmış olduğu Elmalılı **Hamdi Yazır** merhumun **"Hak Dini Kur'ân Dili"** isimli tefsirinden yararlanıyoruz...

"*Feekım vecheke liddiyni haniyfa* fıtratAllâhilletiy fetaren Nase aleyha* lâ tebdiyle li halkıllâh* zâliked diynül kayyimü, ve lâkinne ekseranNasi lâ ya'lemun.*" (30.Rûm: 30)

"*O hâlde yüzünü dine bir HANÎF olarak tut; o ALLÂH FITRATINA ki, insanları onun üzerine yaratmıştır, ALLÂH yaratışına bedel bulunmaz, doğru ve sâbit din odur, velâkin insanların ekseriyeti bilmezler!..*"

"*Bu mefhum ile örfte **İbrahim** milletine ismolmuştur ki, **"HANÎF"**, başka dinlerden, bâtıl mâbudlarda çekinip, yalnız **Allâh'a eğilen***

muvahhid *demektir...*

Sen yüzünü dine HANÎF olarak tut...

Allâh'ın FITRATINA! Yani FITRAT OLAN ALLÂH DİNİ'NE; ALLÂH'ın o fıtratına, o yaratışına sarıl...

FITRAT DİNİ, ALLÂH DİNİ, HANÎFLİK, İSLÂM'dır!..

DİN, FITRATI DEĞİŞTİRMEK İÇİN DEĞİL, FITRATTAKİ UMUMİ SELÂMETİ İNKİŞAF ETTİRMEK iÇİNDİR...

Velâkin insanların çoğu bunu bilmezler*, dini fıtratta değil, âdette ararlar veya hevâlarına uyarlar...*

Dinin iki kaynağı vardır...

Biri fıtrat, biri kesib...

Fıtrat, sırf ilâhîdir. Bir sevki Hak'tır!.. *Kesb, enfüsî âfakî muhtelif şerait içinde hissin teheyyücleri, zihnin tefekkürleriyle alâkadar olduğundan fıtratın istikametine muhalif hevâlara, zararlara, haksızlıklara, isyan ve şirke sürükleyebilir...*

"Her doğan fıtrat üzere doğar" *hadisi Ebu Hureyre'den...*

"Fâtır Allâh, insanları o fıtratla oluşturmuştur ki, hepsi de yaratılışları itibarıyla Allâh dini üzeredirler" *hadisi Enes radıyallâhu anh'tan bize naklolmuştur...*

Fıtrat, ilk yaratmak demek olan yaratılışın ilk tarz ve heyetini ifade eder."

Şimdi bu açıklamalar ışığında geniş planda olayı görmeye çalışalım...

Acaba niçin âyette **"HÂLIK"** kullanılmamıştır da **"FÂTIR"** kullanılmıştır... Aradaki fark nedir? Özellikle bu âyette niçin **"FÂTIR"** seçilmiştir?

"HÂLIK"; Türkçedeki karşılığıyla **"YARATAN"** anlamınadır... **"Öyle bir şey ortada yok iken, o şeyi vareden, ortaya çıkartan"**

anlamınadır...

Ama, nasıl, hangi ölçüde, hangi gayeye yönelik olarak dedik mi, burada karşımıza **“FÂTIR”** çıkar...

“TAKDİR, tasarım, planlama, düzenleme, ölçümleme, zamanlama, sıralama” gibi **“yaratma”** öncesi kavramlarla birlikte **“yaratma”** söz konusu olduğunda, hep aynı anlama işaret eden şu isimle yüzyüze geliriz... **“FÂTIR”!**

“FÂTIR”, dilediğini gerçekleştirmek üzere, birimleri o gayeyi oluşturacak biçimde yaratandır!..

“Fıtrat dini” ise, yaratılış programına kayıtsız şartsız uyum zorunluluğudur!..

“Sonra duhan (şekillenmemiş fıtrî benlik) **hâlindeki semâya** (bir kısım Esmâ mânâlarını açığa çıkarmak suretiyle) **yerleşerek, ona** (şuura) **ve arza** (bedene) **dedi ki: ‘İsteyerek yahut zorunlu olarak gelin** (Esmâ’mın gereğini açığa çıkarın) **ikiniz!’ İkisi dediler ki: ‘İsteyerek, itaat ediciler olarak geldik!’”** (41. Fussilet: 11)

Göklerin ve yerin **“FÂTIR”ının ALLÂH** olup; onları **“fıtrat”** üzere yaratmış olduğunu düşünürsek; elbette ki, onların **fıtratlarına göre yaratılış görevlerini, yerine getirmemeleri düşünülemez!..**

Nitekim, aşağıdaki âyet de, her şeyin, **fıtratları sonucu olarak kendi varoluş programları doğrultusunda fiiller ortaya koyduğuna** işaret eder..

“Kul küllün ya’melu alâ şakiletih…”

“De ki: ‘HERKES YARATILIŞ PROGRAMI (fıtratı - şâkılesi) **DOĞRULTUSUNDA FİİLLER ORTAYA KOYAR!..’”** (17.İsra’: 84)

Yani, **“ALLÂH”**ın **“FÂTIR”** olması, tüm canlı ve cansız diyerek bize göre ayırım yaptığımız varlıkların, **yaratılış programları gereği**

olarak "kulluk" etmekte oldukları sonucunu ortaya koymaktadır...

Bu konuya en büyük açıklığı getiren şu âyeti hemen hatırlayalım:

"Ve kada Rabbüke elle ta'budu illâ iyyahu…"

"RABBİN, SADECE O'NA KULLUK ETMENİZİ HÜKMETTİ…" (17.İsra': 23)

Şimdi burada dikkat edelim;

"RABBİN HÜKMETTİ" denilmekte...

Peki, **"RAB"**bin **"HÜKMÜ"** yani **"KAZASI"** değişebilir mi?..

Hemen **Hz. Rasûlullâh** (aleyhisselâm)'ın duasını hatırlayalım:

"Allâhumme lâ mânia lima a'teyte, ve lâ mutıe limâ manâ'te, ve lâ râdde limâ kadâyte!"

"Allâh'ım, verdiğine mâni olamaz; vermediğini verecek de yoktur; KAZAnı yani HÜKMÜNÜ reddedecek yani değiştirecek, bir güç de mevcut değildir..." (Hadis)

Yani, **"RAB"bin "KAZASI"="HÜKMÜ"** asla değişmez! Ve kesinlikle yerine gelir!

"SEMÂLARDA (bilinçli) **VE ARZDA** (bedenli) **KİM VARSA, O'NUN İÇİNDİR... HEPSİ O'NA İTAAT HÂLİNDEDİR."** (30.Rûm: 26)

Eğer Allâh, kendinden gayrıya kulluk edilmemesini hükmetmiş ise -ki böyledir- artık hiçbir birimin, O'ndan gayrına kulluk etmesi mümkün olmaz!

Ki, geçmişte yaşamış değerli **"öze ermişlerden"** birisi bu konuda şunu söylemiştir:

“Allâh, kendisinden gayrına kulluk edilmemesini KAZA ettiği içindir ki, bütün varlıkları kendi Esmâsıyla yaratmıştır!.. Tâ ki, kim, neye kulluk ederse etsin, gerçekte, hep, daima, bütün kulluklar O’na yapıla!..”

İşte “FÂTIR”, gökleri ve yeri hangi gaye uğruna, hangi işlevi yerine getirmek için programlayarak yaratmış ise, o yaratılmış olanların da o gayenin dışına çıkan işleri yapması asla mümkün olamaz!..

Şimdi **İbrahim** (aleyhisselâm)’ın **Allâh**’a **yönelişindeki bilinci** ifade şekline dönelim:

“**Şuurumu** (vechimi) **semânın ve arzın FÂTIR’ı olan Veche döndürdüm!..”** (6.En’am: 79)

Yani, **“Fark ettim ki, göklerde ya da yerde tanrılığı-ilâhlığı kabul edilesi bir nesne yoktur ki, ben onu put edinip, ona tapınayım!.. Bu sebeple, ben şuurumla, gökleri ve yeri dilediği şekilde meydana getirip onların hepsi üzerinde her an hükmü geçerli olan FÂTIR’a yöneldim...”**

“HANÎFEN...” (6.En’am: 79)

“HANÎF” olarak! Yani, göklerde ya da yerde **“tapınılacak bir tanrı olmadığı”** bilinci içinde! Putları, tanrıları kabul edemeyecek bir idraka ermiş olarak... Tüm varlığı, tüm evreni, tüm sistemi, tüm düzeni dilediği gibi ve hükmü her an geçerli bir şekilde vareden sınırsız ilmi ve gücü idrak ettiğim için, ötede tapınılacak bir tanrı olmadığı bilincinde olarak!..

“Müşriklerden değilim!..” (6.En’am: 79)

“ALLÂH, VÂHİD-ül AHAD” olduğu hâlde; ben **“Allâh yanı sıra tanrı kabul edenlerden”** değilim!.. Mutlak varlık, **“ALLÂH”** olduğu hâlde; ben, tanrı kavramını kabul edenlerden ve böylece de

şirke düşenlerden değilim!.. **"ALLÂH"** yanı sıra **TANRI kabullenmek**, ya gökte ötede birini kabullenmek şeklinde olur, ya da Firavun, Nemrut, Deccal gibi **kendilerinin TANRI, RAB** olduğunu iddia edenlerin, bu iddialarını kabul etmek suretiyle olur...

9

"ALLÂH" İSMİ, "CÜZ" KAVRAMINI KABUL ETMEZ!

Nitekim **Kur'ân-ı Kerîm**'de bu konuda nasıl ikaz ediliyoruz:

"Ve ce'alu leHU min ıbadiHİ cüz'a* innel İnsane lekefurun mubiyn"

"O'NA, O'NUN KULLARINDAN BİR CÜZ KILDILAR... MUHAKKAK Kİ İNSAN APAÇIK BİR NANKÖRDÜR!" (43.Zuhruf: 15)

Bakın burası **"ALLÂH"** kavramı hakkında en önemli açıklamayı getiren âyetlerden birisidir...

"PANTEİST" görüş ile **"İslâm'ın VAHDET"** görüşü arasındaki korkunç uçurumu ve farkı bilmeyen cahiller; **Hz. Muhammed** (aleyhisselâm)'ın getirdiği ve açıkladığı **"ALLÂH"** anlayışından tamamıyla uzak bir biçimde konuya yaklaşarak; **"ALLÂH"**ı ötemizde bir **TANRI** olarak tasavvur edip; buradan aramızdan birilerini de sanki O'nun bir "CÜZ'Ü" yani parçasıymış gibi kabullenmektedirler!.. Sanki, **ÖTEMİZDEKİ ALLÂH (!)** gelip, buradaki birisinin varlığına nüfuz ediyor, yani ortaya çıkıyor da; yukarıda bahsi geçen âyet de bunu iptal ediyor; gibi anlaşılmış bir

kısım tefsirciler tarafından...

Kur'ân-ı Kerîm'in ruhuna erememekten oluşan, tamamıyla bir yanlış anlamadır bu!

Hâlbuki yukarıda söz konusu edilen **Kur'ân âyeti** ile vurgulanan ve mânâsı apaçık bir biçimde ortada olan gerçek şudur:

"Onlardan bazıları ALLÂH'a CÜZ isnat ediyorlar!!! Oysa ALLÂH, CÜZ kavramından berîdir... Yani ALLÂH isminin mânâsı cüz kavramını kabul etmez!.. ALLÂH'ın cüz'ü olmaz!.. Çünkü ALLÂH, biline ki AHAD'dır; yani cüzlerden bileşik bir tümel yapı değildir! ALLÂH, sınırsız varlık olması hasebiyle, kendisinin dışında bir ayrı vücud kavramı kabul etmez; ki artık O'nun cüz'ü olan ikinci bir nesne olsun!"

Burayı çok iyi fark etmek ve idrak etmek zorundayız değerli okurlarım...

Şayet **Allâh**'ın bir mekânı varsa, şayet **Allâh**'ın bir sınırı varsa, yani **Allâh** bir yerde bitiyorsa, elbette ki **O**'nun bittiği yerde başlayacak olan iri yada ufak birtakım varlıklar olabilir... Ve yahut, **O**'nun dışında ya da içinde, **O**'nun **cüzleri** olabilir!!!

Ancak, **"ALLÂH"**ın eğer **"VÂHİD-ül AHAD"** olduğunu fark etmişsek veya idrak etmişsek, hiç değilse böyle olduğuna iman etmişsek, bilmeliyiz ki **"AHAD"** olan **"ALLÂH"**, **"CÜZ"**ü olmaktan değil, **"CÜZ"** kavramından dahi münezzehtir!..

Nitekim, konu buraya gelince, hemen hepimizin çok iyi bildiği **"İHLÂS"** Sûresini hatırlayalım:

"De ki: ALLÂH AHAD'dır!.." [4]

Burada sırası gelmişken, genelde pek bilinmeyen ve bilgisizlik yüzünden çokça karıştırılan önemli bir gerçeğe değinelim...

---

4 **"ALLÂH"** isminin işaret ettiği mânâya, müşahedemiz ölçüsünde, ilmimiz yettiğince, **"Hz. Muhammed'in Açıkladığı ALLÂH"** isimli kitabımızda temas etmiştik...

10

ALLÂH'A NİÇİN "TANRI" DENMEZ?

Biline ki...

Dilimizdeki **"TANRI", "İLÂH", "MÂBUD"** kelimeleri ile bunların İngilizce'deki karşılığı olan **"GOD"**, Fransızca'da karşılığı olan **"DIEU"**, Almanca'da karşılığı olan **"GOT"** kelimeleri hep **"TAPINILACAK bir varlık"** kavramını ifade eden kelimelerdir...

Yani, insanlar, bu kelimeler ile ÖTEDEKİ bir mâbuda, ilâha, tanrıya işaret ederler!

"ALLÂH" kelimesi ise ÖZEL olarak bir varlığın ismidir; ki o varlığa işaret etmek ve **O** varlığı tanıtmak için, ya çeşitli vasıflarıyla tarif ederiz; ya da bu vasıflarına çeşitli isimlerle işaret ederiz... Ancak, bütün bu isimler, hep **O** varlığın, sadece ve sadece çeşitli vasıflarına işaret eder; ve o vasfı yönünden, **O**'nu tarif eder...

Mesela, bu fakîre **"HULÛSİ"** derler... Bu isim, O'nun özel ismidir... Herhangi bir lisana bu ismi çeviremezsiniz... İngilizce de olsa, Fransızca da olsa hep gene **"HULÛSİ"** denmek zorunluluğu vardır...

İşte bunun gibi, **"ALLÂH" isminin de, ÖZEL bir varlığın ÖZEL ismi olması nedeniyle, başka bir kelimeye çevrilmesi veya başka bir kelimeyle anılması mümkün değildir...**

Esasen yukarıda belirttiğimiz gibi, diğer kelimeler **"tanrısallık kavramına"** işaret ederken; **"ALLÂH"** kelimesi ise tamamıyla **ÖZEL bir VARLIĞA** işaret eden **ÖZEL bir isimdir...**

Bu sebepledir ki, **tanrısallık ifade eden hiçbir kelime, asla "ALLÂH" kelimesinin yerini tutamaz!..**

"ALLÂH" yerine **"TANRI"** kelimesini kullananlar, bunu ya **cahillikten, bilgisizlikten** kullanmaktadırlar; ya da **kavrayış yani idrak yetersizliğinden konuyu değerlendiremedikleri** için yapmaktadırlar...

Nitekim, bu konuya, Türkiye'de yazılmış en değerli tefsir olan Elmalılı **Hamdi Yazır** merhumun **"Hak Dini Kur'ân Dili"** isimli eserinde şöyle temas edilmiştir:

"*Gerek ismi has olsun, gerek ismi âlem, 'ALLÂH' ismi celâli ile, yine 'ALLÂH'tan başka hiçbir mâbud yad olunmamıştır...*

Mesela, TANRI, HÜDA isimleri, 'ALLÂH' gibi ismi has değildir... İLÂH, RAB, MÂBUD gibi genel mânâ ifade eden kelimelerdir...

Arapçada İLÂH'ın cemine (çoğuluna) ALİHE, RABB'in cemine de ERBAB denildiği gibi Farsçada da HÜDA'nın cemine HÜDAYAN ve lisanımızda dahi TANRILAR, MÂBUDLAR, İLÂHLAR, RABLER denmiştir; çünkü bunlar haklıya ve haksız ıtlak edilmiştir... Hâlbuki hiç ALLÂH'LAR denilmemiştir ve denemez! Böyle bir tâbir işitirsek, söyleyenin cehline veya gafletine hamlederiz!

'TANRI' adı böyle değildir; mâbud, ilâh gibidir... Bâtıl mâbudlara dahi 'TANRI' ismi verilir... Müşrikler birçok tanrılara taparlardı... Filanların tanrıları şöyle, falanların tanrıları şöyledir denilir...

Demek ki, 'TANRI' ismi geneli, 'ALLÂH' ismi özelinin müradifi değildir, en genel bir tâbirdir...

***Binâenaleyh, 'ALLÂH' ismi, 'TANRI' adı ile tercüme olunamaz!*"** (Cilt:1 - Sayfa:24-25)

İşte, böyle **özel bir ismi olan** ve **"CÜZ"** kavramından dahi münezzeh bulunan varlığa kişi, **"ALLÂH"** dediği zamanda, bu kavram yanı sıra bir de **cüz** tasavvur ederse; ya da bir **cüz** kabul ederse, bu hangi isim ve kavram altında olursa olsun, o kişi **Allâh**'a **şirk koşmuş** olur; yani **Allâh** gerçeğini örtmüş ve bir **"TANRI"** kabullenmiş olur!..

Ki bu durumda da şu âyetle uyarılır:

"ALLÂH YANI SIRA (kafanda) **BAŞKA BİR TANRI OLUŞTURMA! YOKSA** (şirk anlayışının sonucu) **AŞAĞILANMIŞ VE KENDİ BAŞINA TERK EDİLMİŞ OLARAK OTURUP KALIRSIN!"** (17.İsra': 22)

İşte bu konuda ikinci bir uyarı daha:

"ALLÂH YANI SIRA TANRIYA (dışsal güce) **YÖNELME! TANRI YOKTUR, SADECE 'HÛ'."** (28.Kasas: 88)

Yani var olan gerçek mutlak varlık **"ALLÂH"** iken; sen, **"ALLÂH"** kavramından gaflete düşüp, **"ALLÂH" İsmiyle İşaret Edilen** varlığı **ötende bir TANRI sanıp**; böylece **bir TANRI edinmiş** durumuna düşme!..

Ötede ya da ötende bir tanrı kabul etmek suretiyle, farkında olmadan **"ALLÂH"** kavramı ve anlamı dışına çıkarak, **"tanrı"** kavramı içine girersin...

Böylece de **Kur'ân-ı Kerîm**'in açıklamış olduğu **"vahdet"** idrakından kendini mahrum etmiş olursun...

Ve böylece de **nefsine en büyük zulmü yapmış olursun!..**

"…KESİNLİKLE ŞİRK ÇOK BÜYÜK ZULÜMDÜR!" (31.Lukmân: 13)

11

İSİM, İSİMLENENİN İÇERİĞİNİ NE KADAR ANLATIR?

Burada çok çok önemli bir noktaya daha dikkatinizi çekmek istiyorum…

İsim; dikkati, düşünceyi bir varlığa yönlendiren kelimedir...Biz bir ismi, üzerinde konuşmak ya da herhangi bir şekilde düşünmek istediğimiz varlık için kullanırız...

"ALLÂH" kelimesi bilindiği üzere bir isimdir! Ve dahi, herhangi bir dile tercümesi, genel dil kurallarına göre mümkün olmayan **"özel isim"**dir!

"Hulûsi" kelimesi nasıl bu fakîre işaret eden; tanımayan biri için de bu işaretin ötesinde hiçbir şey açıklamayan bir kelime ise; **"ALLÂH"** ismi de yalnızca bir **"özel isim"**dir ki, işaret ettiği varlık hakkında hiçbir açıklama getirmez!

İlk defa bu kelimeyi duyan kişi, sadece, bu isimle anılan bir varlık olduğunu anlar! Peki bu ismin işaret ettiği varlık nasıl bir varlıktır?.. Bir tanrı mıdır ya da başka bir şey midir?..

İşte burası, işin en önemli tarafıdır!

Bize, **"ALLÂH"** ismiyle **O = HÛ** varlığı tanıtan **Rasûl Muhammed Mustafa** (aleyhisselâm); **O** isimle işaret edilen varlığın, bir **"tanrı", "mâbud", "ilâh"** olmadığını vurgulamakta; getirdiği

açıklamalarla da, **"Sizin ilâhınız Allâh'tır"** beyanıyla; bizim **"ilâh"** ya da **"tanrı"** diye var sandığımız şeyin gerçekte **"Allâh"** ismiyle işaret edilen varlık olduğunu açıklamaya çalışmaktadır!

"Sizin ilâhınız Allâh'tır" demek; **"Allâh'ın bir tanrı olduğu yani ilâh olduğu"** anlamına gelmeyip; aksine, şu mânâda olarak ifade edilmiştir:

"Siz tanrı-ilâh diye bir şey kabul ediyorsunuz ya... İşte öyle bir şey yoktur!.. Tanrı-ilâh yoktur, ALLÂH ismiyle işaret edilen bir varlık vardır! Bu isimle size anlatmaya çalıştığım "O", varlığı ve özellikleri itibarıyla, sizin var sandığınız tanrı-ilâh kavramından tamamıyla ayrı bir şeydir! Öyle ise, bugüne kadar üzerinde düşündüğünüz ve var sandığınız tanrı-ilâh fikrini bir yana koyarak; "ALLÂH" özel ismiyle işaret edilen varlığın ne olduğunu bir nebze de olsa fark etmeye, tanımaya çalışın!"

Evet, Dünya... Dünya uydusunun tâbi olduğu 1 milyon 303 bin defa daha büyük Güneş adlı yıldız... Güneş gibi 400 milyar yıldızdan oluşan galaksi... Bu galaksi gibi milyarlarla galaksiyi barındıran varlığını algıladığımız evren... Algılama boyutumuza hitap eden bu evren gibi, sayısız algılama boyutuna hitap eden sayısız evren içre evrenler... Ve nihayet bu sayısız evrenlerin içinde yer aldığı açının **"<"** yaratıldığı tek **nokta!** Tek **an! Dehr!**

İndînde, sayısız **"an"**lar, **"nokta"**lar; ve o **"nokta"**lardan meydana gelen **"<"** açılar içinde sayısız **evren içre evrenler** Yaratan varlığa işaret amacıyla kullanılan **"ALLÂH"** ismi!

Evren içinde, Afrika'daki "tanrıkulu" kabilesinin totemi ne ise...

"Allâh İsmiyle İşaret Edilen"in indînde, insanların tanrı-ilâhı da o işte!

Nerede bugünkü Dünya toplumlarının düşündüğü **"tanrı-ilâh"** fikri...

Nerede **Muhammed Mustafa'nın Kur'ân-ı Kerîm ile** açıkladığı

“ALLÂH” ismiyle işaret edilen!

Kur’ân-ı Kerîm; şirk ve **tanrı-ilâh necâsetinden tâhir** olmuş, gerçeği anlamaya gayret eden, düşünen beyin sahibi **“<u>insan</u>”**lar için gelmiştir!.. **“Allâh”** ismiyle işaret edileni fark edip kavramaya çalışsınlar ve **<u>O</u>**’nun gereklerine ve gerçeklerine göre yaşasınlar diye!

İnsansılar ise, elbette güdülecekler ve diğer mahlûkat gibi yaşamaya devam edeceklerdir!

Evet, şirk yani tanrı düşüncesinden berî olan **Hz. Muhammed** (aleyhisselâm) da işin hakikatini araştırıyordu ki...

12

İLK ÂYETLER

İşte, **Hz. Muhammed** (aleyhisselâm), **"HANÎF"** olarak böylesine düşünceler içinde, gökte bir tanrıya, ya da putlara inanmıyor, tapmıyor; **Allâh**'ı anlayıp, idrak edip O'na **"kulluğunun"** gereğini yaşamayı arzu ediyordu...

Bu varlık, bu âlem, bu sistem, bu düzen nasıl meydana gelmişti?.. Nasıl işlemekteydi?..

Elbette ki, her oluşan şey, ya bir şuurun, ilmin eseridir; bir sistem ile, bir düzen içinde meydana gelmiştir... Ya da, o şeyler kör bir tesadüf eseri oluşmuştur... Ki bunun doğal sonucu da kaostur!

Şayet, bütün göktekileri ve yerdekileri bir düzen, bir sistem içinde yaşamlarını devam ettiriyor olarak algılıyorsak, elbette ki bunları bu şekilde vareden bilinç sahibi bir ZÂT da mevcuttur!..

Öyle ise bu neydi?..

Varlıkta yeri var mıydı?..

Varlıkla ilişkisi neydi?..

"Ben" üzerinde nasıl tasarruf etmekteydi?..

Bu yüce varlığa ermek mümkün müydü?..

Mümkün ise bu nasıl gerçekleşebilirdi?..

İşte böylesine çeşitli düşünsel sorunlar içinde olan ve bunlara çözüm bulamadıkça da iç huzuruna kavuşamayan **Hz. Muhammed Mustafa** (aleyhisselâm), bir gün hiç ummadığı bir olayla karşılaştı...

Hıra tepesindeki mağaranın önünde beliren olağanüstü boyutlardaki görüntüsüyle **Cebrâil** isimli **"melek"** onu şiddetle sıkarak şöyle dedi:

− **İKRA!..** yani, **"OKU"!**

Bu sırada, daha önce de belirttiğimiz üzere **Hz. Muhammed** (aleyhisselâm)'ın eline verilmiş herhangi bir yazılı metin yoktu!..

Eline verilmiş, ya da önüne koyulmuş hiçbir yazılı metin olmadığı hâlde; sormadı **Hz. Muhammed** şu soruyu:

− Neyi okuyayım?..

Çünkü biliyordu, neyi **"OKU"MASI** gerektiğini!.. Zaten, onu **"OKU"yamamasının** getirdiği sıkıntı içinde, aylardır bu mağarada âdeta çile doldurmaktaydı!

Bu yüzden, bu sıkıntısını, çaresizliğini dile getirir şekilde cevap verdi:

− **"Oku"yabilenlerden değilim!.. "Oku"yamıyorum!**

Bu cevap üzerine **Cebrâil** (aleyhisselâm), O'nu tekrar **"sıktı"** ve uyarısını tekrarladı:

− **İKRA!..**

Ne çare ki, hâlâ **"oku"yabilmiş** değildi!.. **"Oku"yamıyordu!** Tekrar cevapladı:

− **"OKU"yamıyorum!.. "Oku"yanlardan değilim!**

Nihayet üçüncü defa **"SIKTI" Cebrâil O'nu** ve şöyle dedi:

"İKRA' Bismi Rabbikelleziy halak; Halekal insane min 'alak; Ikra' ve Rabbükel Ekrem; elleziy alleme BilKalem; allemel insane ma lem ya'lem!.." (96.'Alak: 1-5)

"YARATAN RABBİNİN İSMİ (ile işaret ettiği hakikatin olan kuvveler) **İLE OKU! İNSANI ALAK'TAN** (kan pıhtısı; genlerden) **YARATTI. OKU!** (Çünkü) **RABBİN EKREM'DİR! O Kİ,** (O Rabbanî özellikleri ve genetiğini) **KALEM OLARAK ÖĞRETTİ** (programladı)**!** (Yani) **İNSANA BİLMEDİĞİNİ TALİM ETTİ."**

Şimdi hemen şu âyeti hatırlayalım:

"Ve alleme AdemelEsmâe küllehâ…" (2.Bakara: 31)

"Sonra Âdem'e (Esmâ'nın programlanışı, Esmâ bileşiminin açığa çıkışıyla yoktan var edilene) **bütün Esmâ'yı** (Esmâ ül Hüsnâ'sının anlamlarını açığa çıkarmayı ve kavramayı) **talim etti** (programladı)**."**

Bu iki âyet arasındaki bağlantı noktası nedir?..

Her iki âyet de insanın varoluşundan; ve bu varoluş sırasında insana bahşedilen yüce özellikten söz etmekte...

Şimdi, kitabımızın ana konusunu oluşturan en önemli noktayı açıklamaya çalışalım...

Hz. Muhammed (aleyhisselâm)'ın eline herhangi bir yazılı metin verilememiş olduğuna göre, kendisine vahiy getiren **"melek" neyi "OKU"masını talep etmişti?..**

Nasıl okuyacaktı?

Şimdi anlatmaya çalışacağımız şeyleri, çok iyi anlamaya çalışalım...

Hz. Muhammed, **"HANÎF"** inancına sahip olduğu için, bir tanrıya tapanlardan değildi. Bir...

İçinde yaşadığı sistemi ve bu sistemi meydana getiren **GÜCÜ** anlamaya çalışıyordu... İki...

Cebrâil diye bildiğimiz **meleğin vahyi** ile kendisinde **"OKU"ma** özelliği oluştu... Üç...

"OKU"masını sağlayan özellik ve güç esasen kendisinde mevcuttu; fakat bunu kullanamıyordu... Dört...

İşte bu şartlar altında **Cebrâil** diye bildiğimiz **"melek"**, O'na **"OKU"** dedi...

O ise buna cevap verdi:

– "OKU"YAMIYORUM!..

Ve **Cebrâil** isimli **"melek"** O'nu **"SIKTI"!**

Şimdi, önce bu noktayı iyi anlamak gerek...

"Cebrâil, O'nu SIKTI" diye anlatılmak istenen nedir?.. **Cebrâil**, bizim gibi topraktan yaratılmış, yani maddi bedeni olan bir varlık olmadığına göre, bu **"SIKTI"** işlemini nasıl anlayacağız?

"MELEK"ler, orijin yapıları itibarıyla **"NÛR"**dan varlıklardır...

"CİN"ler ise **"NÂR"**dan yaratılmış varlıklardır...

Yani, her iki varlık türü de, bilmekteyiz ki, **maddi yapıya sahip değillerdir...**

Ve her **iki yapı** da, bilmekteyiz ki, **insanlar üzerindeki etkilerini, beyinlere yolladıkları "ışınsal impuls"larla meydana getirmektedirler...**

Bundan önceki kitaplarımızda, **insan beyninin kozmik ışınlarla nasıl programlandığından söz etmiştik...**

İşte **insan beyni, her an cinnî ve melekî etkilere açık vaziyette, sürekli olarak etki almaktadır…**

13

MELEK VE RUH HAKKINDA

Peki, öyle ise "MELEK" nedir?.. [5]

"Melek"lerin yapısıyla ilgili olarak, merhum **Hamdi Yazır** tefsirinde şu bilgiyi veriyor:

"*...Cinsi melâike, kudret ve tekvini ilâhînin, VAHDETTEN KESRETE TEVEZZÜ'ünü ve onun tenevvüat ve taayyünatı mahsusasını ifade eden mebadii fâile olarak mülâhaza edilmek lazım gelir...*

***Ve kâinatta hiçbir şey, hiçbir hâdise, hiçbir fiilî hareket tasavvur olunamaz ki, böyle bir risâlet ile vâki olmuş olmasın...*"**

"*...ve binâenaleyh melâikesiz bir hâdise tasavvuru gayrı mümkündür, melâikesiz bir katra yağmur bile düşmez...*" (Cilt: 1, Sayfa:303)

"*Şu da anlaşılır ki, melâikeye olan kelâmın hakikati ancak mânâdan ibarettir... Suveri lafzıye ve ismiye değildir…*" (Cilt:1, Sayfa:316)

"*Cenâb-ı Allâh bütün sun'ı ilâhisini böyle esbab ve hikemi hafiye*

---

5 Bu sorunun cevabını geniş bir şekilde **"AKIL ve İMAN"** isimli kitabımızın **"Meleklere İman"** bölümünde vermeye çalıştık...

rabt etmiştir... O bir şey murat ederse böyle yeni sebepler halkeder... Sebebi asli ve hakiki ancak O'nun iradesidir, Hikmet de onun lazımıdır..." (Cilt:1, Sayfa:317)

Aynı eserde; insana ruhun nefh edilmesinin mânâsıyla ilgili izah da şu:

"*...Nefhi ruhtan murad hayy olması değil, hayyı nâtık olmasıdır... Hakikatı Âdem, nefsi nâtıkadır...Ve nefhi ruhun mânâsı, nefsi nâtıkanın nefhidir... Halkı Âdem'in arzda olduğunda ittifak vardır...*" (Cilt:1, Sayfa:321)

İnsan ruhu bedende oluşur!

İnsanın ruhunun, bedenin ana rahminde oluşmasından sonra meydana geldiğini; ruhların daha önceden yaratılıp, sonra da peyderpey dünyaya gönderilmesi diye bir şeyin asla söz konusu olmadığını da **İMAM GAZÂLİ** şöyle anlatır:

"*Allâh Teâlâ'nın fiillerini ve melâike vasıtasıyla yıldızları semâvatı hareket ettirerek, yeryüzündeki canlıları ve bitkileri nasıl vücuda getirdiğini bilen kimse; hem Âdem'in kendi âlemindeki tasarrufunun, Hâlık Teâlâ'nın büyük âlemdeki tasarrufuna benzediğini ve hem de Rasûlullâh'ın;*

"Allâh, Âdem'i kendi sûretinde yarattı" açıklamasının mânâsını anlar...

Denilirse ki, ruhlar bedenlerle yaratıldığı hâlde, Rasûlullâh'ın;

"Ben yaradılışça Nebilerin ilkiyim. Nebilikçe de sonuncusuyum... Ben Nebiyken, Âdem su ile çamur arasında bulunmaktaydı!" sözünün mânâsı nedir?..

Hakikat şu ki:

Bunların hiçbirisinde, ruhun kadim olduğuna dair bir delil yoktur!

Fakat, "yaradılışça Nebilerin ilkiyim..." sözünün zâhiri mânâsına

göre, O'nun varlığının cesedinden önce yaratıldığına delalet ihtimali mevcuttur...

Zâhirî olmayan mânâsı ise bellidir... Tevili, açıklaması da mümkündür... Fakat kati delil, zâhire meyletmez... Bilakis zâhirin teviline hükmetmede kullanılır...

Nitekim Allâh Teâlâ hakkındaki teşbihin zâhirlerinde olduğu gibi...

"Allâhû Teâlâ ruhları, cesetlerden iki bin yıl önce yarattı..." sözüne gelince...

Buradaki "ruhlar"dan maksat, "melâikenin ruhları"dır!

Cesetlerden maksat da, Arş, kürsî, semâvat, yıldızlar topluluğu, hava, su, yeryüzü gibi âlemlerin cesedi, bünyesidir...

"Ben yaratılışça Nebilerin ilkiyim" sözüne gelince... Buradaki "yaradılışça (halk)" kelimesi "TAKDİR" mânâsınadır... "İCAT", yaratıp vücutlandırma mânâsına değildir...

Çünkü, Rasûlullâh sallâllâhu aleyhi vesellem, ANNELERİ TARAFINDAN DÜNYAYA GETİRİLMELERİNDEN ÖNCE MEVCUT VE YARATILMIŞ DEĞİLDİ! Fakat, gayeler ve kemâller, takdir hususunda önce, varlık hususunda sonradır... Zira Allâh Teâlâ ilâhî meseleleri, hadisleri, kendi ilmine uygun olarak, önce Levhi Mahfuz'da takdir eder, şekillendirir.

Buraya kadar, şayet varlığın iki şeklini de anladıysan; Rasûlullâh'ın varlığının, Âdem'in varlığından önce; yani gözle görülen varlık olarak değil de, ilk takdir edilen varlık olarak önce olduğunu da anlamış olursun..." (İmam GAZÂLİ - Ravzatüt Talibin)

Sanki birbiri ile ilgisizmiş gibi görünen yukarıdaki alıntıları size naklettiken sonra, şimdi de konuyu toparlayıp, olayı bir sistem şeklinde izaha çalışalım...

Önce şu kesin tespiti yapalım;

İmam **GAZÂLİ**'nin de yukarıda bahsettiği gibi, **gerek Rasûlullâh (aleyhisselâm)'ın olsun, gerekse bütün insanların olsun, biyolojik-hücresel bedenleri var olmadan önce "ruh" bedenleri mevcut değildi!**

Yani, "*Önce belli bir mekânda insanların ruhları yaratılmış, sonra da bu ruhlar peyderpey dünyada ana rahimlerinde oluşan bedenlerin içine gönderilmiştir*" **görüşü tamamıyla yanlıştır!**

İnsanların ruhlarının önceden yaratılıp sonradan peyderpey dünyaya gönderilmesi görüşü **İslâm**'dan çok önceki **BUDİST FELSEFİ EKOLLERİNE** dayanır...

Bu masalın gerekçesi de, büyük yoksulluklar içindeki halkı, isyandan uzak tutup, hâline razı ederek, şayet itaatkâr ve hâline razı yaşarsa, yeniden dünyaya geldiğinde bir üst sınıftan, zengin, güzel bir bedenle geri gelme şansı olduğuna inandırıp, ve böylece sömürmektir... Ve daha sonraları **reenkarnasyon**un türlü biçimleri öne sürülmüştür...

Ölümü tatmış bir kişinin ruhunun herhangi bir gerekçe ile yeniden bir biyolojik bedene bürünerek dünyaya geri gelmesi görüşünün adı, eski dilde **TENASÜH**, yeni dilde ise **REENKARNASYON**'dur...

İSLÂM inanç sistemine göre, tamamıyla **UYDURMA, asılsız** bir düşünce şeklidir!

Günümüzde, ruh çağıranların, ruhlarla görüştüklerini iddia edenlerin, veya kendilerini **Mevlâna**'nın, yahut ta **geçmişteki bir İslâm büyüğünün ruhu** olarak kabullenenlerin, ya da maalesef kendilerini CİNLERİN kandırdığı kişilerin savunduğu bir görüştür REENKARNASYON!.. [6]

Burada birkaç cümle ile vurgulayalım ki…

---

6 1972 yılında çıkardığımız **"RUH İNSAN CİN"** isimli kitabımızda, "RUH"un yapısını, nasıl meydana geldiğini ve niçin TENASÜH yani REENKARNASYONUN olamayacağını bütün detayları ve delilleri ile izah ettik... Bu konuda geniş bilgi isteyenler, o kitabımızı tetkik edebilirler...

Her insanın ruhu, ana rahminde iken gelen **"melekî"** (ya da bir diğer deyişle kozmik) etkiler sonucu beyin tarafından üretilir; ve bu ruh beden, ölüm denen olayla biyolojik bedenden ayrılarak yaşamına kendi boyutunda devam eder...

"Nihayet onlardan birine ölüm geldiğinde dedi ki: 'Rabbim beni (dünya yaşamına) **geri döndür. Tâ ki** (önemsemeyip) **uygulamadığım şeylerde** (iman üzere yaşamda, kuvveden fiile çıkarmadıklarımda) **sonsuz geleceğime yararlı çalışmalar yapayım!'... Hayır** (geri dönüş asla mümkün değil)**! Öyle bir şey söyler ki geçerliliği yoktur** (sistemde yeri yoktur)**! Arkalarında yeniden bâ's olunacakları sürece kadar, bir berzah** (boyutsal farklılık) **vardır** (geri dönemezler; reenkarnasyon da {ikinci defa dünya yaşamı} mümkün değildir)**!"** (23.Mu'minûn: 99-100)

"ÖLDÜKTEN SONRA GERİ ÇEVRİLECEK YOKTUR!.." (Hak Dini, Cilt: 6, Sayfa: 4197)

Âyet ve hadisi dahi, **ölümü tadan** hiçbir kişinin asla dünyaya geri gelmeyeceğini vurgulamaktadır...

Rasûlullâh'ın **"HALİFETULLÂH"** olan kişiliği, ilmi ilâhîde, **Allâhû Teâlâ'nın Esmâ ül Hüsnâ'sının mazharı olarak**, ve de bu isimlerin mânâlarının oluşturduğu bir terkip olarak, Âdem henüz yaratılmadan önce takdir edilmiştir...

Yani, **ALLÂH İLMİNDE** ilk yaratılan en mükemmel varlık, mânâ, **"HALİFETULLÂH"** olan **Rasûlullâh** olduğu gibi, Dünya üzerinde ortaya çıkan son Nebi de gene kendisidir... Önce, **Hakikat-i Muhammedî, ALLÂH İLMİNDE en mükemmel şekilde** yaratılmıştır...

Daha sonraki aşamada, **Âdem, Dünya üzerinde topraktan meydana gelmiştir...** Burada **topraktan** meydana gelmiştir, ifadesinden murat, insan bedeninin beş duyu ile algılanan yapısının su ve mineral ağırlıklı olarak bir araya gelip ortaya çıkmasıdır...

Bu su ve mineral ağırlıklı "çamur" diye tanımlanan yapı, tamamıyla biyoelektrik esasa dayalı bir şekilde çalışan fabrika gibidir; ve katı-sıvı hammadde girdisini biyoelektrik enerjiye dönüştürerek beyne sevkeder... Beyin almış olduğu bu biyoelektrik enerjiyi değerlendiren bir mikrokompütür gibi çalışarak; kendisindeki verileri ışınsala dönüştürerek; hem "ruh" adı verilmiş bulunan holografik ışınsal bedene yükler, hem de bunları dışarıya yayar...

Beyinle ilgili bu çok kısa bilgiyi verdikten sonra, şimdi de beynin mânâ yapısıyla ilgili olaya bakalım...

14

BEYNİN ALGILADIĞI EVREN

Ancak bunu daha iyi anlamak için de, önce şu hususu kavramamız zorunludur...

Evrenin, **mânâ yapısı nedir** ve nasıl oluşmuştur?..

Bu konuya başta detaylı bir şekilde temas etmiştik...

Hatırlatma amacıyla özetle tekrarlayalım...

Öncelikle şunu çok iyi anlamak mecburiyetindeyiz ki, insanoğlu asla evreni algılayamamakta; beş duyusunun yani kesitsel algılama araçlarının değerlendirebildiği kendi **GÖRESEL EVRENİNDEN** söz etmektedir...

Evren, salt enerji boyutundan başlayıp, **sonsuza uzanan, sonsuz dalga boylarından** ibaret bir yapıdır gerçeği itibarıyla!

Bu dalga boylarının her biri bir anlam ihtiva etmektedir...

Burada ister **"dalga boyları birer anlamlı dalgadır"** diyebilirsiniz; ister, **"anlamlara, dalga boyları adı verilmiştir"** diyebilirsiniz...

Evren, her biri kendi yapısal özellikleriyle algılanmakta olup, bir diğerine **göre "GAYB"** olan sayısız boyutlardaki sayısız **GÖRESEL**

EVRENLERDEN meydana gelmiştir... Bizim ortak mevcut yapımızla algıladığımız evren, sadece **"İNSANIN EVRENİ"**dir...

Bugün bir kısım halkın, **"UZAYLI"** adını taktığı ve öyle sandığı, dinden gelen adıyla **"CİN"** ya da **"ŞEYTAN"** diye isimlendirilen varlıkların evrenleri de farklıdır!..

İşte bu farklı evren tespitleri, hep bizim **"beş duyu"** ismiyle işaret ettiğimiz son derece sınırlı algılama kapasitesi olan, **"kesitsel algılama araçlarımızdan"** meydana gelmektedir...

Bilim dünyası, bugün yanlış yolda ilerlemekte ve harcamalar yapmaktadır!..

Evrenimizin sonsuzluklarına uzanmak yerine; **evrenin değişik dalga boylarından oluşan katmanlarını değerlendirmeye** yönelik araçlar üzerinde çalışılsa ve araştırmalar bu sahada derinleştirilse, insanoğlunun elde edeceği veriler çok daha farklı olurdu...

Evet, evrenin her biri değişik anlamlar ihtiva eden sayısız dalga boylarından oluşmuş olduğundan söz ediyorduk...

Şayet, evrende var olan her şeyin bu dalga boylarından meydana gelmiş olduğunu idrak edebilirsek, o takdirde fark eder ve kavrarız ki, algıladığımız ya da algılayamadığımız tüm evrensel katmanlarda mevcut olan her birim ve şey, canlı, bilinçli ve anlamlıdır!

Burada şu âyeti hatırlayalım;

"…HİÇBİR ŞEY YOK Kİ, O'NUN HAMDI OLARAK, TESPİH ETMESİN! FAKAT SİZ ONLARIN İŞLEVİNİ ANLAMIYORSUNUZ!.." (17.İsra': 44)

İşbu canlı **bilinçli katmanların varlıkları "Din"** terminolojisinde **"MELEK"** diye adlandırılmıştır.

Din dilinde, **evrensel anlamlar ve kavramlara, ALLÂH'ın İSİMLERİ'nin ortaya çıkışı** denilerek işaret edilmiştir.

Evren içre boyutsal evrenlerde mevcut olan **HER ŞEY**, evreni

oluşturan mânâ gruplarının boyut varlıklarınca algılanmasından başka bir şey değildir... Evren içre boyutsal evrenlerde yer alan ve dindeki adıyla **"MELEK"** denilen varlıklar da, ihtiva ettikleri anlamlara göre sayısız görevleri yerine getirmektedirler...

İşte **Cebrâil** adlı **"MELEK"**; yapısını oluşturan **"ALİYM", "BASIYR", "FETTAH", "HAKİYM"** ve **"MUHYİ"** gibi ağırlıklı anlamların sonucu olarak görev ifa eden **bir üst boyut bilincidir...**

Ve görevi, seçilmiş kişileri "SIKARAK" açmak; ve daha sonra da "Allâh'ın evrensel düzeni ve değerleri hakkında bilgilendirerek", o topluma yol gösterilmesine vesile olmaktır!..

15

CİBRÎL NİÇİN "SIKTI"?

Evet, nedir **Cebrâil** isimli meleğin **"SIKMASI"**nın mânâsı?..

Dindeki birçok izahın **"mecazî"** yani benzetme yollu yapılmış olduğunu bundan önceki kitap ve kasetlerimizde anlatmıştık... Şimdi **"SIKMA"** olayının gene mecaz yollu anlatımına bir örnek verelim, ve sonra da buradaki olaya dönelim...

Rasûlullâh, kabre konan kişinin hâliyle ilgili olarak şöyle buyurur:

"Kabir öylesine SIKTI ki, neredeyse kaburgaları birbirine geçecekti... Feryadı tâ arşa kadar yükseldi de insan bunu işitmedi!.."

Burada bahsi geçen **"SIKMA"**, anladığımız fiziksel mânâda bir **"SIKMA"** olmayıp, toprağın maddi olarak o kişinin üzerine yıkılıp **"sıkması"** olmayıp; çok daha farklı bir olaydır ki, bu olayın, bırakın o günleri bir yana, bugün dahi izahı son derece güçtür...

Ancak, ne var ki **Allâh'ın takdiri ve kolaylaştırmasıyla** elimizden geldiğince izaha çalışacağız... Çünkü bizim varoluş görevimiz de, bugüne kadar dinde izah edilememiş hususları olabildiğince anlaşılır hâle getirmektir...

"İNSAN ve SIRLARI" isimli kitabımızda detaylı bir şekilde izah ettiğimiz üzere, insan beyni, dinde **"melek"** diye tanımlanan ve **"nûr"** yapılı olarak tarif edilen son derece yüksek frekanslı ışınsal

varlıklar tarafından belli bir programlamaya tâbi tutularak, **Allâh**'ın isimlerinin çeşitli formüller şeklinde açığa çıkmasını sağlarlar...

Bizler, **genetik yoldan bize ulaşan tüm verilerin, kozmik yoldan oluşturulan kapasitedeki anlamlar ölçüsünde ortaya çıkışıyla elde ettiğimiz zihinsel yetenek ile** yaşarız...

Beyin hücrelerimizin her biri belirli anlamlar ihtiva eden belirli frekanslarla programlanarak yeni düşünsel anlamlara sahip olur; ya da genetik yoldan gelen verilerin ortaya çıkışına yolverir...

Esasen bizden ortaya çıkan ya da çıkmayıp zihnimizde kalan her düşünce, gerçekte, Allâh isimleriyle işaret edilen kavramların beynimizdeki bir terkibidir! Ve bu terkip, az önce de bahsettiğim üzere, **genetik + kozmik etkiler** yani melekî tesirler sonucunda oluşur!

"İnsan" ismiyle tanımlanan varlıklar, tümüyle birer **"isimler terkibi"** olduğu gibi, varlığını algılayabildiğimiz ya da algılayamadığımız tüm varlıklar ve elbette ki **"melek"**ler dahi birer **"Esmâ terkipleri"**dirler!..

İşbu sebeple;

Bir "Esmâ terkibi" olan ve varlığındaki ağırlıklı isimlerin anlamları dolayısıyla da seçilmiş kişilerin beyinlerinde gerekli programlamayı yaparak onları "okuyamamaktan" kurtarıp "OKUR" hâle getiren Cebrâil (aleyhisselâm), Hz. Muhammed'i "SIKTI"!

Yani, Hz. Muhammed (aleyhisselâm)'ın beynine "Aliym", "Basıyr", "Hakiym", "Fettah", "Muhyi" gibi bir kısım "isimlerin frekansından impulslar" göndererek, bu yolda açılım oluşturdu!.. Esasen bu "Rabbanî isimlerin frekansı", herkes gibi, doğuştan O'nun yapısında da mevcuttu... Ancak, yapısını oluşturan "terkip içindeki" oranı Nebilik kemâlâtını ortaya koymak için yeterli değildi!

Cebrâil'in müdahalesi ile, bu isimlerin beyindeki oranı, son

Nebi'nin açıklaması gerekli olan kemâlâta yeterli kapasiteye dönüştürülüyordu.

Bu etki sonucu beyinde meydana gelen yüksek faaliyet ise kişi tarafından ancak "SIKMAK" diye tanımlanabilirdi.

İşte bu **"SIKMA"**; yani **"beyne gönderilen impuls sonucu oluşturulan yeni açılımlar"** neticesinde **Hz. Muhammed "OKU"MAYA** başladı...

İşte bu duruma işaret eden âyetler:

"OKU!.. RABBİNİN İSMİYLE İŞARET EDİLEN MÂNÂLAR ÖZÜNDE OLARAK HALKOLDUN!.. Kİ PIHTILAŞMIŞ KANDAN İNSAN MEYDANA GELMİŞTİR... OKU!.. RABBİN EKREMDİR... Kİ O YÜZDEN KALEMLE BİLDİRMİŞTİR... İNSANA BİLMEDİKLERİNİ TALİM ETMİŞTİR..."

Burada hemen akla şu soru geliyor... "KALEM" nedir?..

"OKU"mak yazıp-çizmeyle alâkalı olamadığına göre, yazan **"KALEM"** acaba neydi?

Meşhur müfessir **Fahreddin Razi, "*KALEM, akıldır*"** der... Bu konuda şu işaret-i **Rasûlullâh** meşhurdur:

"Haberiniz olsun ki, Allâh ilk halkettiğinde, kalemi halketti; de ona;

– Yaz! dedi...

– Yâ Rab ne yazayım, diye sordu...

– Kaderi yaz... dedi.

İşte o saatte kalem, olmuş ve ebeden olacak her şeyi yazdı..."

Burada bahsedilen **"Kalem"** tasavvufta tahkike ermişlere göre **"İnsan-ı Kâmil"**dir... Bu **"İnsan-ı Kâmil"**in aklına **"Akl-ı Evvel"**, ruhuna **"Ruh-u Muhammedî"**, derler... **"Hakikat-i Muhammedî"**

ismiyle işaret edilen dahi budur!

Diğer taraftan şu âyeti hatırlayalım:

"DE Kİ: 'ALLÂH'IN BİZE YAZDIĞINDAN BAŞKASI, ASLA BİZE ERİŞMEYECEKTİR!..'" (9.Tevbe: 51)

Yazan "Kalem"dir; fakat "ALLÂH" kendine izafe etmektedir; çünkü "Kalem" O'nun varlığıyla kaîm ve daimdir... Tıpkı, "SEN ATMADIN, ATAN ALLÂH'TI" âyetinde olduğu gibi... İşte tasavvufta "MÂİYET SIRRI" denen hususu bu gibi âyetler tanımlamaktadır.

Çağdaş tanımlama ile, evrende var olmuş ve olacak her şeyi meydana getiren **"Kalem"**e günümüzde bir kısım çevrelerce **"KOZMİK BİLİNÇ"** denilmektedir!

Yani, **"İLİM SIFATININ MAZHARI" olan "SALT ŞUUR"!..**

İşte bu **"TALİM ETTİ"...**

"SONRA ÂDEM'E (Esmâ'nın programlanışı, Esmâ bileşiminin açığa çıkışıyla yoktan var edilene) **BÜTÜN ESMÂ'YI** (Esmâ ül Hüsnâ'sının anlamlarını açığa çıkarmayı ve kavramayı) **TALİM ETTİ** (programladı)**..."** (2.Bakara: 31)

Âdem'e isimlerin tümünün talim edilmesinden murat, hiç şüphesiz ki Âdem'in Allâh'ın isimlerinin mazharı olarak ortaya çıkışıdır!

Ancak ne var ki, bütün bu isimler insanın yapısında bir terkip hâlindedir... Kimi isimlerin mânâları daha güçlü ve kimi isimlerin mânâları da daha zayıf olarak...

İşte bu isimlerin mânâlarının kişinin yapısında mevcut olmasına yukarıdaki âyette **"BismiRabbik"** ifadesiyle işaret edilmiştir...

16

NİÇİN KAN PIHTISI?

Peki burada akla gelebilecek şu soru vardır:

"Yukarıdaki âyetler, okumaktan ve okuyabilmek için özüne bahşedilmiş ilim ve kudretten, özelliklerden söz etmektedir... İş bu durumda iken, insanın "kan pıhtısından" yaratılmasının yeri bu konunun içinde nedir?"

Bunu da izah edelim:

Şayet dikkat edersek, birinci bölümde, insanın **"Rabbanî isimler terkibi"** olarak mânâ boyutundaki varoluşundan söz edilirken; ikinci bölümde ise, **"ALAK"** kelimesiyle, **"genetik verilerle bu kemâlâtın insandan insana naklinden ve bu yolla her insandaki mevcudiyetinden"** bahsolmaktadır!

"ALAK" kelimesi, genelde hep **"pıhtılaşmış kan"** diye çevrilmesine karşın, günümüzde **"tüm genetik verileri kendinde toplamış gelişme düzeyindeki hücre grubu"** olarak değerlendirilmelidir... Zira önemli olan, o kelimenin işaret ettiği yapının kapsadığı anlamdır!

Eğer yukarıdaki âyetleri bu değerlendirilişle ele alacak olursak, bu ilk nâzil olan beş âyeti şu şekilde mânâlandırabiliriz:

− **Oku! Rabbin ismiyle işaret edilen anlamlar, mânâ boyutunda yapını teşkil ederek halkoldun**... **Ve bu mânâ boyutundaki kemâlât, genetik intikâl ile sana da ulaşmıştır!**

Oku!.. Rabbin Ekremdir, yani sonsuz mânâ zenginliğine sahiptir; ki o sebeple kozmik kalemle beynine o mânâları yazmıştır... İnsanın bilmediklerini, yapısında ortaya çıkartmıştır...

Şimdi burada şu akla gelebilir:

"Allemel" kelimesini tefsirler hep **"talim etme", "bildirme", "öğretme"** diye çevirirken, nasıl oluyor da siz bunu **"yapıyı programlama", "yapıda ortaya çıkartma"** diye anlıyorsunuz?

Gayet basit... Hemen şu âyeti hatırlayalım...

"Alleme Adem el esmâe külleha..." (2.Bakara: 31)

Bu Âdem'in ilk varoluş safhasını anlatmakta olan bir âyettir ki, daha bu safhada Âdem bilinçlenmemiştir... Bu isimlerin **"TALİM EDİLMESİ"**nden, yani **"Allâh isimlerinin"** mânâlarının onda açığa çıkacak şekilde yaratılmasından sonradır ki Âdem'de şuur meydana gelmiştir!..

Yani, **Âdem'i "şuurlu bir varlık" hâline getiren gerçek, ana ve tek faktör, yapısında ortaya çıkan Esmâ ül Hüsnâ diye bildiğimiz Allâh isimlerinin mânâlarıdır** ki, bunlar ona henüz yaratılışı safhasında bağışlanmış; ve bu bağış sonucu, bu **"TALİM EDİŞ"** sonucu Âdem **"şuurlu bir varlık"** yani **"Nefsi nâtık"** olarak yeryüzünde yaşamına başlamıştır...

İşte bu sebeple **Cibrîl** (ya da Cebrâil) **Hz. Muhammed** (aleyhisselâm)'a sanki şöyle demektedir:

− **Sen Rabbinin Esmâsıyla** (Allâh isimlerinin mânâlarıyla) **meydana gelmiş bir birim olarak halkolan İNSAN türündensin.**

Bu Esmâ kemâlâtı genetik yoldan sana intikâl etmiştir.

Beyninde bu mânâları anlayacak, YAŞAMI, SİSTEMİ, ALLÂH NİZAMINI, DÜZENİNİ "OKU"yacak güç ve özellik mevcuttur...

İşte bu sebeple "OKU"!.. Senin bilmediklerini bildirecek bütün isimlerin mânâları sana talim edilmiş, yani beyninde programlanmıştır.

Ve bu programlama KOZMİK KALEM ile, yani MELEKÎ GÜÇ tarafından beynine yazılmıştır... Bu yazgı sonucudur ki, artık bilmediklerini bilebilir; "OKU"yamadıklarını "OKU"yabilirsin!

Cibrîl isimli **"NÛR"** yapılı varlığın **Hz. Muhammed** (aleyhisselâm)'ın beynine yolladığı **"NÛRLAR"**; ya da günümüz anlatımıyla; **Cibrîl isimli "ışınsal" varlığın, Rasûlullâh'ın beynine yolladığı ışınsal impuls, O'nda büyük bir "SIKIŞMA" duygusu oluşturmuş, ve bu olay sonunda beyinde açılan ek kapasite ile de "Nebilik kemâlâtı" kendisinde açığa çıkmıştır...**

Dikkat buyrula... Açığa çıkmıştır, diyoruz; o anda oluşmuştur, demiyoruz!..

Çünkü, kişi doğuştan o istidada sahip değilse, sonradan gelen tesirler **"Nebilik"** kapasitesini meydana getiremez... Sonradan yapılan çalışmalar ve elde edilen özellikler kişide ancak **"velâyet"** kemâlâtının ortaya çıkmasına yol açabilir...

Şimdi bu âyeti anlamaya çalışırken üzerinde dikkatle durmamız gereken bir başka önemli husus daha var...

"OKU"mak hangi seviyeden ya da mertebeden olacaktır?..

Diyeceksiniz ki, bu soru da nereden çıktı!..

Yukarıdaki âyette geçen **"BismiRAB"** kelimesi, ister istemez dikkatlerimizi bu noktaya çekiyor da ondan!

Görüldüğü üzere, âyeti kerîmede **"BismiLLÂH"** ya da **"BismirRAHMÂN"** değil, **"BismiRAB"** denilmiştir...

Kur'ân-ı Kerîm, "HAKİYM" olan **"ALLÂH KELÂMI"** olduğuna göre, metin içindeki her kelime elbette ki bir hikmete, işaret edilmek istenen mânâya uygun olarak cümleler içinde yeralmıştır...

Ancak ne var ki, üzülerek ifade etmek zorundayım, birçok **Kur'ân** tercümesi veya meâli yazan kişi tarafından bu inceliğe dikkat edilmemiş ve orijinal kelimeler, bu meâl veya tercümelerde orijinalindeki anlamı vermeyen, başka anlamlı kelimelerle, veriliş gayesi örtülerek dilimize çevrilmiştir...

Bunun en açık örneklerinden biri de aşağıdaki âyettir:

"Va'bud rabbeke hatta ye'tiyekel YAKIYN!.."

"**Kulluk et RABBİNE, YAKÎN gelene kadar!.."** (15.Hicr: 99)

Şayet, çeşitli meâl ya da tercümelere bakacak olursanız…

"YAKIYN" kelimesinin hep **"ÖLÜM"** olarak dilimize çevrilmiş olduğunu görürsünüz... Hâlbuki, Cenâb-ı Hak dileseydi ve burada hasseten **"ölüm"**ü kastetseydi, **"yakıyn" yerine "mevt"** kelimesini kullanırdı... Ki zaten pek çok yerde **"ölüm"** kelimesinin karşılığı olarak **Kur'ân-ı Kerîm'de "mevt" kelimesi kullanılmıştır...**

"Mevt" kelimesinin dilimizdeki karşılığı "ölüm"dür!..

Oysa **"ÖLÜM", "YAKIYN"[7] türlerinden sadece biridir…**

Şayet biz gerçekten **Kur'ân-ı Kerîm**'i iyi anlamak ve **O**'ndaki derin mânâlara vâkıf olmak istiyorsak, kesinlikle âyetlerin içinde yer alan kelimeleri ve bunların niçin o âyet içinde tercih edilmiş olduklarını iyi değerlendirmeliyiz...

Evet...Bu uyarıyı yaptıktan sonra, şimdi gelelim yukarıda bahsettiğimiz **"BismiRAB"** konusuna...

---

[7] **"YAKIYN"**in mânâsı hakkında, **Abdulkâdir Geylânî** Hazretleri'nin yazmış olduğu **"RİSÂLE-İ GAVSİYE"** adlı eserin, yapmış olduğumuz **"GAVSİYE AÇIKLAMASI"** isimli çeviri ve açıklamasında geniş bilgi bulabilirsiniz...

17

NİÇİN "BİSMİRAB"?

"OKU" kelimesinin ardından **"BismiRABBİK" denilmesi, "OKU"MAK** işleminin **"RUBÛBİYET KEMÂLÂTI"** üzerinden yapılması icap ettiğine işaret etmektedir...

Yani istenilen **"OKU"MAK; "Ulûhiyet"** veya **"Rahmâniyet"** mertebesinden değil, **"RUBÛBİYET"** mertebesinden olacaktır...

Şayet, **"Bismillâh"** denilseydi **"İKRA"** dendikten sonra, muhatabın **"ULÛHİYET"** kemâlâtı üzerinden **"OKU"**ması icap edecekti... Oysa, **"ULÛHİYET"** kemâlâtı **"ZÂTI"** da kapsamına aldığı için, bu kemâlât üzerinden **"OKU"**mak muhaldir, yani olanaksızdır!

Nitekim bu duruma **Rasûlullâh** şu sözlerle işaret etmiştir:

"ALLÂH ZÂTI üzere tefekkür etmeyiniz!"

Yüce **ZÂT**'ın, **tüm vasıflarıyla kendini bilmesi demek olan "RAHMÂNİYET"** mertebesi üzerinden de **"OKU"**mak mümkün değildir, zira **"beşer"**in buna kapasitesi yetmez!..

Nitekim bu duruma da **Hz. Muhammed**'in gece teheccüd namazı kılarken **secdede** söylediği şu duasındaki sözler işaret ediyor:

"Lâ uhsiy senâen aleyke, ente kemâ esneyte alâ nefsik!"

"Senin NEFSİNİ bilip değerlendirişin gibi benim seni değerlendirebilmem, senâ etmem asla mümkün değildir!"

Burada akla şu soru gelebilir:

"RAHMÂN, Âdem'i kendi sûreti üzere halketti" işareti üzere, insan, **"RAHMÂNÎ" hakikat üzere halkolduğuna göre**, niçin aynı insan **"RAHMÂNİYET"** üzere **"OKU"yamaz?**

"RAHMÂN"ın **"Âdem'i kendi sıfatları üzere halketmesi"** son derece tabii bir olaydır, çünkü kendi varlığı dışında başka bir varlık yoktur ki, onun sıfatları üzere halketsin... Elbette ki kendi sıfatları üzere halkedecektir!..

Ancak unutulmamalıdır ki, **"insan"** bir **"beşer"**dir...

Varlığını meydana getiren Allâh Esmâsı dolayısıyla "MÜJDELENMİŞ" varlıktır... Ve bu şekilde **"Rahmet"** ile yaratılmıştır...

Rahmet, gazabın önüne geçmiştir!..

İnsanın karşılaşacağı ve karşılaşmakta olduğu tüm hâller -velev ki ona ters gelse, bir süre azap verse dahi- **cehennem yaşamı da dâhil olmak üzere, tamamıyla bir "RAHMET" sonucudur...**

Ne var ki, bu **"rahmet"** ile ve **"RAHMÂNÎ"** hakikat üzere varolması dahi, **"beşer"**in **"RAHMÂNİYET"** üzere **"OKU"**masını sağlamaz...

Çünkü, **"RAHMÂNÎ"** hakikat üzere yaratılmış bulunan **"beşer", "RUBÛBİYET"** mertebesinde **"BEŞER"** olarak; **"BİRİM"** şeklinde, bir **"ESMÂ TERKİBİ"** olarak, **"kesret"** yani **"ÇOKLUK"** boyutu içinde ortaya çıkmıştır...

"RUBÛBİYET" mertebesi; **"ALLÂH İSİMLERİ"**nin mânâlarının, sonsuz-sayısız terkipler hâlinde ortaya çıktığı âlem ya da boyut demektir...

"Efâl âlemi" denilen, tüm birimlerin -insan, cin, melek- ve

oluşların meydana geldiği boyut, varlığını **“RUBÛBİYET”** mertebesinden elde eder...

“RUBÛBİYET” mertebesi, Rabbanî kuvvelerin geçerli olduğu ve açığa çıktığı, bu kuvvelerin birbirinden fark ve temyiz edildiği mertebedir...

“Kesret âlemi” ya da **“çokluk”** âlemi dediğimiz boyut burasıdır...

“ARŞ”ın altıdır!..

“ARŞ”ın üstü, tamamıyla mücerret (soyut) âlem olan **CEBERÛT boyutudur!**

“ARŞ”ın boyutsal altı için, bir diğer tanımlama ile **“Kâinat”** ya da **“Evren”** diyebiliriz... Ama, mutlak mânâsıyla **“Evren”**; yoksa bugün dünya üzerinde konuşulagelen **“Evren”**, yani **“İNSANIN EVRENİ”** değil!

Şimdi bizim göremediğimiz, ve hatta algılayamadığımız sayısız canlı ve bilinçli birim türleri var... Bunlar genelde üç isim altında toplanmış...

İnsanlar... Cinler... Melekler...

Esasen, burada bizi yakından ilgilendiren, bunların birincisi ile üçüncüsü...

Aklınıza gelebilir...

– MELEKLER niçin önemli olsun ki?..

Dikkat buyrula, **“ÂMENTÜ”**ye... **“Âmentü Billâhi ve MELÂİKETİHİ”** diye başlıyor meşhur “Âmentü’müz”...

“Kitap”tan ve **“Rasûl”**den önce, **“Meleklere iman”...** Niye böyle?..

Bu konuya geniş bir biçimde **“AKIL ve İMAN”** isimli kitabımızda **“Meleklerine”** bölümünde değinmeye çalıştık... Ancak

burada da akışımız içinde bir ölçü bahsedelim...

Mutlak mânâda kâinatı meydana getiren ve kâinat içinde yer alan her nesnenin, birimin orijinini teşkil eden ana yapının adıdır **"MELEK"...**

Evrende algılayabildiğimiz veya algılayamadığımız her şey bu **"melek"** adı verilen yapıyla oluşmuştur... Yapıları tamamıyla **"NÛR"** ya da tasavvuf deyimiyle **"Esmâ terkibidir"...** Ve bunun sonucu olarak da hepsi, yapılarının ve boyutlarının gerektirdiği ölçüde bilinç ve güç sahibidirler...

Evrende meydana gelen her şey ve her olay, bu **"bilinç + enerji"** terkiplerinin yapısal oluşumları sonucudur...

İşte bütün bu evreni meydana getiren ve **"melek"** ismiyle dinde tanıtılmış olan sayısız varlıklar-canlılar, ve onlardaki türlü özellikler, **"FİİLLER ÂLEMİ"** dediğimiz boyutu oluşturur...

Ve bu âlemde mevcut olan, ortaya çıkan bütün fiiller, onları meydana getiren ana kaynak olan **Rabbin, Rubûbiyet** kemâlâtının özelliklerinden başka bir şey değildir...

Öyle ise, Rabbin sayısız özelliklerinin ortaya çıktığı, sonsuz mânâları ve kemâlâtı sergileyen bu **"EVRENSEL SİSTEMİ" "OKU"**mak, ancak kişinin kendisindeki **"Rabbanî kapasitenin"**, gene **"Rabbanî güç"** tarafından ortaya çıkartılmasıyla mümkün olur demektir...

Evet, **Hz. Muhammed** (aleyhisselâm), kendisinden istendiği biçimle, ve vahyedilen güçle, **"EVRENSEL SİSTEM KİTABI"**nı **"OKU"**muş; böylece de **"RAB"**binin sistemini, düzenini, nizamını tanımaya başlamıştır...

Bu **"OKU"yuş** kendisini sarsmış, ürkütmüş, **"OKU"**duklarının azameti karşısında haşyet duymuş; ve bildiklerini **örtmek** zorunluluğunu hissetmişti... **Örtmüştü** kendini... Belli bir hazım döneminden sonra artık bu **örtünün** kalkıp gerçeğin insanlara bildirilmesi gerekiyordu:

“EY MÜDDESSİR (bürünmüş olan)**! KALK DA UYAR!”** (74.Müddessir: 1-2)

Emri gereğince insanları uyarmaya başlamıştır...

Evet...

Sanırım, bütün bu izahlardan sonra, açık-seçik ve kesin bir şekilde **“OKU”**manın bizim klasik mânâda anladığımız şekilde **“okur-yazarlıkla”** bir ilgisinin olmadığı; **“OKU”**ma olayının ele verilmiş bir yazılı kağıt ya da kemik parçasıyla alâkası bulunmadığı iyiden iyiye anlaşılmıştır...

Gene de konuyu anlayışında tam olarak oturtamamış bulunanların çıkabileceğini düşünerek, genç arkadaşlarımıza spordan bir misal verelim...

Bugün futbolda kullanılan bir deyim vardır...

“OYUNU OKUMAK”!..

Biline ki, burada da **“okumak”**tan murat asla yazılı metni okumak değildir...

“MAÇI OKUMAK” demek, maçın gidişini, oyunun stilini, tarzını, takımların taktiklerini, oyuncuların kapasite ve özelliklerini ve zaaflarını değerlendirmek demektir...

Maçı, Oyunu okuyan teknik direktör, oyun içinde gerekli tedbirleri alarak, icap eden taktik ve değişiklikleri yaparak takımının maçı kazanmasını sağlar...

İyi bir teknik direktör, daha maçın başlarında **“OYUNU OKUR”** ve ona göre gerekli değişiklikleri oluşturarak, oyuncularına gerekli taktikleri verir ve neticede de kazanır...

Demek ki burada da olay bir **“yazılı metni okuma”** olayı değildir...

İşte bu misalde olduğu gibi, **“DİNÎ”** mânâda **“OKU”**mak dahi, herhangi bir harf dizelerini birbirine bağlayarak bundan bir anlam

çıkarmak değil; basîretle, ferasetle, nüfuzetle (yapının özüne girerek onu değerlendirmek suretiyle), **RUBÛBİYET mertebesinin sayısız özelliklerinin oluşturduğu bütünlük içinde, SİSTEM olarak ortaya çıkan EVRENSEL KİTABIN, SİSTEM KİTABININ sırlarını "OKU"maktır!..**

18

"SEMÂVÎ DİNLER" YANLIŞI

Burada hemen, ancak günümüzde düzeltilmesi mümkün olabilecek şu yanlış anlamayı da doğrultmaya çalışalım...

Hepimiz biliyoruz ki...

"ALLÂH İNDÎNDE DİN, İSLÂM'DIR..." (3.Âl-u İmran: 19)

"KİM İSLÂM'DAN (teslim olunmuşluğun idrakından) **BAŞKA BİR DİN** (sistem ve düzen) **ARAYIŞINDAYSA, BU GEÇERSİZDİR!.."** (3.Âl-u İmran: 85)

Dolayısıyla, **Âdem**'den **Hz. Muhammed** (aleyhisselâm)'a kadar bütün Nebiler yeryüzündeki insanlara hep, **"ALLÂH"** indînde tek **"DİN"** olan bu **"İSLÂM"**ı tebliğ etmişlerdir... Bu sebeple, **"Dinler"** tâbiri yanlıştır!..

Ya Allâh'ın belirleyip ortaya koyduğu **"DİN"** vardır; ya da beşerin düşüncesinden doğan inanış şekilleri!..

Bu arada, **"Dinler"** kabul edip, bunları da **"semâvî"** ve **"semâvî olmayan"** diye ikiye ayırmak, üstüne üstlük bir de sanki **"semâvî olan birkaç din varmış"** gibi anlamak bambaşka bir yanlıştır!.. Tamamıyla bilgisizlikten ve düşünmemekten ileri gelen bir kabulleniştir!..

Nihayet üçüncü olarak günümüz insanını yanlış anlamalara sevkeden **"semâvî din"** tâbiri dahi, ifade ettiği anlam itibarıyla çok yanlıştır...

Öyle ise **"İSLÂM DİNİ"** bir **"Semâvî Din"** mi? **"ALLÂH DİNİ"** mi?..

Sanırım buraya kadar sabırla bizi okumak lütfunda bulunduğunuza göre, aynı olgunlukla, bundan sonra da devam edecek; ve neticede de bizim haklılığımızı tasdik edeceksiniz...

"Semâvî Din" tâbiri, insanların çeşitli putlara taptığı zamanlardan kalan, **"yeryüzündeki herhangi bir TANRIDAN değil"** anlamına olarak kullanılan tâbirdir dikkat ederseniz...

"Semâvî"nin mânâsı **"gökten gelen"** demektir!

"Semâ" yani **"gök"** dediğiniz anda dikkat ediniz, bir **"mekân"** belirlemiş olursunuz!..

Oysa...

İslâm Dini'nin anlattığı madde ötesi yapıda **"gökte bir mekân"** asla söz konusu değildir...

"ALLÂH", asla bir "Gök Tanrısı" değildir!.. Semâda belli bir mekânı yoktur!..

Allâh katından, indînden nâzil olan **Allâh kelâmı "KUR'ÂN"; semâda belli bir mekândan gelmemiştir!**

CEBRÂİL dahi semâdaki falanca ya da filanca yıldızda belirli bir mekândan Dünya'ya inmemiştir...

"Muhakkak ki 'HÛ'dur, Rabbüş Şi'ra (Sirius yıldızının Rabbi)**!"** (53.Necm: 49)

Açıklama ve uyarısı, bir kısım insanların, Arapça'daki adıyla **"Şi'ra"** ve günümüz ismiyle **"Sirius"** yıldızının, **"Tanrı"** olmadığını; ve **mekân ifade eden kavramlardan "ALLÂH"**ın münezzeh olduğunu vurgulama sadedinde kullanılmıştır...

Netice itibarıyla, **ALLÂH** İsmiyle İşaret Edilen sonsuz-sınırsız Azîm varlık ve **“O”nun** katından **“inzâl”** olmuş mahlûk olmayan, **“Allâh kelâmı KUR’ÂN”**; “semâvî” yani semâdan gelmiş, yani belirli bir mekândan gelmiş olmayıp; **“BOYUTSAL” derinlik ifade eden “ALLÂH’IN EVRENSEL KİTABI”** kelimesiyle tanımlanabilir ancak!

Yüce kitabımız **“Kur’ân-ı Kerîm”, Allâh kelâmı** olması hasebiyle, ve Allâh’ın semâda bir mekânı bulunmaması, mekân kavramından münezzeh olması nedeniyle, **“Semâvî Kitap”** değil, **“ALLÂH İNDÎNDEN GELMİŞ KİTAP”**tır!..

“ALLÂH İNDÎNDE DİN OLAN İSLÂM” için ise “kozmik” **vasfı kullanıp,** “KOZMİK DİN” **şeklinde tanımlamak bilgisizlik ve bilinçsizlik ifadesidir!..**

“DİN” ne uzaya aittir, ne “boyutsallığa” aittir ve ne de evrensel yapı kökenlidir!..

“DİN”, “ALLÂH”tandır; “ALLÂH”a aittir!.. DİN’in sahibi, BELİRLEYİCİSİ, ortaya koyucusu, yürütücüsü ve koruyucusu hep “ALLÂH”tır!..

“Kozmik Din” gibi tâbirler, hep, **“DİN”** olayının ne olduğunu bilmeyen kişiler tarafından kullanılan yanlış ve anlamı olmayan yakıştırmalardır!

Biz, “ALLÂH” indînde “DİN” olan “İSLÂM”ı, çağdaş bilimler eşliğinde daha derinliğine anlama ve anlatma yolunda hizmet veren kişiyiz! Eğer bu çalışmalar, “yeni bir din empoze ediliyormuş” gibi tanımlanır veya algılanırsa; bu en basitiyle, “basîretsizlikten ve cahillikten” başka bir şey olamaz!

“Kozmik Din” sözünden anlaşılan, evreni oluşturan bilincin sistemidir; ki bu görüş netice itibarıyla, “İSLÂM” dışı bir düşünce şekli olan “panteizm”e gider!..

Ayrıca...

"ALLÂH" için dahi, "Kozmik Varlık" ya da "Kozmik Bilinç" tâbirleri kullanılamaz!..

"Semâvî" kelimesi, nasıl **"MEKÂN"** ifade ediyorsa, ve bu yüzden **"ALLÂH İNDÎNDEKİ DİN İSLÂM"** için kullanımı yanlış ise... **"Kozmik"** kelimesi dahi, **"BOYUTSAL"** bir kavram tanımlaması sebebiyle, **"ALLÂH"** için kullanılamaz!

Öte yandan gerek, **Kelâmı İlâhî**'nin; ve gerekse **Cebrâil** ve sair bir kısım melâikenin **"beşer"e "NÂZİL"** oluşu yani **"inişi"** MEKÂNSAL DEĞİL BOYUTSALDIR!

Cebrâil ve sair **melekler** için; **boyutsallık** ifade etmesi sebebiyle **"Kozmik Varlık"** tâbirini kullanabiliriz...

Gerek algılamakta olduğumuz **evrenimiz** için; ve gerekse de Allâh isimlerinin terkipsel mânâlarını sergilemekte olan **"Mutlak Evren"** için; **"Kozmik Kitap"** ya da **"Evrensel Kitap"** veya **"Sistem Kitabı"** tâbirini kullanabiliriz... Ve hatta...

Evrensel Kitap'ta ortaya çıkan **Allâh isimlerinin mânâlarını** basîretle, ferasetle ve nüfuziyetle okuma anlamına olarak; **"İKRA"**dan muradın **"SİSTEMİ OKUMAK"** olduğunu vurgulayabiliriz!..

Olay; **Evrensel Kitabın, beşer tarafından BOYUTSAL OKUNUŞU'dur!**

Yani, **Evrensel Sistemin** beşer tarafından fark edilmesi, kavranılması ve değerlendirilmesidir!

Yıllardır, asırlardır, klasik anlatımla şartlandırılmış insanların, bir anda bu izah ettiğimiz hususları kavramalarını beklemiyoruz... Bu her şeyden önce bir zaman meselesidir...

Zaman içinde bu anlattıklarımız, belki önce inkâr ve reddedilecek, sonra tartışılacak, sonra objektif ve önyargısız bir biçimde düşünülmeye başlanacak ve bu aşamadan sonradır ki, açıkladığımız gerçekler tasdik edilecektir...

Ancak, bu herkes için böyle olacak demek de değildir...

Kitaplarımıza, önyargısız ve objektif olarak yaklaşıp, ne dediğimizi samimi olarak anlamak isteyenlere Allâh elbette ki samimiyetleri karşılığı kısa zamanda bu gerçekleri görmeyi de nasip edecektir.

Gelelim biz gene **“OKU”**maya...

Buraya kadar, **“OKU”**mak işleminin kağıt üzerindeki metin olmadığını iyice anladık herhâlde...

İkinci olarak **“OKU”**mak işleminin nasıl ve neyle olduğuna da dikkati çektik...

Şimdi sıra geldi üçüncüye...

19

SİSTEM'İN "OKU"NMASINA...

Sistem nasıl **"OKU"**nur..?

Varlığını meydana getiren **"Rabbanî kudret + bilinçle"** yani **basîretle, ferasetle, nüfuziyetle**; beş duyunun algıladığı boyut değerlendirilerek...

Ve...

"LEVHİ MAHFUZ"u **"OKU"**yan **"Meleğin vahyetmesi"** ile!

Bu konuda merhum **Hamdi Yazır** tefsirinde bakın ne yazıyor:

"YERDE HAREKET EDEN HİÇBİR HAYVAN VE İKİ KANADIYLA UÇAR HİÇBİR KUŞ YOKTUR Kİ SİZİN EMSÂLİNİZ ÜMMETLER OLMASIN..." *(6.En'am: 38)*

Kudreti FÂTIRenin hükmü tesiriyle VAHDETTEN ÇIKAN bu tenevvü ve tehalüf içinde hepsi sizin gibi bir hayatı hayvani yaşayan tavaifi muhtelife ve sunufı mü'telifedir.....

Siz de sunuf ve havassı muhtelifenizle onların bir mislisiniz, hepsi takdiri ilâhî ve tedbiri rabbanî dairesinde nizamatı mahsusa ve kavanini hakime altına konulmuş ahvali mahfuz, umuru mukannen, masalihi mer'iy ve cari sizin gibi birer ümmet ve

binâenaleyh size birer dersi ibrettirler.

Hepsi FITRATI ASLİYELERİ ve nizamı vücudlarıyla kudreti ilâhiyenin birer manzumei delaili ve kitabı hikmetin âyetleridirler....

"BİZ KİTAPTA HİÇBİR TEFRİT VE TAKSİR YAPMADIK, HİÇBİR ŞEYİ EKSİK BIRAKMADIK, HEPSİNİ KİTAPTA YAZDIK…"

Bütün hilkat bir kitap ve bütün eşya o kitap mazmununun kelimat ve medlulünü ifade eden nukuş ve hututtur...

Âlemde cereyan edecek olan cemi'i mahlûkatın iri-ufak, ulvi-süfli HER ŞEYİN ahvali LEVHİ MAHFUZ'da tamamen ve mufassalen yazılmış, hiçbiri ihmâl edilmemiştir.

İlmi Hak, KALPLERE O KİTAPTAN nâzil olur ve KALEM-İ EVVEL'in yazdığı bu yazı, tespit ettiği bu nizam sayesindedir ki eşyayı tetkik ve tetebbu ile marifetler, ilimler, fikirler edinilir, kitaplar telif ve tasnif olunur, mâzi ve istikbal kanunları sezilir...

Bunlar gösterir ki, Allâh Teâlâ'nın kudreti gaybında, LEVHİ MAHFUZUNDA bulunmayan ve bulunamayacak olan hiçbir âyet yoktur. (Cilt:3; Sayfa:1921)

"ALLÂH YAZDI..." *(58.Mücâdele: 21)*

Allâh yazdı... EZELDE HÜKMÜNÜ VERİP, SİLİNMESİ BOZULMASI KÂBİL OLMAYAN BİR YAZI İLE "LEVHİ MAHFUZ"DA TESPİT EYLEDİ! (Cilt:7; Sayfa:4804)

"ÇÜNKÜ BİZ HER ŞEYİ BİR KADER İLE HALKETMİŞİZDİR!.." *(54.Kamer: 49)*

Her şeyin vukuundan evvel, ezelde, İLMİ İLÂHÎDE MUKADDER OLAN BİR KADERİ, yani haysiyyeti ilmiyyesi vardır ki, kazasının cereyanı, fiilen yaradılışı O KADERE göre vâki olur.

Onu başkası istediği gibi icap ve tayin *(determine)* ***edemez...***

Onun için mücrim, kendi keyf ve iradesine göre cürmün mahiyet ve mukadderatını değiştiremez... (Cilt:7; Sayfa:4654)

"NE ARZDA NE DE NEFİSLERİNİZDE HİÇBİR MUSÎBET İSÂBET ETMEZ Kİ HER HÂLDE BİR KİTAPTA YAZILI OLMASIN..." *(57.Hadiyd: 22)*

Bütün musîbetler de Allâh'ın İLMİ EZELİSİNDE veya LEVHİ MAHFUZDA yazılmış bir takdiridir...

Öyle ki;

"O MUSÎBETİ, YARATMAMIZDAN EVVEL YAZMIŞIZDIR..." *(57.Hadiyd: 22)*

O hâlde mukadder olan musibetten kaçınmakla kurtulunmaz... Bu hususta böyle itikad etmeli ve o yolda hareket eylemelidir... (Cilt:7; Sayfa:4754)

"ŞANI YÜCE KUR'ÂN LEVHİ MAHFUZ'DADIR!" *(85.Buruc: 21-22)*

Allâh'ın hıfzıyla tahriften, yanlışlıktan masun bir LEVH'te sâbit ve mahfuzdur...

Bu LEVH, şeriat lisanında meşhur olan LEVHİ MAHFUZ'dur... Bütün her şey yazıldığı sahife-i VÜCUD'dur... O'nun da aslı ÜMMÜL KİTAB olan İLMULLÂH'tır...(Cilt:8; Sayfa:5696)

Türkiye'de mevcut **Kur'ân-ı Kerîm** tefsirlerinin en mükemmeli olan ve hem zâhir hem bâtın yorumları ihtiva eden ve **Diyanet İşleri** tarafından bastırılmış bulunan **Elmalılı Hamdi Yazır** merhumun **"Hak Dini Kur'ân Dili"** isimli tefsirinden, "Levhi Mahfuz"da yazılı olanlar ve burada yazılı olan "Kaderin Değişmezliği" hakkındaki alıntılardan sonra, şimdi bu konuda tamamlayıcı ve açıklayıcı bilgi vermeye çalışalım...

Daha önceki bölümlerde anlatmaya çalıştık ki, **"DİN", "KUR'ÂN"** ve **"CEBRÂİL"** gibi kelimelerle anlatılan kavramlar,

gökten, gökteki belli bir mekânda bulunan Tanrının yanından yeryüzüne inmemişlerdir!..

Geçmiş yüzyıllarda **"BOYUT"** ve **"BOYUTSAL VARLIKLAR"** kavramları insanlar tarafından bilinmediği için, olay sanki gökte cereyan ediyormuş gibi anlatılmıştır...

Buna açık bir misal vermek gerekirse, **Rasûlullâh**'ın başından geçen bir olayı ibret ve örnek olarak nakledebiliriz...

Rasûlullâh (aleyhisselâm) bir gün namaz kılarken önündeki duvarda cenneti ve cehennemi görüyor... Cennette gördüğü bazı şeylere âdeta elini uzatarak almak istiyor, buna mukabil cehenneme dair gördüğü şeyler ise onun geri kaçma hareketi yapmasına neden oluyor...

Kitabı genişletmemek için fazla detaya girmiyorum... Burada konumuzla ilgili olan husus şu:

Görüldüğü ifade edilen, **bu tür görüntülerin tümü de GÖKTE ya da YERYÜZÜNDE belirli bir MEKÂNDA olmayıp, tamamıyla bize GÖRE bir ÜST veya ALT BOYUTTA oluşmaktadır.**

Kesin olarak bilelim ki...

Herkesin gördüğü ve herkesin algılama sınırları içinde kalan şeyler haricinde olarak "algılanan", fakat "görüyorum" diye anlatılan her şey, tamamıyla bir başka boyuta ait görüntülerdir!

"ÜST MADDE" isimli **"21"** numaralı audio kasetimizde izah ettiğimiz **"Boyutlar ve Boyutların Bilinçli varlıkları"** konularını **"TEK'İN SEYRİ"** isimli kitabımızda detaylı bir şekilde açıkladık...

Günümüzde **"DİN"** olgusunun hakkıyla değerlendirilememesinin en büyük sebebi, anlatımda kullanılan kavramların, çağdaş insanlar tarafından lâyıkıyla anlaşılamamasıdır...

"DİN"'in **"mekân"**'dan değil **"boyut"**'tan geldiğini fark edersek, hem boş yere **gökte** bir tanrı aramayacağız ve böylelikle **"ALLÂH"**

kavramını daha kolaylıkla anlayacağız; hem de **melek, cin** ve Dünya boyutu ötesi yaşamı daha iyi değerlendirebileceğiz!..

İşte bu sebepledir ki önce **"BOYUTLAR"** kavramına biraz daha açıklık getirip, sonra da **"LEVHİ MAHFUZ"** ve **"CEBRÂİL"** konusuna değinmek ve bundan sonra da **"OKU"NAN** metinden söz etmek istiyorum...

20

BOYUTLAR HAKKINDA

Geçmişte kullanılan klasik anlatıma göre, Dünya'nın yaşadığımız zemini üzerinden, Ay yörüngesine kadar olan sahada yedi kat yer vardır...

Ve bu anlayışa göre biz, şu anda yedi kat yerin dibinde yaşamaktayız...

Bizim üstümüzde altıncı kat yer, üstünde beşinci yer ve Ay'a kadar birinci yer vardır...

Esasen bu anlatım, bizim atmosfer tabakalarını tanımlamaktadır...

Atmosfer dışında birinci semâda yani gökte **Ay** vardır, ikinci katta **Merkür**, üçüncü katta **Venüs**, dördüncü katta **Güneş**, beşinci katta **Mars**, altıncı katta **Jüpiter** ve yedinci katta da **Satürn** ve diğerleri mevcuttur...

Bundan sonra **"Yıldızlar Feleği"** denen **"Galaksiler"** vardır...

"KÜRSÎ" ismi ile tanımlanan **"Samanyolu Galaksisi"**dir...

Mekân kavramı, Güneş sistemi dışında, galaksiye uzanır...

"Din"deki bunun dışında kalan tüm tanımlamalar varlıklar ise tamamıyla **BOYUTSALDIR!..**

Esasen bizim kullanmakta olduğumuz **"kozmik"** kelimesi dahi

günümüzdeki kullanım şekliyle, **“boyutsallığı”** ifade içindir... Yoksa kastımız, bu kelimenin orijinalinden gelen **“Evrene ait”** anlamında olarak **“mekân”** ifade eder bir anlam değildir...

“Kozmik ışınlar” dediğimizde de işaret etmek istediğimiz mânâ, “uzaydan gelen ışınlar” olmayıp**, “uzayın boyutsal katmanlarına ait varlıkların yaydıkları dalgalar”** yani **“alt boyut katmanlarına ait ışınlar”** anlamındadır...

Keza **“Kozmik Varlıklar”** dediğimizde de anlatmak istediğimiz **“varlıklar”**, bugün **“Uzaylılar”** dedikleri ve öyle sandıkları **“Cinler” değil**; bizim boyutumuzun dışındaki boyutların katmanlarında yaşayan ve **Din’de “MELEK”** diye isimlenmiş bulunan sayısını **Allâh’ın bildiği** varlıklardır.

“BOYUTSAL” ne demektir?..

Dilimiz döndüğünce izaha çalışalım...

Biz içinde yaşadığımız madde boyutunu, âlemini yani sonsuzluk skalasında yer alan sayısız katmandan sadece birini, **“beş duyu” diye bilinen “kesitsel algılama araçlarıyla”** fark etmekteyiz.

Bizim Dünya’mız ve Güneş sistemimiz dışındaki sistemlerde yaşayan canlılar yanında, bizim bildiğimiz türler okyanustan bir damla gibidir!..

Gerçekte, bizim Güneş sistemimiz dışındakilerle birlikte algılama alanımız içinde kalan tüm varlıklar, bizim bir alt veya bir **“ÜST BOYUT”**umuzda yaşayanlar arasında tek kelime ile bir **“hiç”** durumundadır...

Rasûlullâh (aleyhisselâm);

“Birinci semâ ve içindekilerin tümü, ikinci semâ içinde çöldeki bir yüzük oranındadır; ikinci semâ ve içindekilerin tümü, üçüncü semâ içinde gene çöldeki bir yüzük gibidir ve yediye kadar bu böyledir...”

Şeklinde özetleyebileceğimiz hadisiyle, sayısız katmanlardan

oluşan evren içindeki, bizim boyutumuza işaret etmek istemiştir...

Çünkü **kendisi, Cebrâil'in "SIKMASI" sonucu, "başka boyutları ve bu boyutların canlılarını algılayabilir"** duruma gelmişti!

Gerek bizim, ve gerekse bizden evvel yaşamış birçok **"hakikat ve marifet" müşahedesi olan zevâtın** müttefik olduğu, cennetlerin galaksi içindeki yıldızlarda yer aldığı hususu, bu **"boyutsallık"** kavramı anlaşılmadan asla idrak edilemez...

Müşahede edilen cennetler ve canlıları bu yıldızların görülmekte olan madde yapılarında değil, boyutsal derinliklerinde mevcuttur...

Cehennemin "GÜNEŞ" olması dahi, algılanan fizik madde boyutu itibarıyla değil; şu anda yaşamakta olan geçmiş ruhların, cinlerin yaşamakta olduğu alt boyut itibarıyladır!..

Hadislerle sâbit olan, **cehennemlik kabir ehlinin, cehennemi ve zebânîlerini** görme olayı dahi **Güneş'in, ruh boyutundan** algılanması sebebiyledir!

Allâh'ın takdiri ve lütfu ile vâkıf olduğumuz ve müşahede ettiğimiz bu gerçekleri elbette ki bizden evvel de müşahede eden sayısız zevât mevcuttu...

Ne var ki, onların yaşadıkları devirlerde bu **"BOYUTSALLIK"** gerçeği bilinemediği için, tespit ettikleri, hatta iletişim kurdukları **"ayrı boyut varlıklarını"** bu biçimiyle anlatamıyorlar ve **"mekânsallık"** kavramı içinde, **"sanki uzayın bir yerindekilerden söz ediyorlarmış"** gibi dile getiriyorlardı.

Gelişmek isteyen insan için en alt düşünce seviyesi şu olmalıdır:

"İDRAK EDEMİYORSAN, hiç değilse İNKÂR ETME!.."

Şu anda biz nasıl aramızda dolaşan Cinleri, ya da şehitlerin, evliyanın ruhlarını göremiyorsak; oysa onlar bizim şu dünyamızı paylaşıyorlarsa; ve bu tespiti yapamayışımızın sebebi, onların

aramızda, fakat ayrı bir boyutta oluşu ise!..

Şu anda diğer yıldızlarda mevcut olan cennetleri ve oraların kendine has canlılarını da, o yıldızların farklı boyutlarında yaşamaları sebebiyle algılayamamakta; bilgisizlik ve peşin hükümlülük yüzünden var olan gerçekleri inkâr etmekteyiz. Keza cehennem olan GÜNEŞ de böyledir!

Şayet, evrende **"boyutsal katman"** olan **"ÂLEMLER"** kavramını biraz açıklayabildiysek, şimdi bu **"boyutsallık"** içinde bir **"katman"** olan **"LEVHİ MAHFUZ"** ile **"MELEK"**lerden biraz daha söz edelim...

"ENERJİ" kelimesiyle işaret edilen mânâyı da kapsayan salt soyut **"BİLİNÇ"** katmanından, bildiğimiz madde boyutuna; ve daha **"ÜST MADDE"** boyutlarına kadar, her boyut, kendine has özel bir yapıya; ve o yapıdan oluşan **"bilinç birimlerine"** sahiptir...

Her boyutsal katmanı kuşatan, kapsayan ve kendinden meydana getiren **salt soyut bilinç** boyutundan, mikrokozmosa kadar var olan tüm **"âlemler-katmanlar"** birer **bilinçli yaşam kesitleridir** ki; bunların her biri, kendi kesit varlıkları ile, kendilerini kapsayan bir üst boyut varlıkları tarafından algılanırlar!..

"LEVHİ MAHFUZ", kesreti yani çokluk kavramlarını meydana getiren Esmâ terkiplerinin **"KAZA ve KADER" boyutudur!..** Bilgi ve bilinç boyutudur!.. **Allâh ilmindeki "Hüküm ve Takdirin" fiiller âlemindeki görüntüsüdür...**

Çokluk kavramı içinde olan tüm varlıklar bu boyutun tafsiliyle meydana gelmiştir...

Burada yazılmış olan hiçbir şey asla ve kesinlikle değişmez!..

"İLLİYN"e mensup melekler ile, bunların altındaki tüm meleklerin varoluş hükümleri ve varoluş hikmetleri; ve bize kadar olan ve daha alt boyutlardaki tüm canlıların varoluş kökenleri buraya dayanır...

Burada bizler, bilgi olarak tüm varoluş gerekçemiz ve programımızla mevcuduz... Tasarım olarak mevcuduz!..

Ve burada her şey, ezelden ebede kadar mevcut olan her şey, **bilgi olarak mevcuttur!**

"CEBRÂİL"e gelince...

Bilelim ki...

Allâh, yukarıda bir yerde oturup gökten emirler yağdıran bir tanrı değildir!

Yeryüzünde ve gökyüzünde ve tüm boyutsal katmanlarda meydana gelen her şey bir vesile ile meydana gelir...

Şayet biz, o **vesileyi algılarsak**, **"şu yüzden, bunun eliyle"** deriz; bilemezsek, kısaca ana ve asıl müsebbibe işaret eder, **"Allâh yaptı, Allâh verdi"** deriz...

Gerçeği itibarıyla, **"tenzihiyet"** yönünden;

"ALLÂH ÂLEMLERDEN GANÎDİR."

Âyetinin işaret ettiği mânâ itibarıyla, **"Allâh, yapmaktan etmekten münezzehtir"!..** Bu ifadeler hep **"teşbih"** yönlüdür!

Diğer yandan, hangi isimle anılırsa anılsın, bütün isimlerin müsemması ise, **O'nun Esmâ terkibi** olarak meydana geldiği için, bütün varlıklardan meydana gelen her fiil, bir **"HİKMET"** görüşüyle yine O'na bağlanır; çünkü O'ndan başka herhangi bir vücud sahibi yoktur!..

İşte bu sebepledir ki, **Cebrâil** (aleyhisselâm) ismiyle bildiğimiz **"meleğin"** Zâtı, **Hakk'ın varlığı**; mânâsı, **Esmâ terkibi**; yapısı ise **"nûr"** yani **"enerji"**dir!..

"NÛR" yapılı **"bilinç birim"** olması sebebiyle, iletişim kurduğu kişiye, eriştirmek istediği anlamı taşıyan ışınsal impuls göndererek, onda dilediği görüntüyü oluşturur!

Cebrâil'in **"görüntüsü"** olarak anlatılan, biri hariç hemen tüm **"görüntü"**ler, Onun **"algılanmasını istediği görüntüler"**dir... Çünkü orijini itibarıyla, bize göre, görüntü kavramından soyut-mücerred varlık sınıfındandır.

Bunun gibi, kişilerin ve tüm sistem varlıklarının rızıklarının ulaşmasında görevli olan **Mikail** isimli melek ile; **"ölüm-dönüşüm"** görevlisi olan **Azrâil** isimli melek; kişilerin amellerinden oluşan meleklerin düzeniyle ilgili görev yapan **İsmail** isimli melek dahi tamamıyla **"nûr"**dan oluşmuş **"kudret + bilinç"** varlıklar boyutundandır!.. Hepsi de görevlerini **"LEVHİ MAHFUZU"** okuyarak yerlerine getirirler...

İnsanların arasından seçilmiş elçilerin, nübüvvet ile görevlendirilmesi, ve insanlara yön verilmesi hususunda **ALLÂH** tarafından vazifelendirilmiş bulunan **Cebrâil** (aleyhisselâm) dediğimiz melek, **Kur'ân-ı Kerîm**'i **"LEVHİ MAHFUZ"**dan bir defada **"OKU"**muş, daha sonra da peyderpey **Hz. Muhammed** (aleyhisselâm)'a tebliğ etmeye başlamıştır.

Tebliğ neyle ve nasıl başlamıştır... Niçin?

Tebliğin **"ALAK"** Sûresi'nin ilk âyetleriyle başladığını ve bunun anlayabildiğimiz kadarıyla ne mânâya geldiğini izah etmiştik... **"SIKMA"** işleminin anlamının dahi yine kavrayabildiğimiz kadarıyla açıklamasını yapmaya çalışmıştık...

Burada akla şu sual gelebilir...

Niçin böyle bir muameleye gerek vardı?..

Niçin **Cibrîl, Hz. Muhammed** (aleyhisselâm)**'ı "SIKTI"..?**

21

HZ. MUHAMMED'İ TANIYAMAYANLAR

Olayın **hakikatine** karşı **"perdeli"** olan bazılarından yayılmak istenen **asılsız ve hatta "edepsiz"** bir görüşe göre:

"*Hz. Muhammed iyi-dürüst bir insandır!!! Eh biraz da akıllıdır!!! İşte bu yüzden Cibrîl, Allâh'ın emriyle peygamberlik görevini O'na vermiş ve O da Cibrîl'in ona dikte ettiği biçimde yaşayıp, geçmiştir!!! O sadece Allâh'ın haberlerini bize ulaştıran bir postacıdır!!! Allâh'ın postacısıdır!!!*

Gerçekte, Hz. Muhammed'in hiç de büyütülecek bir yanı yoktur!!! Tasavvuf ehli O'nu gereksiz yere hayalinde büyütüp paye vermektedir(!)... O tamamıyla bir beşer olarak yaşamış, sadece Cibrîl'in direktifleri doğrultusunda insanlığa Allâh emirlerini tebliğ etmiş, bu yönüyle farklı bir insandır!!!

Hz. Âli'den, Hz. Ebu Bekir'den, Şah Nakşıbend'e, Abdulkâdir Geylânî'den Abdülkerîm el Ciylî'ye, İmam Gazâli'den İbrahim Hakkı Erzurumî'ye kadar bütün mânâ ehli zevât Hz. Muhammed'i boş yere gözlerinde büyütmekte, O'nun sözlerine yani hadislerine değer vermektedirler!!!

Bize sadece, O'nun tebliğ ettiği Kur'ân yeter!!! Hadisleri ciddiye almamıza gerek yoktur!!! Çünkü, çok büyük bir kısmı da

uydurmadır!.."

Ve daha böylesine birtakım saçmalıklar!.. Mantıksal bütünlükten uzak laflar!..

"POSTACI" birinden diğerine bir şey taşıyan, götüren; ancak ne götürdüğünden de haberi olmayan kişidir... **Rasûlullâh (aleyhisselâm)'a** "ALLÂH'IN POSTACISI" **demek, en azıyla, O'nu,** "yaptığı görevin şuurundan yoksun olmakla" **tanımlamaktır ki, böyle bir anlayıştan O yüce Zâtı tenzih ederim...**

Bize göre bu yanlış tanımlamanın sebebi, Hz. Muhammed (aleyhisselâm)'ın gerçek büyüklüğünü ve derinliğini müşahede edememektir. Bu durum neticede bu kişileri sahih hadisleri bile inkâr noktasına getirmiştir!

Hâlbuki Kur'ân-ı Kerîm'in oturtulduğu tahtın ayakları "Hadisler"dir!..

Bize âyetlerin nasıl anlaşılması, yorumlanması ya da tatbik edilmesi konularını Rasûlullâh (aleyhisselâm)'ın hadisleri öğretir...

Nâzil olan Kur'ân ışığında, İslâm'ın nasıl yaşanması gereğini bize bizzat Rasûlullâh öğretmiş ve O'nun açıklamaları doğrultusunda biz bugün bu noktaya gelmişiz!..

İslâm Dini; Kur'ân-ı Kerîm ve Rasûlullâh (aleyhisselâm)'ın hadislerinden ibarettir!..

Asırlardır yapılan derin araştırmalar sonucu olarak en azından **"Kütübi Sitte"** denilen ve hatta buna ilave edilen birkaç hadis külliyatındaki hadislerin kesinlikle doğruluğu tespit edilmiştir... Bu konuda hadis kitaplarında geniş bilgiler vardır... Arzu edenler olayı araştırarak haklılığımızı anlayabilirler...

Biz şayet okuduğumuz bir hadisin gayesini veya hikmetini anlayamıyorsak, onun hangi boyuttan, hangi müşahede içinde söylenmiş olduğunu bilemiyorsak; hiç değilse, onu bir gün

anlayacağımız seviyeye ulaşıncaya kadar susup, beklemesini bilelim...

Unutmayalım ki, inancımıza göre, yarın Rasûlullâh'ın huzurunda O'nunla yüzyüze geleceğiz!

Bize göre...

Hz. Muhammed Mustafa, olağanüstü özelliklerle bezenmiş muhteşem bir Zât'tır!.. Şerefimiz, O'nu tanıyabildiğimiz, anlayabildiğimiz ölçüdedir!

On sekiz yaşından beri, çağdaş bilimler eşliğinde, O'nu ve getirdiklerini; açıkladığı gerçekleri ve sistemi anlamaya; ve dilimiz döndüğünce de anlatmaya çalışıyorum...

Bütün bunlara rağmen, O yüce **Allâh Rasûlü**'nü anlama ve anlatma konusunda bugüne kadar yapabildiklerim bir hiçtir!..

Evet, **Hz. Muhammed**, "Cebrâil'in dikte ettiği fikirleri, bilgileri insanlara dikte eden basit bir 'hoparlör' ya da 'postacı' olarak tanımlanmaktan berîdir" dedik!..

Ve geldik, **Risâlet** kemâlâtından anladıklarımızı, müşahedelerimizi nakletmeye...

Rasûlullâh (aleyhisselâm), **Cebrâil**'in **"SIKMA"**sına maruz kaldığı zaman, daha önce de izah ettiğimiz yönüyle, **Allâh**'ın bazı **"isimlerinin mânâları"** istikametinde son derece önemli **"FETİH"**lere kavuştu!..

Bu **"isimlerin mânâlarının"** kendisinde daha büyük kapasiteyle ortaya çıkması, **O'nun basîretinin, ferasetinin, nüfuziyetinin** (yani yöneldiği varlığın bâtınına nüfuz ederek onun yapısını, özelliklerini, varoluş gaye ve hikmetini sezme hassası) çok büyük ölçüde gelişmesine vesile oldu...

Bu bir anda, şıp diye ortaya çıkan veya çıkacak olan bir olay değildi...

"SIKMA" neticesi beyinde hazımlı bir şekilde meydana gelecek kapasite, oldukça uzun bir zaman istiyordu...

İşte bu yüzdendir ki, ilk vahiyden sonra, üç seneye yakın bir zaman yeni vahiy gelmedi ve **Cebrâil** ile bir görüşmesi olmadı...

Hatta bu yüzden zaman zaman **"terk edildiği"** düşüncesine kapılarak büyük endişe duydu...

Ne var ki bu süreç gerekliydi. İlk farklı ve güçlü açılımı yani bir üst boyut katmanına ait varlıkları ve bilgileri değerlendirecek kapasitenin oturması zaman istiyordu.

"Ayânı sâbitesi" ve "varoluş istidadı" itibarıyla zaten **Allâh** isimlerinin tümüne sahip olan varlığı, bu etkiye de maruz kalınca; artık o isimlerin mânâları daha güçlü bir şekilde ortaya çıktı; ve böylece de mutlak gerçeği, **EVRENSEL SİSTEMİ "OKU"**maya başlamış oldu!

22

HZ. MUHAMMED, "ALLÂH RASÛLÜ"DÜR, CİBRÎL ELÇİSİ DEĞİL!

Bu arada, dikkatimizden kaçmaması gereken, bir önemli husus da şudur...

Normaliyle, her işte kural, işe ehlini tayin etmektir! Şayet o işe ehlini tayin etmezseniz, hem o işe, hem de tayin etmiş olduğunuz kişiye **zulmetmiş** olursunuz!

Şimdi bir düşünün...

Sürekli Cebrâil ve diğer meleklerle iletişim içinde olan; Cinleri görüp, onlarla iletişim içinde olan; içinde yaşadığı ve yaşayacağı sistemi "OKU"yan; daha aramızda yaşarken cennet ve cehennemi bizâtihi görüp, orada yaşanmakta olanları ya da yaşanacakları anlatan; kabirde yaşanılanları müşahede edip, yanındakilere kabir âlemindeki kişilerin içinde bulundukları hâlleri haber veren; gösterdiği yoldan gidenleri türlü olağanüstü özelliklere kavuşturan; ve daha sayamadığımız pek çok olağanüstü özellikleri olan bir ZÂT, nasıl olur da basit, sıradan bir "*dikte makinesi bir beşer*" **ya da** "*hoparlör*" **ya da** "*postacı*" **olarak nitelendirilebilir... Ne getirdiğinden gâfil midir Allâh**

Rasûlü?..

Bırakın bu devri bir yana...

Bugüne kadar gelmiş geçmiş sayısız evliyadan zâtları düşünün...

Kimi keşif yollu, kimi fetih yollu müşahede sahibi zevât!..

Bunlardan hangi bir tanesi ortaya çıkıp da, **Rasûlullâh**'ın hadislerini "uydurmadır" diyerek saf dışı etmeye kalkmış?..

Üstelik, bunların önemli bir kısmı, mânen **Rasûlullâh** (aleyhisselâm) ile olabildiğince sık biraraya gelen ve gerçekleri O'nun ağzından kendi kulaklarıyla duyan zevât!..

Şayet bu hadisler, iddia edildiği gibi "uydurma olsaydı"; keşif ve fetih sahibi olup bugün dahi bu yoldan **Rasûlullâh** ile görüşme imkânına sahip bulunan zevât tarafından, müslümanlar uyarılmaz mıydı?..

Allâh ilmi, iradesi ve kudretinin aramızda ve aramızdan zâhir olmasıyla korunan İslâm Dini, asırlardır **Rasûlullâh**'ın hadisleri istikametinde yüz milyonlarla ifade edilen kitlelere yol göstermiş; ve herkes varediliş gayesi nispetinde bu pastadan pay almıştır...

Bütün bu çalışmalar sırasında, unutulmamalıdır ki, **"ALLÂH ELÇİSİ"**nin yani **"RASÛLULLÂH MUHAMMED MUSTAFA"**nın rolü, basîretsizlerin, maneviyattan, **"hâl"**den nasibi olmamışların göremeyeceği ölçüde çok büyüktür!..

"ELÇİ"nin seviyesi gönderenle mütenasiptir!.. Hiçbir zaman, bir devlet başkanı, bir musluk tamircisini "elçisi" olarak bir yere yollamaz!

Kesin olarak bilelim ki;

Hz. Muhammed Mustafa; "ALLÂH RASÛLÜ" yani **"ALLÂH ELÇİSİ"**dir!..

Yoksa, günümüzde bazılarının iddia ettiği ve tefsirlerine yazdığı gibi **"Cebrâil'in elçisi"**; yahut da bir **"gök tanrısının elçisi"**

değildir!

Dikkat edelim...

"Uzay Dini" diye tanımlanan ve **"Uzaylıların tebliğ ettiği"** iddia edilen Cin kökenli, **"Altın Çağ Bilgi kitabında"** şöyle denilmektedir:

"*İslâmi bütünlük ışık dost MUHAMMET'i 'RASÛL' ZANNETMEKTEDİR... Hâlbuki O, ALLÂH'ın habibi 'RASÛL'ün ELÇİSİDİR...RASÛL, büyük ASHOT yani SULH'dur.*" (Fasikül:42; s:408)

Bu "Uzaylılar"a göre, "*Muhammet'in elçisi olduğu büyük ASHOT'un Rabbi olan ALLÂH da, bedenlenmiş olarak BETA NOVA gezegeninde yaşamakta ve orada bizi yanına beklemektedir*"**!!!** (Fasikül:46; s:447)

Hz. Muhammed (aleyhisselâm)'ı, Cebrâil'in "RASÛLÜ-ELÇİSİ" olarak tanımlayan zâtı muhteremler kimlerle aynı paralele düştüklerinin; ve kimlerin etkileri altına girmiş olduklarının farkına varacaklar mı acaba?

"ALLÂH KULU ve ELÇİSİ" olma şerefine sahip bir ZÂT için ise, biz ne söylesek azdır!.. O'nun yüceliğini anlatmak bizim gibiler için asla mümkün değildir!

Bu yüzden, **Rasûlullâh**'tan daha fazla bahsetmeyi zaid addederek, dönelim O'nun işlevine... Çalışmalarına...

Ve, bütün bunların bilincinde olarak, **"OKU"**muş olduğu **"SİSTEMİ"** fark etmeye...

23

SİSTEMİ "OKU"MAK

Eğer siz, herhangi bir çevrede yaşıyorsanız; o çevrede en rahat, en iyi, en huzurlu şekilde yaşayabilmek; geleceğe dönük birtakım tehlikelerden kendinizi koruyabilmek; ileriye dönük birtakım güzel şeyleri edinebilmek için; öncelikle içinde yaşadığınız ortamın şartlarını ve o çevrenin **yaşam sistemini** iyi kavramanız zorunludur...

Ki böylelikle, o şartlara göre tedbirler alabilesiniz; aldığınız tedbirlerle gelecekte başınıza gelme ihtimali bulunan tehlikelerden korunabilesiniz... Gelecekte, sayısız güzel şeyleri elde edebilesiniz...

İşte kısaca ve en asgari şartlarıyla **"OKU"mak** bunun için zorunludur!..

"OKU"ma işlemini yapabilecek istidat ile yaratıldığı; yaradılışında **"OKU"mak** kendisine kolaylaştırıldığı için; yani **"Nebi olarak yaratılmış olduğu içindir ki"; Hz. Muhammed** (aleyhisselâm), belli bir yaşa geldiğinde henüz **"OKU"**yamamanın sıkıntılarını duymaya başlamış ve neticede bu yüzden de Hıra tepesindeki mağarada düşünceye çekilmişti...

İçinde yaşadığı **doğal ALLÂH Sistemi**, herkesin de bildiği gibi şuydu...

İnsanlar, rastgele bir ana-babadan doğuyor ve büyüyorlardı...

Bedenin gereği yenip-içiliyor, bedenin doğası gereği, cinsellik gideriliyor; ve nihayet dünyadan gelmiş her şey dünyada bırakılıp ortadan kaybolunuyordu!.. Oysa...

Ölüm ötesinde yaşam devam ediyor muydu?..

İnsanları yukarıdan idare eden tanrı var mıydı?..

Ölüm ötesi yaşamda, bu dünyada yaptıklarımızın hesabını verme söz konusu muydu?..

Şayet böyle bir şey var ise, bu yukarıdaki tanrıya mı olacaktı?..

Böyle bir tanrı var ise, neredeydi?.. Ne kadardı?..

Biz O'nun yanında ne kadardık?...

Bizi nasıl, nerede, neden yaratmıştı?..

Bize ihtiyacı mı vardı?.. İhtiyacı yoksa niçin bizi yaratmıştı?..

Muhakkak ki bu Dünya üzerinde yalnız değiliz, Cinler de var!.. Peki onlarla bizim kesişme noktamız nedir?.. Onların bizi etkileme olanakları var mıdır ve varsa ne kadardır, nasıldır..?

Ve daha bunlar gibi pek çok sorular, o devirde de insanların aklını meşgûl ediyordu...

Elbette ki bütün bu soruların en başında geleni de **"TANRI"** kavramı idi...

Neydi... Neredeydi... Nasıldı... Var mıydı... Yok muydu... Çok muydu..?

İşte muhtemelen böylesine düşünceler içinde yüzerken **Hz. Muhammed**, o meşhur olağanüstü olayla karşılaştı; **Cebrâil** isimli melek kendisiyle iletişim kurdu ve içinde yaşamakta olduğu tüm **"SİSTEMİ OKUMASI"** gerektiğini tebliğ etti; ve bunun için gerekli olan özelliğin, varlığında mevcut olan **RABBANÎ kudret ve ilimle** ortaya çıkacağını vurguladı!

Cebrâil, 23 sene süreyle **Hz. Muhammed**'e **"DİN"**in yani **SİSTEMİN** ne olduğunu vahyetti...

DİN; Allâh indînde, İSLÂM'dır!

Peki, İSLÂM nedir?..

"FITRAT"tır!

Peki...**Sistem'in FITRATI nedir?**

Sistemin Fıtratına gelmeden önce "Din"i anlayalım!..

"DİN", "ALLÂH"[8] özel ismiyle işaret edilen varlığın ne olduğunu anlamak ve bunu kavrayıp tasdik etmek ile başlar...

"DİN" kelimesi altında işaret edilen **SİSTEMİ** çok iyi, ve de **ÇELİŞKİLER** çıkartmayacak bir biçimde kavramak önemlidir!..

Bunun için de gerekli olan şey, **"DİN"**i geniş kapsamlı tetkik etmektir...

Bu konuda araştırması olmayan ana-babadan; ya da **Kur'ân** kursu bitirip, sadece ezbere Arapça **Kur'ân** okumasını bilip, okuduğunun mânâsından bile haberi olmayan kişilerden **"DİN"** öğrenilmez!..

Bu yanlışı vurgulayan şu atasözünden mutlaka ibret almalıyız:

"Yarım hoca dinden; yarım doktor candan eder!"

Bu sebepledir ki önemli ve doğru olan şey, **neyi, niye yaptığını bilmek ve ölüm ötesi yaşam** gerçeğini fark ederek ona göre hayatını değerlendirmektir...

Kesinlikle fark edelim ki, insan yaşamındaki en önemli şey ölüm ötesi yaşam gerçeğidir! Şayet ölüm ötesi yaşam gerçeğini idrak edemiyorsak, buna gereği gibi hazırlanamıyorsak, yaşamımızdaki en büyük zulmü kendimizden görüyoruz, demektir...

Dünya'da neye sahip olursanız olunuz; hangi mevkiye gelmiş, hangi etikete sahip olmuş olursanız olunuz, neticede bunlardan sıyrılıp, sadece ruhunuzdaki kudret ve bilincinizdeki ilimle,

---

8 Hz. Muhammed (aleyhisselâm)'ın, **"ALLÂH"** ismiyle bize ne anlatmak istediğini geniş bir biçimde **"Hz. MUHAMMED'in AÇIKLADIĞI ALLÂH"** adlı kitabımızda yazmıştık...

bambaşka bir boyutun bilmediğiniz türleri arasına gideceksiniz...

Akıllı olduğunu düşünen bir kişinin şu anda, şuuru yerinde iken bu konuyu araştırması ve anladıklarına göre de bu konuda bir tedbir alması icap etmez mi?

"Var olan hiçbir şey yok olmaz!" prensibinden hareketle olaya bakarsak...

Bedeninizin tüm değişmelerine ve parçalarının kesilmelerine rağmen; kendisinin bütün bunlardan etkilenmediği bir **"BİLİNCİNİZ"** yani **"şuurunuz"; "ben"** diye isimlendirdiğiniz varlığınızı algılamaktasınız...

"BEN"; bedendeki değişimlerden ve kesilmelerden etkilenmediğine göre, bu demektir ki **"bilinç"** maddi bir şey değildir... Ve mevcuttur!.. Var olan hiçbir şey yok olmadığına göre, eskilerin, **"kalp"** veya **"gönül"** diye isimlendirdiği **"ben"** dediğiniz **"bilinciniz", "bedenin kullanım dışı kalmasıyla"** asla yok olmayacaktır!.. Bu takdirde sizi nasıl bir yaşam beklemektedir...

Bunu hiç düşündünüz mü?

İşte, **ölüm ötesi yaşam gerçeğini**; neye, nasıl hazırlanmak gerektiği konusunu ele alan saha, **"DİN"** sahasıdır...

Ve, her düşünebilen kişi, er ya da geç bu sahaya girmek mecburiyetindedir...

Önce şu kesin ve çok korkunç gerçeği fark edelim...

Doğada asla duygusallığa yer yoktur!..

Allâh'ın yarattığı **bu muhteşem mekanizma programlandığı tarzda, hiç duygulara yer olmaksızın, bütün haşmetiyle çalışmaktadır!** Bu yüzdendir ki;

Ölüm ötesi yaşamda "mazeret" kavramı mevcut değildir!..

Herkes, yaptıklarının doğal sonucuyla otomatik olarak karşılaşacaktır!

Bu sebeple sizin, ben annemden-babamdan şöyle duymuştum da

onun için boş verdim; ben falanca hocadan şöyle duydum, dedikleri aklıma yatmadı da onun için üstünde durmadım; demeniz mazeret olmaz ve asla sizi kurtarmaz!

Ya, ölüm ötesi yaşama inanmıyor olabilirsiniz, bu takdirde dilediğinizce yaşarsınız!..

Ya da, ölüm ötesi yaşamı kabul ediyorsunuzdur; bu takdirde de evde, okulda, camide duyduğunuz aklınıza yatmayan söylentileri bir yana bırakıp, işin gerçeğini araştırmak mecburiyetindesiniz!..

Ve bunu kendiniz için yapmak zorundasınız!.. Çünkü söz konusu olan gelecek, sizin geleceğiniz ve yaşamınız!

Öyle ise öncelikle yapılması zorunlu işlem, **araştırmaktır!..**

Nebi niçin gelmiştir?.. Ne önermektedir?.. Niçin önermektedir?..

İşte bu suallerin cevaplarını araştırmaya başladığınız zaman, zaten **"SİSTEMİ"** de deşifre etmeye de başlamışınız demektir...

"Din" olayına **derinliksiz ve lokal yaklaşan bazıları; "DİN"**in bir **sisteme** dayanmadığını söylemekte ve dolayısıyla da, farkında olmadan **"DİN"**in, yukarıdaki bir tanrının **"karakuşi hükümleri"** olduğunu savunmak durumunda kalmaktadırlar!..

Şuurun, algılama aracı akıldır... Aklın muhatabı ise, ya mantığa dayanan sistemdir ya da mantıksız olaylar saçmalığı!..

Varlığın her boyutunda algıladığımız kesinlikle bir düzen, bir nizam ve dolayısıyla bir SİSTEMDİR!..

Kur'ân-ı Kerîm bir SİSTEMİ anlattığı içindir ki, defalarca:

"HÂLÂ DÜŞÜNMEYECEK MİSİNİZ?.."

"HÂLÂ AKLINIZI KULLANMAYACAK MISINIZ?.."

"BU KURÂN'I DÜŞÜNMENİZ VE ANLAMANIZ İÇİN BOYUTUNUZA İNDİRDİK…"

Tarzında uyarılarda bulunmaktadır...

Sırası gelmişken izah edelim...

Kur'ân-ı Kerîm'deki anlamıyla **"İNZÂL"; "Boyutsal iniş"** ya da **"Boyutumuza adapte ediş"** olarak anlaşılır...

Aksi takdirde, klasik öğretideki şekliyle anlamaya kalkarsak; yani **"İNZÂL"**i **BOYUTSAL** değil de **mekânsal** anlamda **"indirme"** olarak anlarsak; bu defa **Kur'ân-ı Kerîm'in uzaydaki falanca mekândan buraya geldiğini**, kabul etmiş oluruz!!!

Eğer, **Kur'ân-ı Kerîm** bir **SİSTEMİ** anlatmayan ve akıl-mantıkla anlaşılır yanı olmayan kitap olsaydı, zaten yukarıda işaret ettiğimiz âyetlere gerek olmazdı!

Ayrıca, akılla yaşayan şuurlu varlıklara, mantıksızlığı, sistemsizliği, kaosu anlatan bir kitabı yollamak dahi pek akıllıca bir şey olmazdı!

Allâh'ın yarattığı **bu muhteşem mekanizma** öylesine mükemmel bir **"SİSTEM"**dir ki, hiçbir noktasında tek bir çelişki ya da uyumsuzluk yoktur!

Şayet bazı hususlarda uyumsuzluk, ya da çelişki gibi algılanan konular varsa, bu algılayanın basîretinin o konuyu geniş kapsamlı irdeleyemeyişinden ileri gelmektedir...

Evet, bu hususu da böylece vurguladıktan; **sistemi** neden ve nasıl daha iyi anlayabileceğimizi açıklayan **"İKRA"** âyetlerinin mânâsını da kavradıktan sonra; hemen akabinde **"nâzil"** olduğu belirtilen **"FÂTİHA"** Sûresi'nin anlamı ve işaret ettiği gerçekler üzerinde duralım...

Elbette ki, bu konuda bize bağışlanan anlayış ölçüsünde...

24

BESMELE HAKKINDA

"FÂTİHA" Sûresi'nin mânâsı eğer derinliğine doğru anlaşılırsa, bize **Kur'ân-ı Kerîm** kilidini açacak anahtarı verir...

"**Kurân'ın sırrı Fâtiha'da; Fâtiha'nın sırrı Besmele'de; Besmele'nin sırrı da başındaki 'B'dedir!"**

Şeklindeki, bu konuyla ilgilenen hemen herkesin bildiği uyarı, olayın özüne ermek isteyenler için son derece önemlidir.

Bu durumda **"FÂTİHA"**nın mânâsına girebilmek için, önce **"Bismillâhir Rahmânir Rahıym"**i anlamak; **"Besmele"**nin mânâsına erebilmek için de önce **"B"** harfinin sırrını çözmek zorunludur...

Öyle ise önce **"BESMELE"**nin **"B"**sinden başlayalım işe...

Bunun için de önce **Hamdi Yazır**'ın tefsirinde **"B"** harfinin mânâsı ile alâkalı şu satırları okuyalım:

"İleri gelen büyük müfessirler diyorlar ki:

'B'nin buradaki *(besmelenin başındaki)* ***mânâi ilsakı, ya MÜLABEST ve MUSAHABET veya istianedir...***

Yani şuurumuzda hâsıl olacak olan nispet 'Allâh, Rahmânı

Rahıym' ismine bir mülabest ve mâiyet hissi; veyahut 'ALLÂH' isminin ve 'RAHMÂN'I RAHIYM' sıfatlarının müsemma ve medlullerine nazaran Rahmeti ilâhiyeden istimdad ve istiane hissidir; ki evvelkinde, nazmı besmele, hâl; diğerinde, mefulü bih gayri sarih olur...

...Bu tevile göre, Besmele'nin meâli;

'ALLÂHİ RAHMÂNI RAHIYM NAMINA'

Demek oluyor, ki bu da 'B'da mülabese mânâsına dönüktür...

Fakat, bunun hâsılı, bir niyabet itirafıdır.

Bir işe başlarken, 'filan namına" demek;

'Ben, bunu, ona izafeten, ona hilafeten, onu temsilen, onun bir aleti olarak yapıyorum... Bu iş hakikatte, benim veya başkasının değil, ancak O'nundur'... demek olur...

Bu da, VAHDETİ VÜCUD mülahazasına dönük bir 'FENÂFİLLÂH' hâlidir ki; ancak risâlet, vilâyet, hâkimiyet, tasarruf gibi makamatı mahsusada cari olur..." (Cilt:1; Sayfa:43)

Bu açıklama merhumun **Diyanet** tarafından bastırılan orijinalinden alınmıştır... Ne yazık ki, günümüzde **"sadeleştirilme"** adı altında bir özel basımevi tarafından çıkartılan yeni basımda bu çok önemli bölümler bulunmamaktadır.

Oysa, yukarıya aldığımız **"B"**nin mânâsıyla ilgili yorum, bütün tasavvufla ilgilenen insanların ve evliyanın hedefi ve gayesi olan **"HAKİKAT"** sırrının anahtarıdır!.. Bu anahtarın, konunun tâliplerine bağışlanışıdır!..

"B" harfinin işaret ettiği mânâyı anlamamış kişiler, **"ALLÂH"**ı kendisinin dışında, ötesinde ve hatta **"gökyüzünde bir TANRI"** olarak düşünüp, daha sonra da işlerine akıl erdiremedikleri için hesap sormaya kalkarlar!

"B" sırrına erdirilmişler ise, **"sonsuz-sınırsız ALLÂH"** kavramı

içinde, hem kendilerini hem de tüm evrenin bir **"hiç"** olduğunu fark edip, **"an"**sız bir biçimde **"var olan yegâne vücud ALLÂH imiş"** gerçeğinin zevkini sürerler!..

Bütün azap ve ıstırapları oluşturan, yanlışa şartlanmış **"benlik"** olduğu gibi; huzur ve zevkin vesilesi de **"ALLÂH"** kavramı içinde **"hiç"** olduğunu müşahede hâlidir!..

Demek ki **"Allâh'a vuslat"**ın yolu **"B"** sırrından geçiyormuş!

Öyle ise, biz yine dönelim **"FÂTİHA"**ya…

Biz gene dönelim **"BESMELE"**ye...

Biz gene dönelim **"B"**nin sırrına...

Fâtiha'yı okumaya daima **"Besmele"** ile başlarız... Niçin bu böyle..?

Çünkü **Rasûlullâh** (aleyhisselâm) buyuruyor ki:

"Bismillâhir Rahmânir Rahıym, her kitabın anahtarıdır!"

Nasıl, anahtarsız kilit açılıp içeri girilemezse; **"besmele"**nin mânâsını da kavramadan, **"Kitab"**ın mânâları anlaşılamaz! Şayet **"Besmele"**nin işaret ettiği bilinç düzeyi ile bu konuya yaklaşırsak, ancak o takdirde işin **"sırrına"** yönelmiş; ve o hedefe kilitlenmiş oluruz!

Nitekim geçmişte yaşamış son derece yüksek dereceli evliyaullâhın işaretine kulak verirsek anlayacağız ki; **Fâtiha**'nın **"besmele"** ile başlamasının sebebi, kişinin konuya hangi mertebeden yaklaşması gerektiği hakkında uyarılmasıdır!..

Yani, de ki, deniliyor...

"Rahmân ve Rahıym olan ALLÂH namına-adına"... Yani, "ALLÂH isminin işaret ettiği varlığın vücudu ile kaîm olan varlığım, O'nun Rahmeti olarak bu işi meydana getirmektedir"!

"Fiilimin hakiki ve mutlak meydana getiricisi ancak ve sadece

ALLÂH'tır!.. "ALLÂH" anlamıyla benden bu fiil meydana gelmektedir...

Fiilimin ardında, O'nun Zâtı; O'nun İlmi; O'nun İradesi; O'nun Kudreti ve O'nun Hikmeti mevcuttur!.."

Öyle ise bu düşünce seviyesi ile yaşa; ve bunun dışındaki gerçeğe uymayan görüşlerle olayın hakikatinden perdelenme!

Hemen, bizim **mislimiz bir "beşer"** olan **Hz. Muhammed Mustafa** Efendimiz'e yapılmış bulunan şu uyarıyı hatırlayalım:

"ATTIĞINDA, SEN ATMADIN; ATAN ALLÂH'TI!.." (8.Enfâl: 17)

Ve hemen bunun ardından şu âyetin mânâsını da gözönüne getirelim:

"HÂLBUKİ SİZİ DE YAPTIKLARINIZI DA ALLÂH YARATMIŞTIR!" (37.Sâffât: 96)

İşte bu sebepledir ki, bir işe başlamadan önce **"besmele"** çeken insan, sanki şöyle demektedir:

"Rahmân ve Rahıym olan ALLÂH'ın özellikleri ve kudreti ile, hikmetinin eseri olarak, O'nun namına bu işe başlıyorum! Farkında ve idrakındayım ki Gerçek fâil O'dur! O istemiş olduğu için benden bu fiil çıkmaktadır!"

Hemen şu âyeti de hatırlayalım:

"ALLÂH DİLEMEDİKÇE SİZ DİLEYEMEZSİNİZ!" (76.İnsan: 30)

Evet, **"besmele"**yi **"oku"**yarak yani;

"Ben bir 'hiç'im; Allâh'ın 'Hayy' isminin mazharı olarak hayatım O'na aittir; 'İlim' sıfatının mazharı olarak şuur ve ilim bende zâhir olmaktadır; 'MÜRİYD' olduğu için iradesiyle bende istek ortaya çıkmakta; ve nihayet kudretiyle, başladığım iş oluşmaktadır!.."

Bunu, başka bir şekilde, şöyle de ifade edebiliriz sanırım:

"ALLÂH'ın RAHMÂN ve RAHIYM olmasının sonucu, yeryüzünde hâlife olarak var olan benden çıkan şey O'nun namınadır!.. Ben olarak, benliğimle değil, O'nun Esmâsıyla mücehhez, O olarak yapıyorum bu işi!.."

Bu arada bir soru daha sorulabilir... Niçin namazda **"Fâtiha"** sesli okunurken, **"besmele"** sessiz ve içinden okunmaktadır..?

Şayet **"besmele"**nin mânâsını iyi kavramışsak, fark ederiz ki, **"besmele" "oku"**nur ve **"yaşanır", "hissedilir"** bir olaydır!.. Dışarıya ilan edilecek, açıklanacak bir "hâl" değildir! Ârif olan anlar elbet ne demek istediğimizi... Zira bu iş, ancak bu kadar açıklanabilir!.. İşte bu sebepledir ki **"besmele"** daima içten söylenir; **"yaşanır"!..**

Şimdi sıra geldi **"FÂTİHA"da işaret edilen bazı mânâları fark etmeye ve idrak etmeye!**

25

FÂTİHA: "HAMD"I ALLÂH YAPAR

İlk âyeti okuyoruz:

"El Hamdu lillâhi Rabbil'âlemiyn."

"MUTLAK değerlendirme 'ALLÂH'a aittir!"

"*Nereden çıktı bu yorum?.. Biz bugüne kadar hiç böylesini duymamıştık!.. Bu âyetin mânâsı şimdiye kadar hep:*

"Bütün övgüler Âlemlerin Rabbi olan Allâh'a aittir! Dolayısıyla biz başka şeye değil sadece Allâh'a hamd edelim..." *şeklinde duyduk ve okuduk!.. Bu anlamı da nereden çıkardın..?*"

Dediğinizi duyar gibi oluyorum!..

Anlatmaya çalışalım... Olabildiğince anlaşılır hâle dönüştürmeye çalışarak, elden geldiğince konunun **içyüzünü** fark ettirmeye gayret edelim...

Bilelim ki...

"ALLÂH, VÂHİD-ül AHAD"dır... Kendisinin gayrı olarak, kendisini anlayacak, idrak edecek, değerlendirecek ve de övebilecek, varlık, vücud ve özellikler sahibi ikinci bir bilinç mevcut değildir!

ALLÂH'ı ancak, ALLÂH bilir... ALLÂH'ı ancak ALLÂH

değerlendirir... ALLÂH'ı ancak ALLÂH över yani metheder!.. ALLÂH'a ancak ve sadece ALLÂH SENÂ eder!

Ne diyor, bugün için **"Hamidiyet"** mertebesinin; kıyamet ve sonrası için de **"Mahmudiyet"** mertebesinin mazharı ve **"bu yüzden şefaati"** olan Efendimiz **Muhammed Mustafa** (aleyhisselâm):

"Senin NEFSİNE olan SENÂNI ben yapamam!.."

Alt mertebede olanın üsttekini methetmesi mümkün değildir!.. Benim tutup Rasûlullâh'ı övmem asla mümkün değildir... **Rasûlullâh'ı ancak Allâh övebilir!..**

Bir kişinin, bir diğerini övebilmesi için önce onu ihâta etmesi; o konuda, o sahada onu kapsaması; bundan sonra, onu değerlendirmesi; ve bütün bunlardan sonra da onu övmesi ya da yermesi söz konusu olabilir!..

Diyelim ki bu fakîri övecek veya yerecek birinin, önce bizim **"ilmî kişiliğimizi"** ihâta edecek bir kapasitesi olması gerekir...

Falanca ya da filanca okulu bitirmesi, ya da şu veya bu etikete sahip olması değil; buradan izhar olan ilim kapasitesini ihâta edebilecek düzeyde **"bilinç kapasitesinin"** olması gerekir...

Ki bundan sonra geniş kapsamlı şekilde tüm düşünce sistemimizi ele alıp, ondaki doğruları ya da yanlışları belirleyerek, onu tenkit edebilsin; övsün ya da yersin!..

Böyle bir kapasite olmadan, anlayışının ötesinde olan bir cümle ya da fikir yüzünden bir kişiyi övmek ya da yermek, **"dedikodu"**dan ileri gitmez... Ve söylenenler **laf birikintisi** olarak ancak kendi düzeyinde yer bulur!

İşte bu sebepledir ki, ne, benim üstümdekini değerlendirebilmem ve buna dayanan biçimde onu övmem mümkün olur; ne de herhangi bir yaratılmışın **"ALLÂH"**ı övebilmesi ve O'na **hamd etmesi** mümkün olur!..

Bu yüzdendir ki;

"HAMD ancak ve sadece ALLÂH'a aittir!.. HAMD işlevini yerine getirmek ancak ve sadece ALLÂH'a mahsustur!.."

Lütfen biraz basîretle düşünelim...

Dünya üzerinde tek bir insanın yerini düşünün!..

Sonra, bir milyon dünya hacmi büyüklüğündeki Güneş yanında aynı insanın yerini düşünün!..

Sonra, yüz milyarlarla güneşin yer aldığı galaksi içinde bir insanın yerini düşünün!..

Sonra, milyarlarla galaksinin içinde yer aldığı algılayabildiğimiz kadarıyla evrenimizde bir insanın yerini düşünün!..

Ve tüm bu bildiklerimizle birlikte, daha algılayamadığımız; hatta hiç haberimizin dahi olmadığı **sayısız katmandaki boyutsal evrenleri yaratan "ALLÂH"**ı düşünün!..

Hafsalanız alıyor mu?!!

Sonsuz-sınırsız VÂHİD-ül AHAD ALLÂH'ın, sayısız-sonsuz özellikleriyle meydana gelmiş olan evrenimizin henüz ne kadarını ihâta edip değerlendirebiliyoruz ki, bir de **"ALLÂH"**ı değerlendirip O'nu övmeye kalkalım, hamd edelim!..

Burada ister istemez aklımıza **Mevlâna Celâleddin**'in anlatmış olduğu bir hikâye geldi...

Rivayet edilir ki...

"*Musa (aleyhisselâm) bir gün bir yerden bir yere giderken, ilerde bir ağaç altından gelen konuşma sesi duymuş... Merakla o yöne yürümüş...*

*Bakmış ki **bir garip çoban** ağacın altında oturmuş, kendi kendine konuşuyor...*

Merak etmiş, acaba ne konuşuyor, diye ve sessizce yaklaşıp dinlemeye başlamış...

Şöyle diyormuş ***garip çoban:***

− Ey benim güzel Allâh'ım!.. Ne olurdu şimdi yanımda olsaydın!.. Seni sevseydim!.. Seni sarsaydım!.. Şu koyuncuktan taze taze süt sağıp, sana içirseydim!.. Şu gölgecikte kucağıma yatırsam, seni dinlendirseydim! Bitlerini ayıklasaydım!

Burada sabrı taşmış koca ***Musa*** *Nebi'nin...* ***Malûm, "celâli"*** *meşreptir kendileri...*

Hemen ortaya çıkmış, yanlışı hazmedememe hâliyle çıkışmış ***garip çobana:***

− Behey gâfil!.. Sen nasıl olur da âlemlerin Rabbi olan her şeyden yüce, münezzeh, azametli Allâh'ı, alıp süt içirip, hele hele kucağına yatırıp, üstelik bir de bitlerini ayıklarsın!!! Bilmez misin, Allâh için böyle şeyler söylenmez!..

Garip çoban, korkmuş; bilgisizliğinin getirdiği yanlışların altında ezilmiş, büzülmüş; eli ayağına dolaşmış; ne yapacağını, ne diyeceğini şaşırmış, kekelemiş:

− Affedersin... Hatamı bağışla... Bilemedim... Ama çok seviyordum da!.. Ben bir garip çobanım; sadece var Allâh'ım!.. O'nunla oturur, O'nunla kalkar; O'nunla yer, O'nunla yatarım!.. Tek dostum, sevdiğim, dertleştiğim O'dur!.. Duymuştum ki, hep "ben"imleymiş; ben de O'nu, göremediğim yanıbaşımdaki Dost, bildim de ondan böyle konuştum...

Zinhar bir daha demem bu dediklerimi!

Demek o buralara sığmayacak kadar çok büyükmüş! Ya ben, şimdi ne yapayım?..

Musa *(aleyhisselâm) ona, dua etmesini, namaz kılmasını öğretmiş... Ve yoluna devam etmiş..*

Çobanın içinde bulunduğu hâli düşünerek dalgın bir hâlde yürürken farkında olmadan bir gölün de üzerinde; birden arkasından bir ses işitmiş ***"Musa! Musa!"*** *diye...*

Dönüp bakmış arkasına ki, kim sesleniyor diye, ne görsün!.. Garip çoban gölün üstünde yürüyor suya batmadan, kendisine doğru!..

İşte o esnada vahyolmuş Musa' ya...

"Ey Musa, tüm varlığıyla bana yönelmiş, benden başka düşüncesi olmayan dostumu benden uzaklaştırdın! Aramıza büyük duvarlar ördün! Hemen o ördüğün uzaklık duvarını yık, ve bizi birleştir!.. Bana böyle kullarım da gerek!"

*Fark etmiş **Musa** (aleyhisselâm) yaptığı işin sonucunu!.. Hemen dönmüş dediklerinden!.. Anlamış, **Allâh'ın kimine tüm azameti ve haşmetiyle kendini tanıtırken, kimine de samimiyet ve sâfiyetine göre tecelli ettiğini...***

*Ve dönüp, demiş **bu garip çobana:***

− Sen bırak benim dediklerimi de, gene bildiğin, içinden geldiği gibi O'na yönel, O'nunla konuş!.. O seninle! Hatta senden bile yakın sana! Sen bir garip çobansın, nereden bileceksin O'nun haşmet, azamet ve saltanatını!.. Gene bildiğin gibi sev, övmeye, hamdetmeye devam et!"

Evet, ya **bir garip çoban** gibi, sâfiyet ve samimiyetle **O**'nu övüp, **O**'na hamdedeceğiz...

Ya da **gerçekçi** olup**; "HAMD ALLÂH'a mahsustur; biz bu konuda âciziz!"** deyip, **"yok"**luğumuzu, **"hiç"**liğimizi fark edip haddimizi aşmayacağız!.. Zira **Allâh**, bilgiçlik taslayıp haddini aşanları sevmez!..

Kısacası, **"HAMD ALLÂH'A AİT İŞTİR"!..**

Ve bu konuda da ortaktan münezzehtir!..

Nitekim bu hususta, **Kur'ân-ı Kerîm**'i ele aldığımız ilk anda, uyarılmaktayız **"FÂTİHA"** Sûresi'nin ilk âyetleriyle:

Aklınızı başınıza alın ve O'nu basit bir gök tanrısı gibi düşünüp, övmeye, methetmeye, ona yaranmak için bin türlü

hâllere girmeye kalkmayın!.. Siz bu konuda O'nu değerlendirmekten âcizsiniz... ALLÂH'ı ancak ALLÂH değerlendirip, ALLÂH'a ancak ALLÂH HAMD eder!.. Size de yakışan, HAMD'ı ancak Allâh'ın yapabileceğini idrak ederek, bu konuda yetersizliğinizi fark etmiş bir hâlde haddinizi bilmektir!..

Ayrıca... **Rasûlullâh** yanındaki derecesi malûmumuz olan **Hz. Ebu Bekir Sıddîk** bu konuda şöyle uyarmıştır bizleri:

"ALLÂH'ın kavranılamayacağını fark etmek, ALLÂH'ı idrakın ta kendisidir!"

İslâm Dini'nin **"ALLÂH"** konusunda vurgulamak istediği kesin gerçek şudur;

"Var olan yegâne vücud sahibi varlık sonsuz-sınırsız TEK'tir!.. O'ndan gayrı bir varlık mevcut değildir!.."

Algıladığımız ve tüm varlıklar tarafından algılanan her "şey" ise, O'nun Esmâsının "varsaydırdığı" terkipler hâlindeki mânâlardan ibarettir!

İş böyle olunca, elbette ki **"El hamdu lillâhi Rabbil'âlemiyn"** yani **"HAMD ALLÂH'A MAHSUSTUR"** demekten başka bir şey kalmıyor bizlere ki; ehli bilir bu da oldukça yüksek bir mertebedir! **"ALLÂH"**ı kendi **"yok"**luğundan, **O'nunla** müşahede mertebesidir bu!

Bakın bu konuda değerli müfessir **Hamdi Yazır** (Allâh rahmet eylesin), büyük emek verdiği tefsirinde ne diyor:

"*Hani herkesin malûmu ve aksayi emeli olarak matlûbu olan HAMD hakikati yok mu... İşte hamidiyet, mahmudiyet bütün cinsiyle ve hatta bütün meratibi ve bütün envaü efradiyle o hamd, Allâh'a mahsustur; Allâh'ın hakkıdır; Allâh'ın mülküdür... Çünkü, Allâh'tır, çünkü... Çünkü ilâh...*

Fakat lisanımızda bu tafsili icmal eden bir harfi tarif olmadığı için biz sadece hamd, diye alel ıtlak cins ifade ederiz, bilen bilir,

***bilmeyen başkasının bildiğinden haberdar olmaz.*"** (Cilt:1; Sayfa:62)

Evet, Hamd, Allâh'a mahsustur; Allâh'ın hakkıdır, ancak o hamd edebilir; Allâh'ın tasarrufu altındadır, ancak o değerlendirebilir; çünkü Allâh'tır, gayrı mevcut değildir... Bütün bunları bilen, bilir; bilmeyen ne bilir!

Şayet **"El hamdu lillâh"**ın mânâsını anlayabildiysek, şimdi gelelim **"Rabbil'Âlemiyn"** deyişinin mânâsına...

"RAB" kelimesi esas itibarıyla **"terbiye"** demek olmasına karşın, burada **"terbiyeyi oluşturan"** anlamında olarak kullanılmış; ve **"terbiyenin oluşması"**na da **"RUBÛBİYET"** denilmiştir.

"Terbiye", bir şeyi kademe kademe, peyderpey kemâline eriştirmektir...

"RAB"; her an, her **"şey"**i varediş gayesine uygun bir biçimde, hazırlayan, geliştiren, olgunlaştıran, varoluş gayesinin gereğini ortaya koyduran ve bunun için gerekli her şeyi sağlayan; kısacası, nesneyi mevcut hâliyle ortaya çıkartma özelliğine sahip olan, demektir...

"RAB"bin bu özellikleri ise **"ALLÂH'ın isimleri"** diye bilinen **"Esmâ ül Hüsnâ"**da özetlenmiştir... Yani, bir diğer deyişle, **"ALLÂH"**ın **"Esmâ ül Hüsnâ"** diye tanımlanan özellikleri, O'nun **"RUBÛBİYET"**ini oluşturur!

Algıladığımız ve algılayamadığımız her **"şey", "RAB"**bin **"Esmâ ül Hüsnâ"**da tanımlanan özellikleriyle yaratılmış ve varlıklarını devam ettirir bir hâlde bulunmaktadırlar, ki bu da onun **"RAB"** tarafından **"terbiye"** edilmesinden başka bir şey değildir...

Her **"şey"**in bu **"terbiye"** altında yaşamını sürdürmekte olduğu gerçeği, şu âyetle daha da açık bir şekilde vurgulanmaktadır:

"HAREKET EDEN HİÇBİR CANLI YOKTUR Kİ ONUN 'Bİ'NASİYESİNDE (alnında-beyninde var olarak/beyninden) **TUTMUŞ OLMASIN** (Fâtır'ın beyni programlaması)**..."** (11.Hûd:

56)

Öyle ise bizim algılamakta olduğumuz ya da algılayamadığımız her **"şey"**, her an, **O**'nun ilmi ve iradesi altında, **O**'nun kudretiyle yaşamını sürdürüp, fiillerini ortaya koymaktadır!

"ÂLEMLER"e gelince...

Her birimin; dikkat buyrula, her insanın, meleğin, cinin ya da hayvanın değil, **birimin** diyoruz!

Her birimin algılamakta olduğu **kendi boyutu**, onun **"âlemi"**dir!.. Ve bu itibarla, en gerçekçi anlamıyla, her bilinçli **"birim"in kendisi, başlıbaşına bir "âlem"**dir!

Zira, **gerçekte algılanan her şey, algılayanın zihninde oluşan imajdan başka bir şey değildir!**

Bizim gördüğümüz her şey, beynimizde oluşan imajın-görüntünün ta kendisidir... Görüyorum dediğimiz zaman, gerçeği itibarıyla biz şunu demek istiyoruz:

Dışarıdan beynime yansıyan tesirler, daha önceden beynimde yerleşik verilerle birleşerek zihnimde şöyle bir görüntü meydana getiriyorlar! Zihnime GÖRE, algıladıklarım böyle bir görüntü ve düşünce meydana getiriyor bende...

Ama acaba mutlak gerçek ne?..

Gelin gene rahmetli **Hamdi Yazır**'ın **"Rabbil'Âlemiyn"** hakkındaki **bir tespitine** bir göz atalım;

"*Basîret ile tahlil ve teemmül edildiği zaman görülür ki; bütün âlem, bizim, zihni ve harice yansıyan şuunatı şuuriyemizin yekûnu bulunan hâdisattır...*

Rabbül âlemiyn de bunların maverasında olup, aralarındaki nisbeti hakkiyetle daima vahdaniyeti, rubûbiyeti tecelli eden vâcibülvücud Hak Teâlâ'dır..

Ehli şuhûd (gerçeği algılayanlar) için, âlemde bir şey yoktur ki görülsün de arkasında, ondan evvel, veya ondan sonra, onunla beraber Allâh Teâlâ görülmesin!

"Hatırına ne gelir ise, Allâh onun arkasındadır"; tâbiri aharle, ONUN ARKASINDA ALLÂH VARDIR!..

Binâenaleyh, âlem, mâsivayi Allâh ve Allâh, mâverayı âlemdir; ve biz bu âlem vesilesiyle, mâverasındaki Allâh Teâlâ'yı hakkıyet dediğimiz bir şuur nispeti ile tasdik ederiz..." (Cilt:1; Sayfa:71)

Yukarıya aldığımız bölüm ile bundan evvel naklettiğimiz bölümler de, gereksiz bulunmuş ve önemli addedilmemiştir ki; Merhumun günümüz diline uyarlanan tefsirine alınmamıştır... Verdiğimiz cilt ve sayfa numaraları, eserin orijinaline aittir.

Evet, gerçekte, bizim algıladığımız her şey, şuurumuza yani bilincimize yansıyan **Allâh'ın isimleri**nin çeşitli terkipler hâlindeki mânâlarından başka bir şey değildir...

"RUBÛBİYET" ve **"RAB"** konusunu geniş bir şekilde **"İNSAN ve SIRLARI"** isimli kitabımızda anlatmaya çalıştık... Bu hususu detaylı incelemek isteyenler, o kitabımıza başvurabilirler... Esasen bu kitabımızda incelenen pek çok konunun temelini, o kitabımızdaki bilgiler oluşturmaktadır... Dolayısıyla, bu iki kitabın birbiri ardınca tetkik edilmesi, sanırım birçok konunun daha kolay anlaşılmasına vesile olacaktır...

Bütün bu izahlardan sonra, şimdi toplu olarak **"El Hamdu Lillâhi Rabbil'âlemiyn"** âyetinin işaret ettiği mânâyı anlatmaya çalışırsak, açıklayabileceğimiz kadarıyla, karşımıza şu mânâ çıkar:

"Her birimi dilediği gibi meydana getirip, varediş gayesine uygun bir biçimde kemâline ulaştıran Allâh'ı anlayıp, idrak edip, değerlendirmek, birimlere ait bir şey olmayıp; HAMD ancak her şeyin Rabbi olan ALLÂH'a mahsustur!.."

26

CEHENNEM RAHMETTİR

“Er RAHMÂN-ir RAHIYM”in mânâlarından daha başkalarına gelince...

Bu konuya daha önce, **“besmele”**nin izahında değinmiştik... Burada da değişik yönüyle işaret edelim...

“Er RAHMÂN” O’dur ki...

Mutlak **“RAHMET”** sahibi olarak, tüm mânâları, varlığından, varlığıyla meydana getirmektedir...

“RAHMET”; “Zâtî” ve **“Sıfatî”** olarak ikiye ayrıldığı gibi; **“Rahmeti amme”** ve **“Rahmeti hassa”** olarak dahi müşahede edilir...

“Rahmeti Zâtî”; bütün varlıkların zâtının ancak ve sadece **ALLÂH**’ın **Zâtı** ile kaîm ve var olmasıdır; ki bundan dolayı, var olan her şeyin **Allâh’ın rahmetine** ermişliğinden, söz edilir.

“Rahmeti Sıfatî” ise, varlıklarda zuhur eden tüm mânâların orijinalinin (terkipsellik söz konusu olmaksızın) **ALLÂH isimlerine** dayanmasıdır.

“Rahmeti amme”; yaygın rahmettir ki, bu **rahmet** sonucu, ölüm ötesi yaşamda, tüm insanların azapları, bir gün gelir sona erer... Ebediyen cehennem ortamında kalacak olsalar bile!.. **“RAHMÂN”**ın

rahmeti cehennemdekilere bile erer!..

Bir kısım insanların **"ebeden cehennemde kalacaklarına"** dair **Kur'ân-ı Kerîm**'de hüküm bulunmasına rağmen, ebeden azap çekeceklerine dair bir açıklama mevcut bulunmamaktadır! İşte bu da **"Rahmeti amme"** yani yaygın rahmet iktizasıdır...

Burada **"rahmet"**i anlatırken, çok karşılaştığımız bir sorunun da cevabını hemen vermeye çalışalım…

"Mâdem Allâh rahmet sahibi, öyle ise niçin insanları cehenneme atıyor?.."

Benzeri sorular hemen pek çok kişinin kafasını karıştırmakta...

"NİÇİN CEHENNEM?.."

Din olgusunda en anlaşılamamış konulardan bir tanesi bu **"Cehennem"** olayıdır!..

Cehennem niçin yaratılmış?..

Cehennemde yaşayanlar var mı?..

Zebânîler kimdir, nedir?

İnsanlar niçin cehenneme giderler?..

Niçin cehennemde yanarlar?..

Yanmanın türleri var mıdır?..

Cehennemin ateşi nasıl bir şeydir?..

Ateş içinde yaşam nasıl devam eder?..

Ve daha bu gibi pek çok soru akla gelirken; cevap olarak konuya hiçbir açıklık getirmeyen; hatta âdeta kişileri isyana sürükleten basit izahlar ve mantıksız yaklaşımlar, düşünmeye çalışan pek çok insanın problemi olmaktadır...

Biz, Cenâb-ı Hakk'ın bu konuyu bize açtığı ölçüde, ve **insanların hafsalalarının reddetmeyeceği** sınırlar içinde kalarak, dilimiz

döndüğünce anlatmaya çalışalım...

"Cehennem" kelimesinin bir genel anlamı vardır, bir de özel anlamı vardır!..

Genel anlamıyla "cehennem", insanların azap duydukları ortam ve çevre şartlarıdır!

Bu itibarla, Dünya cehenneminden, kabir cehenneminden, mahşer cehenneminden söz edilebilir... Bulunduğunuz hapishane, hastahane ve daha başka ortamlar sizin için **"cehennem"** olabilir... Bunlar hep **göresel cehennemlerdir...**

Keza, **kabir âlemine geçen kişinin, durumuna göre kabir cehenneminden** bahsedilmesi dahi, yine bu **göresel cehennem** şekliyledir...

Buna karşın, **mutlak cehennem**, bizim müşahedemize göre **Güneş**'tir... Ancak bu göze görünen şekli ve yapısıyla değil şu anda da mevcut olan ışınsal ikizi itibarıyladır. **"Ölerek"** Dünya'nın ışınsal ikizine geçenler bu durumu seyrederler.

Bir süre sonra Güneş, bugünkünün 400 katı büyüklüğe, hacme ulaşacak ve bu süreç içinde de çevresindeki Merkür, Venüs, Dünya ve Ay'ı yutup, eritip, buhar edecek; sınırları Mars yörüngesine ulaşan, Dünya'nın 400 milyon katı büyüklüğünde, bir kızıl dev hâlini alacaktır...

İşte o zaman Dünya'nın çekim alanına bağlı tüm insan **"ruhları"**, yani **"holografik bedenli insanlar"**, Dünya'nın çekim alanının gücünü yitirmesi sebebiyle Dünya'dan kaçmak isteyeceklerdir.

Allâh'a tapınma amacıyla değil; kişinin ruhsal enerjisinin güçlendirilmesi gayesiyle önerilmiş ibadetleri, zikirleri yapmış olanlar, elde ettikleri **"nûr-enerji"** nispetinde Dünya üzerinden, Güneş'in radyasyon alev dilimleri içinden geçerek kaçabileceklerdir ki, bu durum **"sırat"** diye anlatılmıştır; sembolik bir **"köprü-yol"** tanımlaması ile!

Cehennemin alevleri "semum" diye ifade edilmiştir **Kurân**'da; ki bunun günümüzdeki anlamı **"zehirleyen ve tahrip eden radyasyon"** demektir!..

Taşları, yani maddeyi yakıp yok eden; buna karşın insanların **"ışınsal bedenlerini"** ise sadece **"yakan", "yıpratan", "deforme eden"** Güneş radyasyonu, cehennemin dev alev dilimlerini oluşturmaktadır; ki bu alev dilimleri hâlen, günümüzde 800 bin kilometreye kadar yükselmektedir... Varın siz, o günkü 400 milyon kere daha büyük hâlin şartlarını eğer hafsalanız alıyorsa düşünün!

Cehennemde, **iki türlü** yanış söz konusudur!.. Birincisi, fiziki yani **bedensel**; ikincisi, **manevî** yani **düşünseldir!..**

Birincisi; **cehennemin yüksek ısısındaki radyasyonun fotonlarının ışınsal yapıyı tahribinden doğmaktadır...**

İkinci tür yanış ise; kişinin kafasına yerleşmiş, yanlış bilgi ve şartlanmaların oluşturduğu kabullerin, orada karşıt gerçekleriyle karşılaşmalarından meydana gelecektir!..

Bunun en başta gelen sebebi ise, kişideki **"benlik"** duygusu, **sahiplik düşüncesi, hırs, tamah, kendini beden kabullenme ve bunun sonucu olarak sadece bedensel zevkler istikametinde hayvansı yaşam türü** gibi sebepler...

Manevî yanma türüne bir örnek...

Herhangi bir nesnenin sahibi olduğunuzu düşünüyorsunuz ve o nesneyi yitirdiğiniz anda başlıyorsunuz yanmaya! Oysa, **"Allâh verdi, Allâh aldı"** deyip işi bitirebilseniz, **"yanma"** olayı bir anda sona erecek, ya da hiç olmayacak!..

Esasen cehennemdeki **"yanma"**ların kökeninde büyük ölçüde, **toplumsal şartlandırmalar, bu şartlandırmaların oluşturduğu değer yargıları ve nihayet bunların tümünün meydana getirdiği duygular yatar!..**

Hangi şey ya da konu için **"ille de böyle olmalı"** diyorsanız, sizi

mutlaka bir **yanma** bekliyordur... Kaçınılmazdır!..

Çünkü, er ya da geç, bir gün o şey sizin istediğinizin dışındaki bir hâle dönüşecek; neticede siz de bundan dolayı **yanacaksınız** demektir!..

Kişilerin büyük çoğunluğu, Dünya'da yaşarken **yanmaya** başlar!.. Bir kısmının yanması da ölümle, yani biyolojik bedeni terk edişiyledir!.. Çünkü, sahibi olduğunu sandığı herşeyin elinden çıktığını, yitirildiğini bizzat yaşamaktadır!..

Yanma niçin **"RAHMET"**tir?..

Cennetlikler niçin cennete girmeden önce cehennemde **yanarlar?..**

Çünkü, **yanmadıkları** takdirde, üzerlerine yerleşmiş, şartlandırmalara dayanıp gerçekçi olmayan değer yargılarıyla, asla cennete giremezler de ondan!..

"Rahmet" onların **yanmalarını** sağlamaktadır!.. **Yanarak** arınmaktadırlar!.. **Yanma**, gerçeğe uygun olmayan düşünce ve duygulardan, şartlanmalara dayanan kabullenişlerden **arınmayı** sağlamaktadır!..

Kişiler yanlış kabulleniş duygu ve düşüncelerinin sonucu olarak; karşılaştıkları anlayışlarına, kabullerine ters düşen olaylar yüzünden azap duyarlar...

Şayet kişi, gerçeğe yönelmesini engelleyen **"ama etraf ne der!"** kavramını terk edebilirse; idrakı ve inancı istikametinde; gerçek hedef doğrultusunda yürüyebilirse, pek çok yanmalardan kurtulmuş olur...

İnsanın, özünü, hakikatini, gerçek yapısını ve boyutlarını idrak ettirip yaşatan **"tasavvuf"** ile **"hâl"**lenmesi ise, daha Dünya'da iken, tüm **"yanma"**lardan kurtulmasına vesile olur!..

İnsan, şayet cehennem olmasaydı, **yanma** olmasaydı, **"arınma süreci"** demek olan **"yanma"** ile karşılaşmasaydı; böyle bir

"rahmet" kendisine ulaşmasaydı, mevcut hâliyle asla cennet yaşamına ulaşamazdı!..

Dolayısıyla **"yanma"**, tamamen, azaplardan arınma işlevini oluşturan bir **"rahmet"** mekanizmasıdır... Tıpkı, operatörün merhamet edip kangrenli bacağı kesmesi gibi!..

Zebânîlere gelince...

Bilelim ki, her ortamın kendine has canlı türleri vardır...

Her gezegenin ve yıldızın, kendine has canlı bilinçli birimleri var olduğu gibi; evrenin farklı boyutlarının oluşturduğu değişik katmanların dahi, farklı canlı türleri vardır; ve bütün bunlar hep bilinçli varlıklardır! İşte bunların hepsi birden Din terminolojisinde sadece **"melek"** kelimesiyle tanımlanmıştır...

Beyinlerimiz genel yapısı itibarıyla, sadece beş duyu dediğimiz **"kesitsel algılama araçlarıyla"** gelen verileri değerlendirmek için programlanmış olduğundan, algıladığımız kesitin dışında kalan boyutlardan ve bu boyut katmanına ait canlılarından habersiz yaşamaktayız!..

Oysa, gerçekte, bırakın başka gezegen ve yıldızlarda yaşayanları; **"Cin"** ismiyle işaret edilen ve her an beyinlerimizi etkilemeye çalışan aramızda yaşamakta olan canlı türlerinin dahi farkında değiliz!.. Nerede kaldı, başka gezegenler ya da yıldızdakiler!..

Her neyse!..

İşte, Güneş'in içinde yaşamını sürdürmekte olan canlılara, bilinçli varlıklara da **Kur'ân-ı Kerîm**'de **"Zebânî"** denilmiştir!..

Bunlar bir tür **"melek"**lerdir!.. **"NÛR"** yapılı olmaları; ve o ortam içinde meydana gelmeleri sebebiyle, diğer ortamlardan oraya girecek varlıklara GÖRE çok zor olan şartlara rağmen; içinde bulundukları şartlardan hiç etkilenmeden; tıpkı bizim yaşayamadığımız su ortamında balıkların yaşaması gibi; Güneş'in çok yüksek radyasyon ortamında doğal hayatlarını sürdürmektedirler...

Çok iri bedenleri ve dışarıdan o ortama gireceklere göre de, çok seri hareket kabiliyetleri mevcuttur!.. Balığın suyu yutup, suyu çıkarması gibi, onlar da **"ateş"** yerler ve **"ateş"** çıkartırlar!.. Oraya gidecek olan gerek insten gerek cinden tüm canlılarla top gibi oynarlar, **"Aklınız olsaydı buraya düşmezdiniz, sizi uyaranlar gelmedi mi?"** derler...

Biz, doğal ortamımızda, nasıl gücümüzün yettiğine hükmediyor, kuşu kafese koyuyor, hayvanları kendi anlayışımıza **göre** terbiye(!) ediyor; ayıların burnuna kanca takıp, **"marifet öğretiyoruz"** diye kızgın saç üzerinde zıplatıp, yürütüyorsak... **"Zebânîler"** de kendi doğal ortamlarına dışarıdan gelen varlıkları öylece **"terbiye"**(!) ederler!..

Ama o insanlar, ya da diğer canlılar bundan azap ve ıstırap duyarlarmış, elbette ki bu onların sorunu değildir!..

"Zebânî" denmesinin sebebi, **"zebûn edici"** olmalarıdır...

Yani, öylesine güç sahibi, hükmedici ve dilediklerini yaptırıcı varlıklardır ki, onların güçleri karşısında, herkes aşağılanır, ezilir, azap ve ıstırap duyar!.. Tıpkı, burada **"cin"**lerin hükmüne girip, sersefil sokaklara düşen bir kısım insanlar gibi... Ya da sirklerdeki **"terbiyeci"**lerin eline düşmüş hayvanlar, ya da laboratuvarlarda kullanılan ve en az bizim kadar yaşama hakkı olan kobaylar gibi!..

Öyle ise, yapılacak en iyi iş, o ortama hiç girmemektir!..

Sanırım cehennemin, **"arındırıcı"** fonksiyonu ile bir **"rahmet"** olduğunu; insanların azap duymaları için oraya atılmadıklarını; yanlış düşünce ve duyguları sonucu ortaya koydukları fiillerin, otomatik olarak o ortama gidilmeyi oluşturduğunu, ve azabın da bütün bunların neticesi olarak duyulacağını yeterince açıklamış olduk...

Son bir ilave daha yapalım bu hususa...

Cennete gidecek kişiler, ancak **"Allâh'ın ahlâkıyla ahlâklanmış"** kişiler olacağına göre, düşünmek zorunludur, nedir **Allâh'ın ahlâkı..?**

Neyse, konuyu daha fazla genişletmeden, tekrar kaldığımız noktadan devam edelim...

"Rahmeti amme"nin ne olduğunu; ve neler getirmekte olduğunu öğrendikten sonra, geldik **"Rahmeti hassa"**ya...

"Rahmeti Hassa"; "özel rahmetidir" ki, bunu **"kendine seçtiği"** kullarına ihsan eder!..

"Allâhu yectebiy ileyhi men yeşâu"...

"ALLÂH DİLEDİĞİNİ KENDİNE SEÇER!.." (42.Şûrâ: 13)

"YAPTIĞINDAN SUAL SORULMAZ!.." (21.Enbiyâ': 23)

Bu rahmetiyle kendine seçtiği kulunu, önce **"şirki hafî"** denilen **"gizli şirk"**ten, yani **"benlik"**ten ve onu, **"öteNde bir tanrı sanma"** düşüncesinden arındırır; sonra kendi **"ahlâkıyla ahlâklandırır"**; ve bütün bunlardan sonra da **"keşif"** veya **"fetih"** ile mükâfatlandırarak cennet yaşamına başlatır! Ötesini ise ancak yaşayanlar bilir! Zira, **Allâh isim ve sıfatlarıyla tahakkuk etmenin** ne olduğunu anlatmanın yeri bu kitap değildir!..

"RAHIYM" isminin işaret ettiği mânâlardan bir diğerine gelince...

"RAHMÂN"ın rahmeti **"arındırıcı"**dır, demiştik... Elbette ki, arınma işleminin getirdiği bir azap veya sıkıntı da söz konusudur...

Mesela operatörün, tüm bedeni kangren olmaktan kurtarmak için, bir bacağı kesmesi kişiye olan merhametinin getirdiği bir rahmettir... Ve biz, bu işlemin getirdiği bütün acıya ve ıstıraba rağmen, o doktora teşekkür ederiz!..

İşte bu, başlangıcında bize acı veren, fakat neticesi iyi olan **"rahmet"**tir! **RAHMÂN'dandır...**

"RAHIYM"in rahmeti ise böyle olmayıp, herhangi bir **"arındırma"** ya da **"ıstıfa"** gayesi gütmeyen, sırf zevk veren, güzellikleri tattıran, kişiye hoş gelen hâlleri yaşatan **"rahmet"**tir...

Esasında, kitaplarda **"müminlere cennette sunulacak rahmet"** diye anlatılan bu **"Rahıym'in rahmeti"** anlatılagelenden hayli farklı bir olaydır...

Bir kere şunu kesinlikle bilelim ve hiç unutmayalım ki, Allâh'ın bütün isimlerinin mânâları, her an geçerli ve yürürlüktedir!..

İşbu sebeple**, "Rahıym isminin mânâsı şimdi geçerli değildir de, cennete girildikten sonra geçerli olacaktır"** şeklindeki anlayış, tamamıyla asılsızdır...

Allâh'ın **"Rahıym"** isminin mânâsı, her an, her yerde yaşanmaktadır!.. Bizim bunu fark etmemiz ya da fark etmememiz hiçbir şeyi değiştirmez...

Ancak ne var ki, bunun daha fazla açıklanması mahzurludur... Ancak ehli bilir!..

Cennet ehli, bu ismin mânâsını yaşarken; ve belki de bir çoğu bunun orada nasıl ve nereden oluştuğunu fark etmemişken; Dünya üzerinde bu ismin mânâsını yaşamış ve yaşamakta olan birçok zevât bulunmaktadır...

Evliyaullâh'ın **"keşif ve fetih"** sahibi olanları yanı sıra, **mukarrebler, muhakkikler, müferridûn** ve **marifeti Billâh** sahipleri, halen farkında olarak, **"B"** harfinin sırrıyla **"RAHIYM"** isminin mânâsını yaşamakta ve tecellilerini seyretmektedirler...

Ayrıca, **"Lâ havle velâ kuvvete illa 'B'illâh"** ifadesinin mânâsı dahi **"RAHIYM"**dendir!

Öyle ise, **"Rahıym"** isminin mânâsını, **sanki "ölüm ötesi yaşamda, cennet ortamında ortaya çıkacakmış"** gibi düşünmek tamamıyla gaflettir!.. Üstelik, evrendeki sayısız **"melek"**ler dahi her an bu ismin mânâsıyla kaîm bir yaşam içindeyken!..

Geldik şimdi bundan sonraki âyete...

27

"DİN GÜNÜ" NE ZAMANDIR?

"MÂLİKİ" veya **"MELİKİ" YEVMİD DİYN...**

"DİN GÜNÜ"nün **"MÂLİK"**i veya **"MELİK"**i...

Bu âyette geçen kelime bazıları tarafından **"MÂLİK"** ve bazıları tarafından da **"MELİK"** olarak anlaşılmakta ve öylece değerlendirilmektedir...

Yani bu âyeti bazıları;

"MÂLİK'İDİR DİN GÜNÜNÜN..."

Bazıları da;

"MELİK'İDİR DİN GÜNÜNÜN..."

Diye okumakta ve anlamaktadırlar...

Şayet, **"MÂLİK"**i diye anlarsak... **"Sahip olduğu üzerinde, özgürce ve tasarrufundan dolayı kimseye hesap vermeksizin, dilediğini yapan"** anlamıyla karşılaşırız...

Şayet, **"MELİK"**i şeklinde okur ve kabul edersek... Bu defa da; **"yönetim, kurallandırma, fiilleri değerlendirme, yetki güç sahibi"** olan bir Zât olarak anlarız...

Esasen, **"ALLÂH"** ismiyle kendisine işaret eden, Zâtını her iki vasıfla da vasıflandırmıştır...

Ancak, görüldüğü üzere, ilgili âyette **"Din günü"** tâbiri geçmekte; ve biz gramer kurallarınca bu ifadeyi de onunla bağlantılı olarak anlamak mecburiyetinde olduğumuz için; hangi şekilde olayın çözümüne yaklaşacağız, ona bakmak gerekmektedir...

"DİN", anlamlarından biri yönüyle, **"yapılan işlerin karşılığına ermek"** olarak anlaşılabilir... Ayrıca, **"kesin itaat ve boyun eğme"** mânâsını da içerir... Ama, **"DİN"; "kıyamet"** demek değildir!..

Bu gerçeğe rağmen, yaşam, sanki bize göre, her **"an içinde"** yapılan tüm işlerin karşılığı -oluşmuyormuş- verilmiyormuş gibi anlaşılması yüzünden; hayallerde, son bir gün düşünülmüş; ve **"o son günde herkes yaptıklarının karşılığını alacaktır"** diye sanılmıştır!

Mâûn Sûresi'nin ilk âyetini hatırlayalım:

"GÖRDÜN MÜ DİNİNİ (Sünnetullâh'ı) **YALANLAYAN ŞU KİMSEYİ?"** (107.Mâûn: 1)

Yani, **Allâh'ın Sistemini ve Düzenini** inkâr edeni gördün mü?..

Mahşerde, bir günü elli bin sene olan zaman boyutuna geçileceğine göre; insanlar, binlerle sene uzunluğundaki **"gün"**lerden oluşan binlerle sene sürecek **"mahşer"** ve **"sırat"** sürecini yaşayacaklarına göre; olayı sanki tek bir **"gün"**müşcesine değerlendirip, **"ALLÂH"**ı yalnızca o günün **"Mâlik"**i veya **"Melik"**i olarak kabullenmek, bizim müşahedemize göre gerçekçi olmuyor!..

Tespitimize göre...

ALLÂH indîndeki anlardan bir **"AN"** vardır ki; o an, **"tek gün"**dür...

O'na göre yalnızca **"an"**larından bir an olan o bildiğimiz **"gün"="an"** içinde, bize göre ezelden-ebede, her dem **O**'na boyun eğilmekte ve **O**'nun hükmü geçmektedir! Yani, **"Mâlik"**iyeti ve

"Melik"iyeti sonsuzdur!

Şimdi burada şu sual akla gelebilir...

– Bu Dünya'da birçok kişi, büyük kötülükler yapmasına rağmen karşılığını almıyorlar!.. Bu da **"yapılanların karşılığını verme gününün"** yaşadığımız şu gün olmayıp, gelecekte, **âhiretteki bir "gün"** olduğunu göstermez mi?

Bu soruyu soranlar, **"tanrı"** kavramından arınıp **"ALLÂH"**ı tanıma konusunda yeterli bilgiye sahip olmadıkları için, önemli bir hususu gözden kaçırmaktadırlar...

Her insan, her an, bir önceki anda yaptığının karşılığına ermektedir!.. Çünkü:

"ALLÂH, SERİY'UL HİSAB'DIR (hesabı anında gören)**."**

Ancak ne var ki, biz, o kişinin, fiilinin ertesinde erdiği şartları değerlendirmekte yetersiz kalıyor; ve sanıyoruz ki, o yaptığının karşılığını görmemiştir! Bu yüzden de düşünüyoruz ki, yaptığının şimdi almadığı karşılığını, gelecekte alacaktır!

Oysa…

"<u>ALLÂH"ın "MEKR"i vardır!..</u>

Kişilerin pek çoğu, yaptıkları yanlışlarının karşılığına **"<u>mekr</u>"** yolundan erer!..

Servet, çoluk-çocuk, mevki-koltuk, ünvan-etiket, şan-şöhret gibi şeylerin imtihan aracı olduğu, ve uyanık olmayanların bu fitnelere kapılmak yüzünden geleceklerini yitirecekleri **Kur'ân-ı Kerîm**'in pek çok yerinde açık-seçik vurgulanmıştır...

Pek çok zengin, **eline geçen serveti** Allâh yolunda değerlendirmek yerine, **binaya, toprağa, mala yatırır; o paranın "<u>mekr</u>" yollu kendisine verilmesi yüzünden "<u>fiysebilillâh</u>"** yani **"Allâh için, Allâh yolunda"** değerlendiremediğini fark edemez!

Dışarıdan görenler, ona verilen paranın bir lütuf olduğunu,

mükâfat olduğunu sanırlar; oysa o para, yapılan yanlış bir işin sonucu olarak "**mekr**" yollu o kişiye ulaşmıştır!..

Neticede o kişi, parasıyla, dünyalık zevkleriyle günlerini tüketip **ALLÂH'a vuslatı** elden kaçırdığı gibi; gelecekte asla elde edemeyeceği pek çok şeyleri dahi yitirir de bunun farkında bile olmaz!..

Rasûlullâh, dev ticaret kervanına sahip iken, varlığını Allâh yolunda değerlendirdiği için, ölüm ötesi yaşama geçerken, geride miras bırakmadı!..

Hz. Ebu Bekir, bütün varlığını kişisel zevki için değil, Allâh yolunda değerlendirdiği için, ölümü yoksullukla karşıladı!..

Ama "**mekr**" yollu verilen servet, asla "**Allâh yolunda**" değerlenmez!..

İşte bu sebepledir ki, insanların pek çoğu, servet sahiplerinin büyük dünya zevkleri içinde yaşadıklarını görürler de, "**yaptıklarının karşılığını almıyorlar**" sanırlar!

Bilmezler ki, Allâh onların yaptıklarının karşılığını **şimdiden,** "**mekr**" yollu vermektedir; ve onlar da ellerindeki dünyalıkları sebebiyle **Allâh'tan** ve ilgili konulardan günbegün daha fazla uzaklaşmakta "**perdelenmekte**"dirler!.. Gerçekte ise, "**Allâh'tan perdeli olmak**"tan daha büyük bir ceza da düşünülemez!..

İşte eğer, bu gerçeği idrak edersek, görürüz ki, gerçekte, yaşadığımız her gün, her an "**DİN GÜNÜ**"dür!..

Bize göre olan her "**gün**" içinde, daima, mutlak olarak **ALLÂH**'a boyun eğilmekte; her "**gün**", ama "**lütuf**" ama "**mekr**" yollu, yapılanların neticesine kesinlikle erilmekte; ve netice itibarıyla da herkes yaptığının karşılığına ulaşmaktadır!..

İşte bu mutlak gerçek açısından konuya bakarsak...

"MÂLİK'İDİR DİN GÜNÜNÜN"...

Uyarısının, **“Her an tüm varlıkta hükmü geçerli olan O’dur; ve sadece O’na boyun eğilmektedir; âlemlerde ortaya konulan her fiilin karşılığını O her an oluşturmaktadır”** anlamına geldiğini fark ederiz...

Zira, uygun ve geçerli olan, **ALLÂH’a ait mânâların**; yalnızca **“belli bir zamanla”** kayıtlı olarak anlaşılması değil; **“<u>sonsuz zamanı kapsayacak şekilde</u>”** kavranılmasıdır...

28

“KULLUK” NEDİR?

Şimdi sıra geldi...

“İYYAKE NA’BUDU ve İYYAKE NESTA’İYN”

Âyetinin anlamına... Yani, **“Mâlik’el Mülk”** olman dolayısıyla başkası söz konusu olmaksızın;

“SADECE SANA KULLUK EDER ve SADECE SENDEN YARDIM BEKLERİZ”...

Cümlesiyle işaret edilen mânâya...

Bu işaretin genelde anlaşılan ve kabullenilen yönüyle fark ettirmek istediği mânâ hepimizce bilinmektedir...

İster namaz içinde, ister namaz dışında olsun, bu âyet umumiyetle şu mânâda söylenir:

“Biz, başka birine; ya da seninle beraber başka birine değil, sadece sana ibadet ederiz; ve başka birinden değil, sadece senden yardım bekleriz...”

Bu âyetin, genel düşünce düzeyi içindekilere hitap eden yüzü böyledir...

Ancak, baştan beri anlatmakta olduğumuz, âyetlerin

derinliğindeki **"Vahdet"** müşahedesi ve zevki açısından bu âyeti de anlamaya çalışırsak...

Bu defa şöyle bir anlam ile karşı karşıya kalırız:

"Âlemlerin Rabbi", dolayısıyla **bizim "Rabbimiz"** ve de **"Mâlik-Melik'i yevmidDiyn"** olman sebebiyle, her şeyde olduğu gibi **bizim de senin isimlerinin özellikleriyle var olmamız hasebiyle, doğal olarak, her an, hepimiz, farkında olmadan da olsa kulluk hâlindeyiz...**

Mutlak ve gerçek kulluğumuzu, senin her biri ayrı hikmete dayalı, türlü mânâlarının kuvveden fiile çıkışına aracılık etmek suretiyle yapmaktayız...

Ve yine hepimiz, (ins, cin ve melek) **kulluğumuzun devamı için her an senden yardım bekleriz... Eğer sen, varlığımızı oluşturan isimlerinin mânâlarını ortaya koymayı kesersen, biz yok oluruz!..**

Varlığımızın ve kulluğumuzun devamı için de senden yardım dileriz...

"BEN CİNİ VE İNSİ YALNIZCA (Esmâ özelliklerimi açığa çıkarmak suretiyle) **KULLUK ETMELERİ İÇİN YARATTIM!"** (51.Zâriyat: 56)

Ki bu yüzden de, bu amaçla yaratılanların **"kulluk etmemeleri"** mümkün değildir!

Bu âyeti tefsir eden yorumcuların neredeyse hemen hepsi, sanki bu âyet sırf namaz içinde okunmak için gelmiş şekliyle olaya bakmışlar, ve hep namaz içindeki toplu ifade şekli olarak değerlendirmişlerdir...

Oysa dikkat edilirse eğer, bu âyet **"ALLÂH sistem ve düzenini" anlatan ilk Sûre'dedir; ve anlamı ezelden ebede, her an, dem be dem geçerlidir!..**

Namaz içinde ya da dışında!.. Ne zaman ve nerede okunursa okunsun, o anki bütün hâlleri ve varlıkları kapsamaktadır!..

"HİÇBİR ŞEY YOK Kİ, O'NUN HAMDI OLARAK, TESPİH ETMESİN! FAKAT SİZ ONLARIN İŞLEVİNİ ANLAMIYORSUNUZ!.." (17.İsra': 44)

Âyeti, yukarıda geçen âyetin mânâsını apaçık bir şekilde; hiçbir yoruma yer bırakmayacak şekilde izah etmektedir.

Bize göre var olan tüm zamanlarda ve zamanüstü bir biçimde, **"Allâh İsmiyle İşaret Olunan"**ın, **"Âlemlerin Rabbi"** olduğunu vurgulayan ön âyetlerden sonra gelen bu âyet de, yine aynı şekilde; tüm var olanların **"O'na kulluk etmekte olduklarını; ve bu kulluklarının devam edebilmesi için de yine O'na muhtaç olduklarını"** vurgulamaktadır!

Zaten daha dar kapsamlı olarak, insan ve cinlerin dahi kulluk etmek için yaratılmış olduklarına da şu âyet işaret etmektedir:

"Ben cini ve insi yalnızca (Esmâ özelliklerimi açığa çıkarmak suretiyle) **kulluk etmeleri için yarattım!"** (51.Zâriyat: 56)

Kulluğu yerine getirmeleri için yaratılmış olanların; o gayeye yönelik olarak yaratılmış olanların, bu kulluğu ifa etmemeleri acaba mümkün olabilir mi?..

Hele bir de **"FÂTIR"**ı hatırlarsak!..

"ALLÂH"ın, kendisini **"FÂTIR'es semâvâti vel arz"** diye tanımlayışını hatırlarsak...

Yani, **"neyi gerçekleştirmek istiyorsa, o gayeye uygun yapısal özellik vererek, yarattıklarını forme eden"** anlamına **"FÂTIR"** oluşunu; ve böylece göktekileri ve yerdekileri yaratmış olduğunu kavrayabilirsek...

Üstüne üstlük...

"RABBİN, SADECE O'NA KULLUK ETMENİZİ HÜKMETTİ!.." (17.İsra': 23)

"Hükmü" mevcut iken!..

Peki bu takdirde, buradaki olayı nasıl değerlendireceğiz... Ne anlayacağız?.. Nasıl anlayacağız?..

Elimizden geldiğince, dilimiz döndüğünce açıklamaya çalışalım...

"ALLÂH", "Âlemlerin Rabbi" olduğu için; isimlerinin işaret ettiği özelliklerin seyrini murat etmiş ve bu isimlerin mânâlarına dayanan yaratıklarını **"Esmâ terkipleri"** hâlinde ortaya çıkartmıştır...

Yaratılmışların varlıklarını bu isimlerin mânâları oluşturduğu için, onların bunun dışında kendilerine özgün vücudları ve varlıkları yoktur!.. İş bu sebeple de, bu mânâlara dayalı varlıklarıyla, her an bu mânâların gereğini ortaya koymak suretiyle **"GERÇEK anlamda ve MUTLAK yönden KULLUKLARINI"** ifa etmektedirler...

Şayet **basîretle** dikkat edilirse, yukarıdaki âyetler tümüyle bir araya gelince, bu mânâ apaçık bir şekilde ortaya çıkmaktadır...

Böylesine geniş kapsamlı ve tüm var olmuşları içine alan mânâları ihtiva eden âyetlerin anlamının; son derece dar sahada, "namaz kılan kişinin Rabbine kulluk itirafında bulunması ve ondan yardım istemesi" şeklinde anlaşılması, **Kur'ân-ı Kerîm'in "Evrensel sistemi açıklayan KİTAP"** oluşuna uygun düşmemektedir; müşahedemize göre...

Peki bu âyette, diğerlerinin anladığı gibi, **"bizim kulluk itirafımız ve yardım dilememiz"** anlamı da yok mudur? Böyle anlayanlar yanlış mı anlamışlar?..

Yanlış değil, yetersiz ve derinliksiz; dolayısıyla da çok sınırlı bir ölçüde anlamışlardır!

Açıklamaya çalıştığımız, kapsamlı ana mânâ içinde, çok dar kapsamlı bir anlayışla, o mânâ da mevcuttur elbette!..

Evet, **"kulluk eder ve bunun devamı için de senden inayet isteriz"** mânâsı da vardır bu âyette. Ancak, her an ve her nefeste gibi anlaşılmak zorunluluğu ile beraber!..

Bu arada şu soru akla gelebilir...

Bütün varlıklar yaradılış gayelerine hizmet eder bir biçimde yaşam sürerek **“kulluk”** ediyorlarsa; bu durumda bizim **“ibadet”**lerimizin anlamı ne?.. Neden ibadet edelim?.. Biz Allâh’a tapmak için namaz kılmıyor muyuz?.. Allâh’a tapınılmaz mı?.. İbadet ederek cennete hak kazanmıyor muyuz?.. İbadet etmedikleri için cehenneme gitmiyorlar mı?

Önce **“kulluk”** kavramının iki anlamına işaret edelim...

Birinci mânâda **“kulluk”**, geniş kapsamlı ve **“mutlakiyet”** ifade eder şekliyledir... Bu gerçek anlama, yukarıda işaret ettiğimiz âyetler toplu olarak değerlendirildiğinde kavuşmaktayız...

Bu mânâda **“kulluk”**, evrensel sistem içindeki tüm yaratılmışların, **“mutlak kulluk”** için varedilmiş oldukları; ve her an da buna devam ettiklerini açıklama sadedindedir...

“Ben cini ve insi yalnızca (Esmâ özelliklerimi açığa çıkarmak suretiyle) **kulluk etmeleri için yarattım!”** (51.Zâriyat: 56)

Şeklindeki **Kur’ân** hükmü buna işaret eder. Buna **“fıtrî kulluk”** da denir!

İkinci mânâda izafî-göresel **“kulluk”** ise; bireyin **Rabbi olan Allâh**’ı fark etmesi, O’na kulluk için var olduğunu ve bu görevi yaptığını kavraması ve nihayet bu hâlinin devamı için de her an yine **Allâh**’a muhtaç olduğunu hissetmesidir... Ki bu da **“göresel”** anlamda, **“bireysel kulluktur”...**

Burada <u>**çok önemli bir sırra**</u> da işaret yollu değinmek istiyorum. Ehli elbette bu işareti değerlendirip hedefteki kapıdan içeri girecektir!

Rasûlullâh (aleyhisselâm) buyurmuştur ki:

“Namaz, müminin mi’râcıdır”!..

“Fâtiha’sız namaz olmaz”!..

Âyette de şöyle bir uyarı vardır:

"VAY HÂLİNE O (âdet diye) **NAMAZ KILANLARA Kİ; ONLAR,** (iman edenin mi'râcı olan) **SALÂTLARINDAN** (okunanların mânâsını yaşamaktan) **KOZALIDIRLAR** (gâfildirler)**!"** (107.Mâûn: 4-5)

Yani, namazın ne olduğunu anlamadan kılanların hâli perişan olur!

Önce bu konuda bazı önemli noktalara dikkati çekelim;

Namazdan amaç, **"Mi'râc"**tır!...

Bunu gerçekleştirememek, kişinin özünü meydana getiren Allâh'tan **"perdelenmek"**, yani gafleti meydana getireceği için çok büyük bir kayıp olur kişide!

"Mi'râc"ın oluşması ise; **Fâtiha**'nın okunmasına yani **Fâtiha**'daki kelimelerin anlamlarının idrak edilmesine bağlıdır!

Öyle ise burada şöyle düşünmek lazım gelir…

Fâtiha Sûresi'nde, Kurân'ın diğer sûrelerinde olmayan hangi anlam vardır ki; o anlam fark edilmeyen, idrak edilmeyen ve tasdik edilerek itiraf edilmeyen namaz, geçersiz sayılmaktadır; buna karşılık o anlamın hissedilip yaşanması suretiyle onun okunuşu, kişiyi "mi'râc"a çıkartmaktadır?

Besmele ve hamd konusu diğer bölümlerinde de geçmektedir **Kurân**'ın...Hidâyet dilenmesi de!..

Öyle ise…

Burada düğüm noktası, gelip, **"Mâlik-Melik'i yevmid diyn; iyyake na'budu ve iyyake nesta'iyn"** cümlesine dayanmaktadır...

Fenâfillâh sırrı da burada gizlidir!

"İyyake na'büdü" cümleciği, **"fenâfillâh"**ın **Kurân**'daki ifadesidir!

Bu arada **Rasûlullâh** (aleyhisselâm)'ın şu açıklamasını da

düşünelim:

“Her vakit namazı, kendisiyle bir önceki vakit arasındaki günahları siler”!..

Peki bu âyetlerde ne gibi bir mânâ ve sır mevcut ki, bu sırrın fark edilip, idrakı ve yaşama geçirilmesi, kişiyi hem bir önceki namazdan beri kendisinde oluşan günahlardan arındırıyor; hem de “mi’râc”ı yaşamanın yolunu açıyor?

Şimdi bu âyetin anlamını bir daha düşünün!..

Burası **çok ama çok önemli bir sırdır!** Niyaz edelim ki açıla!..

Allâh’a “tapınma” konusuna gelince...

“TAPINMA”, asırlardır, çeşitli toplumların şuursuz bir biçimde putlarına, tanrılarına yaptıkları saygı, yakarış gibi davranışları tarif için kullanılan bir kelimedir... Asla **“kulluk”** diye çevirdiğimiz **“ibadet”** kelimesinin mânâsını ifade etmez; ve **“ibadet”** kelimesini Türkçeleştiriyorum diye **“tapınma”** kelimesini kullanmak, oldukça önemli bir hatadır!.. Kullanan kişinin Türkçe bilgisinin yetersizliğine verilir!..

Diğer taraftan; **“Ben cini ve insi yalnızca** (Esmâ özelliklerimi açığa çıkarmak suretiyle) **kulluk etmeleri için yarattım!”** âyetinde geçen **“ibadet”** yani **“KULLUK”** kelimesinin İbn Abbas radıyallâhu anh tarafından **“liya’rifun”** diye yorumlandığı ve âyetin böyle anlaşılması gerektiği yaygın olarak bilinen bir husustur...

Şayet, **“liya’budun”** kelimesini bu mânâda anlayacak olursak ve **“iyyake na’budu”** ifadesindeki **“kulluğun”** da **“irfan”** mânâsına işaret ettiğini düşünürsek; o takdirde şöyle bir anlam ile karşılaşırız:

“Âlemlerin Rabbi olan ALLÂH’ın bizim Rabbimiz olduğunun bilinciyle her an O’nun varlıkta tasarrufunu seyretmekte olduğumuzu itiraf eder; ve bu bilinçli kulluğumuzun devamı için de O’ndan yardım bekleriz.”

Peki biz ibadetlerimizle cennete gitmeyecek miyiz, bunun için

ibadet etmiyor muyuz?

İşte tamamıyla asılsız bir kabulleniş daha!

Hiç kimse ibadet ettiği için cennete girmez!..

Çok bilinen bir hadîs-î şerîfinde **Hz. Rasûlullâh** sallâllâhu aleyhi vesellem Efendimiz şöyle buyurmuştur:

"Hiç kimse ameliyle cennete gidemez!.."

Sormuşlar:

"Sende mi yâ Rasûlullâh?.."

"Evet, ben de!.. Ne var ki Rabbim bana rahmet etmiştir!.." (de, amelimle değil; o rahmet sebebiyle cennete giderim)...

Bu husus tamamıyla **"KADER"** konusu ile ilgilidir!..

Anlatılagelen ve gerçeğe uymayan **"kader"** görüşlerinin ötesinde; gerçek kaynak bilgileri edinmek isteyenler, kitaplarımızdaki[9] ilgili bölümleri inceleyebilirler...

Burada kısaca şunu ifade edeyim ki, hiçbir ibadet cennete girmek gayesiyle yapılmaz; ve ibadet eden cennete girer, diye de bir hüküm mevcut değildir!.. Kişinin cennete girmesi, ibadetine bağlı değildir...

Ancak, muhtemelen **"Allâh"**, cennete girecek olanlara ibadeti kolaylaştırmıştır, diyebiliriz...

İbadetler, insanın, bilinçlenmesi ve güç kazanması içindir!.. İnsanlar bu ibadetleriyle, bilinçlenebilir ve güç kazanabilirler...

Ancak ne var ki tüm bunların ötesinde, Allâh'ın o bireyin cennete gitmesini takdir etmiş olması işin en önemli ve ana faktörüdür!.. Şayet hakkında böyle bir takdir yoksa, birey ne kadar ibadet ederse etsin, bilinçlenirse bilinçlensin ve dahi güç kazansın; yine de cennete

---

9 "KADER" konusundaki âyetleri ve Rasûlullâh (aleyhisselâm)'ın açıklamalarını ise **"İNSAN ve SIRLARI"** ile **"AKIL ve İMAN"** isimli kitaplarımızın **"Kadere İman"** bölümlerinde açıkladık.

giremez!..

Yani kısacası, **"cennete girmek"**, ibadete değil, Allâh takdirine dayalı olarak **"İMAN NÛRU"** esasına bağlıdır!..

Niçin cehennemden çıkmak **"İMAN"**a bağlıdır?..

Bir kısım felç olayları vardır ki, bunlar tamamıyla psikolojik kökenlidir! Bedende patalojik hiçbir problem olmamasına rağmen, kişi kendisinin felçli olduğunu ve bir daha asla yürüyemeyeceğini **vehmederek**; tekerlekli sandalyesinde cehennemini yaşar! Hastalık hastası diyebileceğimiz kişiler, kendilerini **etki altında tutan vehim gücü yüzünden akıllarını yeterince değerlendiremez**, çeşitli kabiliyetlerini kullanamaz ve böylelikle de hayatlarını ıstıraba dönüştüren cehennemden çıkamazlar!

"AKIL ve İMAN" isimli kitabımızda geniş bir şekilde anlattığımız gibi, insan, hayatını cehenneme çeviren vehim gücünün üstesinden akılla gelemez!

Vehim kuvveti yani **"yoku var sanıp, varı yok sayma"** özelliğinin üstesinden gelecek olan insandaki güç, akıl değil, imandır!

Vehim, akıl ve ona dayalı olan tefekkür mekanizması üzerinde rahatlıkla tasarruf ederken, fiilleri direkt yoldan etkileyen iman karşısında daima yenik düşer!

İşte bu yüzdendir ki **dini** anlaması için akıllıya teklif yapılmış ve iman ederek yürümesi önerilmiştir!

İnsanın gerek dünya yaşamındaki cehennemî süreç ve gerekse de ölüm ötesi yaşamındaki cehennemi, hep onda galip gelen **vehim kuvvesinin sonucudur!..** Bunun sona erdirilmesi ise, yalnızca **iman kuvvesi** ile mümkündür!

Bedeninde fiziki bir arıza olmadığı hâlde kendini felçli sanan kişi, inanacağı kişiyi buldu mu yürür! Evhamlı kişi, iman edeceği insanla ya da bilgiyle karşılaşırsa, ıstırabı sona erer...

En dar kapsamlı anlamıyla **"Allâh'a iman"** da kişiye karşılaştığı zorlukları, **"Allâh'a ait özelliklerin kendisine o konuda yardımcı olacağına ve kendisini o konuda selâmete çıkaracağına iman"** sonucunu getirir! Kişi bu iman ile kendisinde cehennem ortamından çıkacak gücü bulur! İsterse zerre kadar imanı olsun!

Ama kişinin böyle bir imanı yoksa, kendisini bildiği güçlerinden ibaret sayıyorsa, **"Allâh'ı anlamamışsa ve iman etmemişse; özündeki Allâh'a ait kuvvelerden mahrum kalacağı için"** ebediyen cehennemden çıkamayacaktır! İman etmediği için başkası da kim olursa olsun ona bu konuda yardım edemeyecektir! Aklı, vehim gücünün etkisi altında olduğu için, kendisinin asla yürüyemeyeceğini sanan kişi gibi!

Yani ebedî olarak cehennemde kalacak olanlar, yaşamlarını yöneten **vehim kuvvetinin etkisi altından kendilerini kurtaramayıp, iman etmeden yaşadıkları için** sonsuza kadar cehennemde kalmaya mahkûm olmaktadırlar!..

"İBADET", esas itibarıyla **"tâat"** mânâsınadır... Gerekçe sormaksızın, mükemmel bir şekilde görevi yerine getirme, anlamını ifade eder... Esasen herkes, varoluşunun gereğini otomatik olarak ve mükemmel bir şekilde yerine getirmektedir... Yani kulluğunu ifa etmektedir...

Ne var ki bunu hakkıyla edâ etmek ancak, O'nu içinde hissetmek ve bunun neticesinde **"haşyet"** duymakla hâsıl olur...

Aksi hâlde, ibadetin sadece fiilinde, şeklinde kalınmış olur...

Neticesi de yapılanın bilincinde olmanın oluşturacağı hazdan mahrumiyettir!..

29

"HİDÂYET" NEDİR, NASIL OLUŞUR?

Bundan sonra sıra geldi şu âyetten anladıklarımıza:

"İhdinas Sıratal'müstakıym..."

"**Hakkımızda hayr olana erdir...**"

"İhda"nın mânâsı **"hidâyet et"** demektir...

"Hidâyet" ise; **"hayır olan gayeyi oluşturacak hedefe, lütfu letafetle, varlığın yapısından, bünyesinden gelen bir yoldan erdirmek"** demektir...

"Hidâyet", en kapsamlı anlamıyla, yaratılmış her **"şey"**i, o şey hakkında **"hayr"** olan hedefine, **"LATİYF"** isminin sırrıyla, yönlendirip, o yolda yürümeyi ve hedefine ermeyi kolaylaştırmaktır.

Muhakkak ki, herkese bir hedef takdir edilmiştir; ve birim o hedefine kendisine gelen **"hidâyet"** üzere ulaşacaktır!.. Çünkü ona, o hedefe ulaşmak **"hidâyet"** edilmiş **"kolaylaştırılmıştır"!..**

Misali kendimizden verelim...

Biz, takdiri gereği, bu kitapları yazıyoruz... Ancak, bu kitapları okuyanların belki de çok azı içindekileri değerlendirip, yararlanabilecektir!..

Çoğunluk okuyacak, belki, "Güzel kitap, ne güzel yazılmış, ne kadar enteresan ve akla gelmedik bir tarzda konuyu ele alıyor" diyecek; sonra da dünyasına dalıp, bu değerlendirme doğrultusunda değil, yine eskiden olduğu gibi yaşamını sürdürecektir...

Kimi de, "Aman canım saçmalamış, nereden uyduruyor bunları, hiç bugüne kadar böylesini duymamıştık, hayalinden kuruyor!" deyip kitabı bir kenara atacaktır...

Ve nihayet birazı da, kendisine bu yolda verilmiş olan **"hidâyet"** sonucu olarak; **"Demek olaya böyle de bakılabiliyormuş, işin bu yönü de varmış"** deyip, **Kur'ân-ı Kerîm**'i bu gözle değerlendirmeye başlayacak... Böylece, **Kurân'ın, evrensel SİSTEMİ ve bu sistem içindeki insanın yerini ve yapısını; ve dahi, insanın yaşamını geleceğe dönük bir biçimde nasıl değerlendirmesi gerektiği yolundaki uyarılarını farklı bir gözle değerlendirip**, sürekli yeni ufuklara kanat çırpacaktır...

Bir kısım insanlar vardır ki, onlar dar çevreden gelmişler, o dar çevrenin görüşleriyle daha yetişme çağında sınırlanmışlar ve daha sonra da şartlanmalarının ördüğü **"KOZA"**nın içine yerleşmişlerdir...

Hatta daha sonraki devrelerde yaptıkları çalışmalar dahi, beyinlerindeki **"KOZA"**yı kıramamış; **"her şeyi çok dar bir perspektif içinden"** görerek yaşamışlardır!

Uzakdoğu'yu, Amerika'yı görmüşler, doğuda-batıda okumuşlar, okutmuşlar, ama hâlâ o yetiştikleri dar çevrenin saf, iyiniyetli, yürekli, fakat dar ve sınırlı görüşlü kişiliğini aşamamışlardır...

Bu **"KOZA"**sını delip çıkamamış zevâtı kirama göre;

"*Kur'ân; yukarıdan Mekke'deki Hz. Muhammed'e inmiş, önce Arapları sonra da insanları iyi ahlâklı yapmak için gelmiş, Allâh'tan başkasına tapınılmasını istemeyen, iyi ahlâk derneği kurallarının daha bir gelişmişidir...*

Kur'ân-ı Kerîm'de SİSTEM yoktur!..

Kurân'da bilimsel gerçeklere işaretler aramak abestir!..

Kurân'dan, ne tıp, ne astronomi, ne fizik, ne kimya ne de başka dalda hiçbir şey öğrenilemez!..

Kur'ân sadece yukarıdaki tanrıya nasıl ve neden tapınılması gerektiğini, toplumların hangi kurallara göre yaşayacağını anlatan bir kitaptır."

Allâh hidâyet etmedikçe, kişinin küçük yaşta, dar çevrede ördüğü **"kozasını"** ilerideki yaşlarda delip çıkabilmesi fevkalâde zordur!..

Çağdaş veriler eşliğinde düşünebilen özgür ve objektif düşünce sistemine sahip olmak, hele hele geleceğe dönük ve de **"KOZASIZ"** yaşayabilmek, bütün bunların üstündedir!..

Bizim kitaplar bir yana, **Kur'ân-ı Kerîm**'i okuyanların içinde, **"okur"**ların sayısı sayılacak kadar azdır!.. "*Okuma ücretini cennette almak üzere anlaşmalı olduğu*" için; ya da "*ölmüşlerini rahatlatmak için sevap olsun diye okutanlar ve okuyanlar*" ötesinde; gerçek **"Kur'ân okur"**larının sayısı ne kadardır dersiniz?..

Kur'ân-ı Kerîm'in anlatmak istediği o muhteşem sistemi ve o sistem içindekilerin yapısını, özelliklerini; Allâh'ın eşsiz ilminin ve kudretinin eserlerini anlayıp değerlendirmek için anlama gayesiyle ve üzerinde derin derin düşünerek okuyanlar ve bundan dolayı **"huşû"** duyanlar ne kadardır, dersiniz?..

Evet, o çok bildiğini sanan, ancak hiçbir fikir tartışmasını sonuna kadar götürme birikimi de bulunmayan, **"monolog"**cular, **"vaiz"**ler, **"koza"**larının içinden seslenirler, diğer **"kozalı"**lara…

"*Zinhar, sizi düşünmeye, geniş açılı bakışa, kozanızı delip uçuşa davet eden kitaplara kulak vermeyin, okumayın!.. Allâh'ın çağdaş nimetlerini değerlendirmeyip, bin sene evvelkiler gibi, kâinatın merkezi Dünya'dır, her şey Dünya'nın çevresinde dönüyor diye düşünmekte devam edin!.. Kur'ân ilim kitabı değildir!.. O'nun ilimle yorumlanması câiz değildir! Bırakın yeni düşünceleri!.. Böyle yaparsanız dinden çıkarsınız*"(!) diye...

Neden bu böyledir?..

Önde gelen gerçek ve kesin neden, onlara gelen **"hidâyet"**in bu yolda olmasıdır!.. Muradı ilâhî, **"meşiyet-i ilâhî"** böyledir!..

Öte yandan bu durumun görünüşteki vesilesi de, bedenlerinin yurtdışına ulaşmasına karşın, düşünce sınırlarının **"koza"** ile sembolleştirdiğimiz **"dar çevre düşünü sınırlarını"** aşamamalarıdır!..

Bunun dindeki izah şekli ise, o bireye **"KOZA"** dışı düşünce ve bakış açısının **"KOLAYLAŞTIRILMAMIŞ"** olmasıdır!..

"Özgür düşünce" tabanında yetişmemiş; verileri, şartlanmalarıyla değerlendirme zorunluluğu içinde kalanlar, apaçık gerçekleri göremezler ve kavrayamazlar.

Bu sebepledir ki, biz onları suçlamayız, hatta hoşgörürüz ve deriz ki, onlar da **Allâh'ın takdiri üzere "hidâyette"**dirler...

Evet, **"İHDA"**nın getirdiği **"kolaylaştırma"**, bilelim ki konunun anlaşılmasında anahtardır!..

Burada, hemen şu işaret-i **Rasûlullâh** (aleyhisselâm)'a kulak verelim...

Hz. Âli anlatıyor:

Biz bir defasında Baki'ül Garkad mezarlığında bir cenazede bulunduk... **Rasûlullâh** sallâllâhu aleyhi vesellem yanımıza gelip oturdu... Biz de etrafını sardık... **Rasûlullâh**'ın beraberinde bir asa vardı... **Rasûlullâh** başını eğdi ve düşünceli bir hâlde elindeki asa ile yere vurup dürtüştürmeye, çizgiler ve izler meydana getirmeye başladı... Sonra şöyle buyurdu:

"Sizden hiçbir kişi ve yaratılmış hiçbir nefis istisna olmaksızın, hepinizin cehennem ve cennetteki yerini ALLÂH yazmıştır!.. Ve herkesin saîd veya şakî olduğu kesinlikle yazılmıştır!.."

Bunun üzerine oradakilerden biri sordu:

– Yâ Rasûlullâh öyle ise bizler ameli terk edip, bu yazımız üzere mi kalalım?..

Rasûlullâh şöyle buyurdu:

“Saîd olan kimse, saadet ehlinin ameline ulaşacaktır... Şakî olan kimse de, şekavet ehlinin ameline ulaşacaktır... Sizler, amel edip çalışın... Çünkü, herkese KOLAYLAŞTIRILMIŞTIR! Saîd olan saadet ehlinin ameline kolaylaştırılır; şakî olan da şekavet ehlinin fiillerine kolaylaştırılır!..”

Şu da aynı hususa işaret eden başka bir olay…

Hz. Ömer’in **oğlu Abdullah** naklediyor babasından...

Soruyor **Hz. Ömer** radıyallâhu anh:

– Yâ Rasûlullâh... Yapmakta olduğumuz işin, oluşmakta olan bir iş, bir başlangıç mı olduğu kanaatindesin; yoksa önceden tamamlanmış (olup-bitmiş) bir iş mi?

Rasûlullâh sallâllâhu aleyhi vesellem şöyle cevap verdi:

“Ey Hattaboğlu, önceden takdir edilmiş olan işlerdir!.. HERKES ÖNCEDEN TAKDİR EDİLMİŞ OLAN İŞLERE HAZIRLANMIŞTIR... Saadet ehlinden olan, saadet için çalışır; şekavet ehlinden olan da şekavet için çalışır!..”

Son olarak **Rasûlullâh** (aleyhisselâm)’ın şu açıklamasını da nakledip, **“kolaylaştırılma”** işleminin sistemine, tekniğine geçelim…

Süraka bin Cü’şum şöyle soruyor **Rasûlullâh** (aleyhisselâm)’a:

– Yâ Rasûlullâh... AMEL (fiillerimiz), kaderleri çizen kalemin yazdığı takdirler cümlesinden mi; ki artık kalem onun işini tamamlamış ve kurumuştur?.. Yoksa AMEL (fiil için geçmişte bir takdir söz konusu olmayıp) gelecekte mi oluşacaktır?

Buyurdu ki **Rasûlullâh:**

"FİİLİN, kader ile tespit edilmiş olan takdirler sonucu olup, kalemin yazıp kuruduğu hususlar içindedir!.. Herkes, ne için yaratıldı ise, ona o KOLAYLAŞTIRILIR!.."

Evet, bu takdir nasıl yürürlüğe giriyor... **Kolaylaştırılıyor... Hidâyet ediliyor..?**

Yukarıda izah etmiştik ki, **"hidâyet", "LATİYF"** ismi yönünden oluşur!..

Şimdi **"LATİYF"** ismi sırrıyla, **hidâyetin** oluşmasını müşahedemiz ölçüsünde izah edelim...

Önce, **Rasûlullâh** sallâllâhu aleyhi vesellem'in şu açıklamasına kulak verelim:

"Muhakkak yüce ALLÂH, yarattıklarını bir karanlık içinde yarattı... Sonra onlara "nûr"undan saçtı!.. Bu "nûr"dan nasibini alan hidâyete erdi!.. Nasibini alamayan da, dalâlete saptı!.. Bunun için, ALLÂH'ın ilmine göre kalem kurudu!.."

Şimdi de şu âyetleri dikkate alalım:

"…Muhakkak ki Allâh kimi dilerse onu hakikate yönlendirir, hidâyet eder." (22.Hac: 16)

"Necm (yıldız - hakikat ehli {ashabım gökteki yıldıza benzer; hangisine uyarsanız hakikate erdirir... hadisi}) **olarak hakikate erdirir!"** (16.Nahl: 16)

"…Yıldızlar da (yaydıkları dalgalarla) **O'nun hükmünü yansıtarak hizmet verenlerdir..."** (16.Nahl: 12)

"Emri (hükmü) **semâdan** (dışsal olarak; burçlar diye tanımlanan Esmâ özelliklerinin açığa çıkmasından ibaret olan yapılardan yayılan kozmik elektromanyetik dalgalarla ağırlıklı olarak karındaki ikinci

beyni ve dolayısıyla bilinci etkileyerek; ya da, içsel olarak, holografik gerçeklik gereği beyindeki datadan açığa çıkan Esmâ mertebesinden. A.Hulûsi) **arzı** (yeryüzü veya beyni) **tedbir eder..."** (32.Secde: 5)

"O Allâh ki, yedi semâ yarattı ve arzdan da onların bir mislini! Emir (hüküm - iş) **onların ARALARINDAN sürekli - kesintisiz inzâl olur** (Allâh'ın Esmâ'sındaki özelliklerin açığa çıkışı olan Astrolojik {melekî} tesirlerin varlık üzerindeki etkileri)**!.."** (65.Talâk: 12)

"O ki seni yarattı (izhar etti)**, seni tesviye etti** (beynini, bilincini ve ruhunu oluşturacak şekilde meydana getirdi)**, seni tam dengeli yaptı! Hangi sûrette olmanı diledi ise öylece terkibini - bileşimini oluşturdu!"** (82.İnfitâr: 7-8)

İmam GAZÂLİ merhum, meşhur eseri **"İhya-u Ulûmid'din"**de, ashabın âlimlerinden olan **İbn Abbas** radıyallâhu anh'ın şöyle dediğini yazar:

"*O ALLÂH ki yedi semâ yaratmış, arzdan da onların bir mislini; ARALARINDAN emir inip duruyor!..* (65.Talâk: 12) *âyeti celilesinin tefsirini yapacak olsam, beni taşa tutardınız... Bana kâfir derdiniz!..*"

Şimdi de;

"EMRİ SEMÂDAN ARZA NÂZİL OLARAK TEDBİR EDER." (32.Secde: 5)

Âyetindeki, **"TEDBİR"**in mânâsına gelelim;

Bakın **Hamdi Yazır** merhum **"TEDBİR"**i nasıl açıklıyor:

"*TEDBİR, bir işin arkasını görerek ona göre gereğini tayin etmektir... Allâh Teâlâ'nın tedbiri ise, HİKMETİNE göre İRADE buyurmasıdır...*

Şu hâlde burada "EMİR", umurun tekili olarak "şein" mânâsınadır...

Yani, DÜNYANIN İŞİNİ MELÂİKE GİBİ SEMÂVÎ ESBAB VE KUVA İLE YUKARIDAN AŞAĞIYA İNDİRMEK SURETİYLE TEDBİR ve İDARE EDER.." (Cilt:6; Sayfa:3859)

Sanırım artık iş iyice şekillenmeye başladı...

Bakın, **"…Yıldızlar da** (yaydıkları dalgalarla) **O'nun hükmünü yansıtarak hizmet verenlerdir..."**

Peki ne iş yapıyorlar, görevleri ne?..

Boş yere, kuru kuruya gökte dönsünler, sadece süs olsunlar diye mi yaratılmış bu yıldızlar?..

"O Allâh ki, yedi semâ yarattı ve arzdan da onların bir mislini! Emir (hüküm - iş) **onların ARALARINDAN sürekli - kesintisiz inzâl olur"** âyetinin yorumunda bakın **Hamdi YAZIR** merhum ne diyor, **"HAK DİNİ KUR'ÂN DİLİ"** isimli en kapsamlı ve değerli tefsirinde:

"*Bizim anlayabileceğimize göre, bunun zâhirde seyyarelerden her biri kendi semâsı dahilinde bir arz* *(yeryüzü)* ***gibidirler; ve ONLARDA DA ALLÂH'IN BİRTAKIM MAHLÛKATI VARDIR; demek oluyor!.."*** (Cilt:7; Sayfa:5078)

"Esahhı akval olan bu ihtimale göre, Arzımızın seyyarelerle, seyyarelerin arzımızla bir mücaneseti, ve semâlarla da bir mümaseleti bulunduğu neticesi alınır. Bundan da, arzımızın dahi bir seyyare ve seyyarelerin az çok arzımız gibi kendi âlemlerinde birer merkezi sıklet ve bazı mahlûkata mesken ve bazı eserlere menzil olan maddi ve laekalmeadin ve nebatı havi birer cirm oldukları sezilebilir..." (Cilt:7; Sayfa:5081)

Evet, artık baklayı dilimizin altından çıkarmanın sırası geldi herhâlde...

Lütfen gerçekçi olalım ve meseleyi, görmek istediğimiz gibi görme noktasından, gerçekçi ve objektif bir biçimde, olduğu gibi görme noktasına oturtalım...

“ALLÂH”, “SINIRSIZ vücüd” sahibi olduğu içindir ki; kendi varlığı, vücudu dışında başka bir varlık ve vücud sahibi yoktur...

Tüm isimlerle andığımız bütün varlıklar ve birimler, hep O’nun varlığı, vücudu ve isimlerinin mânâlarıyla kaîm ve daim ve harekette, bilinçte varlıklardır!..

Her birinin diğer birinden farkını, yapısını, terkibini oluşturan Allâh isimlerinin farklı oranlarla ortaya çıkışı oluşturmaktadır...

İşte bu yüzdendir ki; her birimde tasarruf eden, ve o birimle diğerlerini etkileyen, yönlendiren, biçimlendiren, yürüten, varediş gayesine göre hedefine ve hayrına erdiren **hep ALLÂH’tır...**

O’ndan gayrı **“YARATAN”**; **O**’ndan gayrı **“RAB”**; **O**’ndan gayrı **“HÂDİY”** (hidâyet eden); **O**’ndan gayrı **“MEHDİ”**; **O**’ndan gayrı **“MUHYİ”**, **O**’ndan gayrı **“MUMİT”**(ölümle dönüştüren) asla ve kesinlikle mevcut değildir!..

Ancak ne var ki, biz bu gerçeği bir türlü fark edemiyor, anlayamıyor ve dolayısıyla inkâr etme anlamına gelen bir tarzda olayları yorumluyoruz...

Ya, **O**’nu yüceltme tahayyülü ile, **O**’nu her şeyin ötesine, ötelerin ötesine, **ARŞ**’ın ötesine, kısacası hayalimizdeki en uzak öteye, noktaya oturtuyoruz!..

Ya da, gördüğümüz her pireyi-deveyi **O** yapıp; **O**’nu orada ortaya konulan mânâ ile kayıt altına alıp; her şeyi **Allâh** kabulleniyor; ve böylece geri planda **“BİRİMSELLİĞİMİZİ ALLÂHLAŞTIRIYORUZ”!..**

Ve yahut da, her birimizin varlığını, vücudunu ispat eder bir düşünce ile**; sen, ben, o varız, varlıkta her şey mevcut; artı bir de O var!..** deyip; **O**’na **“SINIR”** getiriyoruz!.. Sonra da bu görüşe

dayalı bir biçimde, O'nun bizlere, makro ya da mikro birimlere yaptırttıklarından dem vuruyoruz!..

Oysa, nasıl bir yazarın kafasında türlü senaryolar olur da, hepsi onun kafasından, onun özellikleri **istikametinde** oluşursa; ve buna rağmen de yazarın kişiliğinden, "oluşturduğu" kişiliktir diye söz edilemezse; benzer şekilde, her birimi ve tüm varlığı kendisinden ve kendisiyle meydana getiren **"ALLÂH" da, o yarattıklarıyla sınırlanmaktan ve kayıt altına girmekten; ve onlar olmaktan berî ve ötedir!..**

Tüm varlık isimleri altında ortaya çıkan kudret ve mânâ hep **O**'na aittir...

Tüm varlıklar ve oluşturdukları tasarruflar hep **O**'na aittir; ve **onların her biriyle bir diğerini** etkilemektedir!..

Ancak bütün bunlara rağmen de, ne mikro ne de makro plandaki hiçbir **"şey"** için **Allâh**'tır denemez!..

Fakat, oradaki **"vücudu"** da inkâr edilemez!

Bu yüzdendir ki **Rasûlullâh** (aleyhisselâm), şöyle buyurmuştur:

"İnsanlara şükretmeyen, ALLÂH'a şükretmiş olmaz!.."

"Kesinlikle Allâh, yakîn ehliyle (ihsan sahibi {Allâh'a görüyormuşcasına yönelen}) **elbette beraberdir!** (Mâiyet sırrı.)**"** (29.Ankebût: 69)

Âyetinde işaret edilen bir biçimde, **"ihsan edende veren Hak'tır"!..**

Tasavvuftaki **"Mâiyet sırrı"** da budur işte!..

Ve sen, o ihsan edeni görüp de şükretmezsen; artık sadece, hayalinde **"tasavvurun olan tanrına"** şükretmiş olursun; ki bu da gerçek ihsan ediciye şükretmemiş olman sonucunu doğurur...

İşte eğer bunu anladıysak, şimdi yukarıdaki âyetlerde işaret edilen mânâyı kolaylıkla kavrayıp, sistemi de çözmüş, yani **"OKU"**muş

olacağız...

Her biri canlı ve bilinçli bir yapı olan, çeşitli **Allâh** isimlerinin mânâlarını hâvî **“BURÇLAR”**ın, yani günümüz deyimiyle **“takımyıldızların”**, yaymış oldukları bir kısım kozmik ışınlar, sürekli olarak birbirlerini ve bu arada Dünya’mızı da etkilemektedir!..

Semâdan, yıldızlardan gelen ve Allâh isimlerinin çeşitli mânâlarını ihtiva eden kozmik ışınlar, hiç farkında olmadığımız bir biçimde, bütün canlıların beyin hücre genetiğindeki “DNA” ve “RNA” dizinlerini etkileyerek, onlardaki çeşitli yönelişlere ve genetik programlamalara yol açmaktadır...

İşte bu sebepledir ki, büyük keşif sahibi evliyaullâhtan ve o devrin **“OKU”**muşlarından olan **Muhyiddini Arabî, “Fütûhat-ı Mekkiye”** isimli eserinde;

“*Dünya’da, berzahta ve cennetlerde tekevvün etmekte olan ve edecek* *(oluşacak)* ***her şey BURÇLARDAN İNEN TESİRLERLE meydana gelir...*”** demiştir!..

Ve işte bu sebepledir ki, **“EMİR”** yani **“HÜKÜM”** yani o hükmü oluşturacak tesirler semâdan yıldızlardan inmektedir, denmiştir...

Esasen **“EVRENSEL SIRLAR”** isimli 70’li yıllarda yazmış olduğumuz kitapta, bu gezegenlerden bazılarındaki canlı türleri hakkında söz etmiştik...

“Din”de **“melek”** diye tanımlanan ve bizden ayrı bir boyutta yaşadıkları için de bizim tarafımızdan algılanmaları asla mümkün olamayan bu varlıklar dahi bizi çeşitli şekillerde etkilemektedir; ve bunların aramızda yaşamakta olan **“CİN”**lerle hiç ilgileri yoktur!..

Ancak bu arada çok büyük bir aldatmaca da söz konusudur...

Günümüzde **“UZAYLI”** olarak lanse edilen ve kabul ettirilmeye çalışılan **“CİN”**lerin ilişkide oldukları kimselere, cinlerin kendilerini

zaman zaman da **"melek"** olarak empoze ettiklerini duyuyoruz...

İster kendilerinin **"uzaylı"** olduklarını söylesinler, ister **"Mevlâna"** ya da başka birinin **"RUHU"** olduklarını iddia etsinler; ve hatta kendilerinin **"melek"** olduklarını kabul ettirmeye çalışsınlar, kesinlikle bilelim ki, bunlar hep **"CİN"**lerdir!..

Bunlardan, müşahedemize göre yegâne korunma yolu da şu aşağıda yazacağımız **Kur'ân** âyetlerini ezberleyip okumaktır;

"Rabbi inniy messeniyeş şeytanu Bi nusbin ve azâb; Rabbi eûzü BiKE min hemezâtiş şeyâtıyn ve eûzü BiKE Rabbi en yahdurûn. Ve hıfzan min külli şeytanin mârid." (38.Sâd: 41; 23.Mu'minûn: 97-98; 37.Sâffât: 7)

Bu okumanın nasıl ve hangi sistemle fayda sağlayacağını ise en tafsilâtlı bir biçimde **"DUA VE ZİKİR"** isimli kitabımızda anlatmıştık...

Bu tür ilişkilerde olanlar, sabah-akşam 150 veya 200'er defa okumaya devam ederlerse, ayrıca yine aynı kitabın **başındaki** duaya günde 100 defa devam ederlerse kısa sürede bu kandırmacanın sona erdiğini görürler...

Tabii, okumamaları için üzerlerine yapılan baskıya karşı koyup; içlerinde, okumamaları için oluşturulacak sıkıntıya direnebilirlerse...

Evet, hüküm, takdir işte böylece, yıldızlar adı ardındaki, **"Mutlak irade"**den her an evrene yayılmakta; ve bu arada bizlere de ulaşarak, hükmünü icra etmektedir!..

Ve bu etkileme **"hidâyet"** kelimesinin ihtiva ettiği **"lütfu letâfetle"**, yani biz hiç farkında olmadan, bünyemizde en gizli **"Latiyf"** bir biçimde cereyan etmektedir...

İşte günümüzde **"Astroloji"** diye tanımlanan **"Burçlar ilmi"**nin

temelinde böyle bir sistem mevcuttur[10]...

Evet, **"ihdına"**nın nasıl olduğunu, **"hidâyet"**in hangi sistemle meydana geldiğini izah sadedinde mecburen buralara kadar geldik...

Nitekim az önce görmüş olduğumuz şu âyette **"hidâyetin oluşması"** apaçık ve kesin bir şekilde vurgulanmıştır:

"Necm olarak hakikate erdirir!"

Bu âyet görüldüğü gibi, **"hidâyet"**in yıldız kanalıyla oluştuğunu vurgulamaktadır... Özellikle **"B"** sırrının anahtarını bu âyeti deşifre etmek için kullanırsak, şu çok orijinal mânâ ile karşı karşıya kalırız...

"HÂDİY olan ALLÂH, isimlerinin mânâsıyla, var ettiği yıldız adı takılmış nesneden yolladığı tesirle-melekle-ışınlarla hidâyetini onlara ulaştırır..."

Yani tesir **bize göre** her ne kadar yıldızdan ise de, **özü ve varlığı itibarıyla Allâh'tandır!..**

Tıpkı, "yemek yedim, Allâh kuvvet verdi"deki gibi... "İlaç aldım, Allâh şifa verdi"deki gibi!

Eğer bunu da anladıysak, konu iyice açıklık kazandı demektir...

Artık hidâyet **"emr"**inin semâdan arza nasıl **"nâzil olduğunu"** fark ediyoruz, demektir...

"Hidâyet" mekanizmasının nasıl çalıştığını kavradığımıza göre; kaç türlü **"hidâyet"** söz konusu, bir de onu görelim…

Bu arada bilelim ki, Allâh'ın hidâyet ölçüsünden bahsetmek, O'nu sınırlamak olur ki elbette bu mümkün değildir...

Öyle ise **"hidâyeti"** en geniş kapsamlı olarak, tüm varlıkların, varoluş gayelerine göre yönlendirilmesi, yapacakları işlerin onlara kolaylaştırılması, onların işlere kolaylaştırılması olarak

---

[10] Bu konunun detaylarını öğrenmek isteyenler Sayın **Nuran Tuncel**'in hazırladığı **"ASTROLOJİ ve SIRLARI"** isimli kitabı okusunlar...

anlayabileceğimiz gibi...

Daha sınırlı anlamıyla, **"gerçek doğru"** ile **"göresel doğru"** arasındaki farkı görebilme anlamına da değerlendirebileceğiz...

Ayrıca, varlığı çok daha geniş kapasitede, kapsamlı özelliklerle değerlendirebilecek olan Nebilere ve evliyaya bu yolda yeni yeni açılımlar sağlayan hidâyet dahi yine **"ihdına"** derken düşünülebiliyor...

"SIRAT"a gelince...

"SIRAT", genelde yol, cadde anlamına kullanılmasına karşın, **"sıratal'müstakıym"** deyimi dinsel mânâda, **"Allâh yolu üzere olmak"** şeklinde anlaşılır...

"Müstakıym" ise öyle bir doğruluktur ki, o gidiş üzerinde ne sağa-sola kıvrılma vardır; ne de iniş-çıkış, iki nokta arasında seyreden ışın hattı gibi!..

Esas itibarıyla her yaratılmış kendi yolundan, **"ALLÂH yolu üzerindedir"...**

"Allâh'a giden yolun sayısı nefislerin adedincedir" sözüyle işaret edilen mânâda; **"herkes kendi Rabbinin hükmü altında ve doğrultusunda"** ise de ve bu duruma;

"Herkes yaratılış programı (fıtratı - şâkılesi) **doğrultusunda fiiller ortaya koyar!.."** (17.İsra': 84)

Âyetiyle de işaret edilmişse de...

Ve bu mânâda olarak;

"İhdinas Sıratal'müstakıym"in mânâsını **"Fâtiha"**nın **"ruhuna"** uygun olarak;

"Bize takdir etmiş olduğun hedefe ulaşmayı KOLAYLAŞTIR" diye anlarsak da...

Herkesin, **yaratılış amacına göre doğru** olan **sıratı** var ise de…

Özel anlamı ile, **“İHDA”**yı, kişinin **“in’am”** yolundan ebedî huzur ve saadete ermesini sağlayacak bir “sırat”ı istemesi gerektiğini; **“Hz. Muhammed (aleyhisselâm)’ın bildirdiği gerçeklere uygun bir yaşam sürmeyi kolaylaştır”** anlamında değerlendirmemiz gerektiğini, bundan sonraki âyetler göstermektedir...

Öyle ise geldik şimdi, bir sonraki son âyete…

“Sıratalleziyne en’amte aleyhim; Ğayril’mağdûbi aleyhim; Ve laddaaalliyn”

“O yola ki senin in’amını hâvîdir, bağışladın onlara; gazaplandıklarının ve sapmışların yoluna değil!..”

“İn’am” yani nimetleri hâvî **“sırat”** neleri ihtiva eder…

“*Bunda dikkat çeken üç nokta mevcuttur:*

Evvela, bizzat yol ve sırat en önemli nimet olan azametli bir nimettir...

Sâniyen, in’amı sırat, çok önemli bir yardım olarak anlaşılır...

***Sâlisen, onlara izafe kılınan bu sırat, kendi vazıları olmayıp; vazı ve in’amı ilâhî olduğu ve onların sıratı olması mazhariyet ve sülukları itibarıyla bulunduğu, anlaşılır...*”** (Cilt:1; Sayfa:130)

Esasen, **“RAHMÂN”**ın **“rahmet”**i sonucu oluşan bu **“in’am olan yol”**, elbette ki kişiyi **Rabbine kulluğunun bilincine** kavuşturacaktır; ki bundan da daha büyük mutluluk olamaz!

Allâh’ın bu genel **“in’am”**ı dışında bir de özel **“in’am”**ı vardır... Buna erenler kimlerdir?..

Bunlar yine **Kur’ân** açıklamasına göre, derece derece **sâlihler, şehîdler, velîler ve Nebilerdir...** Bu nimetler ile derece derece Allâh’a yakîn ve kurbet eylemişlerdir... Ki **“İHDA”**yı bu **“yakîne ve kurbete götüren yola”** anlamında da anlayabiliriz...

İçlerinde olunmaması uyarılan **“mağdûbi”** ve **“daalliyn”**

kimlerdir?..

"Mağdûbi", "gazapa uğramışlar" anlamına kullanılmıştır...

Zulmedenin fiilinin neticesini oluşturma düşüncesi, "gazap" olarak tanımlanır...

En büyük zulüm de, kişinin, **"nefsine olan zulmüdür"**; ki buna **"şirk"** denir!..

"ŞİRK"; özellikleri ve sıfatlarıyla SONSUZ-SINIRSIZ ve VAHİD-ül AHAD olup **"ALLÂH İsmiyle İşaret Edilen"**in yanı sıra bir tanrı kabullenme anlamını meydana getirecek şekilde, gerçeği örten fikir ve kabulleniştir!

Ki bu hâl netice itibarıyla **"gazap"**ı doğurur...

Bu durumda **"mağdûbi"** diye işaret edilenlerin **"şirk"** ehli olan **"müşrik"**ler yani **"TANRI kavramına inananlar"** olduğu mânâsı anlaşılır...

"Daalliyn"e gelince...

"Dalâl ve dalâlet" doğru olan yoldan hataen veya kasten **"sapmak"**tır... Yani, doğru yol üzere iken, hata yapmak suretiyle veya kastı mahsusa ile, yürüdüğü istikametten başka bir yöne yönelmektir **"dalâl"...**

Şayet bir kişi gerçeği bulmuşken, o gerçek üzere iken, gerçekten ayrılmasına yol açan fikri kabullenir ve o görüşe yönelirse, buna **"dalâlete sapma"** denir...

Doğrusu Allâh indîndedir elbet; ancak bizim anladığımız kadarıyla, âyette geçen **""MAĞDÛBİ"** denilenler, **"şirk"** yollu, baştan beri **"Tanrı kavramını kabul edenler"**dir ki bunun da din terminolojisinde karşılığı **"müşrikler"**dir...

"DAALLİYN" ise, **"Ehli kitap"** denilen; kendilerine işin doğrusu bildirilmiş, **ALLÂH** indîndeki tek **DİN**'den yani **İSLÂM**'dan, yani **Hz. Musa** veya **Hz. İsa** öğretisinden

“SAPANLAR”dır!..

Evet, **“FÂTİHA”** Sûresi’nin derinliklerine olan müşahedemizden şimdilik anlatabileceklerimiz bu kadar...

Bu durumda, SİSTEMİ bu kadar fark ettikten sonra nasıl **KORUNMALIYIZ..?**

30

KORUNMAK İÇİN "MÜTTEKÎLER"

Şayet dikkat ettiyseniz, **"İKRA"** âyetlerinde **"neyin", "niçin"** ve **"nasıl" "OKU"**nması üzerinde durulmuştu...

"Besmele'li Fâtiha" Sûresi'nde ise **"İnsanda, ALLÂH kavramının ne olduğunun bilinci uyandırılmaya çalışılıyor ve evrende geçerli sistem ve insanlığın tâbi olduğu mekanizma"** açıklanıyordu...

Nihayet şimdi ele aldığımız **Bakara Sûresi**'nin bu ilk âyetlerinde ise bunların devamı olarak, insanın neler yapmak suretiyle, **nasıl korunabileceği** belirtilmektedir...

Şayet **"OKU"NAN** sistemi, böylece anlayabildiysek; bu durumda elimizden ne gelir..?

Ne yaparsak, bizden ne meydana gelirse, karşılığında -ya da bir diğer ifade şekliyle- neticesinde bizim için ne gibi şartlar oluşur?

Bu soruların cevabını da, yine **Kur'ân-ı Kerîm'e; Bakara Sûresi'nin** ilk beş âyetine dayalı bir şekilde vermeye çalışalım...

Bu âyetlerin mânâsı için genel anlamıyla şunlar söylenebilir:

"Eliif, Lâââm, Miiim.

Hakkında şüphe edilmesi mümkün olmayan o Hakikat ve Sünnetullâh BİLGİsi (KİTAP)**, korunmak isteyenlere gerçeği idrak etme kaynağıdır.**

İşte onlar gayblarındaki (algılayamadıkları) **hakikate** (Nefslerinin Allâh Esmâ'sının anlamlarının bir terkip - bileşimi şeklinde meydana geldiğine) **iman ederler, salâtı ikame ederler** (fiilen edâ yanı sıra anlamını yaşarlar) **ve kendilerine verdiğimiz maddi - manevî yaşam gıdasından Allâh adına karşılıksız paylaşırlar.**

Onlar hakikatinden sana (boyutsal geçişle) **inzâl olunana ve öncekilere inzâl olmuşlara iman ederler; geleceklerindeki sonsuz yaşam süreçlerine de ikân** (kesin idrakten kaynaklanan kabul) **hâlindedirler.**

İşte onlar, Rablerinden (nefslerini oluşturan Esmâ bileşiminden kaynaklanan) **HÜDA** (hakikati idrak) **hâlindedirler ve onlar kurtuluşa ermişlerdir."** (2.Bakara: 1-5)

"Kurtuluşa ermiş olmanın" şartlarını bildiren bu âyetlerin mânâsını çok iyi anlamak gerektir... Zira, bir şeyi yapmak için, önce o şeyin ne olduğunu bilmek icap eder...

İşte bu âyetlerde, her şeyden önce, **"korunmak suretiyle kurtuluşa erenlerin"** özellikleri ve faaliyet alanları açıklanmaktadır...

Kim neye nasıl yaklaşır, ne yaparsa korunmuş ve kurtuluşa ermiş olur?.. İşte önemli olan olay budur!..

Öyle ise konuya ilk âyetin ilk harflerinden girelim;

"Eliif, Lââm, Miiim."

Hemen şunu ifade ederek söze başlayalım...

Bu harfler **"müteşabihât"**tır!.. İşaret etmek istenilen mânâları teşbih yani benzetme yollu ifade eden anlatım tarzındandır...

Diyeceksiniz ki, nedir **"müteşabihât"**?.. Buradaki mânâsı ne?..

"Müteşabihât"; buradaki mânâsıyla, ifade ettiği çok geniş kapsamlı anlamlar genelde beşer aklının alamayacağı boyutlarda gerçekleri vurguladığı için çözülemeyen, anlatımlar ya da kelimelerdir!..

Umumiyetle beşer aklı, geniş kapsamlı, çok yönlü ve çok boyutlu değerlendirme yetisinden mahrum olduğu için, anlatılanları hep tek yüzlü değerlendirir...

O meşhur körler gibi...

Görür, gördüğünü bilir ve bildiğini değerlendirenlerden biri istemiş ki körler de fili tanısın!.. Almış birkaç tane körü yanına, götürmüş filin önüne...

– **İşte, fil önünüzde!.. Yıllardır aradığınız, ermek, tanımak istediğiniz fil bu!.. Tanıyın bakalım!.. Arzunuza nail olun...** demiş.

Ama neylesin körler!.. **Allâh, basîretlerini almış ellerinden!.. Göz yok, görüş kayıp!..**

Fili tanımak için tek bir yolları var, elleriyle bir tarafından dokunarak karine ile ne olduğunu anlamak...

Bunun için de, elbette yapışacaklar filin bir tarafına...

Kimi filin hortumunu eline almış, kimi kuyruğunu!.. Kimi kulağına yapışmış, kimi karnına!.. Kimi bacaklarına sarılmış, kimi göğsüne!...

Derken sormuş, onları getiren görür, gördüğünü bilir, bildiğini değerlendirir...

– **İşte erdiniz file!.. Haydi bana tarif edin fili...**

Başlamış "körler fili tarife"...

– **Fil, sütun gibi bir hayvandır!..** demiş bacağını tutan...

– **Fil, küp gibi bir hayvandır!..** demiş karnına dokunan...

– **Fil, duvar gibi bir hayvandır!..** demiş göğsüne değen...

– **Fil, yılan gibi bir hayvandır!..** demiş hortumunu eline alan...

– **Fil, kamçı gibi bir hayvandır!..** demiş kuyruğuna yapışan...

– **Fil, yaprak gibi bir hayvandır!..** demiş kulağını avuçlayan...

İbretle seyretmiş onların bu hâlini, getiren zât...

Sonra düşünmüş kendi kendine...

"Fili verirsen körlerin eline işte böyle değerlendirirler; daha ne beklenir ki!"...

Evet, beşer hafsalasanın alamayacağı boyutlarda Evrensel SİSTEMİ ve gerçekleri açıklayan Kur'ân-ı Kerîm'i tek yönlü ele alarak; sadece "tefsir" bilgisiyle, asırlar öncesinin dar görüşüyle açıklamak; ya da sadece "tasavvufun" mecazî anlamlarıyla onu çözmeye çalışmak; sırf "fıkıhçı" ya da sırf "kelâmcı" olarak olaya bakmak; yahut da sadece çağdaş bilimlerle, Kur'ân-ı Kerîm'i bir bilim kitabı olarak değerlendirmeye çalışmak, "körlerin fili tanıma çabasından" öteye geçmez!..

ALLÂH, olaylara yüzeysel şekilde yaklaşıp, konuyu ilgilendiren bütün ilimleri kapsamayan bir bakış açısıyla ele alanların; **"Kur'ân işte bu açık hükümlerden ibarettir ve bunun ötesinde başka bir şey yoktur"** demelerini kesmek; ve tefekkür ehlini ödüllendirmek; ve hem de o devrin şartlarında anlaşılması olanaksız bazı gerçekleri, o günden bildirmiş olmak amacıyla, birçok hususu **"müteşabihât"** yani **"benzetme yollu anlatım"** yani **"mecazî anlatım"** yani **"sembollerle anlatım"** yoluyla gerekli bilgileri sergilemiştir, bizlere... Elbette, **BASÎRET EHLİ olan, yüksek tefekkür gücü bağışlanmış zevâta...**

Şunu çok iyi bilelim ki, **Evrenselliğin sergilendiği o muhteşem KİTABI** üst düzeyde anlamak, sırlarını deşifre etmek istiyorsak**, tek bir daldaki ihtisasla bunu gerçekleştirmemiz** asla mümkün olmayacaktır...

Meğer ki ilâhî inayet ve hidâyet ulaşa!..

Aksi takdirde, kişilerin tek bir dalda yaptıkları çalışmalara dayanarak, **"Kur'ân-ı Kerîm"**in ifade ettiği tüm mânâları kapsar bir biçimde **"sentez hükmü"** vermeleri mutlaka yanıltıcı olacaktır!

Zira, **"fıkıhçının", "tefsircinin", "hadisçinin", "kelâmcının", "tasavvufçunun"** ya da **"doktorun", "fizikçinin", "matematikçinin"** sadece **"branş"** bilgileriyle olayı irdelemesi ve bir senteze gitmesi, böylece de **Kurân'ın tümü** hakkında hüküm vermesi çok yanıltıcı sonuçlar doğurabilir... Bu durum da neticede önemli sapmalara neden olabilir...

Dolayısıyla, bizim için en ehven yol, her daldan **"olayın sistemini"** kavrayabilecek ölçüde bilgi sahibi olarak, çok geniş kapsamlı perspektifle çözüm aramaktır!..

Bunun için de üzerimize düşen, **"ALLÂH"**ın **"OKU"**mamız için karşımıza çıkardığı **SİSTEM KİTABINI** iyi anlayarak, doğada akıl ve mantık dışı hiçbir şey olmadığını fark ederek, çok yönlü değerlendirmeye başlamaktır.

İşte böylece ele alırsak **"müteşabihât"** olan harfleri...

"Elif... Laaam... Miiiym!"

Bu harflerin ne anlama geldiği hakkında çeşitli düşünürler, çeşitli fikirler ileri sürmüşlerdir...

Bu harfler gibi, yine sûre başlarında yer alan **"Kaf, ha, ya, ayn, sad"** ve **"Ha, mim, ayn, sin, kaf"** harflerinin **"ALLÂH"** isimleri arasında bulunduğu ve **Rasûlullâh** (aleyhisselâm)'ın bu isimleri okuyarak dua ettiği bilinen bir olaydır.

Bu itibarla bu harflerin **Allâh** isimlerinden olması, büyük bir olasılık olarak ileri sürülmüştür...

Öte yandan, **Hz. Ebu Bekir**'in bu konuda şöyle dediği naklolunur:

"Her kitapta Allâh'ın bir sırrı vardır... Kurân'daki sırrı da, evvelleridir..."

Hz. Âli dahi bu konuda şöyle demiştir:

"Her kitabın bir özü vardır; bu kitabın özü de hecelenen harflerdir..."

İbn Abbas ise her bir harfin **Allâh**'ın bazı isim ve sıfatlarına işaret ettiğini belirterek şöyle yorumlar:

"*'Elif';* *"AHAD, EVVEL, EZELİ, EBEDİ"* ***gibi isim ve sıfatlara; 'Laaam'; O'nun*** *"LATİYF"* ***oluşuna; 'Miiiym';*** *"MELİK, MÂLİK, MECİYD, MENNAN"* ***gibi isim ve sıfatlara işaret eder*!"**

Bunların dışında kalan bazı yorumlar ise şöyle:

"*Elif;* *ALLÂH'a* ***işaret eder, Laaam;*** *Cebrâil'e;* ***Miiiym;*** *Muhammed (aleyhisselâm)'a***"...**

Yani, **"ALLÂH kelâmı, Kur'ân-ı Kerîm, Cebrâil tarafından Muhammed (aleyhisselâm)'a vahyedilmiştir"**, anlamını taşımaktadır bu üç harf; denilmiştir...

"*Elif,* *'ene';* ***Laaam,*** *'Allâh';* ***Miiiym,*** *'Aliym'* ***anlamına gelir ki mânâsı 'Ben Allâh, bilirim'dir...*"**

Bizim bu konudaki müşahedemize göre ise;

"Elif", "Ahad" isminin mânâsına;

"Laaam", "Latiyf" ismi yönünden "Ulûhiyet"e;

"Miiiym" ise "Hakikat-i Muhammedî"ye işaret etmektedir...

"Elif", "Laaam" ve "Miiiym" dikkat edilirse, "Fâtiha" Sûresi'nin hemen akabindeki ilk âyettir; ve sanki iki sûre-metin arasında bir köprü teşkil etmektedir.

<u>Fâtiha Sûresi</u>, "Allâh" indîndeki âlemlerden ve içindekilerin yerinden; "Allâh"ın "RAB" olarak onlar üzerindeki tasarrufundan; ve dahi yarattıklarının genel ve özel rahmetle hidâyet üzere kulluklarını yerine getirişinden bahsederken...

<u>Bu harfler</u>, **"AHAD"** olan **"Zât"**ın **"ULÛHİYET"** kemâlâtının "LATİYF" olarak, tüm varlığın özü ve aslı olan **"Muhammedî Hakikat"**ten zuhurunu özetlemektedir...

İlk yaratılmış olan **"Ruh-u Â'zâm"**dır!

"Ruh-u Â'zâm"dan, bilinci yönüyle **"Akl-ı Evvel"** diye de bahsolunur... **Rasûlullâh** (aleyhisselâm)'ın ruhunun hakikati, özü, aslı, orijini de budur... Bu mertebede henüz bireyler ve bireysel ruhlar söz konusu değildir...

Burada, "AHAD" olan "ALLÂH"ın "ULÛHİYET" kemâlâtının, "Muhammedî hakikat"ten zuhuru, yani "kesrete" dönüşmesi ifade edilmiş; ve bunun arkasından da, kesretin tafsili mahiyetindeki ana metne girilmiştir... İşte bu ilk üç harf ile...

"AHAD" oluşu, sonsuz-sınırsız varlığıyla kendisinden gayrının mevcut olmayışına işaret edilmektedir...

"AHAD" olan **"ALLÂH"**ın, kendisinde bulunan sayısız özelliklerin toplamıyla oluşan sonsuz kemâlâtı, O'nun **"ULÛHİYETİ"**ni yani "ALLÂH"lık kemâlâtını teşkil etmektedir... Bu sonsuz kemâlâtın ortaya çıktığı yer ise, orijinaliyle evrendir!.. Yani, **Hakikat-i Muhammedî!..**

İşte bu giriş faslından sonra, **"Miiiym"**e atıf yapılarak, şöyle denilmektedir:

"İŞTE O KİTAP..."

Burada bahsedilen **"İŞTE O KİTAP"**, öncelikle, **"İKRA"** yani **"OKU"** hükmüyle **"okunması"** istenilen; **Allâh** ilminin eseri olarak, kudretle yazılmış **"Evrensel SİSTEM Kitabı"**dır ki, herkes için ana hatlarıyla okunması mümkün olduğundan,

"...KUŞKULANILACAK YANI YOKTUR"...

"İşte O Kitap" anlamında olarak **"Kur'ân-ı Kerîm"** dahi anlaşılabilirse de; ve bu mânâda, **"içinde yazılı olan bilgiler dolayısıyla, kuşku uyandırır, şüpheyi celbeder yanı yoktur"** anlamına değerlendirilebilirse de; biz bu hususun en geniş kapsamıyla anlaşılmasından ve değerlendirilmesinden yanayız!..

Bu takdirde giriş şu mânâyı veriyor demektir:

"Miiiym" diye isimlendirilen, Allâh isimlerinin anlamlarının ve dolayısıyla sonsuz hikmet ve kemâlâtının sergilendiği İŞTE O KİTABIN KUŞKU UYANDIRIR HİÇBİR YANI YOKTUR!..

Zira, öylesine **muazzam bir SİSTEM**, öylesine **muhteşem bir mekanizma** oluşturulmuştur ki, **bunu meydana getiren bir İLİM ve KUDRET sahibi Yaratıcısının olmaması**, asla düşünülemez!..

Elbette ki düşünebilen beyinler için...

İşte bu sebepledir ki, düşünebilen, mantık sahibi, **SİSTEMİ "OKUYAN"** ve bundan dolayı da, **KORUNMAK İSTEYENLER için, bu evren kitabı bir HİDÂYET vesilesidir!..**

Veya...

Açık-seçik ortada olup hakkında şüphe duyulması mümkün olmayan **"İŞTE O"** evrensel **"KİTAP"**; varoluşu, yapısı ve çalışma sistemi itibarıyla, büyük bir ibret olduğu için; **OKUnması** hâlinde, **KORUNMAK İSTEYENLERE HİDÂYETTİR!**

Ya da...

"SİSTEM"e dikkati çeken **"İŞTE O KİTAP"** yani **"Kur'ân-ı Kerîm", KUŞKULU HİÇBİR YANI OLMAMASI SEBEBİYLE**, tefekkür gücü zayıf olduğu için **OKUyamayıp**, itimat yollu **"iman"** ile yürüyen **KORUNMAK İSTEYENLERE HİDÂYETTİR...**

31

TAKVA

"KORUNMAK İSTEYENLER" diye Türkçeleştirdiğimiz **"MÜTTEKÎLER"** tâbiri üzerinde duralım biraz da...

"TAKVA"; karşılaşacağı bir tehlikeden korunma anlamınadır... Kişinin neticede azap ve sıkıntı, üzüntü duymasına yol açacak her türlü olaydan korunma mânâsına gelir...

"MÜTTEKÎ" ise **"KORUNAN"** anlamını ihtiva eder...

"KORUNMAK" isteyenler için olayın üç boyutu vardır;

1. "Şirk"ten **korunma**; Allâh yanı sıra tanrı kabullenmekten kaçınma.

2. "Günah" kabul edilen hususlardan uzak kalmak suretiyle **korunma.**

3. "ALLÂH KULU"na yakışmayan düşüncelerden arınmak suretiyle **korunma.**

Bir ve ikinci tür korunmalar her yerde anlatıldığı için tekrarına gerek duymayarak, kısaca üçüncü tür **"korunmayı"** izah etmeye çalışalım...

"ALLÂH KULU"na yakışan odur ki;

Her an, her yerde, her nefeste, daima **Allâh**'a **"kulluk"** için var olduğunun bilincinde olarak; **O**'nun Esmâ ve Sıfatıyla var olduğunu; **O**'nun yanında bir **"hiç"** olduğunu; tüm duygu, düşünce ve fiilinde **"benliksiz"** bir biçimde O'nunla olduğunu hissedip yaşasın...

Karşısındakinin dahi, **Allâh** Esmâ ve Sıfatının mazharı olarak var göründüğünü; fiillerinin yaratıcısının **Allâh** olduğunu müşahededen bir an bile kesilmesin... Ve her hâlinde bu **"korunma"** üzere olsun...

Şimdi olaya bir de en geniş kapsamlı hâliyle bakalım... **"KORUNMA"** neden?.. Ve niçin bütün insanlara **hidâyet değil** de, sadece **korunmak isteyenlere hidâyet?..**

Hatırlayalım âyetin mânâsını:

"Hakkında şüphe edilmesi mümkün olmayan o Hakikat ve Sünnetullâh BİLGİsi (KİTAP)**, korunmak isteyenlere gerçeği idrak etme kaynağıdır."** (2.Bakara: 2)

Allâh düzeni olan bu evrensel **Sistemde** görülmektedir ki, her birim var olmakta, yaşamakta, üremekte ve ölmekte yani dönüşüme tâbi olmaktadır... Herkes için geçerli olan kural budur!..

Buna göre, bir insanın geleceğini yani ölüm-dönüşüm ötesini düşünüp, en azından bu köşenin ardında kendisini bekleyeni araştırması zorunludur...

Burada **Hz. Âli**'nın birisine verdiği cevap, son derece ilgi çekici ve ibret vericidir...

Ölüm ötesinin konu edildiği sırada, karşısındaki sorar:

– Âhirete hazırlanmamı istiyorsun yâ Âli; ama ya ölüm ötesinde dediklerinin hiçbirisi yoksa?..

Hz. Âli son derece güçlü bir derin düşünce ve mantık eseri olan uyarıyı yapar:

– Şayet senin inancın üzere, ölüm ötesinde hiçbir şey yoksa; şu anda bunları yapmaktan dolayı benim ölüm ötesinde hiçbir

kaybım olmayacaktır!..

Ancak, ölüm ötesinde Allâh Rasûlü'nün haber verdikleri karşına çıkınca; ve sen de o haber verilenlere göre hazırlıklı değilsen; ebediyen başına gelecekleri düşünüyor musun?..

Bu durumda neleri yitirmiş olacağını ve bir daha da asla telâfi edemeyeceğinin acaba bilincinde misin?..

Şimdi en basit düzeyde düşünelim...

Ölüm ihtimali olan yükseklikten kendinizi aşağıya atmıyorsunuz!..

Gene aynı tehlike söz konusu ise, denize de girmiyorsunuz!.. Başınıza gelecek tehlikeden **"korunmak için"!..**

Demek ki doğal olan, tehlikeden **"korunma"** düşüncesidir!.. Hele bazılarının şu sözü ne kadar enteresandır...

"Canım, öldükten sonra bakarız!.. Eğer devamı varsa hayatın, o zaman elbette bir şeyler yaparız!.."

Adam hiç yüzme bilmiyor... Uyarıyorsun, bir gün denize düşersin; iyisi mi şimdiden tedbirini al, yüzme öğren!..

Cevap veriyor size...

"Denize düştüğüm zaman yüzmeyi öğrenirim elbet!!!"

Öyle ise **Evrensel Kitap** olan **Yaşam Sistemi** gerçeği de, **"okunabildiği"** takdirde fark edilecektir ki; insan için ölüm ötesi yaşam söz konusu olduğunda pek çok tehlikeler mevzubahis olacaktır... Bu durumda akıllı bir insan için de yapılacak en iyi iş elbette ki bu tehlikelere karşı **"korunma"** tedbirlerine başvurmaktır...

Peki öyle ise nedir **"KORUNMA"** tedbirleri?..

"KORUNMAK İSTEYENLER" neler yaparak bu konuda başarılı olup; tehlikeleri yarıp geçerek kurtuluşa ererler?..

32

"GAYB" NEDİR?

"İşte onlar gayblarındaki (algılayamadıkları) **hakikate** (Nefslerinin Allâh Esmâ'sının anlamlarının bir terkip - bileşimi şeklinde meydana geldiğine) **iman ederler, salâtı ikame ederler** (fiilen edâ yanı sıra anlamını yaşarlar) **ve kendilerine verdiğimiz maddi - manevî yaşam gıdasından Allâh adına karşılıksız paylaşırlar.**

Onlar hakikatinden sana (boyutsal geçişle) **inzâl olunana ve öncekilere inzâl olmuşlara iman ederler; geleceklerindeki sonsuz yaşam süreçlerine de ikân** (kesin idrakten kaynaklanan kabul) **hâlindedirler."** (2.Bakara: 3-4)

Yukarıda anlamını vermeye çalıştığımız âyetlerde görüldüğü üzere **"korunmak için"** en başta gerekli olan **"GAYBA İMAN"**dır...

"GAYB" kelimesiyle bizim beş duyu adını verdiğimiz kesitsel algılama araçlarımızla tespit edemediğimiz âlemler (boyutlar) ve bu âleme (boyuta) ait varlıklar anlatılır...

Beş duyu dediğimiz **kesit tespiti yapan araçlarımızın** kapasitesi dışında kalanları algılayamayan beyin, bunların tümünü **"GAYB"** olarak nitelendirir... Beş duyu aracılığıyla ile değerlendirilebilenlerin adı ise Din dilinde **"şehâdet"** âlemidir... Ki bu bizim **"madde âlemi**

(boyutu)**"** dediğimiz kısımdır...

Madde âlemi, beş duyu verileriyle kayıtlanmış beynin "varsayım" dünyasıdır... Çünkü gerçekte evren tümüyle bir ışınsal yapıdır ki; her dalga boyu kesitinden, farklı boyutlar yani âlemler oluşmuş bulunmaktadır...

Farklı dalga boylarından oluşmuş katmanlardaki varlıkların her bir türüne göre de içinde bulundukları âlem (boyut) **kendi "MADDE"** âlemleridir...

Yani **"madde âlemi"** diye **gerçek ve mutlak** tek bir **"madde âlemi"** olmayıp; **her boyut varlığının kendi katmanı, onun kendi özel "madde âlemini"** oluşturmaktadır...

Bu itibarla, **"ölüm ötesi"** yaşama geçenler dahi, bir tür **"madde âlemi"** içinde yaşamaktadırlar... Keza, **"cehennem"** ya da **"cennetler"**; ya da şu an için **"cinlerin"** kendi boyutları dahi, onların algılamalarını sağlayan duyu araçlarına **GÖRE "madde âlemidir"...**

Bu olayı giriş bölümümüzde detaylı olarak izah ettiğim için burada tafsilâta girmeyeceğim.

Ancak şu kadarını ifade edeyim ki, **insanın** bir **düşünsel** yapısı vardır; bir de **bedeni**... Düşünsel yanı olan **"bilinç"** ya da **"şuur"** hiçbir zaman **"bedensiz"** kalmaz!.. Bu beden, **biyolojik-fiziksel** beden olabilir; ya da **"RUH"** adı verilmiş bulunan **holografik ışınsal** beden olabilir....

Netice itibarıyla **insan, sonsuza dek, bir bedenle-bilincin bütünü** olarak yaşamına devam eder.

Eski asırlarda ve eski asırları günümüzde seslendirenlerde çağdaş bilgiler olmadığı için, gereksiz tartışmalarla uğraşılmıştır...

Ölümden sonraki beden, yani kıyamette (haşr) tüm insanların toplu olarak bir arada bulunacakları safhadaki beden, ya da daha sonraki aşamada yaşanacak hayat, bedenli mi bedensiz mi; **"ruh"**la mı, **"ruh"** artı **"madde beden"**li mi; gibi çağımız bilimi ışığında

hiçbir anlamı olmayan tartışmalar!..

Helikopterin seyahat aracı olduğu ortamda; kağnı arabasının tekerleğinin ceviz mi, gürgen mi; ya da altı ortalı mı, sekiz ortalı mı olmasının tartışılması gibi!.. Ya da quartz teknolojisi kullanılırken, kum saatinin fazilet ve faydalarından söz etmek gibi...

Madde ve madde ötesinin **gerçekte, tek bir tümel yapının göresel katmanları** olduğunu fark edip kavrayan bir kişi için, bunlardan daha anlamsız soru olamaz!..

Bugünkü **algılama aracımıza göre, şu içinde bulunduğumuz katman "madde"**dir!.. Bu bedenden ayrılıp ışınsal bedene geçtiğimiz anda da, o beden **yapımıza GÖRE, o katman madde olarak algılanacaktır!..**

Durum eğer iyice kavranılırsa fark edilecektir ki, biz sonsuza dek, nitelikleri birbirinden farklı da olsa, her an **"madde"** âlemleri içinde yaşamımızı sürdüreceğiz!.. Bu göresel **"madde"** âlemlerine (boyutlarına) ne isim verilirse verilsin!..

Evet, işte şu an'a kadar bahsetmiş olduğum algılayamadığımız boyutlar ve o boyutlara ait tüm varlıklar **"GAYB"**ın iki türünden biri olan **"GAYB-I MUZAF"** sınıfındandır...

"GAYB" ikiye ayrılır;

1. "GAYB-I MUZAF"... "İzafî - göresel Gayb"

2. "GAYB-I MUTLAK"... "Kesinlikle algılanması mümkün olamayan Gayb"

"GAYB-I MUZAF"; izafî yani **göresel algılanamayanlar**, anlamınadır... Yukarıda açıklamaya çalıştığımız hususlar için kullanılır...

"GAYB-I MUTLAK" ile ise sadece **Allâh'ın ilmi** kastedilir!.. Hiçbir yaratılmış, **Allâh** ilminde ne vardır asla bilemez ve bu ilmi kapsayamaz!..

Keza, **Allâh** Zâtı itibarıyla **"Mutlak Gayb"**tır!.. Bilinmesi, kavranılması, tefekkürü kesin olanaksızdır!.. Hiçbir yaratılmış, O **"ZÂTI"** algılayamaz!.. Ancak izhar ettiği mânâlar yollu, bu mânâları yaratan şu özelliklere de sahiptir, denebilir!..

"GAYBI ANCAK ALLÂH BİLİR, başkası bilmez" denilen gayb, **"Mutlak Gayb"**tır!..

"Mutlak Gayb"ın dışındaki **"izafî gayb"** ise, **Allâh** dilemesi ve takdiri sonucu olarak bilinebilir...

Ve bu biliş, **Allâh'ın muradı** doğrultusunda çok yönlü olabilir...

Gerek **kerâmet** adı verilen yoldan **evliyaullâhın "keşif"** ve **"fetih"** sonucu erdikleri; ve gerekse de **istidraç yollu gerçekten sapmış kişilerin bildikleri "algılayamadıklarımız"**, hep bu durum sonucudur...

Öte yandan, **"göresel gayb"**ın en önemli bölümü, **"âhiret"** dediğimiz, ölüm ötesi yaşam boyutudur... **Kabir âlemi, berzah âlemi, mahşer âlemi, sırat süreci, cehennem ve cennet** yaşamları hep bu **"göresel gayb"** ismi altında mütalaa edilir...

"Hz. Muhammed'in Açıkladığı ALLÂH" isimli kitabımızda detaylarını verdiğimiz üzere; **Kabir âlemi**, kişinin biyolojik hâlihazır bedenini terk etmesinden sonra içinde yaşadığı mezardan geçtiği âlem ya da boyuttur!..

Berzah âlemi ise; Nebiler, şehîtler ve bazı velîlerin hâlen yaşamakta oldukları ve zaman zaman bir araya gelerek görüştükleri âlemdir...

Mahşer âlemi ise, **"kabir" âleminde kabuslar içinde veya güzel görüntülerle** yaşamlarını sürdürenler ile; **"berzah"** âleminde serbest dolaşanların tümünün bir araya geleceği; ve herkesin Dünya'da yaptıklarının kesin neticelerini görüp alacağı süreçtir!..

Sırat devresi ise, **"cehennem"** içine çekilmekte olan Dünya üzerinde bulunan insanların, **"cennetler"** ismiyle tanımlanan ortama

kaçış olayıdır...

Dünya’da iken yaptığı çalışmalar sonucu elde ettiği güç oranında, kişiler, geçiş süreci içinde cehennemin ıstırabını çekerler... Ya da güç yetersizliğinin doğal sonucu olarak kaçamayıp, sonsuza dek orada kalırlar...

Yahut da, bütün bu aşamalardan geçerek, neticede **“Cennet”** ismiyle işaret edilen, **Allâh**’ın kendisine bahşetmiş olduğu **“hilâfet”** özellikleriyle, her istediklerini oluşturacakları mutlu yaşam boyutuna geçerler...

İşte belki de yüz milyonlarla seneleri kapsayacak böyle bir süreç ve olaylara **“gayb”** kelimesiyle işaret edilmiştir!..

Diğer taraftan olayın bir başka yönü daha vardır...

İnsan türüne **göre** gayb başkadır; **cin** türüne **göre** gayb başkadır; **melek** türlerine **göre** dahi gayb başka başkadır!..

Yani, sadece **insana “göre” gayb** söz konusu olmayıp, tüm varlık türlerine göre de **“gayb”** değişik değişiktir... Ki bu yüzden, bu **“gayb”** türüne **“Gayb-ı muzaf”** yani **“göresel gayb”** derler...

Ayrıca, **“Bilgayb”** ibaresini, **“B”** sırrına dayalı bir şekilde anlarsak;

“Onlar, gayblarında bulunan “hilâfet” **sırrını oluşturan Allâh isimlerinin işaret ettiği biçimde, gayblarının,** “Gaybı Mutlak” **olduğuna; bunun asla ve kesinlikle kapsanamayacağına ve kavranamayacağına iman ederler.”**

Mânâsını dahi fark edebiliriz!

“İMAN”a gelince...

“Yu’minune Bilgaybı”daki **“İMAN”**a...

Burada bahsedilen **“iman”** iki mânâda anlaşılır...

Tahkike dayalı inanış... Yani, kişinin yapmış olduğu araştırma

ve tetkikler sonucunda işin hakikatini anlaması ve aklının erebildiği kadarını kavrayıp; aklının eremediğine de iman etmesi...

İşte bu, **"tahkik"** yoludur...

Sezgiye dayalı inanış... Genelde tüm inananların içlerinde hissettikleri bir inanış... Zorlamayla bir nedene bağlanabilir; ama gerçekte, sadece bir sezgi, bir hissediş ile oluşan saf bir imandır...

Bir de bu ikisinden ayrıca, çevrenin etkisiyle, **"herkes"** öyle diyor, kabulleniyor, diye taklit yollu inanış var!..

Bütün bunlardan sonra, bir de imanın çok üst derecesi olan **"İKÂN"** vardır ki, ona da sırası geldiğinde gireceğiz...

Demek oluyor ki; **"yu'minune bilgaybı"** açıklaması **"gayb"**ın şartlanma veya hissediş, yahut da hakikatini kavrama şeklinde üç yollu kabullenilişini açıklamaktadır...

33

ÇOK YÖNLÜ NAMAZ

“...Ve yukiymûnas salâte...”

“...Ve namazı kaîm kılarlar...”

Burada birkaç mânâ anlıyoruz...

Şayet dikkat edersek, **“yusallûne”** yerine **“yukiymûnas salâte”** denmiştir... **“Namaz kılarlar”** anlamına olarak **“yusallûne”** kelimesi kullanılabilecekken; toplu olarak **“namazın kaîm kılınmasından”** yani bu kelimeyle işaret edilen mânânın toplu olarak, elbirliğiyle gerçekleştirilmesinden söz edilmektedir; ki bu üzerinde önemle durulması gereken bir işaret olmaktadır...

Ayrıca **“salât”**; hem **“dua”** anlamındadır, hem de **“namaz”** anlamına gelmektedir... Öyle ise olayı burada da çift yönlü, yani her iki mânâya da dönük bir şekilde, ayrı ayrı değerlendirmek mecburiyetindeyiz... Yani, **“salât”**ın hem bireysel işlevi söz konusudur, hem de toplu işlevine dikkat çekilmektedir...

Toplu ve bireysel uygulaması söz konusu olan **“salât”**ın hem **“dua”** yanı, hem de **“namaz”** yanı mevcuttur...

Ve **“NAMAZ”**ın dahi, **“kılınması”**, **“ikamesi”**, **“vustası”** ve **“daimîsi”** mevzubahistir!..

Bize bu konuda açılanlardan, anlatabileceğimiz kadarıyla, bunları izaha çalışalım...

"SALÂT" kelimesinin mânâsını ister **"dua"** anlamıyla, ister **"namaz"** anlamıyla değerlendirelim, her iki şıkta da faaliyet beyinde ve düşüncede olmaktadır...

"Dua ve Zikir" isimli kitabımızda açıkladığımız şekilde, **"DUA"**yı **"yönlendirilmiş beyin dalgaları"** olarak mütalaa edebiliyoruz...

NAMAZ dahi; **"okunan şeylerin mânâsının bilinmesi zorunlu olmadığına"** göre bir yönüyle tamamen beyin faaliyetleriyle ilgili olarak karşımıza çıkmaktadır[11]...

Böyle olunca, fark edilmektedir ki, en alt düzeyde yerine getirilen **"salât"** ile, yani **"namaz kılınarak"**; Allâh isimleriyle bezenmiş ve oluşturulmuş beyin tarafından, okunan âyetler ve dualar ile ilgili konuda **"yönlendirilmiş dalgalar"** üretilerek bunlar hem **dışa**, çevreye yayılmakta; hem de **ruha yüklemektedir!..**

Bireysel mânâda yapılan bu çalışma, şayet toplu olarak yapılma yoluna dökülürse, o zaman olay çok daha büyük boyutlarda sonuçlar oluşturmaktadır... Yani, **"cemaatle namaz"** veya **"toplu dua"** gibi!..

Çünkü pek çok beyinden **yayılan güçlü yönlendirilmiş beyin dalgaları**nın istenilen amaca dönük bir şeyler oluşturma ihtimali çok daha fazladır!..

İşin içyüzü böyle olunca, **"salâtı ikame etmenin"** mânâsını, **"inananların inançları doğrultusunda güçlü beyin dalgalarını kullanmak suretiyle, topluma yararlı yön verme"** anlamında değerlendirebiliriz sanırım... Bu mânâda yağmur dualarından; düşmanın kahrına; ya da **HAC**'daki milyonların vakfe duasına kadar çeşitli duaları hatırlayabiliriz.

---

[11] Ki bu durumun beyni nasıl ilgilendirdiğini **"İNSAN ve SIRLARI"** isimli kitabımızda tafsilâtlı olarak anlatmıştık...

Diğer taraftan olayı **"namaz"** olarak ele aldığımızda da aynı hususa işaret edildiğini görmekteyiz...

"Cemaatle kılınan namaz, ferdî kılınan namazdan yirmi beş kat daha kazançlıdır" şeklindeki **Rasûlullâh** açıklaması bu olayı açık-seçik vurgulamaktadır...

Demek ki, **"salâtın topluluk tarafından ikamesinin"** bir mânâsı da bu oluyormuş...

Gelelim **"salât"** kelimesinin **"bireysel namaz"** olarak anlaşılması doğrultusunda fark edebileceğimiz anlayış seviyelerine...

"NAMAZ"ın **"kılınmasına", "ikamesine", "vustasına", "daimîsine"...**

Kılınan namaz, genelde pek çoğumuzun her gün kılmakta olduğu namazlardır... Namaza durur, okunması gerekli olanları, bir çoğumuz mânâlarını dahi bilmeden okur, gerekli hareketleri yaparak ibadetimizi tamamlarız... Bu arada aklımıza çeşitli olmadık fikirler de gelebilir, ve elde olmaksızın onları düşünebiliriz... Bu **kılınan namazın** faydası, öncelikle emre uymanın getirdiği imanı kuvveden fiile dönüştürmektir...

İkinci olarak kazanç, namaz içinde okunanların farkında olmasak dahi, bu mânâ ve enerjinin (nûrun) beyin tarafından ışınsal enerjiye çevrilerek ruha yüklenmesi, böylece kişinin **"nûrunun"** artmasıdır.

Bu sebepledir ki, **"Ben namazın tam hakkını veremiyorum; öyle ise hiç kılmayayım"** diyerek terk etmek, kişi için çok büyük kayıptır!..

Maalesef, **namazın "ikamesi"** denen husus, günümüzde **namaz "kılınmasına"** dönüşmüştür!.. Yani, genelde edâ edilen namaz, **"ikame" derecesinden, "kılınma" derecesine inmiştir!..**

Hâlbuki **namazın "ikamesi"** ile **"Mi'râc"** hâsıl olur!..

Niteki **Rasûlullâh** (aleyhisselâm) şöyle buyurur:

"Namaz müminin mi'râcıdır!.."

Namazın **"müminin mi'râcı olması"** kişinin **Allâh'a vuslatı** demektir!..

"Varsaydığın" benliğinin **"yok"**luğunu müşahede ile **"ALLÂH BÂKÎ'DİR"** diyebilmendir.

Eğer ki sen, namaz hâlinde, namazın hakkını veremiyorsan, henüz **namazı "ikame"** edemiyorsun demektir... Zira **namazın hakkını vermenin** en alt derecesi **"İHSAN"** hâlidir...

Namazda **"ihsan"** derecesini **Efendimiz** (aleyhisselâm) şöyle anlatıyor:

"Sen Allâh'ı göremiyorsan dahi, Allâh seni görüyor olarak düşünüp, namazını böylece edâ etmendir İHSAN!.."

Bunu da, basit bir dille, **"Allâh'ın huzuruna çıkmak"** diye dilimize çevirmişler.

Hâlbuki, sadece namazda değil, her an **O**'nun huzurundasın!.. Her an **O**'nun huzurunda iken, bundan gaflet edip; sadece namazda **O**'nun huzuruna girmeyi kabullenmek, son derece önemli bir **"SAPMA"**dır!..

"Namazdasın, Allâh'ın huzuruna çıktın…" demek son derece fahiş bir yanlıştır!.. Küfre kapı açan bir yoldur bu düşünce!.. Niye?..

Çünkü, namazın dışında iken, **O**'nun huzurunda değilsin, o bulunduğun yerde **O yok**(!)... Seni görmüyor, bilmiyor; ötelerde bir yerde oturuyor da; sen namaza durunca **O**'nun huzuruna gidiyorsun, giriyorsun!!! Olmaz böyle şey!..

Bu **"sapmış"** düşüncenin kişiyi getirdiği nokta, **Allâh**'ı inkâr ve ötede, tepede, uzakta bir yerde ya da boyutta, bir **"tanrı"** kavramını kabullenmedir!..

İşte bu sebepledir ki, bu hususu iyi anlamak ve değerlendirmek zorundayız...

"Namaz dinin direğidir!"...

Buyuruyor **Rasûlullâh** (aleyhisselâm)... Niçin?..

"Namaz dinin direğidir" deniyorsa şayet; önce anlamak gerek... Nedir dinin direği?.. **"NAMAZ"!..** Nedir **"NAMAZ"..?** Ki **"ikame"** oluna...

İkame olunan namaz ise **"HUŞÛ"** ile edâ edilen **"namaz"**dır!.. Bu kişilerden **"namazlarında haşyet hâlindedirler"** denerek söz edilir!..

"Haşyet", bilelim ki **"korku"** değildir...

"Korku", kişinin zarar göreceği bir şey karşısında **"eyvah ne yaparım"** duygusudur...

"Haşyet" ise, karşılaşılan azamet, ihtişam, yücelik, olağandışılık, ve daha birçok bu tür tanımlamanın getirdiği ulvîlik önünde; aczini, yetersizliğini ve nihayet **"hiçliğini"** hissetme hâlidir... Bu hissediş, **"haşyet duyma"** olarak tanımlanır...

"Namaz"daki **"haşyet"**e gelince...

Basîret sahibi bir kişinin **"haşyet"** hâlini hissetmesi için **"ALLÂHU EKBER"** sözcüğünün mânâsını tefekkür etmesi yeterlidir!..

Ancak, isterseniz bu hususu biraz daha sonraya bırakıp, namaz öncesi gerekli olan hazırlıktan söz edelim; **"huşû ile namazın ikamesi"** için...

Dindeki tâbirleriyle namazın tamam olması için şu şartlar gereklidir... **Necâsetten taharet, hadesten taharet, setri avret, vakit, niyet, kıbleye yöneliş...**

Bu altıya bir altı şart da namaz içi olarak eklenir: **iftitah tekbiri, kıyam, kıraat, rükû, sücud, teşehhüd miktarı ka'dei âhire...**

Şimdi bu toplam on iki şartı kısaca açıklayalım...

Necâsetten taharet, pislikten arınmaktır... Görünür ve görünmez olmak üzere iki türlü **"necîs"** yani **"pislik"** vardır...

Görünür olanı malûm; büyüğüyle, küçüğüyle...

Görünmez olanı ise daha mühimdir ki, **Kur'ân-ı Kerîm** bu pisliği **"ŞİRK"** olarak açıklamış ve **"ŞİRK EHLİ, NECÎSTİR"** hükmünü duyurmuştur!

Kişinin namaza yönelmesi için önce **"ŞİRK"**ten arınması gerekmektedir...

"Şirk", iki türlüdür; gizli şirk[12] ve açık şirk!..

Ancak şu da var ki, kişinin, **ALLÂH** İsmiyle İşaret Edilen **Zât**'ın varlığını anlamadan, gökte tasavvur ettiği bir tanrıya yönelmesi, ona ne dereceye kadar yarar sağlar, bunun da üzerinde düşünmek gerekir sanırım...

İkinci şart **hadesten taharet** yani **abdest almak** idi... Maddisi suyla olur, ya da toprağa teyemmüm ile... İcabında bir bardak suyla abdest alınabildiğine; **teyemmümde, yüze toprak sürüldüğüne ve toprak sürülen bir yüze de temizlenmiş diyemeyeceğimize** göre, bundan anlaşılmaktadır ki, **abdestin maddi yönü temizlik gayesine bağlı değildir...**

Öyle ise, **niçin abdest almaktayız?**[13]

Manevî mânâda abdest ise, duyularından ve organlarından sâdır olan fiillerden; yani bunları kendi yarattığını sanıp kendine mâl etmekten arınmaktır...

Her şey bir **hikmete** dayalı olarak Hak tarafından yaratılmaktadır;

---

12 Konuyu fazla yaymamak için detayına girmiyorum... Ancak düşünü dünyasında yer alabilen "gizli şirk"in ne olduğunu öğrenmek isteyenler, **"GAVSİYE AÇIKLAMASI"** ve **"TECELLİYÂT"** isimli kitaplarımızı inceleyebilirler...

13 Bunun açıklamasını da **"İNSAN ve SIRLARI"** isimli kitabımızda bulabilirsiniz...

diyebilmektir!..

Ve hatta, idrak edebiliyorsan eğer, **Hakk'ı hikmetle kayıtlamaktan** dahi kaçınmaktır!..

Setri avrete gelince... Genel anlamıyla, avret kabul edilen yerleri namazda örtmek demektir. Erkek ve kadınlar için farklıdır!..

Düşünsel boyuttaki setri avret için beşerî şartlanmaların, değer yargılarının ve duyguların üzerine şal atarak; objektif olarak **Allâh** ilmine açık olmak gerekir... Bu yapıldığı zaman, **"benlik"** kavramı örtülmüş olur!.. Zira, **"benlik"** insanın ayıp yeridir; ki atılamıyorsa dahi, hiç olmazsa örtülmelidir...

Vakit, namazın gerçekleşmesi için gerekli olan bir husustur. Hangi vaktin içinde iseniz, o vaktin namazını kılabilirsiniz ancak!.. O vaktin namazı dışında kıldığınız tüm namazlar **"yararlı"** namazlar sınıfındadır...

Zâhirde, namazın bilinen beş vakti vardır... Derinlik mânâsı itibarıyla vaktin girmesi ise; kişinin **"benlik"**ten arınmasıyla huzurullâhta **"benliksiz"** olarak yer almasıdır!..

Niyet, kişinin namaza hazırlanma düşüncesidir... Yöneliştir... Karardır... Hedef **Allâh**'ta yokluğunu fark edip; dilinde okuyanın **"O"** olmasıdır!..

İstikbali kıble, Kâbetullâh'a yönelmedir... Derinliği itibarıyla ise; **Özündeki Allâh'a yöneliştir ki; tüm özlerde mevcut olan O'dur!.. Hakiki fâile** yöneliştir... **"Yok"** olan **"benliğin"**deki **"gerçek vücud sahibini"** hissediştir!..

Mutlak Gayb olan **"ALLÂH"** indînde **"HİÇ"**liğini fark ediştir!.. Ki böylece namaz başlar...

Gelelim **namazın** gerçekleşmesi için gerekli şartlara...

İftitah tekbirine... "ALLÂHU EKBER" diyebilmek şarttır namaza başlamak için!.. Şayet kişi, **"Allâhu Ekber"** diyebilirse; içinde bulunduğu Dünya'yı, galaksiyi, uzayın sonsuz büyüklüğünü ve

milyar kere milyarlarca yıldızdan oluşmuş galaksiyi hissedebilir ve muhteşem sonsuzluk içinde kendi yerini düşünürse; sonra da o muhteşem sonsuzluğu **Yaratan Yüce Zât**'ın hafsalalar ötesi azamet ve kibriyâsını fark ederse... Namaza başlamış olur!..

İşte bu hâl, kişide **"haşyet"** duygusunu oluşturur ki, birçokları titrer ve kendinden geçer!.. **"Benliği"** bir anda eriyip gider; ve o yokluk içinde **"Besmele"** çekilip **"Fâtiha"** okunur ki; artık okuyan kendi olmaz!.. **"ALLÂH KENDİSİNE HAMD EDER"** o dilde!.. **"Attığında sen atmadın, atan ALLÂH'tı"** hükmünce!..

Bu **"Mİ'RÂC"** olan namaz hâli, kişiyi **"vusta"** olan **"orta namaz"** hâline, yani namazın **"özüne"** erdirmiştir!..

Varlığında "kaîm" olan **"Kayyum"**u müşahede eder... **"Kıraat"** kelâmın sahibinden gelir!..

Rükû, belden öne eğilmedir... **"Okuyan"** önünde, haşyet içinde boyun bükülür, bel kırılır... Tüm varlığın, **"Okuyanın"** hükmü altında varoluş görevlerini yerine getirmek suretiyle **"kulluklarını"** yerine getirdikleri tespit edilir!..

Bu eğilişe karşılık **"Kıraat sahibi"** dilinden seslenir;

"Semi Allâhu limen Hamideh"

"Hamd edenin hamdını Allâh algılamıştır"!..

Nasıl algılamaz ki, zaten söyleyen kendisiydi! Ama, bunu söyleyen dil, **"kul"**dadır!..

Ve rükûdan kalkılır;

"Lekel hamd!.. Kemâ yenbağıy licelâli vechike ve liazîmi sultanik!.."

"Hamd sana aittir!.. Vechinin celâlini ve saltanatının azametini hakkıyla değerlendirmekten âcizim!.." denir.

Bunu hisseden ve dile getiren **Rasûlullâh** (aleyhisselâm)'a uyarak...

Ve bu acziyet ile **"yokluğa"** uzanılır; **"secde"** edilir!.. Bu **"secde"**de tüm varlığın vücudunun **"ALLÂH"** indînde **"yok"**luğu hissedilir ve müşahede edilir...

Secdeden kalkılır, oturulur ve bu oturuşta, secdede yaşanılan sonucu olarak şöyle denilir:

"Va'fuanna, vağfirlena, verhamna!"

"Acı bize; bağışla; merhametini ihsan et"...

Ve sonra ikinci defa **"secde"**ye gidilir...

Tüm varlığın **"ALLÂH"** indînde **"yok"**luğunu **müşahede eden de** bu defa **"yok"** olmuştur!.. **"HİÇ"**lik tahakkuk etmiştir!..

Secdeden kalkılıp, oturulur ve sesleniş yükselir:

"Et tahıyyatu lillâh, ves salâvatu vet tayyibat!.."

Cevap ise Rabbindendir, "özündeki Hakikat-i Muhammedî"ye hitaben:

"**Es selâmu aleyke yâ eyyühen nebiyyü, ve rahmetullâhi, ve berekatuh!"**

Selâm, dalga dalga yayılır **"özündeki Hakikat-i Muhammedî"**den **"kulluk"** görevini yerine getirmekte olan tüm **"sâlih"**lere... **"benliğinden kurtulmak suretiyle tüm SALÂHA ermişlere"...**

"SELÂM, üzerimize ve 'kulluk' ifa etmekte olanların içindeki tüm 'sâlih'leredir!.."

Ve böylece, müşahedemizden anlatabileceğimiz kadarıyla **"müminin mi'râcı"** olan namaz gerçekleşir...

Şayet, bu yaşanılanlar, o kısa süreçten taşar, tüm zamanlara yayılırsa... İşte o vakit, bu **"daimî namaz"** adını alır; ve bu tâbirle, kişide yaşanılanın sürekli o müşahede hâli olduğuna işaret edilir... **ALLÂH** bu hâle hidâyet ede!..

Ancak, sırası gelmişken, burada çok önemli bir konuda uyarıda bulunmak istiyorum!

Kişi, namazı derinliği itibarıyla hangi mertebeden **"ikame"** ederse etsin; kesinlikle bedenen yapılan uygulamadan da geri kalmamalıdır...

Nasıl, benim yemeğim yenmiştir, deyip yemek yemeden duramıyorsak... Aynı şekilde, benim namazım kılınmıştır, gerekçesini de kabul edemeyiz...

Zira bedenen uygulanan namazın yeri ve getirileri ayrıdır; bilinç boyutunda yaşanan namazın getirileri ayrıdır... Hiçbiri, diğerinin yerini asla tutmaz!..

Unutmayalım ki, bu Dünya'da bir beden koşullarımız mevcuttur, bir de bilinç... Aynı tarzda, ölüm ötesindeki tüm aşamalarda da yine bir **"beden"** yapımız olacaktır, bir de **"bilinç"...**

Bizim bunlardan herhangi birini ihmâl etmemiz, aynen burada olduğu gibi, gelecekte de hatamızın neticelerine katlanma zorunluluğunu getirecektir...

"Ârifi Billâh" olmayanlar, yani **"B"** sırrıyla **"OKU"**yamayanlar, genellikle **bâtının nûrlarıyla zâhirden perdelenirler!..** Yani, müşahede ettikleri sırların kendilerinde oluşturduğu mânâlarının bilinçlerini kapsaması sebebiyle, **yaşanılan gerçekleri** gözden kaçırırlar!..

İşte bu durumdakilerin yanlış davranışlara sapmamaları için, geçmişte yaşamış **"öze ermişleri"** örnek alıp, en azından onları taklit ederek yollarına devam etmeleri gerekir...

Ki böylece **Allâh marifeti** yolunda ilerlemelerine devam etsinler... Aksi takdirde, **belli bir müşahedede kilitlenirler** ve ötesindeki hayal bile edemedikleri **sonsuz marifet**ten mahrum kalırlar!.. Bilmem böylece, **"yukiymûnas salâte..."**den anlatabildik mi bir şeyler..? Şimdi geldik gerisine...

34

"İNFAK"IN SEBEPLERİ

"…Ve mimma rezaknahum yünfikun…"

"RIZIK" son derece geniş kapsamlı bir kelime olup, yenen, içilen, her türlü kullanılan, yararlanılan şey olduğu gibi, çocuk, eş, yapılan çalışmalar, kişide meydana gelen ilim, yaşanılan tüm manevî hâller dahi hep bu kelime kapsamında mütalaa edilir...

"İNFAK" ise, elden çıkartma, bir başkasına verme, anlamındadır...

"İnfak"ın iki derecesi vardır;

"İnfak"ın birinci derecesi, yukarıdaki âyette belirtilen şekilde **"rızıklandırıldığından başkalarına bağışlama"**dır; başkalarıyla paylaşmadır... Bu bağışlanan, elindekilerin herhangi bir kısmı olabilir... Elindekinin **"ille de şu bölümü"** diye bir kayıt yoktur...

"İnfak"ın ikinci derecesi ise **"Birr"** diye tanımlanır, ki buna işaret eden âyet de şudur:

"SEVDİĞİNİZ ŞEYLERİ BAŞKALARINA KARŞILIKSIZ OLARAK BAĞIŞLAMADIKÇA "BİRR"E (hayra) **EREMEZSİNİZ..."** (3.Âl-u İmran: 92)

Dikkat edilirse burada **"sevdiklerinizden"** kaydı mevcuttur...

Rastgele bir şeyi değil!

Bu âyet nâzil olduğu zaman, **Rasûlullâh** yanındaki inanmışların her biri, en çok sevdikleri nesneleri başkalarına bağışlamışlardı... Elbette ki, bu âyet sadece o zaman yaşayanları değil; diğer âyetler gibi, kıyamete kadar tüm hitap ettiği müslümanları muhatap alıyordu...

Niçin **rızıklandığından başkalarına infak..?**

Anlayabildiğimiz kadarıyla, **"infak"**ın önde gelen sebebi, kişinin olabildiğince elindekileri başkalarıyla paylaşmak suretiyle, **"sahiplenme düşüncesinden"** kendini arındırmasıdır...

İnsanoğlu, netice itibarıyla, nesi var nesi yok elindekilerin hepsini, er ya da geç zorunlu olarak terk edip, bu dünyadan geçip gidecektir!.. Durum bu olduğuna göre de, en akıllıca iş, yarın nasıl olsa terk edeceğin şeye bugünden hırsla bağlanmamaktır...

İnsanı dünyaya en fazla bağlayan şey, sahibi olduğunu sandıklarıdır!..

Hz. İsa'nın şu işareti çok önemlidir:

"İnsanın kalbi sahiplendiği şeylerledir... Öyle ise sahip olduklarınızı Allâh için bağışlayınız ki, kalbiniz onlarla birlikte göklerin melekûtunda yer alsın!.."

"Ölüm" yani **"dönüşüm"** anında insana en büyük ıstırabı, o güne kadar beraber yaşadığı malı-mülkü ve yakınlarından ayrılma duygusu verir...

Bu duygudan kurtulmanın formülünü ise, **İslâm düşüncesi** şöyle vermiştir:

Elinde ne varsa, hepsi **Allâh bağışıdır!..** Diler verir, diler geri alır!.. Vermesinde de almasında da bir hikmet vardır...

Siz bu gerçeği bilerek; elinizdeki her şeyin geçici bir süre için emanet olarak verildiğinin bilinci içinde olarak, **"ne elinize girenle**

sevinip şımarın, ne de elinizden çıkandan dolayı üzülüp kendinizi yıpratın"...

Esasen, **rızık tamamıyla ALLÂH takdiridir...** Nedeni, niçini sorulmaz!.. Dilediğine dilediği kadar verir ve dilediğinden de dilediğini alır...

Aklı başında insana yakışan odur ki, aldığında da verdiğinde de daima ön planda **Allâh** takdirini tespit eder; ve **her şey O'nun takdiriyledir**, diyerek hiçbir şeyi sahiplenmez!..

Sana ilham eder, bana verdirir; bana ilham eder, ona verdirir!.. Ancak, kesin olarak bilelim ki, kim kime ne vermiş ise**, gerçekte hüküm ve takdir kesinlikle Allâh'ındır!..** Bizler ise arada sadece vesileyiz...

Ne takdirde olmayanı verebiliriz; ne de takdir edilmiş olanı vermemezlik edebiliriz!..

İşte bu gerçeği kavrayabilirsek; **"infak"** çok kolaylaşır!..

İster **zekât** diye anlayın **"infak"**ı, ister **sadaka** diye, ister **hediye** diye... Önemli olan, elin altındakileri başkalarıyla paylaşabilmek; karşılık beklemeden onları bağışlayabilmektir...

Şu noktayı da gözden kaçırmamak gerekir...

"Karşılık beklemenin" temelinde yatan neden, **sahiplik düşüncesi ve benliktir!..** Kendine ait kabul ettiğin şeyi karşındakine verdiğinde, elbette onun karşılığını beklersin... Ama, **"Allâh"**tan; ama, **"kul"**dan!..

Oysa sahibi olmadığın bir şeyi verince, elbette ki karşılık beklemek diye bir şey de söz konusu olmaz!..

Sana emanet verilen bir şeyi iade ettiğin zaman, buna karşılık bekler misin?.. Elbette ki hayır!.. İşte bu örnekte olduğu gibi, **"karşılıksız vermenin"** tek yolu o şeyin kendinde emanet olduğunu fark etmektir!..

İşte bu idrak içinde **"infak"**ı değerlendirirsek...

Korunmak isteyenler, infak yolunu da zorunlu olarak tutacaklardır... Çünkü onlar, elleri altındakileri terk etmenin ıstırap ve azabından olabildiğince korunmak için, bugünden tedbir almanın mecburiyetini fark etmişlerdir... Ki bu taban çaredir!..

Bir de bunun daha üst seviyedeki **"korunma çaresi"** söz konusudur ki, o da yukarıda izah ettiğimiz âyettir...

Hani şu **"BİRR"**e ermeyi tavsiye eden âyet!..

"BİRR"e ermenin yolu **"BEN"**i terkten geçer!.. **"BEN"** kalmazsa, elbette **"BENİM"** de söz konusu olmaz!.. **"BEN"** kalmazsa, hep **"O"** olur!.. Hep **"O"** olunca, artık benim, senin, onun kavramı kalmaz... Sevdiğin, nerede ve kiminle olursa olsun, gerçekte hep seninledir!.. Çünkü hep **O**'nunladır!.. Bu yaşamda ise, artık birimsellikten ileri gelen kavramlar eriyip gider; **Allâh**'la olmak sana yeter!..

Bu sebepledir ki, şeklen **sevdiğini bağışlamak**, vermek; gerçekte **benliğini terk etmek** ve arınmaktır... Ki bu yol da vuslat kapısını açar!..

Netice... Kişi beden değişimi (ölüm) sonrasında karşılaşacağı azaplardan korunmak istiyorsa, infak etmek zorundadır... En azıyla **"zekât"** miktarınca!.. En çoğuyla, maddi manevî tüm varlığıyla her şeyini **"halka hizmete"** tahsis ederek!..

"İnsanlara şükretmeyen Allâh'a şükretmiş olmaz!.."

Hadisinde olduğu üzere... **"Varlığını" Allâh** yolunda bağışlamak suretiyle!..

35

DİNLER Mİ, "DİN" Mİ?

"Velleziyne yu'minune Bi ma ünzile ileyKE ve ma ünzile min kabliK(E)…"

"Ve onlar sana inzâl olana, ve öncekilere inzâl olana iman ederler..."

Hatırlanacağı üzere, daha önceki bölümlerde iki âyetten söz etmiştik... Tekrarında yarar vardır düşüncesiyle yine yazıyorum:

"ALLÂH İNDÎNDE DİN, İSLÂM'DIR!.." (3.Âl-u İmran: 19)

"KİM İSLÂM'DAN (teslim olunmuşluğun idrakından) **BAŞKA BİR DİN** (sistem ve düzen) **ARAYIŞINDAYSA, BU GEÇERSİZDİR!.."** (3. Âl-u İmran: 85)

Bu âyetlerden birincisini şayet iyi anlarsak; görürüz ki âyette herhangi bir zaman kaydı ve belirlemesi mevcut değildir...

Bu da demektir ki, tüm zamanlarda, insanlar var oldukça, Allâh indînde **"DİN"** kabul edilen, tek bir sistem vardır; o da **"İSLÂM"**dır; ve **"DİN"** budur işte!..

Âdem Nebi'den günümüze ve kıyamete kadar geçerli olan "DİN" İslâm'dır!..

Şimdi şu soru sorulabilir... Geçmişten gelen Yahudilerin dini, yani Musevîlik ya da Hristiyanlık gibi dinler ne oluyor?.. Onlar **Allâh** indînde **"DİN"** değil mi?

Eğer, **"İSLÂM"**ın mânâsını hakkıyla anlarsak, görürüz ki, ister **Hz. Musa** (aleyhisselâm) olsun, ister **Hz. İsa** (aleyhisselâm) olsun hepsi de gerçekte tek bir sistemi anlatmaya çalışmıştır... Ancak onların anlattıkları evrensel bir kavram olan **"İSLÂM"** anlayışı, mensupları tarafından tam olarak kavranılamadığı için, kavim dini hâline gelmiştir.

Bu sebepten dolayı **Yahudiler** der, **"Sadece yahudi ırkı cennete girecektir"**; Hristiyanlar der, **"Sadece Hristiyanlar cennete girecektir"…**

Oysa biz diyoruz ki, **"İSLÂM"** ehli olarak**: "Bütün Hak Nebi ve Rasûllerin bildirdiklerini kabullenmiş ve onların gösterdiği yoldan gitmiş olan herkes, hangi ırk ya da topluluktan olursa olsun, neticede cennete girer."**

Ya da daha gerçekçi bir ifadeyle şunu söyleyelim... **"Allâh'ın dilediği herkes cennete girecektir!.."**

Biz **Allâh Rasûlü ve son Nebi Hz. Muhammed Mustafa**'nın tüm bildirdiklerine iman ederiz... Ayrıca, daha önce diğer Nebi ve Rasûllerin ve nihayet **Hz. Musa** ile **Hz. İsa**'nın dahi orijinaliyle söylediklerine iman ederiz...

Biliriz ki onlar da kendi toplumlarına **Allâh**'ı bildirmişler; **Allâh** indîndeki **"DİN"**i, ve o devrin şartlarına uygun yaşam kurallarını Allâh'ın vahyettiği biçimde getirmişlerdir...

"DİN"de **iki tür beyan** vardır:

Birincisi, **hiçbir zaman değişmeyen, zamanüstü kesin gerçekler...**

İkincisi, **toplumlara, içinde yaşadıkları şartlara göre en ehven korunma yollarını gösteren koşullar... Bunlar, devirlere ve**

toplumlara göre, Nebiler aracılığıyla değiştirilmiştir.

Yani, **Allâh** indînde tek **"DİN"** olan **İSLÂM**, zamanüstü kesin gerçekleri vurgulaması itibarıyla her zaman yürürlükte olması yanı sıra; insanlara önerileri yönünden de çeşitli yeniliklere açık bir dindir...

Bu sebeple hep aynı tek gerçeği seslendiren geçmişteki tüm Nebilere inandığımız gibi, onların getirmiş oldukları kitaplardaki orijinal bilgileri de tasdik ederiz.

Biliriz ki, iman edilmesi gerekli olan **ALLÂH'ın varlığı, ölüm ötesi yaşam, meleklerin varlığı, Dünya'da yaptıklarının neticesine katlanma zorunluluğu gibi hususlar** hepsinde ortaktır... Ve bu şartlarda zaman içinde hiçbir değişme söz konusu değildir...

Buna karşın, toplumların sosyal düzeniyle ilgili birçok hususta elbette ki öneriler değişmiştir... Ancak bu asla, değişik dinler gelmiştir; anlamına değildir!..

Bu hususu da böylece tespit ettikten sonra geldik önemli bir konuya daha…

36

ÖLÜM ÖTESİNE "İKÂN" NEDİR?

"…Ve Bil ahireti hum yûkınûn;"

"Ölüm ötesi yaşamın tüm aşamalarına İKÂN sahibidirler…"

"Âhiret" denilen **"ölüm ötesi yaşamın tüm aşamalarına"** karşı kesin bilinç sahibidirler, ne demektir?.. Ölüm ötesi yaşam aşamaları nelerdir?.. **"İKÂN"** nedir?

"Âhiret" yaşamı **"ölüm"** olayı ile başlar... Kişi beden duyularıyla algıladığı boyuttan **"ışınsal beyin-beden"** boyutuna intikâl ederek yaşamını burada sürdürmeye başlar... Daha sonra kabir veya berzah âlemine geçer... Kıyamete kadar da burada yaşar... Bundan sonra kabir âlemlerinde yaşayanlar ile berzahtakiler, kıyamet âleminin şartlarına göre oluşan yeni bir bedenle o ortamda yaşamaya başlarlar... Mahşer ortamı denen bu boyuttaki yaşam da daha sonra ya sırat üzerinden cehenneme, ya da aynı yoldan cennetlere doğru devam eder!..

"<u>SİZDEN CEHENNEME UĞRAMAYACAK HİÇ KİMSE YOKTUR</u>!" (19.Meryem: 71)

Bu aşamadan geçip kurtulanlar, yeniden bir yapı değişikliği geçirerek; **"melekî"** bedenle nihayet cennetlerde yaşama devam ederler...

İşte ana hatlarıyla ve çok özetle anlatmaya çalıştığım bu ölüm ötesi yaşam aşamaları tüm **Allâh Rasûlü**'ne imanı olanlarca kabul edildiği gibi, ayrıca bunlara **"İKÂN"** derecesinde tasdik istenmektedir...

Nedir **"İKÂN"..?**

"İKÂN"da üç ana belirgin hâl vardır;

1. Kesin olarak biliyorum ki bu böyledir...

2. Olay hakkında hiç kuşkum yok ve gelecekte de olmaz...

3. Başka türlü oluşması da mümkün değildir...

İşte bir kişi şu konuda **"ikân"** sahibidir dendiği zaman, yukarıda saydığımız üç unsuru kendisinde toplamış olarak, o hususu kabullenmiştir, anlamına işaret edilmektedir...

Şimdi burada **"ikân"**a kendimizden bir örnek verelim...

Ölüm ötesi yaşamın tüm aşamalarını anlatıyor ve izah ediyoruz... Niçin?.. Çünkü **Hz. Muhammed** (aleyhisselâm)'ın verdiği haberlere karşı **"ikân"** sahibiyiz de ondan!.. Hem bize ulaşan haberler yönünden, hem müşahedemiz yönünden ve hem de günümüz bilimiyle yaptığımız incelemeler sonucu olarak aynı noktada öyle bir gerçek billurlaştı ki o da şu: Ölüm ötesi yaşamın gerçekliği tartışmaya yer olmaksızın kesindir!.. Demek ki, başka türlü olması mümkün olmayan kesin gerçeği tespit etme anlamında olarak **"ikân"** kullanılıyor...

Şayet **"İKÂN"**ın bu mânâya geldiğini anladıysak, **"...ve Bil ahireti hum yûkınûn..."**un anlamını da artık rahatlıkla kavrayabiliriz demektir...

"Onlar, ölüm ötesi yaşam gerçeğini tartışma götürmeyen bir kesinlikle kavramışlardır..."

O kesin gerçeğe karşı "İKÂN" sahibi olmaları dolayısıyla, "KORUNMAK İÇİN" ellerinden geleni tatbik etmek suretiyle,

yoğun bir çalışma temposu içine girerler...

"Ülâike..."

"İşte onlar..."

"Gaybî gerçeklere iman edenler; bunun sonucunda namazlarını ikame edip, kendilerine verilen rızıktan Allâh için bağışta bulunanlar; sana ve senden öncekilere indirilenlere dahi iman ederler... Ve ölüm ötesi yaşam gerçeğine karşı ikâna ermişler..."

"...alâ hüden min Rabbihim..."

"RAB'lerinden gelen hidâyet ile bunu başarmışlardır."

"RAB" konusunu daha önce işlemiştik; kısaca tekrarlayalım... Var olanların tüm varlıklarını borçlu oldukları, kendilerini meydana getiren; üzerlerinde görülen her şeyi yaratan yüce güç!.. Her an, **O**'nun üzerimizdeki etkisiyle hayatımızı devam ettiriyor, tüm fiillerimize, **O**'ndan gelenlerle yön verebiliyoruz!..

"HİDÂYET"in ne olduğunu da detaylı bir şekilde ve mekanizmasıyla izah etmiştik hatırlanacağı üzere... Şayet bu hidâyet, bu **"kolaylaştırma"** olmasaydı, iman ehli olmazdık.

Yani biz, kesinlikle bilelim ki, eğer iman ehli isek, **Hz. Muhammed** (aleyhisselâm)'ın önerilerine elimizden geldiğince uyabiliyorsak, bu tamamen, **"RAB"**bimiz **"HÜDA"**dan gelen **"hidâyet"** sonucu oluşmaktadır...

Kim bu kesin gerçeği, görüp fark edemezse, ona **"gâfil"** yani **"kozalı"** derler ki, bu kişi **"kozası"** dışındaki gerçekten **"gaflet"** hâlinde yaşıyordur...

Kim bu kesin gerçeği reddediyorsa, ona **"kâfir"** yani **"gerçeği örten"**, **"gerçeği bilemeyen"** derler. **"Kâfir"**ler yani **"gerçeği değerlendiremeyenler"** insanlık içinde en fazla yardıma muhtaç kişilerdir... Çünkü içinde yaşadıkları **Evrensel Sistemi "OKU"yamadıkları** için kendi ayaklarıyla sonsuz bir azaba doğru

yürümektedirler...

Buna karşılık...

"ÜMMÎ OLDUĞU İÇİN" yani **"SİSTEMİ OKUYAMADIĞI İÇİN"** sırf inanç yollu **Hz. Muhammed**'i tasdik edip gereğince yaşayanlar ile...

"SİSTEMİ OKUYARAK" müşahede yolundan yürüyen vârisleri veya **"İKÂN"** yollu **Hz. Muhammed takipçileri...**

Ki onlar:

"... humul..."

Hani o kurtuluşa ereceğini duyduğunuz kişiler var ya... Belki de duymadınız, ama böyle bir durum da biliniz ki söz konusu...

"...İşte onlar..."

"...muflihûn!.."

"... Önlerindeki engelleri yara yara kurtuluşa erenlerdir!.."

İçinde yaşadıkları Dünya'da karşılaştıkları tüm engelleri, büyük güçlükleri yara yara geçerek, kendilerine tebliğ edilen gerçekler doğrultusunda kurtuluşa **"felâha"** ermişlerdir...

Allâh onlara selâmet ihsan etmiştir!..

37

SİSTEME DAİR BİR AÇIKLAMA

“İSLÂM” kitabının **“Materyalist Müslümanlık”** bölümünde yazdığımız bir paragrafın bir hayli zor anlaşıldığı bize ulaştı... Bu konuyu detaylı bir şekilde **“TEK’İN SEYRİ”** isimli kitabımızda yazmamıza rağmen; içinde yaşadığımız **SİSTEME** dair bazı bilgileri ihtiva etmesi sebebiyle, aşağıdaki bölümü bu kitaba eklemeyi uygun gördüm...

“Beynimiz; zaman ve mekân kavramlarının ötesinde, derindeki bir varlığın hükmünün, başka bir boyuttan gönderdiği projeksiyonların girişim frekanslarını, matematiksel olarak değerlendirerek, gördüğümüz yapılara dönüştürücüsü…”

Zaman ve mekân kavramlarını ortadan kaldırıp, bir yana koyalım!

“Derindeki bir varlığın hükmünün” yani senin varlığının **özündeki** ana varlık, bize göre mutlak varlık!

Senin geçici, vehmî, göresel, bireysel varlığına **“ben”** diyorsun ya... **“Bir Ben var ya, benden içeri!..”** Hepimizin özündeki ortak **Ben, Mutlak Ben; bu derûnumuzdaki Ben!..**

Bir, ben var, sen var, o var!.. Bir de, ben, sen ve onun özündeki ortak **“Ben”** var!..

Beyin, mutlak **Tek Ben**'in hükmünün başka boyuttan gönderdiği projeksiyonların girişim frekanslarını yani **O Ben**'in kendi boyutundan gönderdiği projeksiyonların girişim frekanslarını; yani **O Ben**'in ortaya çıkmasını istediği görüntüleri, mânâları, mânâları ihtiva eden frekansları, matematiksel olarak değerlendirerek, gördüğümüz yapılara dönüştürür.

Mânâsını bir türlü anlayamadığımız bir cümle var... Dikkat edin!.. **Hazmedemediğimiz** demiyorum, **anlayamadığımız** diyorum!

Nasıl, duşa girdiğimizde üzerimize dökülen su akıp gidiyor ise; üstümüzden akıp giden su gibi, beynimizden de akıp giden bir cümle var!.. Üstümüzden akıp giden suyun, hücrelerimize nüfuz eden miktarı ne kadarsa, bu cümlenin mânâsı da, beynimizde o kadar yer ediyor; ya da hiç etmiyor!

Nedir bu cümle?..

"Allâh, her bir insanı, bir gaye, ve bir amaç için yaratmıştır; ki kişi ancak, o yaradılış amacına uygun olarak kendisine kolaylaştırılmış davranışları ortaya koymak suretiyle, yaradanın yaratış hedefine ulaşır... Ki bu da onun fıtrî kulluğudur!.."

Eğer bu cümlenin mânâsı beynimizde yer ederse; bu cümlenin anlamını idrak edersek; bu anlamı **hazmedebilirsek**; bizde kızma ve sinirlenme, eksik, yanlış, kusur görme gibi hâller kalmaz!

Biliriz ki, o kişinin yaradılış amacı, senin yanlış dediğin, kusurlu bulduğun davranışı ortaya koymaktır!

Zaten, böyle bir davranışı ortaya koymak amacı ile yaratılmış bir kimseye, "Niye bunu böyle yapıyorsun?" demeye senin hakkın var mı?.. Sen böbrekten, kalp görevi yapmasını bekleyebilir misin?..

İşte bu tek cümle, **Kur'ân-ı Kerîm'in anlattığı SİSTEM ve DÜZENİN özü** ve özetidir!..

"Allâh'a inanıyorum" diyen kişi, bu cümlenin mânâsını anlayıp, idrak edip, hazmedemediği sürece, taklidî imandadır!..

Bu mânâyı anlayıp, hazmedip, gereğince de yaşadığı zaman ise, **tahkikî imana** erer, imanın hakikatini yaşar.

Tasavvufla ilgilenen insanların ilk terk etmeleri gereken şey; **kızıp sinirlenmektir!..**

Çünkü, kızıp sinirlendiğin anda sen, Allâh'ı inkâr ediyorsun!..

Namazda başını secdeye koyuyorsun... Sonra da başını kaldırıp, "Ben seni tanımıyorum" diyorsun!.. **"İnkâr ediyorum"** diyorsun!

Kızıp sinirlenmenin manâsı, **Allâh'ı inkârdan** başka bir şey değildir! Çünkü, her birim kendi yaradılış programının gereğini ifa etmektedir... Sen ona kızmakla, yaratılırken ona verilen görevi yapmasından dolayı, onu suçlamış oluyorsun!..

Burada hemen **Âdem** (aleyhisselâm) ile **Musa** (aleyhisselâm) arasında geçen konuşmayı hatırlayalım!..

Ne buyurmuştu **Rasûlullâh** Efendimiz?[14]...

O birimi o programla yaratan; ve o görevi takdir eden **Allâh**, yanlış bir iş mi yapmış?.. Ne yaptığını bilmiyor mu?..

Evet!.. Biliyor!.. Bile bile böyle yarattı!.. O hâli yaşasın, belirlenen görevi ifa etsin diye yarattı... O hâlde, sen onu, yanlış, yersiz, kusurlu, hatalı görüp sinirlendiğin anda, O'nun **"Allâh"**lığını **"Ulûhiyet"** vasfını inkâr ediyorsun gerçekte!..

Bir soru da şu…

Rüyanın sistemdeki yeri ne?

Rüya konusunda görülenler nasıl oluşuyor... Ruh bedenden çıkıp bir yerlere mi gidiyor?

Genelde, **astral seyahat** denen şeyin aslı, beynin yaymış olduğu bir tür radar dalgalarının beyinde görüntü oluşturmasıdır.

---

[14] Bu meşhur hadisi **"İNSAN SIRLARI"** ile **"AKIL ve İMAN"** isimli kitabımızın **"Kadere İman"** bölümünde anlattık.

Genelde, **"Ruh bedenden çıktı, bir yerleri dolaşıp gördükten sonra, tekrar bedene girdi"** deniyor.

Hayır!

Ruh bedenden çıkmadı ve bir yerlere gitmedi!

Bazı, **kalp gözü açık** dediğimiz **keşif sahibi** insanlar, beyinde mevcut radar dalgalarını bir mahale yönelterek, orayı algılıyor; ve bu arada beyinde bir görüntü oluşuyor.

Bu işin tekniğini bilmeyenler, **"Ruhum bedenden çıktı, gördü, geldi"** diyorlar... **Ruhun bedenden ayrılıp gitmesi, diye bir olay yok aslında bu tür algılamalarda!..**

Ruhun bedenden ayrılması iki yoldan mümkündür;

1. Mutlak ölüm ile,

2. "Fetih" hâli ile.

Bu iki hâl dışında, ruhun bedenden ayrılıp gitmesi diye bir olay yok!..

Ölmeden evvel ölme hâlini **"Hakk-el yakîn"** yaşayan **"fetih"** ehli kişiler hariç, diğerlerinin hepsi, **"beyin radar dalgaları"** sayesinde görür! Bu durum ya tasavvufta çalışmalar yapmış ve **"Mardiye nefs"** mertebesine ulaşmış kişilerde meydana gelir ya da **"Nefsi Emmâre"**de olmasına rağmen bazı kişilerde **"zulmanî feth"** şeklinde **"istidraç"** yollu olabilir[15]...

Beynin yaydığı radar dalgaları, "istidraç yollu" Dünya üstündeki madde boyutuna dönük olabilir... Veya **"kerâmet yollu"** Berzah âlemine dönük olduğu gibi, cennet ve cehennem boyutuna dahi dönük, olabilir! Hatta daha alt boyutlara da dönük olabilir... Bu tamamen beynin hassasiyetine, yani beyindeki açılım kapasitesine bağlı bir yetenektir!..

---

[15] Bu konuyu **"DUA ve ZİKİR"** isimli kitabımızda geniş bir şekilde anlatmıştık... Bu yüzden burada bu konunun detayına girmeyeceğim…

Mesela, rüyada melekleri görür bazılarımız!.. Çeşitli varlık sûretleri şeklinde, melekleri görürüz... Rüyada melekleri görmek ne demektir?

Melekler aslında, orijin yapı olarak sûretsiz ve şekilsiz varlıklardır. Ancak, meleğin işlevi ile bağlantılı bir frekansı vardır! Yani, melekler, belirli çok çok yüksek frekanslardır, titreşimlerdir! Ve, bu titreşimlerin ihtiva ettiği anlamlar söz konusudur.

Bu frekans, herhangi bir şekilde kişinin beynine ulaştığı zaman; beyin onu, kendi veritabanına göre tarar ve kendi veritabanındaki en yakın frekansa uygun şekilde değerlendirir, deşifre eder! Yani, o frekansa uygun, hayalî sûreti meydana getirir. Böylece beyinde belirli bir sûret oluşur.

Mesela, rüyada ağaç konuşur!.. **"Ağaç konuşması"** şeklinde algıladığın şey, esasında bir melek!.. Ağaç, meleğin, beyindeki veritabanına göre en yakın ya da uygun bir şekilde sembolize olarak deşifre edilip mânâlandırılışıdır!.. Bu mânâlandırılış, veritabanındaki tarama esnasında, o frekansın en yakını olan frekanstır.

Beyindeki veri levhaları, frekanslardır... Beyne ulaşan frekansa en yakın frekans, beyinde hangi anlam olarak tasavvur edilmişse önceden, ona uygun sûret olarak, o dalgalar beyinde açığa çıkar ve böylece rüyalar, semboller şeklinde görülmüş olur!

Bunun, bir basamak ötesi var...

Hz. Muhammed (aleyhisselâm) diyor ki:

"İNSANLAR UYKUDADIR, ÖLÜNCE UYANIRLAR!.."

İnsanlar, Dünya yaşamında iken uykudadır, ölünce uyanırlar!.. Peki, uykuda görülen şey, rüya değil midir?.. Bu durumda, demektir ki, bu Dünya'da gördüğümüz her şey, gideceğimiz **ölüm ötesi yaşam boyutuna göre rüya** hükmünde olacak, rüya olacak!..

Bu Dünya'da iken yaşadıklarımız, gördüklerimiz, ciddiye aldıklarımız, bir bakacağız ki rüyadan ibaretmiş!..

Peki, gerçekte bir rüya olduğu açıklanan Dünya yaşamı görüntüleri nasıl oluşuyor?..

Bu da, demin açıkladığım, melekî yapının beyindeki deşifresi ile aynı tarzda bir olay! Aslında ben, burada beynin çalışma sistemini anlatıyorum...

Bu anlattıklarım, dünyanın bir numaralı nörofizyoloğu, Stanford Üniversitesi profesörlerinden **Karl Pribram** ve ünlü fizikçi **David Bohm**'un **"Beyin ve Evren"** konusundaki görüşleri ile aynı... Bu iki dünyanın ünlü bilim adamı ile, bu konulardaki görüşlerimiz tamamen çakışıyor.

<u>SORU:</u> **Herhangi bir objeyi, insanlar değişik şekilde görebilir mi?..**

Beyne ulaşan frekanslar aynı ise, veritabanı da aynı ise tespitler de aynıdır, değişmez! Zaten, hepimizin objeleri aynı şekilde görmemizin, algılamamızın sebebi, algılama araçlarımızın eş değer kapasitelerde olmasından kaynaklanır.

Gözün görme sınırları, kapasitesi belli... Aynı ışınlar, bir göze de gelse, bin göze de gelse sonuç aynıdır. Hepsi aynı şeyi söyleyecektir! Çünkü, bin tane ayrı ayrı kapasitede göz yok! Tek kapasiteye sahip bin göz var.

<u>SORU:</u> **Kırmızıyı, bir renk körü başka bir renk olarak algılıyor. Neden?..**

Beyinlerde de fark var aslında... Bakın! Hem fark yok diyorum, hem var diyorum. Neye göre fark yok?..

Temelde, hammadde olarak iki beyin de aynı... Fakat, körün beyninde gözün geçirdiği o frekanslar gerekli açılımı yapmadığı için gören kişinin beyniyle, körün beyni arasında açılım yönünden fark var. Yani, beyne ulaşan veriler yönünden, beyinler arasında farklılıklar var. Beyin, veri birikimi ile belli bir kapasiteye ulaşır.

Sen anandan doğduğun zaman, beynin sadece genetik ve astrolojik verilerle oluşan veritabanına tâbi idi. Dünya'ya geldiğin andan itibaren sürekli şekilde yeni veriler yükleniyor.

Yeni doğan çocuk ilk anda birçok şeyi göremiyor, göz de değerlendiremiyor. Niçin?.. **"Değerlendiremiyor"** ne demek?..

Beyinde, onu değerlendirecek belli bir veri birikimi yok demek! Ancak beyinde mevcut olan şeyi açığa çıkartıyorsun; beyin veritabanında var olan kadarıyla kendindekini deşifre edebiliyorsun. Yani, genetik ve astrolojik etkilerden kaynaklanan bir tabanın, özelliklerin, hammadden var. Bu özellikler, kendi kendine açığa çıkmaz! Giren yeni veriler istikametinde bunlar açığa çıkar. Bir örnek verelim...

Mesela; güzeli seçme ve güzele yönelme...

Güzeli seçme ve güzele yönelme, beyindeki bir özellikten meydana gelir. Genetik özellikten veya beyinde astrolojik olarak Venüs tesirlerinin kuvvetli olmasından meydana gelir. Venüs tesirlerinden meydana gelen veya genetikten gelen, bu güzeli seçme özelliği, İran'daki bir insanda başka türlü, Amerika'daki bir insanda ise başka türlü bir gelişme gösterir, Afrika'dakinde ise daha başka... Yani, güzeli seçme duygusu ve arzusu başkadır, güzeli bulma olayı başkadır... Veriye göre değişir. Temelde, baz olan özellikler, genetik ve astrolojik tabanda vardır. Bunun açığa çıkması, daha sonraki, dıştan alınan verilere bağlı olarak meydana gelir kişide...

<u>SORU:</u> **Cennet ve Cehennem ile yaşamları, birer frekans mıdır?..**

Veritabanındaki veriler, bilgiler dediğimiz şeyler, belli frekanslardır. Veritabanı ne kadar geniş kapsamlı ise, o kişinin cennette duyacağı güzellikler, hazlar, zevkler de o kadar fazladır. Cennetteki mertebe farkı dediğim şey de, buna dayanır.

Onun için diyor ki, **Rasûlullâh:**

"Beşikten mezara kadar ilim tahsil et!.."

Çünkü, **"ilim tahsil etmek"** denen şey, senin **beyninde mevcut olup, ruhuna da yüklenmekte olan veritabanını olabildiğince üst kapasiteye çıkarmandır...** Ne kadar beynini geliştirebilir, ne kadar veritabanını arttırabilir, ne kadar ilim sahibi olabilirsen, yaşamın o kadar farklı olur...

"Ahmaklarla sohbet etmekten kaçının" denir!..

Kimdir ahmak?..

Anlayamadığını anlamayan!..

Niye kaçınmak?.. Çünkü, sana katacağı bir şey yok! Sohbet edeceğin, beraber olacağın insan, ilimce senin ilerinde, senin önünde olsun! Senin gerinde olan bir kişiye ise yalnızca bir şey verme amacı ile yaklaş!

Âhirete inanmayan kişi, nasıl para ve mal biriktirme peşinde koşarsa; akıllı insan da, ilim biriktirmek için uğraşır. Çünkü, ölüm ötesinde artık yeni ilim elde etme şansının olmadığını bilir! Ruhta ölüm ötesinde kapasite arttırma imkânı yok!.. İşte onun içindir ki;

"Beşikten mezara kadar ilim tahsil et!"; "İlim Çin'de bile olsa git al!.."; "Kendi önünde olduğunu bildiğin, senden daha fazla bilgili kimselerle beraber ol!" diye tavsiye ediliyor.

Faydalı ve faydasız ilim arasındaki fark şudur:

Ölümden sonraki yaşamda sana yararlı olacak ilim, yararlı ve faydalı ilim; ölümden sonraki hayatta geçerli olmayan ilim ise faydasız olan ilimdir!

Burada önemli olan nokta şu; **"Faydalı olmayan ilimle uğraşma!.."** demekten murat, bilgiye ulaşmamak, bilgiyi almamak değil! **"Ölüm ötesi yaşam için yararlı değilse, onunla sâbitlenip, bloke olma!"** anlamında... Veritabanına girmesinde fayda var. Çünkü, hiçbir şey lüzumsuz ve gereksiz olarak sana, senin karşına gelmez!..

Yaratılmış olanın başına gelen her şey, ona takdir olunan hedef ve programın bir parçasıdır! Gereksiz hiçbir şey yoktur sistemde! Sen yaratan tarafından hangi amaçla yaratılmışsan, onun gereği olan programla donatılmışındır; ve o programın gereği olan şekilde yaşayacaksın! Bunu da asla değiştiremezsin!

Kendimden misal vereyim...

Bir zamanlar, kendimi düşündüm... Yani, o zaman için, 15-18 yaşlarında iken, kendimi kafası bir hayli çalışan bir insan olarak düşünüyordum!.. Allâh, kafası çalışan bir insan olarak beni, niye Avrupa'da, Amerika'da gelişmiş bir ülkede dünyaya getirmedi de, İstanbul'da dünyaya getirdi?.. Beni, Mekke ve Medine gibi bir yerde de dünyaya getirmedi?.. Bunun hikmetini çok merak ettim!..

Uzunca bir zaman dilimi ertesinde, bu sorunun cevabı bana şöyle açıldı... Mekke veya Medine'de dünyaya getirseydi beni; dinin sembol, misal anlatımında, hikâyesinde kalan bir kişi olarak kalırdım... Batı'da dünyaya getirseydi, bu kez, bir Karl Pribram, bir David Bohm olurdum belki!!! Bir bilim adamı olurdum ama, **Rasûlullâh**'ın (a.s.) getirdiği o muhteşem ilimden mahrum kalırdım!

Ama, beni **"şark ile garb"ın birleştiği bir çizgide** var etmiş, yani İstanbul'da!.. Doğu ile Batı'nın kesiştiği öyle bir yer ki; ben, orada, hem doğunun, **Rasûlullâh**'ın (a.s.) getirdiği o muhteşem ilmin suyuyla sulanmışım; hem de batının bütün bilimsel, teknolojik gelişmelerinin izleyicisi olarak; sonunda ortaya bir sentezle ortaya çıkmışım! Hani, biraz daha doğuda veya biraz daha batıda dünyaya gelsem, bu sentezi muhtemelen oluşturamayacaktım!

Demek ki, Allâh, her birimi hangi amaç ve gaye için yaratmış ise, onu, o yaratış amacına uygun bir ortam, çevre ve insanlar var ederek, yaradılış amacına ulaşmasını sağlıyor!

Yukarıdaki bu anlatım, **"Öz'den dışa"** doğru bir bakışın ifadesidir!..

Olaya, ters bir kurgu ile yani **"dıştan Öz'e"** doğru bakarsak;

Allâh, seni kimlerle bir arada bulunduruyor, ne ile meşgûl ediyorsa, onun sonucu bir amaç için yaratıldığının müjdesi veya felaket haberi var... Böyle düşününce, enteresan şeyler geliyor insanın aklına!..

İşte bütün bunları kavradıktan sonra, “keşke” sözcüğünün anlamını kafanızdan silin!

Sana ulaşan her şey, senin hakkında takdir olunan şeydir ki, ulaşmaması mümkün değildir.

“Keşke bu hatayı yapmasaydım da bu sonuç olmasaydı!” demek boşuna!.. Hayır! Sen, o hatayı yapacaksın ve o sonuç olacak! Çünkü, ondan alınacak çeşitli dersler var. Sende mevcut olan bazı duygular böylece törpülenecek!.. Yaradılış amacındaki noktaya ancak öylece ulaşabilirsin, başka türlü mümkün değil!..

Yapılan hata ve günahlarda dersler ve ibretler vardır... Tövbe edersin, günah silinir gider. Ama, olandan ibret alırsın, ders alırsın!.. Çünkü **yaşam, sadece ve sadece kişinin yaradılış gayesindeki hedefe, yoğrularak-yontularak, terbiye olarak ulaşması içindir!**

Diyelim ki, bir milyar basamaklı merdivende sen, 222.222’nci basamağı oluşturmak için takdir olundun! Bir milyar basamaklı merdivenin 222.222’nci basamağısın. O basamak olman için, konumuna göre nasıl yontulman gerekiyorsa; Allâh, sana öyle bir olaylar dizini takdir etmiştir ki; sen o olaylar dizini içindeki yontulman sonunda gelip 222.222’nci basamak olarak oraya oturabilirsin. 300.000’inci veya 222.221’inci basamak oraya uymaz!

Allâh, ezelde ilminde öyle bir merdiven takdir etmiş, çizmiş ki, o merdivenin basamakları insanlar, merdiven ise insanlık!.. Her bir insan, hangi basamak olarak takdir edilmişse, o basamağın yontusuna tâbi olacak, bir ömür boyu yaşamından sonra gelip o basamağı oluşturacaktır!

Kıyamet, bu merdivenin tamamlanmasıdır. İnsanlığın kıyameti, insanlık merdiveninin tamamlanmasıdır.

SORU: **Deminki anlatımda,** "insanın, merdivenin hangi basamağında olacağı bellidir..." **diye bir cümle geçti... Ama bir de âyet var;**

"Külle yevmin huve fi şe'n"...

"O, her an yeni bir şandadır!"

Bu âyetin mânâsı ile, insanın hangi basamak olduğunun takdir ile belirlenmiş olması hususunu çakıştıramıyorum?..

Şu cümlenin manâsı çok önemli:

"Allâh, her bir âlemde, o âlem sûretleri olarak tasarruf eder"...

İşte bu, **"Allâh her an yeni bir şandadır"** işaretiyle anlatılan olaydır.

Şimdi dikkat ediniz...

"İrade-i cüz yoktur, yalnızca küllî irade vardır!" cümlesi ne kadar doğru ise...

"Her cüz, kendi iradesiyle yaşar!" cümlesi de o kadar doğrudur!..

Biri bu elimin en uç noktası, diğeri öbür elimin en uç noktası; oysa ben ikisi aynı şey diyorum!..

Küll var, ayrıca bir de cüz var, diye kabul ediyoruz; hâlbuki, böyle ayrı iki yapı yok bir kere!..

Beş duyu verilerine dayanarak varlığa bakarsan, cüzler var... İlim boyutunda, bilinç boyutunda, ilimle bakarsan cüzler yok, yalnızca Küll var!.. Yani, **varlık TEK** ve dolayısıyla da **irade TEK!..** Tek bir irade var!

Bilinç boyutundan **"eşyanın hakikatine"** baktığın zaman **Küll'e ait irade, Küllî irade** diyorsun...

Beş duyuyla bakarsan, aynı irade, cüz sûretlerinden göründüğü

için, **cüz'i irade** diyorsun.

Oysa, gerçekte, ikisi de aynı şey!.. Yani, **"cüz" ve "Küll" iki ayrı şey değil!**

Dolayısıyla, **"Küllî irade vardır, gerçektir"** dersen, doğrudur... Ama, **"yanında bir de cüz'i irade vardır"** dersen, yanlış! Çünkü, **Küllî iradenin yanında bir de cüz'i irade sahibi bağımsız bir varlık yoktur...**

Ya da sadece **"cüz'i irade vardır"** diyebilirsin. Yani, ayrıca bir de **"Küllî irade"** yoktur; çünkü **"cüz"** adını verdiğin şey aslında **"Küll"**dür!.. **Göze göre "cüz"**dür o!.. Şuur boyutunda, varlığın **"TEK"**liğini idrak ettiysen, artık bilmişindir ki ayrıca bir cüz yok!

İşte bu yüzdendir ki, ya yalnızca **"her cüz kendi iradesiyle yaşar, ayrıca küllî irade diye bir şey yoktur"** dersin. Doğrudur... Veya, **"Küllî irade vardır, cüz'i irade diye bir şey yoktur"** dersin. Bu da doğrudur!..

Ancak, **"Küllî irade yanı sıra cüz'i irade de vardır!"** dersen, işte bu bâtıldır, geçersizdir; şirktir!

Şimdi, **"Her cüz kendi iradesiyle yaşar, ayrıca Küllî irade diye bir şey yoktur"** ifadesinin mânâsını anlamaya çalışalım... Burası anlaşılması bir hayli zor bir husus... **"Küllî irade vardır, cüz'i irade yoktur"** diyerek olayı anlamak kolay! Buna karşılık **"Her cüz kendi iradesiyle yaşar, ayrıca Küllî irade diye bir şey yoktur"** ifadesini hazmetmek zor!.. Nasıl olacak şimdi?..

Hem de üstelik **"Tek'in takdirinden, Tek'in merdiven takdirinden"** söz ediyoruz yukarıda...

Tek'in merdiven takdiri olmasına karşın, o merdiven içinde yer alacak her bir basamağın, kendine göre bir yontumu var mı?.. Bu yontum olmadan basamak oluşur mu?.. Oluşmaz!..

Basamakların her biri her an oluşmaktadır... Basamakların her biri merdivenden ayrı değildir. Yani, **"cüz"** dediğimiz varlıkların her biri

kendisidir; ve o açığa çıkan özelliklerden ibaret olmaktan da berîdir!

Her an, “cüz” adı altında tasarrufu yapan kendisidir!

“O her an yaratıştadır!” ifadesi, cüzden aşikâre çıkan yaratılmadır!..

Allâh’ın hayat sıfatı, bizde zuhur ediyor ve “Hayattayım” diyoruz. Biz nasıl ölümsüzüz?.. Hayat sıfatı ile kaîm olmamızdan, varlığımızın hayat sıfatından meydana gelmesinden kaynaklanan bir şekilde ölümsüzüz!.. İlmimiz, irademiz, kudretimiz hep aynı şekilde meydana geliyor.

Eğer, bizdeki “dışarıdan bakmanın” getirdiği isimleri kaldırırsak, bu özellikleri bizden aşikâre çıkaranın, hep O olduğunu anlarız. Dolayısıyla, her an yaptığın çalışmalar seni ilerletecek ve bir yere getirecektir.

“Ben nasıl olsa, ezelde bana takdir olunan basamak olmak durumundayım, öyleyse boş vereyim...” demek, muhaldir, gerçekleşmesi mümkün olmayan bir düşüncedir! Çünkü, hiçbir şey yapmamak üzere oturmak, mümkün değildir. Bu, ana rahminde, spermle birleşen yumurtadan oluşan tek hücrenin; **“Ben, nasıl olsa ileride büyük bir insan olacağım, o hâlde çoğalmayayım”** demesine benzer...

O, tek hücrenin çoğalmaması elinde mi?.. Hayır!..

Kendi mevcut formasyonunun, mevcut programının, yapısal özelliklerinin doğal sonucu olarak mecburdur çoğalmaya.

Aynı şekilde, olayı makro plana, yani bizim boyutumuza çıkarırsak, **“TEK”**in takdiri olan fıtratımızın, programımızın sonucu olarak, takdir edilen basamak olmak üzere, gerekli çalışmaları da yapmak zorundayız!.. Yapmamak diye bir şey düşünülemez!..

Takdir olunan nihai nokta, temeldeki tek hücrede mevcut!.. O hücre, benim karakteristik özelliklerimi oluşturuyor... Ama bunlar, ezelde tek tek yazılmamış, şöyle olsun böyle olsun diye... (Buraya bir

an için üç nokta koyuyorum, altını çizip üç yıldız koyuyorum. Tekrar buraya döneceğim!..)

Şimdi biz, astroloji konuşurken, Venüs'ün tesiri geldi veya Uranüs'ün tesiri geldi, diyoruz.

Uranüs, Kova burcunun özelliklerini yansıtır. Biz, **"şunu yaptık"** diyoruz. Gelen yıldız tesirlerinde, yani o frekanslarda, "Hulûsi kalkıp şu kitabı yazacak" diye bir şey yok! "Hulûsi kalkıp düşünce dünyasında yeni bakış açıları oluşturacak" diye bir şey yazmıyor.

O gelen dalga, yeni bir düşünce yapısını tahrik eden dalga... Eğer, benim beynimde yeni bir düşünceyi açığa çıkaracak veritabanı varsa, bir veri birikimi varsa, o zaman gelen ışınımın bendeki doğal sonucu, **"düşünce dünyasında yeni bir sentezi gerçekleştirmek"** oluyor.

Ama, benim beynimde, böyle bir veritabanı, böyle bir kapasite yoksa, o dalga gelse de, geldiği ile kalıyor ve benim beynimde yeni hiçbir şey açığa çıkmıyor! Yani, beyne gelen tesirler, beyne gelen tahrik unsurlarıdır... Gelen melekî tesirler belli konulara dönük tahrik unsurudur.

Örneğin; tıbbi deneylerde, elektrotlarla kedinin beynine giriliyor ve seks merkezi uyarılıyor ve hayvanda seks arzusu oluşturuluyor. Ya da kızgınlık merkezine giriliyor, hırlamaya başlıyor...

Aslında, beyne kızgınlık veya seks duygusu aşılanmıyor, beyindeki merkezler **"irrite"** ediliyor... Bir bölüme yapılan irritasyon, beynin öbür alanına yapılanın aynısı... Ama, bölgeyi etkileyecek irritasyon yapılırsa, oranın, o irritasyonun mahiyeti aynı olmasına rağmen, geldiği merkeze göre değişik tezahür çıkıyor, hayvanda.

Yıldızlardan gelen tesirler de böyle yalın tesirlerdir! Bir belirli fikir getirmiyor! Fakat, geldiği konumu itibarıyla beynimizdeki hangi açılımlara hitap ediyorsa, hangi açılımları etkiliyorsa ve açılımlarda bizde nasıl bir tabanı varsa, ona göre bizden bir davranış ortaya

çıkıyor.

Kader dediğimiz olaya da gelince…

Bize belli, nihai son nokta belirlenmiş... Son noktaya ulaştıracak ana bir program da mevcut... Bunun dışındaki tüm olaylar, bizim cüz'ümüzdeki genel programın doğal sonuçlarının yaşanmasıyla oluşuyor... Bizdeki bu program da, her an, boyutsal derinliğimizden gelen melekî tesirlerle karşılıklı alışveriş hâlinde... Yani, bunların toplamı olarak olaylarımız gelişiyor!.. Ve bu gelişme, hem bâtından, boyutsal derinliğimden hem de zâhirden gelenlerin toplamının sentezi şeklinde, bizden her an açığa çıkıyor!

İşte **"irade-i cüz"**, bu oluşmanın adı!..

"İrade-i cüz"ü inkâr, bu oluşumu inkârdır!

Bizim, **irade-i küll yanı sıra bir de irade-i cüz yoktur**, dememizin sebebi; **ikisinin aynı anda mütalaa edilmesi dolayısıyladır.** Yoksa, esasında varlık, **"Tek"**tir; dolayısıyla **irade de tektir!**

Sen bilinç boyutunda, ilimle bakarsan, yalnızca varlığın **"VECHULLÂH"** denilen **"TEK"**lik boyutunu görürsün... **Tek**'lik müşahedesindesindir; **"İlm-el yakîn"**desindir!

Teklik müşahadesinde, **irade** bölünmez, parçalanmaz, cüzlere ayrılmaz **Tek**'tir! **Küllî irade, cüzlere ayrılmaz Tek'tir...**

Yok eğer, bireysel bazda bakarsan olaya; cüz'de açığa çıkan irade vardır; ve kendinde ortaya çıkan kendine ait kabul ettiği iradesi ile, o birim nereye varacaksa varır!..

İşte **Kur'ân-ı Kerîm**, algılayabilme kapasiteleri farklı olan insanlara, bu iki projeksiyonu da açıklıyor...

Kur'ân, "Sen ne yaparsan onun karşılığını elde edersin" ifadesi ile, sırf cüziyet açısından olayı değerlendirerek; <u>yanı sıra külliyeti katmadan</u>, cüziyet açısından olayı anlatıyor.

Ya da, saf Teklik projeksiyonuyla olayı yansıtarak, "Sadece Tek bir irade vardır. O da, Allâh!"; "Allâh dışında bir şey yoktur!.." anlamı, bu noktayı anlatıyor.

"Sadece Allâh vardır ve O'nun dışında bir şey yoktur!" ifadesi, cüzleri görme projeksiyonu için de geçerlidir, doğrudur! Ama, bunların ikisi bir arada yani aynı anda hem cüz hem de küll var sanarak değil!

Yani, ya biri esas bakış açısını oluşturacak, ya da diğeri... **İkisini bir arada düşünmek, değerlendirmek ise, ŞİRK!..**

"…Külle yevmin HUve fiy şe'n" (55.Rahmân: 29) âyetinde, dikkat ederseniz **"HÛ"** ismi var... **"ALLÂH"** ismi geçmiyor!

"HÛ" ismi, **cüz'ün özündeki Teklik boyutu** değil mi?.. İşte **O, Teklik** boyutu, **her an cüzlerdeki tasarrufu oluşturmakta... Oluşumun kaynağı O!..**

Yani, şu parmağımın ucundaki hayatiyet ve canlılık, koldan gelen damarların getirdiği enerji ve kan ile kaîm!.. Bu parmağın hareketini, bu hareketi, koldan gelen hareket simgesinin neticesi oluşturuyor.

Genelde yaptığımız bir hata var...

Âyetleri incelerken biz, orada hangi kelimelerin geçtiğine dikkat etmiyoruz. "HÛ" diyor, biz onu "ALLÂH" isminin işaret ettiği mânâ olarak anlıyoruz...

"HÛ"nun mânâsı; çokluk görüntüsünün ardındaki, Öz'deki Teklik boyutudur... Âyette, **"HÛ"** diyor... Öyle ise biz onu, anlamına uygun olarak dilimize çevireceğiz!

Sorabiliriz burada; ilmin kazanılıp kazanılmaması insanın elinde mi?.. Bu kazanım insanın geleceği olan basamağı nasıl etkiliyor?.. Yani, tecrübe elde ediyorsunuz, kazanımlarınız oluyor ve yontulmalar sayesinde, ilimle o basamağa geliyorsunuz. Basamak belli, geleceğimiz yer belli!..

Yontulmalarla oraya geliyorsunuz... Yontula yontula oraya

geliyorsunuz... Peki bu davranışlarında ilmin rolü yok mu?.. Yontulma dediğin olay, kişinin aldığı ilmi ve aldığı ilmin oranının kendisinde meydana getirdiği uygulamadır. Yani, o kişinin ilminin getirdiği davranışlar, onun yontulması denen olaydır.

Şimdi diyelim ki ben, belli bilgileri aldım. O bilgileri hazmettim! Biliyorum ki, **her insan kendi yaratılış kapasitesi ve formasyonunun ötesinde bir şey yapamaz!**

Ben, bu bilgiyi özümsediysem eğer... Lokantaya gidiyor, oturuyorum. Garson geliyor ve tabağı önüme atıyor; ben kafamı kaldırıp bakmıyorum bile! Aynı hareket bir başkası için oluştuğunda büyük bir kızgınlık duyuyor ve garsona çıkışıyor!..

Ben, o insanın yani tabağı önüme atanın, yapısında mevcut olan programının sonucu olarak o fiili işlediğini, programında başka türlü bir davranışı ortaya koyacak veri olmadığını idrak etmişim ve kafamı kaldırıp bakmıyorum!

Diğeri ise, bu ilimden mahrum... Mahrum olduğu için garsonun o anda başka türlü davranabileceğini, başka şeyler yapabileceğini düşünüyor, onu düzeltmeye çalışıyor. Böyle düşündüğü için de, sadece kendi körlüğünü itiraf ediyor, ona kızmakla...

İlim, bende böyle bir yontulmayı getiriyor. Böyle bir yontulma dolayısıyla da artık ben, onunla fazla meşgûl olmuyorum, kafamı bile yormuyorum, "Niye?" diye kızmıyorum...

İnsan, bir sinirlenme anında, sinirlenip bağırdığı bir anda, beyinde milyonlarca hücre infilâk ediyor, yok oluyor! Bir andaki bu sinirlenmenin şiddetine göre, beyinde infilâk oluyor, kısa devreler meydana geliyor, zincirleme reaksiyon oluşuyor! Yenisi oluşmayan beyin hücrelerinin bir kısmı tümüyle tahrip olup, kullanılmaz hâle geliyor!

"Keskin sirke küpüne zarar verir" sözü buna dayanıyor! Bir infilâk anında kendi beynini harap ediyorsun! Sen, karşımdakine kızdım diyorsun, hâlbuki bir bıçakla kendi karnını yarıyorsun!

Karnını yarmak daha basit... Çünkü karnındaki yara iyileşir, geçer... Ama, beyinde infilâk eden hücrelerin yerine yenisi gelmez!

İşte bak! Aldığın ilmin sende hazmolması sonucunda ilim, senin otomatik olarak davranışlarını ve uygulamalarını kontrol ediyor ve o ilimle sen yontulmuş oluyorsun. Yani seni yontan ilmin oluyor. **Dışarıdan biri seni yontmuyor, ilmin seni yontuyor!..**

Elmas vardır, 16 kesimdir. Bir kıratlık taşı alırlar, 16 kesim yaparlar. Bunun değeri diyelim ki 100 milyon liradır. Bir kıratlık aynı elmasa 32 kesim yapılırsa, 10 milyar lira, 52 kesim yapılırsa değeri bir trilyona yükselir. **Aradaki değer farkı, yontulmadan kaynaklanıyor!**

Hepimiz birer elmasız!.. Ama, ilim bizi ne kadar yonttuysa, basamak değerimiz o kadar yukarıda olacaktır.

<u>SORU:</u> **Gelebileceğim seviye, yani beynimi çalıştırıp ilmi değerlendirme bana bağlı. Yani, oynak bir şey... Oynak bir şeyse, bu merdivenin de oynak olması lazım gelmez mi?..**

Hayır! Merdivendeki yerin sâbit!.. Merdivendeki yerin demek, senin yaratılış amacın ve hedef noktan demek... Senin o oynama anındaki yerin son noktan değil!.. Sen yaşamda karşılaştığın olaylar ve bunların sonucunda son bir yontuma gireceksin. Son yontulma hâlin, senin o sâbit yerini oluşturuyor. Bu hâlin ise, ölüm anındaki hâlindir senin!..

Cehennemdeki yontum ise, dünyadaki kapasitenin kalan artıklarının atılmasıdır! Yani, diyelim ki altın madenini yonttun, belli şekle soktun. Ancak altının üstünde bazı pislikler var! Pislikler ateşte yakılır! Altın ateşte saf hâle gelir... **Cehennem, altının saf hâle gelme evresidir. Cehennem yontu yeri değildir!**

Cehennem, dünyada aldıklarının, saf bir şekilde kalması ve açığa çıkması ortamıdır. Oradaki arınmanın neticesi de, saîdler için cennet dediğimiz ortamdır...

Kişi hangi sebepten olursa olsun, dünya yaşamında edinmiş olduğu, cennet ortamına uygun düşmeyen özelliklerinden arınmak için bir ara ortamdan geçer ki, bunun adına insanı yakan ortam anlamına gelen **"cehennem"** ismi takılmıştır!

Sonsuza dek cehennemde kalacaklar ise, yine bu ortamda kendi hakikatlerine uymayan özelliklerden çok büyük çileler, sıkıntılar sonucu arınırlar... Böylece de artık azapları sona erer, yanma son bulur; **"cehennemin dibindeki ateş sönüp, cırcır otu biter"!..**

38

SONSÖZ

Bu kitabımızda sizlere inceleme ve müşahedelerimizden anlayabildiğimiz kadarıyla bir şeyler nakletmeye çalıştık...

Kur'ân-ı Kerîm'in ilk nâzil olan beş âyeti, ilk nâzil olan Sûresi ve takva=korunmanın esaslarını bildiren Bakara Sûresi'nin ilk âyetlerinden anladıklarımızın bazılarını huzurunuza arz ettik...

Tespitlerimizde ne dereceye kadar başarılıyız, bunu elbette ki konunun ehilleri değerlendirecektir...

Ancak her şeyin ötesinde, konulara **"dar açıyla"; "branş"** kısıtlaması olmadan bakmanın getireceği geniş perspektif neler kazandırır, bunu fark ettirebildiysek, ne mutlu bize!..

Öte yandan kesinlikle biliyoruz ki, bir kısım günümüz **"molla kasım"**ları da bizi kınayacak ve derekelerine göre bizi itham edeceklerdir; bu konuları çağdaş bilimler eşliğinde yeni nesle anlayacağı bir dille anlattığımız için!..

Varsın olsun!.. Onlar da bahçenin bir ayrı güzel yaratıklarıdır!..

"Aklım bunları almıyor!" diyenler, bildikleri gibi devam etsinler; namazlarını kılıp, oruçlarını tutup, hacca gidip, zekâtlarını

versinler; elbette ki bu kendileri için çok faydalı olacaktır... Yediğinin terkibini bilmesen de, ondan yararlandığın gibi!..

Ama, **"Ben, neyi niye yaptığımı kavrayarak, fiillerimi gerçekleştirmek istiyorum"** diyenlere de lütfen engel olmasınlar... Gölge etmesinler!

Çağımız yüksek elektronik çağıdır... Uluslararası iletişimin olağanüstü boyutlara ulaşması sonucu gerçekten saptırtan propoganda, istemeseniz dahi evlere girmiş durumdadır...

Yasaklama ile artık bir yere varılamayacaktır!.. Önümüzdeki yıllarda, Allâhu âlem, tüm yasak duvarları yıkılacaktır!..

Bizim şimdiden, **"Dini çağdaş bilimler eşliğinde, akla ve mantığa hitap eder şekilde anlatmak"** mecburiyetimiz vardır; eğer gelecek nesillere **Hz. Muhammed** yolunda hizmet vermek istiyorsak...

İSLÂM'a hizmetin yolu, "zorlaştırmayıp, kolaylaştırmaktan; soğutmayıp, sevdirmekten" geçer.

Çağdaş insan, **"Bu böyledir, bunu böyle kabul edeceksin!.. Edersen et, etmezsen defol git!.. Sen kâfirsin!"** zihniyetine tebessüm ederek, yoluna devam etmektedir!..

Eğer gerçekten, samimi olarak İslâm'a hizmet vermek istiyorsak... Çağdaş insana, yeni nesle bu konularda yardımcı olmayı arzuluyorsak…

Çağdaş insana, onun lisanıyla, onun dünyasından, onun ilmiyle hitap etmek ve tüm sorularının cevaplarını mantıksal bütünlük içinde, çelişkiye düşmeden, kavrayacağı biçimde izah etmek mecburiyetindeyiz.

Bir **İslâm düşünürü**, bir **tasavvuf** ehli olarak, **Allâh**'ın bahşettiği ilim içinden, şimdilik anlatabileceklerimiz bunlar...

Eğer isâbet ettiysek, şükürden aczimi itiraf ederim...

Yanıldığım yerler var ise, Allâh gerçeğine erdire!..

Kesin gerçek şudur ki, ALLÂH kulu ve Rasûlü Muhammed Mustafa (aleyhisselâm)'ın tüm bildirdiklerini tasdik eder, bu yolda hizmet vermeyi niyaz ederiz.

Allâh hepimizin muîni ola!

AHMED HULÛSİ
17 Eylül 1992
ANTALYA

AHMED HULÛSİ KİMDİR? AMACI NEDİR?

Değerli okurum;

Ahmed Hulûsi kimdir, amacı nedir diye çok merak ediliyor...

Çok özetle anlatalım...

21 Ocak 1945 tarihinde İstanbul, Cerrahpaşa'da dünyaya gelmiş bulunan çocuğa annesi **Ahmed**, babası da **Hulûsi** adlarını koymuşlar.

18 yaşına kadar Hz. **Muhammed**'i dahi tanımayan bir zihniyetle yalnızca bir yaratıcıya inanmış ve **Din** konusundaki her sorusuna karşılık olarak **"sen bunları sorma, sadece denileni yap"** cevabını aldığı için de, hep din dışı yaşamıştır çevresindekilere göre!

Babasının vefatından üç gün sonra 10 Eylül 1963 günü annesinin ısrarıyla gittiği Cuma namazında, içine gelen bir ilhamla Din konusunu tüm derinlikleriyle araştırma kararı almış, o günden sonra beş vakit namaza başlamış ve abdestsiz dolaşmamaya karar vermiştir.

Din konusuna önce Diyanet'in yayınladığı on bir ciltlik **Sahihi Buhari** tercümesini, sonra tüm **Kütübi Sitte**'yi ve Rahmetli Elmalılı'nın **"Hak Dini"** isimli tefsirini okuyarak girmiştir. İki yıla yakın bir süre zâhir ilimleri itibarıyla olabildiğince geniş kaynakları incelemiş, yoğun riyâzatlar ve çalışmalarla kendini tasavvufa vermiş; ilk kitaplarını 1965 yılında yazdıktan sonra **kendindeki açılım ve hissedişleri** 1966 yılında yazdığı **TECELLİYÂT** isimli kitabında yayınlamıştır. Bu kitap onun 21 yaşındaki bakış açısını ve değerlendirmelerini ihtiva etmesi itibarıyla geçmiş yaşamı hakkında önemli bir değerlendirme kaynağıdır. 1965 yılında tek başına hacca gitmiş ve hayatı boyunca kendi yolunda hep tek başına yürümüştür!

Prensibi, **"Kimseye tâbi olmayın, kendi yolunuzu kendiniz çizin, Rasûlullâh öğretisi ışığıyla"** olmuştur.

1970 yılında AKŞAM Gazetesi'nde çalışırken RUH ve ruh çağırmalar konusunu incelemeye almış ve bu konuda Türkiye'de konusunda ilk ve tek kitap olan **"RUH İNSAN CİN"**i yayınlamıştır.

Kurân'daki **"dumansız ateş"** ve **"gözeneklere nüfuz eden ateş"** uyarılarının **"ışınsal enerjiye"** işaret ettiğini keşfetmesinden sonra, **Kurân**'ın işaret yollu açıklamalarını değerlendiren, bundan sonra dinsel anlatımdaki işaretlerin bilimsel karşılıklarını deşifre etmeye çalışan **Ahmed Hulûsi**, bu alanda ilk çalışmasını 1985 yılında **"İNSAN ve SIRLARI"** isimli kitabında açıklamıştır.

Daha sonraki süreçte **Kurân**'da kelimeler bazında yaptığı çalışmalarla keşfettiği gerçekleri hep çağdaş bilgilerle bütünleştirmiş; kendisini, **"DİN"** olayını, **ALLÂH** adıyla işaret edilenin tamamen entegre bir Sistem ve Düzen'i temeline oturtarak, Hz. Muhammed (AleyhisSelâm)'ın neyi anlatmak istediğini **"OKU"**maya vermiştir. Bu yolda edindiği bilgilerin bir kısmını kitapları ve internet aracılığıyla da toplumla paylaşmıştır.

İslâm Dini'ni, Kur'ân-ı Kerîm, Kütübi Sitte (altı önde gelen kitap) **hadisleri temelinde** kabul ederek inceleyen, geçmişteki ünlü tasavvuf sîmalarının çalışmalarını değerlendirerek **gereklerini yaşadıktan sonra**, bunları **günümüz ilmiyle de birleştirerek değerlendiren ve mantıksal bütünlük içinde BİR SİSTEM olarak açıklayan** **Ahmed Hulûsi**, insanların, kişiliğiyle değil, düşünceleriyle ilgilenmesini istemektedir.

Çünkü, bu alanda tek örnek Hz. Muhammed'dir!

Basit beyinler yaşamlarını, kişiliklerle ve doğal sonucu olarak dedikodu ve gıybetle tüketirlerken; gelişmiş beyinler, fikirlerle ve düşünce dünyasının verileriyle ömürlerini değerlendirirler!

Bu nedenledir ki, **Ahmed Hulûsi** kendisini ön plana çıkartmamakta, kitaplarına 40 yıla yakın zamandır **"soyadını"** koymamaktadır; insanların şu veya bu şekilde çevresinde bir halka oluşturmaması için... Bugün dahi, görüştüğü çok az sayıda insan vardır. Bu yüzden aşırı boyutlarda tepki almasına rağmen bu konudaki tutumunu ısrarla sürdürmektedir.

Anadolu'nun beş-altı yerinde bazı kişilerin kendilerini "Ahmed Hulûsi benim" şeklinde tanıtıp, çevrelerine insanlar toplayıp, onlardan maddi menfaat toplama girişimlerini duyunca da, kitaplarına resim koymak zorunda kalmış, bu suretle söz konusu sahtekârlığı önlemiştir.

Sürekli Sarı Basın Kartı sahibi gazeteci **Ahmed Hulûsi**, bu alan dışında profesyonel olarak hiçbir işle uğraşmamış, **hiçbir teşkilat, dernek, parti, cemaat üyesi olmamıştır.** Bütün yaşamı, **çağdaş bilimler-İslâm-Tasavvuf** araştırmalarıyla devam etmiş, **kitap ve yazılarıyla, sesli ve görüntülü sohbetlerinin tamamını internet üzerinden okuyucularına ücretsiz ve tam metin olarak indirilebilir şekilde yayınlamış İLK yazardır.** Tüm düşünce ve bakış açılarıyla beklentisiz olarak apaçık ortadadır!

28 Şubat öncesi şartlar dolayısıyla, eşi **Cemile** ile önce Londra'da bir yıl yaşayan **Ahmed Hulûsi**, 1997 yılında Amerika'ya yerleşmiş ve hâlen orada yaşamını sürdürmektedir.

Mevcut bilgileri ışığında, tamamen insanlardan uzak kendi **"köy"**ünde yaşamayı tercih edip, herkese, orijinal kaynaklara göre **Rasûlullâh'ı ve Kurân'ı aracısız olarak yeniden değerlendirmeyi** tavsiye etmektedir!

Zira, Hz. **Muhammed**'in açıkladığı **SİSTEM**'e göre, **"DİN ADAMI"** diye bir sınıf asla söz konusu değildir! Her fert direkt olarak **Allâh Rasûlü**'nü muhatap alıp **O**'na göre yaşamına yön vermek zorundadır! Tâbi olunması zorunlu tek kişi, **ALLÂH Rasûlü MUHAMMED MUSTAFA** AleyhisSelâm'dır. O'nun dışındaki tüm kişiler istişari mahiyetteki kişilerdir ve yorumları kimseyi bağlamaz!

Herkes yalnızca **Allâh Rasûlü** ve **KUR'ÂN** bildirilerinden mesûldür! Bunun dışında kalan tüm veriler kişilerin göresel yorumlarıdır ve kimseyi **BAĞLAMAZ!**

İşte bu bakışı dolayısıyla da **Ahmed Hulûsi** insanların kendi çevresinde toplanmasını veya kendisine tâbi olmasını kesinlikle istememektedir. Anlattıklarının sorgulanmasını, araştırılmasını tavsiye etmektedir. Bana inanmayın, yazdıklarımın doğruluğunu

araştırın, demektedir!.. Bu yüzden de insanlardan uzak yaşamayı tercih etmektedir.

Bu bakışı dolayısıyladır ki, Ahmed Hulûsi'nin ne bir tarikatı vardır, ne bir cemiyeti ve ne de herhangi bir isimle anılan topluluğu!

Ahmed Hulûsi, çeşitli çevrelerce **kendisine yakıştırılan her türlü pâye, ünvan ve etiketlerden berîdir! O, sadece Allâh kuludur!**

Kimseden **maddi veya siyasî, ya da manevî** bir beklentisi olmayıp, yalnızca **kulluk ve bir insanlık borcu** olarak **bilgilerinin bir kısmını okuyucularıyla paylaşmaktadır.**

Ahmed Hulûsi, yalnızca...

Düşünebilen beyinlerle düşüncelerini paylaşmaya çalışan bir düşünürdür!

Hepsi, bundan ibaret!

Hiçbir yazılı, sesli veya görüntülü eserinin TELİF HAKKI OLMAYAN yazarın eserleri, pek çok değerlendiren tarafından orijinaline uygun olarak bastırılıp, karşılıksız olarak çevrelerine dağıtılmaktadır... Bugün milyonlarca ailenin evinde **Ahmed Hulûsi** imzalı eserlerin var olması, onun için yeterli şereftir.

Bu konulardaki detaylı çalışmaları aşağıdaki bazı internet sitelerinden inceleyebilir, dilediklerinizi tümüyle kendi bilgisayarınıza indirebilirsiniz.

www.ahmedhulusi.org

www.okyanusum.com

www.allahvesistemi.org

Sonuç olarak şunu vurgulayayım...

Herkesin görüşü kendi bilgi tabanının sonucu kadardır! **Bu eserleri kendiniz değerlendirmeye çalışın! Yazarla değil,**

yazılanla ilgilenin. Sizlere karşılıksız olarak verilen bu **Allâh hibesi ilmi** hakkıyla inceleyin.

Ebedî yaşamınıza yön verebilecek düzeyde Allâh ve Sistemi'ni (Sünnetullâh'ı) **anlatan** bu eserler umarım sizlere yeni ufuklar açar.

Saygılarımla,

AHMED HULÛSİ

AHMED HULÛSİ’NİN ÜCRETSİZ OLARAK HEDİYE EDİLEN ESERLERİ

1. ALLÂH İLMİNDEN YANSIMALARLA KUR’ÂN-I KERÎM ÇÖZÜMÜ, 2009 (Semih Sergen’in sesinden “KUR’ÂN-I KERÎM ÇÖZÜMÜ” CD’si ile birlikte)
2. DUA VE ZİKİR, 1991
3. YAŞAMIN GERÇEĞİ, 2000
4. İSLÂM’IN TEMEL ESASLARI, 1997
5. HZ. MUHAMMED’İN AÇIKLADIĞI ALLÂH, 1989
6. YENİLEN, 2005

Hayırseverler tarafından basılan bu eserlerden, http://www.ahmedhulusi.org/kuran_talep.php linkindeki formu dolduran kişilere, yalnızca nakliye ücreti karşılığında ve her adrese birer tane olmak üzere yollanacaktır.

Bu eserlerin temin edilebileceği adres aşağıdaki gibidir:

DAĞITIM MERKEZİ: Kuyumcukent Yan Hizmetler Binası 1.Kat 1.Yol No: 5 Yenibosna/İSTANBUL

Tel: 0212 603 19 20
www.kuraniste.org

* Ahmed Hulûsi’nin tüm eserlerini www.ahmedhulusi.org adresinden indirebilirsiniz.

AHMED HULÛSİ’NİN DİĞER KİTAPLARI

1. MANEVÎ İBADETLER REHBERİ, 1965
2. EBU BEKİR ES SIDDÎK, 1965
3. TECELLİYÂT, 1967
4. RUH İNSAN CİN, 1972
5. İNSAN VE SIRLARI (1-2), 1986
6. DOST’TAN DOSTA, 1987
7. HAZRETİ MUHAMMED’İN AÇIKLADIĞI ALLÂH, 1989
8. EVRENSEL SIRLAR, 1990
9. Gavs-ı Â’zâm ABDULKÂDİR GEYLÂNÎ “GAVSİYE” AÇIKLAMASI, 1991
10. DUA VE ZİKİR, 1991
11. HAZRETİ MUHAMMED NEYİ “OKU”DU?, 1992
12. AKIL VE İMAN, 1993
13. MUHAMMED MUSTAFA (a.s.) (1-2), 1994
14. KENDİNİ TANI, 1994
15. TEK’İN SEYRİ, 1995
16. İSLÂM, 1996
17. İSLÂM’IN TEMEL ESASLARI, 1997
18. OKYANUS ÖTESİNDEN (1-2-3), 1998
19. SİSTEMİN SESLENİŞİ (1-2), 1999
20. “DİN”İN TEMEL GERÇEKLERİ, 1999
21. CUMA SOHBETLERİ, 2000
22. MESAJLAR, 2000
23. YAŞAMIN GERÇEĞİ, 2000
24. BİLİNCİN ARINIŞI, 2005
25. “B” SIRRIYLA İNSAN VE DİN, 2005
26. YENİLEN, 2007
27. ALLÂH İLMİNDEN YANSIMALARLA KUR’ÂN-I KERÎM ÇÖZÜMÜ, 2009
(*Semih Sergen’in sesinden “KUR’ÂN-I KERÎM ÇÖZÜMÜ” CD’si ile birlikte*)

AHMED HULÛSİ'NİN VİDEO SOHBETLERİ

A. ALLÂH İLMİNDEN YANSIMALARLA KUR'ÂN-I KERÎM ÇÖZÜMÜ

1. Kurân'ı Anlamak İçin Ön Bilgi
2. Semih Sergen'in Sesinden Türkçe "Kur'ân-ı Kerîm Çözümü" Okunuşu
3. Abdulbasît Abdussamed'in Sesinden Arapça Orijinal Okunuşu ile Birlikte "Kur'ân-ı Kerîm Çözümü"

B. SON SOHBETLER

1. Hologram Dünyan
2. Beyin Sırları
3. Beyin – Dua Mekanizması
4. Ehl-i Beyt'te Namaz

C. İNSAN VE DİN SOHBETLERİ

1. Ben "Muhammedî"yim
2. Kaynaktan Yarına
3. Kurân'ın Ruhu
4. Salât (Namaz) Ne İçin?
5. Hz. Muhammed'e İman
6. Tanrı(!)nın Ayak Sesleri
7. Hazineyi Okumak
8. Sünnet Ne Değildir?
9. Püf Noktası
10. Hz. Muhammed Farkı
11. Eski ve Yeni
12. Sünnetullâh
13. Sünnet-i Rasûlullâh
14. Bi-izni-hi
15. Enfüste ve Âfakta
16. "Tanrı Merkezli Din"mi?
17. İlim - İrade - Kudret

D. YENİLEN SOHBETLERİ

1. Tanrı Ulu mudur?
2. Anladığım İslâm

E. İSLÂM VE BİLİM (1990-1997)

1. Dostça Bir Söyleşi
2. "Tanrı" mı "Allâh" mı?
3. Allâh'ı Tanıyalım - 1
4. Allâh'ı Tanıyalım - 2

5. Sohbet
6. Hakikat
7. Uyanış
8. Üst Madde
9. Dost'tan Dosta
10. Ruh Cin Melek
11. Sorular ve Cevaplar
12. Kaza ve Kader
13. Kader ve Astroloji

F. KONFERANSLAR

1. Hamburg Konferansı
2. Gelsenkirchen Konferansı
3. Berlin Konferansı
4. Londra Konferansı
5. İzmir Konferansı
6. Antalya Konferansı
7. Antalya Falez Sohbeti
8. Bebek Sohbeti

* Ahmed Hulûsi'nin tüm eserlerini www.ahmedhulusi.org adresinden indirebilirsiniz.

* Ahmed Hulûsi'nin yabancı dillere çevrilmiş tüm eserlerine www.ahmedhulusi.org adresinden ulaşabilirsiniz.

AHMED HULÛSİ'NİN SESLİ SOHBETLERİ

A. ALLÂH İLMİNDEN YANSIMALARLA KUR'ÂN-I KERÎM ÇÖZÜMÜ

1. Kurân'ı Anlamak İçin Ön Bilgi
2. Kur'ân-ı Kerîm Çözümü ile İlgili Önemli Açıklama
3. Kur'ân-ı Kerîm'in Çözümü
4. Zorunlu Bir Uyarı
5. Allâh Esmâ'sındaki Muazzam, Muhteşem ve Mükemmel Özellikler (Esmâ ül Hüsnâ)
6. Semih Sergen'in Sesinden Türkçe "Kur'ân-ı Kerîm Çözümü" Okunuşu

B. YENİLEN SOHBETLERİ

1. Anladığım İslâm
2. Şeriat Devleti
3. Açık Konuşalım
4. Tanrı Ulu mudur?
5. Yanmamak için
6. Taoizm-Budizm-Totemizm-İslâm
7. Salâvat ve Ayna Nöronlar
8. Kurân'ı Neden Anlamıyoruz?
9. Kur'ân ve Yeni Çağ
10. Kur'ân Mucizesi "Ekber"iyet
11. Kur'ân Sırlarının Derinliğine
12. Muhteşem Kaynak
13. Örtülen Gerçekler
14. Allâh Rasûlü'ne Gerçekten İman Ediyor muyuz?
15. "İman" Neye?
16. Muhteşem İrsâl
17. "İlmî Sûret" ve Hologram
18. Niçin "Data"?
19. "Nokta"ndaki Kudret
20. Yenilenin Artık

C. SESLİ KİTAPLAR

1. Hz. Muhammed'in Açıkladığı Allâh
2. İslâm
3. İslâm'ın Temel Esasları
4. Hz. Muhammed Neyi Okudu
5. Akıl ve İman
6. Tecelliyât

D. SİSTEM SOHBETLERİ

1. İnsanın Gerçeği

2. İnsan ve Ölüm Ötesi-1
3. İnsan ve Ölüm Ötesi-2
4. Okumak
5. Korunmak İçin
6. Âmentü-1
7. Âmentü-2
8. İslâm
9. Gerçekçi Düşünce
10. Akıl ve İman
11. Tekliğe Giriş
12. Tekliğin Esasları
13. Mi'râc
14. Ruh İnsan Cin Melek
15. Kadir Gecesi
16. Halifetullâh
17. Nefs Nedir?
18. Bilincin Arınışı
19. Öz'ün Seyri
20. Tek'in Takdiri
21. Üst Madde
22. Kaza ve Kader-1
23. Kaza ve Kader-2
24. Kader ve Astroloji

* Ahmed Hulûsi'nin tüm eserlerini www.ahmedhulusi.org adresinden indirebilirsiniz.

* Ahmed Hulûsi'nin tüm eserleri **KİTSAN**'dan temin edilebilir.

AHMED HULÛSİ'NİN TV SOHBETLERİ

A. ASTROLOJİ SOHBETLERİ (15 Bölüm) – TRT2 (1992)

B. EVRENSEL GERÇEKLER (36 Bölüm) – FLASH TV (1993)

C. KIRMIZI KOLTUK SÖYLEŞİ – STAR TV (2003)

D. EXPO TV (2005)

1. Selâm
2. Sünnet
3. Kurân'ın Ruhu
4. "B" Sırrı
5. Bismillâh
6. Allâh'a İman
7. Kilitlenmişlik
8. İsimler
9. Neyi "Oku"du
10. Sünnetullâh
11. Din Adına
12. Muhammed Farkı
13. Ölüm
14. İbadet
15. Namaz
16. İlim - İrade - Kudret
17. Tanrı Merkezli
18. Ruhlar
19. Reenkarnasyon
20. Sistem
21. Oruç ve Zekât
22. Beyin ve Dua
23. Hac
24. Kadir
25. Akıl - İman
26. Kanmayın
27. Faytoncu
28. Muhammedî
29. Hazine
30. Veda

* Ahmed Hulûsi'nin tüm eserlerini www.ahmedhulusi.org adresinden indirebilirsiniz.

AHMED HULÛSİ'NİN YABANCI DİLLERE ÇEVRİLMİŞ KİTAPLARI

1. ALLÂH İLMİNDEN YANSIMALARLA KUR'ÂN-I KERÎM ÇÖZÜMÜ
İngilizce (Yeni)

2. İNSAN VE DİN
İngilizce (Yeni)

3. TEK'İN SEYRİ
İngilizce (Yeni)

4. EVRENSEL SIRLAR
İngilizce (Yeni Çeviri), Fransızca

5. HAZRETİ MUHAMMED'İN AÇIKLADIĞI ALLÂH
İngilizce (Yeni Çeviri), Almanca (Yeni Çeviri), Fransızca, İspanyolca, Rusça, Azerice, Arnavutça

6. İSLÂM
Almanca, Fransızca, İspanyolca, Rusça, Arnavutça

7. SİSTEMİN SESLENİŞİ 1-2
Almanca, Fransızca

8. DİN'İN TEMEL GERÇEKLERİ
Almanca, Fransızca

9. YAŞAMIN GERÇEĞİ
İngilizce (Yeni Çeviri), Almanca, Fransızca, Flemenkçe, Boşnakça, Rusça

10. DOST'TAN DOSTA
Fransızca

11. MESAJLAR
Fransızca

12. TECELLİYÂT
İngilizce (Yeni Çeviri)

13. RUH İNSAN CİN
İngilizce

14. DUA VE ZİKİR
İngilizce (Yeni), Almanca (Yeni Çeviri), Azerice

15. İSLÂM'IN TEMEL ESASLARI
Azerice

16. KENDİNİ TANI
İngilizce

* Ahmed Hulûsi'nin yabancı dillere çevrilmiş kitap ve videolarına www.ahmedhulusi.org adresinden ulaşabilirsiniz.

AHMED HULÛSİ'NİN ÜCRETSİZ IPHONE, IPAD VE PODCAST UYGULAMALARI

A. IPHONE UYGULAMALARI

1. Kur'ân Çözümü
2. Dua ve Zikir
3. Esmâ ül Hüsnâ
4. Dost'tan Dosta

B. IPAD UYGULAMALARI

1. Kur'ân Çözümü
2. Dua ve Zikir
3. Esmâ ül Hüsnâ

B. PODCAST UYGULAMALARI

1. Ahmed Hulusi – Kur'ân-ı Kerîm Çözümü – Türkçe
2. Ahmed Hulusi – Kur'ân-ı Kerîm Çözümü – Arapça
3. Ahmed Hulusi – Son Sohbetler
4. Ahmed Hulusi – İnsan ve Din Sohbetleri
5. Ahmed Hulusi – Yenilen Sohbetleri
6. Ahmed Hulusi – İslâm ve Bilim 1990-1997
7. Ahmed Hulusi – Evrensel Gerçekler – Flash TV 1993
8. Ahmed Hulusi – Astroloji Sohbetleri – TRT2 1992
9. Ahmed Hulusi – Konferanslar
10. Ahmed Hulusi – Expo TV Sohbetleri 2005
11. Ahmed Hulusi – Star TV Kırmızı Koltuk

* Ahmed Hulûsi'nin eserlerinin yeni uygulamaları ile ilgili duyuruları www.ahmedhulusi.org adresinden takip edebilirsiniz.

NOTLAR